

POSELSTVÍ K MLÁDEŽI

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	5	42. Tichá práce Ducha svatého.....	72
1. Budování charakteru pro věčnost.....	6	43. Kristus v nás.....	73
Část I. – Boží záměr s mládeží.....	7	44. Sebezapření.....	74
2. Výzva k mládeži.....	8	45. Charakter jenž Bůh schvaluje.....	75
3. Chceme se Mu zalíbit.....	10	46. Zůstávající přítomnost Krista.....	77
4. Zásady úspěchu.....	11	Část V. – Příprava na životní úkol.....	78
5. Den naší příležitosti.....	14	47. Výchova křesťana.....	79
6. Výšiny, které mohou být dosažené.....	15	48. Pravá výchova.....	80
7. Úroveň užitečné hudby.....	17	49. Potřeba křesťanské výchovy.....	81
8. Vystupování na výšiny.....	19	50. Výchova pro věčnost.....	83
9. Partnerství s Bohem.....	20	51. Praktický výcvik.....	84
Část II. – Zápas s hříchem.....	21	52. Učednická věnost.....	86
10. Satan – mocný nepřítel.....	22	53. Příležitosti studentů.....	87
11. Charakter boje.....	23	54. Výcvik pro službu.....	88
12. Zvláštní úsilí satana.....	24	55. Snaha růst.....	90
13. Pokušení není omluvou pro hřích.....	26	56. Pravá moudrost.....	91
14. Odvaha.....	27	57. Vytyč si vysokou úroveň.....	92
15. Chrám Ducha.....	28	Část VI. – Služba.....	94
16. Nejste sami svoji.....	30	58. Mládež je vyzývaná ke spolupráci.....	95
17. Pravé obrácení.....	32	59. Odpovědnost při získávání duší.....	96
18. Rada jedné zhýčkané dívky.....	34	60. Svědčení pro Krista.....	97
19. V zápase sílí charakter.....	35	61. Pracujte s jednotlivci.....	98
20. Odolávání pokušení.....	36	62. Mládež je povolána k získávání duší.....	99
21. Zrádnost hříchu.....	37	63. Rozličné způsoby služby.....	101
22. Výstraha před skepticismem.....	38	64. Nezištná služba.....	102
23. Jediný slabý.....	40	65. Odměněné úsilí.....	103
Část III. – K vítězství.....	41	66. Vznešenost práce.....	104
24. Kupředu a vzhůru.....	42	67. Kterí sejí na všech místech úrodných.....	106
25. Zdokonalování charakteru.....	44	68. Různá odvětví činnosti.....	107
26. Boj víry.....	46	69. Přijatelná služba.....	110
27. Vítězství dosažené.....	47	70. Věnost v službě.....	111
28. Jak býti silný.....	48	Část VII. – Zdraví a schopnost k práci	112
29. Vítězný život.....	49	71. Umění žít.....	113
30. Živá víra.....	50	72. Chraň si své zdraví.....	114
31. Spolu s Kristem.....	53	73. Svatost zdraví.....	115
Část IV. – Chod'te ve světle.....	54	74. Vyrovnaná výchova.....	116
32. Růst v milosti.....	55	75. Vzdělání získané na úkor zdraví.....	117
33. Připodobnění světu.....	57	76. Znaky ušlechtilosti.....	118
34. Křesťanské zkušenosti.....	59	Část VIII. – Zbožný život.....	120
35. Sebeovládání.....	61	77. Modlitba naše útočiště.....	121
36. Živá zkušenost.....	63	78. Moc modlitby.....	122
37. Věné splnění malých povinností.....	65	79. Jak se máme chovat během modlitby.....	123
38. Odpovědnost za světlo.....	66	80. Modlitba a víra.....	124
39. Vážnost záměru.....	67	81. Hodnota zkoumání Písma.....	125
40. Cvičení vůle.....	69	82. Hleďte v Písmu pro sebe.....	127
41. Boží vedení.....	71	83. Vytrvalost ve zkoumání Bible.....	128

84. Odměna usilovného studia Bible.....	129	121. Jednoduchost v odívání.....	180
85. Bible jako vychovatel.....	130	122. Modlářství v oděvu.....	182
86. Úcta k Bohu.....	131	123. Pravá ozdoba.....	183
87. Dobře založená naděje.....	132	Část XIII. – Rekreační a zábava.....	184
Část IX. – Čtení a hudba.....	133	124. Hodnota rekreace.....	185
88. Volba literatury.....	134	125. Láska k světským radovánkám.....	187
89. Příklad Efezských.....	136	126. Rady.....	189
90. Správný duševní pokrm.....	138	127. Nebezpečné zábavy pro mládež.....	190
91. Bible je nejzajímavější knihou.....	140	128. Stanovení správných zásad v mládí.....	192
92. Dobře sřež vchody do duše.....	141	129. Bezbožné vlivy při práci.....	193
93. Budování křesťanského charakteru.....	142	130. Radost v náboženství.....	194
94. Účinek literatury.....	144	131. Křesťanská rekreace.....	195
95. Užitek z hudby.....	145	132. Společné scházení.....	196
96. Použití hudby.....	146	133. Jak trávit dny volna.....	198
97. Nesprávné použití hudby.....	147	134. Literární společnosti.....	199
Část X. – Hospodaření.....	148	135. Tanec.....	201
98. Lekce k hospodaření.....	149	Část XIV. – Společenské vztahy.....	202
99. Duch obětavosti.....	151	136. Zachování společenského styku.....	203
100. Desátky.....	152	137. Křesťanská družnost a zdvořilost.....	204
101. Cti Pána ze statku svého.....	153	138. Vedoucí zásady.....	205
102. Osobní odpovědnost.....	154	139. Vliv společnosti.....	207
103. Dárky k svátku.....	155	140. Vliv.....	209
104. Hospodárnost v odívání.....	156	141. Volba přátel.....	210
105. Uspokojování sebe.....	158	142. Zlaté pravidlo.....	211
106. Hospodárnost a dobročinnost.....	160	143. Pravá jemnost.....	212
Část XI. – Žít v domově.....	162	144. Zavržení světské společnosti.....	213
107. Křesťanská rodina.....	163	145. Vznešená rozmluva.....	214
108. Věrnost v domácích povinnostech.....	164	146. Vybouření se v mládí.....	216
109. Náboženství doma.....	165	147. Nevěřící návštěvníci.....	218
110. Domov výchovnou školou.....	166	Část XV. – Dvoření a manželství.....	219
111. Úcta a láska k rodičům.....	167	148. Pravá láska.....	220
112. Požehnání v domově.....	168	149. Nesprávné způsoby námluv.....	221
113. Budování charakteru v domově.....	169	150. Zasnoubení s nevěřícími.....	222
114. Mládež má nésti odpovědnost.....	171	151. Potřeba rady a vedení.....	224
115. Hodina pobožnosti.....	172	152. Nezralá manželství.....	228
116. Náboženská pohostinnost.....	173	153. Manželství rozumná a nerozumná.....	229
Část XII. – Oděv a ozdoby.....	174	154. Uzavírání manželství.....	231
117. Základní prvky budování charakteru.....	175	155. Odpovědnosti manželství.....	233
118. Odívání a charakter.....	177	156. Správný úsudek a sebeovládání v manželství.....	234
119. Správný oděv.....	178	157. Izákův příklad.....	235
120. Vliv oděvu.....	179		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *MESSAGES TO YOUNG PEOPLE (1930) – MYP*

Předmluva

Když za starých časů měl být přebudován Jeruzalém, prorok ve vidění slyšel, jak jeden nebeský posel říká druhému: „*Běž, mluv k mládenci tomu.*“ (Za 2,4) Tak i v dnešní době mají mladí lidé v adventním hnutí splnit důležité poslání v závěrečném dramatu pozemských dějin. MYP 7.1

„Pán povolal mládež, aby byla Jeho pomocnou rukou.“ – 7T 64 MYP 7.2

„Jak brzy by mohlo být do celého světa rozhlášeno poselství o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém a brzy přicházejícím Spasiteli takovým zástupem pracovníků, jakým je naše mládež, za předpokladu, že by byl patřičně vzdělán.“ – Ed 271 MYP 7.3

Taková poselství dostávala naše mládež od Ducha prorockého od samých začátků našeho díla. Boží vyvolený nástroj, v němž se tento prorocký dar projevil, Ellen G. Whiteová, byla poslána do díla ve svých sedmnácti letech. Poznala zápasy dětského i mladého věku s mocnostmi temna a poznala také vítězný život v Kristu. Mnohé naučné, varovné a povzbudivé poselství bylo adresováno přímo mládeži. A tato poselství, vždy usměrňující mysl mladých ke Kristu a Jeho Slovu jako jedinému Zdroji síly při budování ušlechtilého křesťanského mužství a ženství, velkou mírou přispěla k probuzení ducha posvěcení, jímž se tak mnozí z naší mládeže vyznačovali. MYP 7.4

Roku 1892 a 1893 dostala církev poselství, aby naši mladí lidé byli organizováni do skupin a sdružení za účelem křesťanské služby. Podle těchto pokynů byla vytvořena „Young People's Society of Missionary Volunteers“ (Společnost mladých misijních dobrovolníků), která se osvědčila, jako ušlechtilá a posvěcující moc v životě adventní mládeže na celém světě. MYP 7.5

Ačkoli mnohé z toho, co sestra Whiteová pro naši mládež napsala bylo uveřejněno v jejich knihách, mnohé články, které byly zveřejněny v časopise *Youth's Instructor* a jinde, nebyly zachovány v trvalé podobě. Tato naučení jsou převzácným odkazem a měla by být v rukou všech dnešních mladých lidí. Z toho důvodu pracovníci v oddělení Misijních dobrovolníků u Generální konference probrali všechno, co autorka v našich časopisech od počátku svého díla napsala a vybrali to, co se týká mládeže a jejich problémů. I když vždy nebylo možné zachovat celé články, pečlivý výběr statí měl jasně zveřejnit náhled autorky na ten či onen problém. Měl-li výběr tvořit ucelenou příručku poučení, připojili mnohé z toho co již bylo zveřejněno v knihách, ovšem mezi mládeží ne příliš rozšířených. MYP 8.1

Na vybírání a utřídování článků obsažených v tomto svazku se jednotně podíleli členové Výboru pro vydávání spisů Ellen G. White i tajemníci oddělení Misijních dobrovolníků. Zasluhou vytrvalého úsilí Southern Publishing Association dílo dostalo tuto knižní půvabnou podobu. Doufáme, že zájem mládeže o tuto knihu povede k pozornému zkoumání všech poselství, jichž se prostřednictvím Ducha prorockého církvi ostatků dostalo. MYP 8.2

Naši nejupřímnější modlitbou je, aby tato poselství byla velikou posilou pro mládež adventního hnutí na celém světě ve zdokonalování křesťanského charakteru a novým impulsem k uskutečnění našeho velikého poslání – „Adventní poselství celému světu v této generaci.“ MYP 8.3

M. E. KERN, *Tajemník oddělení Misijních dobrovolníků u Generální konference*

1. Budování charakteru pro věčnost

Hluboce se zajímám o mládež a mám velikou touhu vidět ji v zápase o dokonalost křesťanského charakteru v pilném, báдавém úsilí a upřímné modlitbě získávat vzdělání podstatně důležité pro službu v Božím díle. Toužím je vidět, jak si jeden druhému pomáhají k dosažení vyšší úrovně křesťanské zkušenosti. *MYP 15.1*

Kristus přišel učit lidskou rodinu cestě spasení a On ji tak objasnil, že i malé dítě může po ní kráčet. Své učedníky nabádá, aby ustavičně poznávali Pána; a budou-li denně následovat Jeho vedení, poznají, že Jeho vycházení se podobá svítání. *MYP 15.2*

Jistě jste již pozorovali východ slunce a postupné vítězství dne na celé tváři země i obloze. Pomalounku ustupují tmy a objevuje se slunce; světlo je pak stále mocnější a jasnější až nakonec dosahuje své plné polední slávy. Je to překrásná ilustrace toho, co Bůh chce učinit pro své dítky ve zdokonalování jejich křesťanské zkušenosti. Když den po dni chodíme ve světle, které nám posílá, a ochotně posloucháme všechny Jeho požadavky, náš vnitřní člověk bude růst a rozvíjet se, až dosáhne plnosti postavy mužů a žen v Kristu Ježíši. *MYP 15.3*

Mládež musí mít stále před očima cestu, po níž šel Pán Ježíš. Každý krok na té cestě vyžaduje úsilí. Kristus nepřišel na svět jako král, aby ovládl národy. Přišel jako obyčejný a pokorný člověk, který byl pokoušen, ale nad pokušeními zvítězil a šel vpřed, tak jako i my máme kráčet, abychom na té cestě lépe poznali Boží vůli. Budeme-li studovat Jeho život, poznáme, jak mnoho chce nebeský Otec pro nás učinit skrze svého Syna. Přesvědčíme se, že jakkoli velké jsou naše zkoušky, nevyrovnej se tomu, co snášel Kristus proto, abychom poznali cestu, pravdu i život. Věrným následováním Ježíše prokážeme, jak si Jeho oběti za nás ceníme. *MYP 16.1*

Mládež byla koupena za nekonečnou cenu – krev Syna Božího. Uvažujte nad tím, jak velkou oběť přinesl Otec pro nás, když dovolil svému Synu přinést takovou oběť. Uvažujte nad tím, čeho všeho se Kristus vzdal, když opustil nebeské zástupy a královský trůn, aby svůj život dal jako každodenní oběť za člověka. Trpěl pohanění a potupu, nesl všechny možné urážky a posměch, jakými Jej bezbožní lidé mohli zahrnout. A když splnil své pozemské poslání, podstoupil mučednickou smrt na kříži. Uvažujte o Jeho utrpení na kříži – hřeby proražené ruce i nohy, výsměch a nadávky těch, které přišel zachránit, a nezapomeňte, že Bůh před Ním skryl svou tvář. Tím vším Kristus umožnil všem, kdo chtějí, dosáhnout úrovně života Božího. *MYP 16.2*

Věrný přítel

Když Kristus vstoupil k Otci, své následovníky nenechal bez pomoci. Duch svatý, jako Jeho zástupce a nebeští andělé, jako sloužící duchové jsou posíláni na pomoc těm, kteří proti veliké přesile bojují dobrý boj víry. Vždy pamatujte, že Ježíš je váš pomocník. Nikdo nerozumí zvláštnostem vašeho charakteru tak, jako On. Bdí nad vámi a dáte-li se Jím vést, obklopí vás takovými vlivy, které vás uschnou plnit všechnu Jeho vůli. *MYP 17.1*

Nynější život na zemi je přípravou pro život budoucí. Brzy nastane důkladné zúčtování se všemi, kdo touží po dokonalosti křesťanského charakteru. Každý se bude muset postavit před Boží soud, kde musí zodpovědět Boží pronikavé otázky: Dal jsi lidem takový příklad, aby ti, kteří jej následují mohli být jisti spasením? Pečoval jsi o duše tak jako ten, který má za ně vydat počet? Nebeské zástupy se zajímají o mládež a velice touží po tom, abys obstál ve zkoušce, a abys uslyšel slova uznání: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, ... vejdiž v radost Pána svého.*“ (Mt 25,21) *MYP 17.2*

Mládež by měla pamatovat, že jejím posláním je pěstovat povahu pro věčnost a že Bůh od ní žádá, aby vykonala všechno, co vykonat může. Starší a zkušenější by měli bdít nad mladšími a když přijdou na ně pokušení, měli by se s nimi a za ně modlit. Pán chce, abychom uznali tu velikou oběť Kristovu za nás tím, že projevíme zájem o spasení těch, které On přišel zachránit. Bude-li mládež hledat Krista, On se přičiní o to, aby jejich úsilí nebylo marné. – YI Nov. 21, 1911 *MYP 18.1*

Část I. – Boží záměr s mládeží

Aby dílo mohlo jít vpřed ve všech jeho odvětvích, Bůh se odvolává na energii, horlivost a odvahu mladých. On si vyvolil mládež, aby pomáhala v pokroku Jeho díla. Plánování s čistou myslí a konání s odvážnou rukou vyžaduje svěží, nepodlomené síly. Mladí mužové a ženy jsou pozváni, aby dali Bohu sílu svého mládí, aby cvičením svých sil, intenzivním myšlením a energickými činy, mohli oslavit Jeho jméno a svým spolubližním ukázat cestu ke spasení. – GW 67 *MYP 21.1*

2. Výzva k mládeži

Bůh si přeje vychovat z mládeže svědomité lidi, kteří by byli dobře připraveni do práce na Jeho díle, a byli by schopni nést zodpovědnost. Bůh povolává mladé lidi, lidi nezkažených srdcí, silné a statečné, odhodlané mužně bojovat v nastávajícím boji, mládež, která by Ho oslavila a byla lidstvu k požehnání. Jestliže si mládež zvolí Bibli jako zásadu svého jednání, zchladí své zbrklé touhy a uposlechne hlasu svého Stvořitele a Vykupitele, nejenže bude mít pokoj s Bohem, ale sama bude zušlechtěná a dosáhne vyšší úroveň. Můj mladý, drahý příteli, předmětem tvého největšího zájmu by se měly stát pokyny Slova Božího, protože ony mají pro tebe věčnou, neocenitelnou hodnotu. MYP 21.1

Snažně vás prosím, buďte rozvážní a moudří a zvažte následky nezřízeného života, neusměřňovaného Duchem svatým. „*Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo cožkoli rozséval by člověk, toť bude i žíti. Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla bude žíti porušení...*“ (Ga 6,7-8) V zájmu své duše a kvůli Kristu, který dal za nás svůj život, aby vás uchránil od záhuby, zastav se nyní na prahu svého života a uvažuj o svých povinnostech, příležitostech i možnostech. Bůh vám dává příležitost ke splnění svrchované úlohy. Váš vliv se může stát dobrým svědectvím pro Boží pravdu. Můžete se stát Božími spolupracovníky ve velkém díle záchrany lidstva. MYP 21.2

Vznešené povolání

Ó, kéž by mladí lidé poznali cenu svého vznešeného povolání! Uvažujte dobře nad každým vaším krokem. Pusťte se do díla se šlechetným a posvěceným záměrem a rozhodněte se, že v moci Boží lásky nesejdete ani na krok z cesty poctivosti. Změníte-li směr, vězte, že každý váš krok bude ohrožen nebezpečím a zkázou a bude vás vzdalovat od cesty pravdy, jistoty a zdaru. Je pro vás nutné posilovat vaše chápání a zároveň vaše morální schopnosti znovu oživit božskou mocí. MYP 22.1

Boží věc si vyžaduje vaše nejlepší síly. Na mnoha místech je velký nedostatek mladých lidí s vysokou kvalifikací. Je zapotřebí takových lidí, kterým by bylo možné svěřit práci na rozlehlých, ke žni dozrálých polích. I průměrně nadaní mladí lidé, kteří se cele oddali a zasvětili Bohu a jsou dosud nezkaženi neřestí a nečistotou, jsou schopni úspěšně pracovat a vykonat veliké dílo pro Boha. Kéž by mladí lidé přijali tuto naléhavou výzvu, pracovali s rozvahou a mysleli střízlivě. MYP 22.2

Kolik mladých lidí pozbylo svou mravní sílu v marnostech a nemoudrých zábavách! Vystaví ji přede mnou nesčetné životní tragédie mladých lidí, z nichž zbyly následkem povolování neřestným zvykům jen trosky člověčenství a to duševně, mravně i tělesně. Jejich síly byly zmařeny, stali se neužitečnými pro život, protože šli cestou nezákonných rozkoší. MYP 22.3

Prosím vás, bezstarostná a lhotejná mládeži dneška, obraťte se a spolupracujte s Bohem. Budiž snahou vašeho života být jiným k požehnání a záchraně. Když budete hledat pomoc u Boha, Jeho síla pracující ve vás, zmaří každý odpor nepřítele a vy budete posvěceni Boží pravdou. A třebaže hřích mezi dnešní mládeží rychle vzrůstá, buďte rozhodnutí podniknout vše, co je ve vaší moci, pro vysvobození duší z nadvlády satanovy. MYP 22.4

Bud'te nositeli světla

Kamkoli půjdete, všude šířte světlo. Dokažte každému, že máte sílu vůle, že nejste nerozhodnými lidmi, a že se nenecháte lehko zvíkat přemlouváním zlých společníků. Neposlouchejte rady těch, kteří Boha nectí, ale reformujte, napravujte a zachraňujte duše z moci satanovy. MYP 23.1

Modlete se. Mírně a něžně domlouvejte vzpírajícím se. Podaří-li se vám jen jednu duši vysvobodit z bludu a přivést ji pod prapor Kristův, způsobíte velkou radost v nebi a na vaší koruně slávy bude umístěna hvězda. Každá zachráněná duše stojící pod nebeským vlivem, povede i ostatní k spasitelnému poznání. Tak se bude rozvíjet dílo, jehož výsledek spatříme teprve v soudný den. MYP 23.2

Nezdráhejte se pracovat pro Pána, domnívajíce se, že byste stejně vykonali málo. Vykonejte svědomitě své, třeba malé dílo a Pán bude podpírat vaše úsilí svou spoluprací a požehnáním. Vaše jména napíše do knihy života jako jména těch, kteří jsou hodni vejít do radosti svého Pána. Prosme

vážně Pána, aby vypudil dělníky, neb pole se již bělají ke žni. Žeň jest mnohá, ale dělníků málo. ...
MYP 23.3

Pěstujte široký rozhled

Mladí lidé mají mít široký rozhled, a mají moudře plánovat, aby všechny příležitosti co nejlépe využili. Musí být proniknuti nadšením a odvahou, která kdysi naplňovala apoštoly. Apoštol Jan praví: „*Psal jsem vám mládenci, že jste silní a Slovo Boží ve vás zůstává a že jste zvítězili nad tím zlostníkem.*“ (1 J 2,14) Neobyčejně vysokou úroveň předkládá Pán naší mládeži, povolává je do svých služeb. Mládenci čistého srdce, kteří se radují, že se mohou učit v Boží škole, mají možnost vykonat velké dílo pro Mistra; potřebují pouze uposlechnout rozkaz svého Kormidelníka, který zaznívá ještě dnes: „Bud'te muži, bud'te silní!“ MYP 24.1

Máte být lidmi odhodlanými pokorně kráčet s Bohem, kteří by obstáli před Ním v mužnosti, jim propůjčené, oproštění od nečistoty, zbavení všech poskvrn smyslnosti, která je znamením této porušené doby. Musíte být lidmi, kteří opovrhují jakoukoli lstí a bezbožností, kteří jsou odhodláni postavit se na stranu pravdy, vysoko zvedajíc zkrvavenou korouhev knížete Immanuele. Vaše schopnosti budou vzrůstat, užijete-li jich pro Mistra a budou pokládány za vzácné Tím, který vás vykoupil za nekonečnou cenu. Nepolevte a neupust'te od díla jen proto, že nemůžete vykonat něco velikého, nýbrž konejte vše, co vaše ruce k práci naleznou a to důkladně a rozhodně. MYP 24.2

Výzva k nástupu

Pán volá dobrovolníky, aby nastoupili pod Jeho prapor a nesli před světem korouhev kříže. Církev touží po pomoci mladých lidí, kteří by neohroženě vydali svědectví, kteří by svým vroucím zápalením rozproudili dřímající síly lidu Božího a tak zvýšili moc církve ve světě. Jsou potřeba mladí lidé, kteří odolají náporu světskosti a kteří pozvednou varovný hlas již vůči prvním krokům na cestě nemravnosti a neřesti. MYP 24.3

Mladý člověk, který chce sloužit Bohu a který se chce zasvětit Jeho dílu, musí nejdříve očistit chrám své duše ode vší nečistoty a dovolit Kristu, aby bydlel v jeho srdci. Teprve pak jeho křesťanské úsilí bude mít moc a projeví se u něho nadšená horlivost, aby povzbudil své bližní ke smíření s Kristem. Odpovědí naši mladí lidé na výzvu Kristovu slovy: „Zde jsem, pošli mne?“ Mladí lidé, snažte se jít vpřed; prokažte se jako spolupracovníci Kristovi; ujměte se práce tam, kde On ji zanechal a doved'te ji do konce! – RH June 16, 1891 MYP 25.1

Podstatné prvky charakteru

Bůh nevyzývá mládež k tomu, aby byla méně snaživá. Rysy charakteru, které činí člověka úspěšným a váženým mezi lidmi, – nezdolná touha po vyšším dobru, nezkrotná odhodlání, snaživé úsilí a neúnavná vytrvalost – nemají být potlačeny. – PP 602 MYP 25.2

3. Chceme se Mu zalíbit

Pán má pro každého z nás zvláštní práci. Vidíme-li špatnost světa, jak přichází na světlo v soudních síních a na stránkách denních novin, dejme se přitáhnout blíže k Bohu a živou vírou se upneme k Jeho zaslíbením, aby se v nás mohla projevit Kristova milost. Ve světě můžeme mít vliv, velký vliv. Bude-li s námi přesvědčující Boží moc, budeme schopní vést duše z hříchu k obrácení.

MYP 26.1

Naše prostota nám může být v této práci velmi nápomocná. Nesnažme se dosáhnout nejvyšší postavení, nebo získat chválu od lidí. Nemělo by to být našim cílem, abychom se stali největšími. Naše oko má být upřeno na slávu Boží. Máme pracovat se všemi rozumovými schopnostmi, jež nám Bůh dal a postavit se do proudu světla, aby na nás mohla spočinout milost Boží, aby nás přetvořila a učinila Bohu podobnými. Nebesa jsou připravená, aby udělila nejbohatší požehnání těm, kteří se zasvěť Božímu svatému dílu na sklonku lidských dějin. Budeme zkoušeni a třibeni; možná že budeme muset trávit bezesné noci; avšak takové chvíle zasvěťme Bohu ve vřelé modlitbě, aby nám mohl pomoci k porozumění a k probuzení mysli, abychom objevili výsady, jež jsou naším vlastnictvím. – RH April 1, 1909 *MYP 26.2*

4. Zásady úspěchu

„Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina.“ (Ž 111,10) Mnozí z našich mladých lidí nepocítují, nezbytnou potřebu učit se konat to nejlepší a to v každé době a za všech okolností. Nemají na zřeteli bázeň Boží, jejich myšlenky nejsou čisté a povznášející. *MYP 27.1*

Celé nebesa vědí o každém činu i každé myšlence. Vaše činy možná utekly pozornosti vašemu blízkému okolí, avšak jsou zcela zřejmé pátravému zraku andělů. Andělé jsou pověřeni, aby sloužili těm, kteří usilují, aby přemohli každý špatný zvyk a obstáli nedotčeni svody satanovými. *MYP 27.2*

Mravní bezúhonnost

Není věnována náležitá pozornost vlivu drobných hříšků a nepatrných nedůsledností a úchylek charakteru, jež mají vliv na jeho formování. Ve Slově Božím nám jsou zjeveny nejvyšší a nejvyšší zásady. Jsou nám dány proto, aby posílily každou snahu o dobro, usměrňovaly mysl a vedly nás k úsilí o dosažení vyššího cíle. *MYP 27.3*

V životních příbězích Josefa, Daniele a jeho druhů vidíme, jak zlatý řetěz pravdy může upoutat mládež k trůnu Božimu. Žádné svody je nebyly schopny strhnout z pravé cesty: Boží přízně si vážili více, než přízně a chvály knížat. Proto si je Bůh oblíbil a rozprostřel nad nimi svůj štít. Pro jejich věrnou neporušenost, pro své rozhodnutí ctít Boha nad všechny lidské vlády, oslavil je Bůh před lidmi neobyčejným způsobem. Poctěni byli Hospodinem, Bohem zástupů, který panuje nade vším, co učinila Jeho ruka na nebi i na zemi. Tito mládenci se nestyděli pozvednout svou korouhev, neváhali být otevřenými. I na dvoře královském vyznávali svými slovy, svými zásadami a obyčejí víru v Hospodina, Boha nebes. Odmítli sklonit se před jakoukoli pozemskou výzvou, která by je odváděla od úcty k Bohu. Měli sílu z nebe vyznat oddanost Bohu. *MYP 27.4*

Bud'te hotoví následovat příkladu těchto šlechtných mladých mužů! Nestyd'te se nikdy za svoje společenství a za prapor k němuž náležíte. Pozvedněte svou korouhev vysoko a rozvíňte jej před zraky lidí i andělů. Nenechejte se ovládat nepravou skromností nebo obezřetností, jež vám naštěptává takové způsoby jednání, které jsou v rozporu s touto radou. Správnou volbou slov, stálou činností, svědomitostí a upřímnou zbožností podejte výmluvné svědectví o své víře, že Kristus kraluje v chrámu vaší duše. A vaše schopnosti bez výhrady složte k Jeho nohám, aby je mohl použít ve své službě. *MYP 28.1*

Úplné zasvěcení se

V zájmu vašeho nynějšího i věčného dobra je pro vás nejdůležitější věcí, abyste se cele poddali pravdě, aby svět věděl, na které straně stojíte. Mnozí se ještě cele neodдали věci Boží a jejich váhavé stanovisko je pro ně zdrojem slabosti a kamenem úrazu pro jiné. Lidé s tak nestálými zásadami jsou zmítáni vlnami pokušení, a poznenáhlu ztrácejí schopnost rozeznat co je pravé. Nejsou schopni vést rozhodný boj o vítězství nad zlem a díky připočtené Kristově spravedlnosti zdokonalit svůj charakter. *MYP 28.2*

Svět má právo vědět, co lze očekávat od každé rozumné, lidské bytosti. Kdo sám je živým ztělesněním pevných a rozhodných zásad, bude živou silou pro své bližní a bude působit svým křesťanstvím i na jiné. Mnozí nepoznávají a nedoceňují velikost vlivu každého člověka k dobru, nebo ke zlu. Každý snaživý člověk by si měl být vědom toho, že zásady, které přijímá za své, se stávají živým formujícím vlivem na jeho povahu. Kdo přijímá Krista za svého osobního Spasitele, bude jej milovat a s Ním všechny, za které Kristus zemřel. Kristus v Něm bude studnicí vody, prýštící se k životu věčnému. Jeho zákonu se bezvýhradně podrobí. *MYP 29.1*

Uplatni svou svobodu

Nechť je vaším životním zákonem, od kterého vás neodvrátí žádné pokušení ani vedlejší zájem, abyste oslavili Boha, neboť *„tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby kaž-*

dý, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“. Jste vykoupenými, svobodnými mravními činiteli, za které byla zaplacená nesmírná cena. Bůh žádá, abyste si tuto svobodu uhájili a abyste použili Bohem daných sil jako svobodní občané nebeského království v práci pro bližní. Nesetrvávejte nadále v bahně hříchu, ale dokažte jako věrní poddaní Krále králů svou věrnost Bohu. *MYP 29.2*

S pomocí Ježíše Krista dokažte, že jste hodní svaté důvěry, kterou vás Bůh poctil, když vám daroval svou milost a věčný život. Nebud'te poddáni moci zlého. Jako bojovníci Ježíše Krista musíte s rozvahou a rozumně přijmout Jeho podmínky spasení za všech okolností, musíte žít podle správných zásad. Božská moudrost má být světlem vašim nohám. Buďte věrní sobě, buďte věrní svému Bohu. Bude zatřesen vší, čím může být zatřesen; ale vy, budete-li zakořeněni a utvrzeni v pravdě, vydržíte s těmi věcmi, jež nemohou být ořeseny. Zákon Boží je stálý, neměnitelný, neboť vyjadřuje Boží charakter. Rozhodněte se, že ani slovem ani vlivem nezpůsobíte Jeho autoritě sebe-menší potupu. *MYP 30.1*

Úplné podvolení se

Mít náboženství Kristovo znamená odevzdání se; absolutně podříditi svou bytost Bohu a dát souhlas k vedení Ducha svatého. Obdržením Ducha svatého získáš dostatek mravní síly k odevzdání všech svých schopností k službě Bohu, ale jejich účinnost bude mnohem znásobena. Podrobením se cele Bohu, budou zjednodušeny všechny problémy života. Moc zla bude zeslabena a učiněn konec tisícírozměrným zápasům s vášněmi přirozeného srdce. Náboženství je zlatou nití, poutající duši mladých a dospělých ke Kristu. Poslušní a ochotní jsou tak bezpečně vedeni temnými a nebezpečnými cestami do města Božího. *MYP 30.2*

Mnozí mladí lidé mají jen obyčejné schopnosti, ale výchovou a kázní pod vedením učitelů, kteří jednají na základě vznešených a čistých zásad, mohou vyjít jako schopní pro odpovědné povolání v Boží službě. Mezi mladými lidmi někteří ztroskotají, neboť se nerozhodli zvítězit nad přirozenými sklony a poslouchat Boží hlas v Jeho slově. Neopovníli svoji duši proti pokušením a nerozhodli se konat svoji povinnost za všech okolností a v každém případě. Podobají se muži, který na nebezpečné cestě odmítá pomoc, nebo poučení, jak by unikl nehodě a zkáze a žene se do jistého neštěstí. *MYP 31.1*

Volba svého osudu

Ó kéž by každý mohl poznat, že sám rozhoduje o vlastním osudu! Všechno štěstí ve vašem životě i v budoucnosti, ba i věčný život je ve vaší moci. Svolíte-li, můžete mít přátele, jejichž vlivem budou znehodnoceny vaše myšlenky, vaše slova, i vaše mravnost. Můžete se vydat na pospas svým choutkám a vášním, můžete nenávidět jakoukoli autoritu, užívat hrubých a neslušných slov, a snížit se na nejnižší možnou úroveň. Váš vliv může poskvřnit vaše bližní, můžete se stát příčinou zkázy těm, které jste mohli přivést ke Kristu. Je ve vaší moci vést lidi od Krista, od pravdy, svatosti a od nebes. V den soudu budou moci zatracení ukázat na vás a říci: „Kdyby nebylo jeho vlivu, nebyl bych klesl a neposmíval se náboženství. On měl světlo a znal dobře cestu k nebesům. A já tu pravdu neznal a v temné nevědomosti jsem se ubíral dále cestou zkázy.“ Jak odpovíme na takové obvinění? Proto je důležité, aby si byl každý vědom, kam vede duše. Jestliže počítáme s věčným životem, jak vážně bychom měli brát působení svého vlivu! Ze svého programu nesmíme vyškrtnout otázku věčnosti, ale klást si vždy otázku: Líbilo by se toto jednání Bohu? Jaký vliv bude mít mé jednání na mysl těch, kteří měli mnohem méně světla a důkazů o tom, co je správné? *MYP 31.2*

Srdce – zkoumající otázky

Kéž by jen mládež zkoumala Písmo a jednala tak, jak by podle jejího náhledu za podobných okolností jednal Kristus! Naše příležitosti v získávání nebeského poznání nám ukládají velikou zodpovědnost, a proto bychom se měli se vši úzkostlivostí ptát: chodím ve světle? Žiji podle toho velikého světla, které mi bylo dáno, jdu správnou cestou, nebo takovými křivolakými cestami, že to, co zkulhavělo úplně zahyne? ... *MYP 32.1*

Měli bychom být proniknuti hlubokým, trvalým smyslem pro hodnotu, svatost a autoritu pravdy. Jasně paprsky nebeského světla ozařují vaši stezku, drahá mládeži, a modlím se, abyste co nejlépe využili své příležitosti. Přijměte a těšte se z každého z nebe seslaného paprsku, a vaše stezka bude stále jasnější až do úplného rozednění. –YI Feb. 2, 1893 *MYP 32.2*

5. Den naší příležitosti

Ze zkušeností těch, kteří pracovali pro Boha v minulých pokoleních, máme mnoho ponaučení i pro naši dobu. Jen málo víme o zápasech, zkouškách a práci mužů, kteří se připravovali na střetnutí s vojskem nepřítele – satana. Oblékli však úplnou Boží zbroj a byli schopni zvítězit. ... *MYP 33.1*

Tito mužové, kteří se v minulosti oddali Bohu, k povznesení Jeho díla, vytrvale lnuli k Božím zásadám. Byli to mužové, kteří neselhali, ani neklesli na mysli. Mužové typu Danielova, byli plní úcty a vážnosti k Bohu a horlivosti pro Něho, plní vznešených cílů a předsevzetí. Původně však byli stejně slabí a bezmocní jako kterýkoliv jednotlivec z těch, kteří mají podíl na díle dnes. Složili však celou důvěru na Boha. Jejich bohatství spočívalo především ve vyspělosti mysli a duše. Této přednosti se může těšit každý, kdo učiní Boha svou Alfou i Omegou. I když se nám nedostává moudrosti, vzdělanosti, schopnosti a moci, přece toho všeho můžeme dosáhnout, přijmeme-li od Krista ona ponaučení, jež znát, je naší výsadou. *MYP 33.2*

Jakých pracovníků je třeba

Dnešní doba nám přináší příležitosti a přednosti, jaké nebylo možné v minulých generacích snadno dosáhnout. Nyní máme jasnější světlo, jehož se nám dostalo díky věrné práci Božích služebníků, kteří se spolehli na Boha a přijali od Něho nebeskou moc. Ta zazářila světu v jasných a čistých paprscích. Ve dnešních dnech nám září více světla k zušlechtění a vzdělání charakteru, než kolik dosáhli tito zbožní mužové a ženy minulých dob. Usilovali se, aby porozuměli ponaučením, jež se jim dostávalo. Neusilovali však nadarmo, jejich úsilí bylo odměněno. Dosáhli hlubšího, ucelenějšího pochopení věčných skutečností, aby mohli přednést lidstvu další poklady pravdy, tolik potřebné. *MYP 33.3*

Dnes je zapotřebí pracovníků takového charakteru, kteří jsou v Božích očích opravdoví muži a jako takoví jsou zapsáni v nebeských knihách. Ti budou podobně jako Daniel – rozvíjet každou svou vlastnost a schopnost, aby mohli co nejlépe představovat království Boží světu, zabředlému do bezbožnosti. Pokrok ve vzdělání je nezbytný, neboť vzdělání použité ve věci Boží, stává se mocnou silou dobra. Svět potřebuje lidi moudré, lidi pevných zásad, jejichž soudnost a bystrost neustále vzrůstá. I tisk potřebuje muže, kteří by upevnili věčnou pravdu a přispěli k tomu, aby pravda rychle šla ke všem národům, pokolením i jazykům. *MYP 34.1*

Náš zdroj výkonnosti

Vážíme si takové mládeže, která se snaží pilně a poctivě pracovat a neleká se povinnosti. Taková mládež najde své místo kdekoliv, protože se nepotácí po cestě, ale nese božskou podobu v mysli a duši. Se zrakem upřeným vzhůru, se probíjí vpřed a nahoru, volajíce: „Vítězství.“ Neochotní, zbabělí, nevěřící, takoví, kteří nechtějí zapřít sebe sama pro věc Kristovou a všichni, kteří by zdržovali dílo od pokroku, nemají v něm místo. ... *MYP 34.2*

Bůh volá takové pracovníky, kteří jsou ochotni být Jeho spolupracovníky. Lidská přirozenost se ve spojení s Kristem stává čistou a pravou. Kristus je zdrojem výkonnosti a člověk se stává silou k dobru. Pravdivost a neporušenost jsou charakteristické vlastnosti Boží a ten, kdo vlastní tyto vlastnosti, vlastní neviditelnou sílu. – RH March 10, 1903 *MYP 35.1*

Vnitřní spravedlnost

Spravedlnost uvnitř, je osvědčena spravedlností vnější. Ten, který je spravedlivý uvnitř, není tvrdého srdce a nesoucitný. Roste na každý den v podobu Krista jdouce od síly k síle. Ten, kdo je posvěcen pravdou, bude se ovládat a bude kráčet v Kristových šlépějích, až se prvotní věci ztratí ve slávě. Spravedlnost, kterou jsme ospravedlněni, je připočtena. Spravedlnost, kterou jsme posvěceni, je udělena. Jedna je naším oprávněním pro nebe, druhá naší způsobilostí pro nebe. – RH June 4, 1895 *MYP 35.2*

6. Výšiny, které mohou být dosažené

Drahá mládeži, jaký je cíl a záměr vašeho života? Chcete se vzdělávat pro nějaké jméno a postavení ve světě? Máte touhy, které se neodvažujete vyjádřit, že jednoho dne chcete stát na vrcholu rozumné velikosti, že chcete zasedat v soudních nebo zákonodárných shromážděních a rozhodovat o zákonech národa? V těchto touhách nemusí být nic zlého. Každý z vás může jít za svým předsevzetím. Neměli by jste se spokojit se žádnými malými cíli. Usilujte o to nejvyšší a nešetřete žádnou námahou, abyste toho dosáhli. *MYP 36.1*

Náboženství je základem života

Bázeň Hospodinova je základem veškeré pravé velikosti. Poctivost, neochvějná poctivost je zásadou, kterou musíte vnášet do všech svých životních vztahů. Své náboženství berte sebou do svého studijního života, do svého školního domova a do všeho svého podnikání. Vaší důležitou otázkou je, jak si zvolit a zdokonalovat své studium, abyste si zachovali pevný, čistý a neposkvrněný charakter a všechny dočasné požadavky a zájmy měli podřízeny vyšším zájmům Kristova evangelia. *MYP 36.2*

Nyní je potřeba, abyste budovali podle svých schopností a ke společnosti a k životu zaujali takový vztah, abyste splnili Boží záměr ve svém životě. I jako Kristovi učedníci nejste osvobozeni od toho, abyste se zapojili do každodenního života; měli byste však své náboženství brát vždy s sebou. Až se budete připravovat pro kterékoli zaměstnání, nikdy se nedomnívejte, že nemůžete být v něm úspěšní, bez obětování zásad. *MYP 36.3*

Vysoká zodpovědnost

Život vyvážený náboženskými zásadami může být dobrým předpokladem pro jakékoli vysoké postavení. Rádi bychom vás viděli jak dosahujete ušlechtilého vysokého postavení, které Bůh pro vás připravil. Ježíš miluje vzácnou mládež. A nerad vidí, když roste v nevzdělanosti a nerozvíjí své schopnosti. Mohou se stát silnými muži pevných zásad, dobře připravenými k tomu, aby jim byly svěřeny ty nejvyšší odpovědnosti a k tomuto cíli mohou zcela zákonitě napnout každý nerv. *MYP 37.1*

Nikdy se však nedopusťte tak velikého zločinu, abyste obrátili Bohem vám dané schopnosti ke konání zla a zkáze jiných. Existují nadaní lidé, kteří svých schopností používají jen k tomu, aby šířili mravní zkázu a porušení; avšak všichni takoví rozsévají sítě, které přinese žeň, při jejíž sklizni se nebudou mít čím pochlubit. Je strašné když používáme Bohem nám dané schopnosti takovým způsobem, že ve společnosti šíříme zkázu a bídu místo požehnání. Je také strašnou věcí, zabalit hřivnu nám danou do ubrousku a skrýt ji daleko ve světě; znamená to zavržení koruny života. Bůh požaduje naši službu. Každý z vás nese určité zodpovědnosti; a my můžeme naplnit veliké poslání života pouze když tyto odpovědnosti plně přijmeme a věrně a svědomitě splníme. *MYP 37.2*

Vliv náboženství

Moudrý muž říká: „Pamatuj na Stvořitele svého ve dnech mladosti své.“ Ani na chvíli se však nedomnívejte, že náboženství vás učiní smutné a zamračené a bude vám překážkou na cestě k úspěchu. Kristovo náboženství neruší a neoslabuje ani tu nejmenší schopnost. Žádným způsobem vás nezbavuje radosti z kteréhokoliv štěstí, není určeno k tomu, aby zmenšilo váš zájem o život, anebo učinilo vás lhostejnými k požadavkům přátel a společnosti. Nepřiodívá život do pytloviny, nevyjadřuje se hlubokým vzdycháním a sténáním. Ne, ne; ti, kteří ve všem počítají s Bohem na prvním i posledním a nejlepším místě, jsou nejšťastnějšími lidmi na světě. Úsměvy a radost nemizí z jejich tváře. Náboženství nečiní člověka hrubým a neotesaným, nepořádným a nezdvořilým; naopak, pozvedá a zušlechťuje ho, očisťuje jeho vkus, posvěcuje jeho úsudek a uschopňuje ho pro společenství nebeských andělů a pro příbytek, který Ježíš šel připravit. *MYP 38.1*

Nikdy bychom neměli ztrácet ze zřetele skutečnost, že Ježíš je pramenem radosti. Nemá zálibu v bídě lidí, nýbrž rád je vidí šťastné. Křesťané se mohou těšit z mnoha pramenů štěstí a s neo-

mylnou přesností mohu říci, která z radostí je zákonitá a správná. Mohou se těšit z takových rekrea-
cí, které nerozptylují mysl a neponižují duši, které nikdy nezklamou a nenechají smutný vliv, který
by ničil sebeúctu, nebo překážel v užitečné službě. Mohou-li Ježíše vzít sebou a zachovat si modli-
tebního ducha, jsou naprosto bezpečni. ... MYP 38.2

Hospodaření s našimi schopnostmi

Mladí přátelé, bázeň Hospodinova je základem všeho pokroku; je počátkem moudrosti. Váš ne-
beský Otec na vás klade určité požadavky, neboť bez vašich proseb, nebo vašich zásluh, hojně o vás
pečuje. A více než to: Skrze oběť svého milovaného Syna dal vám celá nebesa. Za tento nekonečný
dar požaduje vaši ochotnou poslušnost. Jelikož jste koupeni za mzdu – převzácnou krev Syna Boží-
ho, žádá od vás, abyste správně použili předností z nichž se těšíte. Vaše rozumové a mravní
schopnosti jsou Boží dary, vám svěřené hřivny, abyste je moudře použili a nemůžete je libovolně
nechat dřímat v důsledku nesprávného vzdělávání anebo ochromovat nečinností. Musíte se roz-
hodnout, zda závažné zodpovědnosti, které na vás spočívají, splníte věrně nebo ne, zda vaše úsilí
bude směřovat k vašemu blahu nebo ne. MYP 39.1

Žijeme ve velkém nebezpečí posledních dnů. Celé nebe se zajímá o budování vašich charakte-
rů. Všechno bylo učiněno pro vás, abyste byli účastníky božské přirozenosti a unikli porušení, které
je na světě skrze žádostivost. Člověk není ponechán o samotě, aby přemáhal mocnosti zla svým
vlastním, chatrným úsilím. Pomoc je blízko a každá duše ji obdrží, která po ní skutečně touží. Boží
andělé vystupují a sestupují po žebříku, jež Jákob viděl ve snu, a pomohou každé duši, jejíž pohled
směřuje do nebeských výšin. Střeží Boží lid a bdí nad každým jeho krokem. Ti, kteří šplhají jasnou
stezkou, budou odměněni; vstoupí do radosti svého Pána. – FE 82-86 MYP 39.2

Dosažení vysokých ideálů

„Boží ideál pro jeho dítky převyšuje nejvyšší dosah lidského myšlení. Svatost Božství –
podobnost Bohu – je metou, jež má být dosažena. Před studentem se otevírá cesta neustálého
pokroku. Má o co usilovat, má i dosažitelný vzor, který zahrnuje v sobě všechno dobré, čisté a
vznešené. Necht' pokračuje tak rychle a tak daleko, jak je to jen možné v každém odvětví oprav-
dového poznání, avšak celé jeho úsilí musí směřovat k mnohem vyšším předmětům, než jsou pouze
sobecké a pomíjející zájmy, právě tak jako jsou i nebesa vyvýšena nad zemí.“ – Ed 18-19 MYP 40.1

Potrubí Boží milosti

Každá duše má přednost, být živým potrubím, skrze které by mohl Bůh udílet světu poklady
své milosti a nevyzpytatelné bohatství Kristovo. Kristus nejvíce touží po tom, aby měl nástroje, kte-
ré by světu představovaly Jeho ducha a Jeho povahu. Světu není nic potřebnějšího, než zjevení lás-
ky Kristovy skrze lidi. Celá nebesa touží po průlivech, kterými by mohl téci svatý olej, jenž by lid-
ským srdcím sloužil k radosti a požehnání. – COL 419 MYP 40.2

7. Úroveň užitečné hudby

Na mládeži spočívá vážná odpovědnost. Bůh žádá mnoho od mladých lidí, kteří žijí v této generaci, kdy je rozmnoženo světlo a poznání. Přeje si, aby obdržené světlo a poznání udíleli jiným. Ještě mnohé mají vyvést z temnoty bludu a pověr, které zastiňují mysl mnohých. K tomuto úkolu mají používat všechny své schopnosti. Za správné použití všech těchto předností jsou Bohu zodpovědní. Před nimi ležící práce vyžaduje vážné úsilí. *MYP 41.1*

Mládež může úspěšně pracovat jen tehdy, obětuje-li službě Boží srdce i duši. To je míra Bohem požadované služby. Vykonat méně, znamená zanedbat příležitosti, zradit věc Boží a promarnit vzácný čas k práci pro záchranu lidstva. *MYP 41.2*

Příprava ke službě

Ti, kteří mají touhu pracovat pro Pána a snaží se získat potřebné vědomosti k šíření pravdy, určitě obdrží od Boha světlo a budou schopni být jeho nositeli. Když mladí mužové a ženy – podobně jako Daniel – usměrní své zvyky, záliby a touhy podle Božích požadavků, budou uschopněni pro vznešené poslání. Ze svého srdce mají odstranit všechno, co je nízké a povrchní. Touhu po světských radovánkách a hodování mají vymýtit, neboť tyto věci nemají mít místo v srdci těch, kteří požívají tělo Kristovo a pijí Jeho krev. *MYP 41.3*

Mají si být vědomi toho, že jejich pozemské vědomosti je nečiní schopnými a oprávněnými k práci na vinici Boží. V Boží službě mohou pracovat jen takoví, jejichž vzdělání dosáhlo Bohem požadované úrovně. Jestli se ještě účastní světských radovánek a zábav namísto toho, aby zdokonalovali své drahocenné schopnosti vznešenými a šlechetnými záměry, oslabují své schopnosti, které obdrželi od Boha a stahují na sebe Boží hněv. Bůh hledí na ně s nelibostí, neboť zamezili možný rozvoj a zavinili úpadek. *MYP 42.1*

Jejich porušený a zakrnělý duchovní život je urážkou Boha a působí neblahým vlivem na jejich okolí. Jejich řeč a chování ještě utvrzuje bezstarostnost a lehkomyšlnost druhých vůči svatým věcem. Jejich špatným chováním není vážně ohrožen jen jejich duchovní život, ale život všech, s nimiž přijdou do styku. Takoví nemohou být vyslanci Kristovými. Mají znaky služebníků hříchu: bezstarostnost, lehkomyšlnost, nemoudrost a nezodpovědnost v Božích věcech. *MYP 42.2*

Ti, kteří se spokojí s nízkou úrovní, nejsou schopni být spolupracovníky Božími. Těm, kteří nechávají svoji mysl bloudit, kam ona chce, přibližují se do sféry satanova vlivu, kde jsou vychováni ke svádění jiných duší. Vštěpuje jim takové podněty, které tak naplňují jejich mysl, že je vycvičena v jeho armádě. Oni mohou slovy úspěšně vyznávat víru, mohou mít zdání pobožnosti; jsou však více milovníky požitků a radovánek, než milovníky Boha. *MYP 42.3*

Chytrost není zbožnost

Jsou mladí lidé, kteří mají jistý druh chytrosti, která je uznávána a obdivována jejich společníky, avšak jejich schopnost není posvěcena. Chybí jim životní zkoušky a zkušenosti, v nichž by se otužili, aby je Bůh mohl použít pro blaho lidstva a oslavení svého jména. Podobně jako nevěřící používají k obhájení svých špatných cest nesprávného měřítka, taktéž se někteří povrchní křesťané pod pláštěm pobožnosti snaží zakrýt své stanovisko. Satan je vede, aby bavili své společníky svými nesmysly a takzvanou vtipností. Všechno čeho se ujmou je ponižující, protože jsou pod kontrolou a vedením pokušitele, který utváří a řídí jejich povahu, aby mohli konat jeho dílo. *MYP 43.1*

Jsou schopní, ale nepraktičtí, zdatní, ale dále se nerozvíjejí. Získané schopnosti svým myšlením snižují a zneužívají. Jiné svým příkladem snižují na svou úroveň. Kristus sebeobětováním, sebezapřením, pokorou a utrpením zaplatil za všechny vysokou cenu výkupného. Učinil to z lásky, aby všechny vysvobodil z otroctví hříchu a zajetí toho mistra svodu, jehož jediná starost je používat své poddané ke svádění duší. Jak smutně pohlíží Spasitel na práci těch, kteří zneužívají jeho lásku pro své vlastní zájmy. *MYP 43.2*

Taková mládež spěje k věčnému zahynutí. Jak nerozumná se jim zjeví jejich žertování a rozpustilost v den, kdy Soudce vší země udělí odměnu každému dle jeho skutků, které ve svém těle učinil. Stavěli na svěřený základ dřevo, slámu, seno, strniště, nyní jejich celoživotní práce shoří. Jaká ztráta! *MYP 43.3*

O mnoho lepší je postavení těch, kteří se zasvětili Boží službě, a váží si uznání svého Pána. Ti, kteří denně vyznávali své chyby a umyli je v krvi Beránkově, zvítězili nad pokušením a přijímali radost a pokoj prýstící od Krista, se jednou nebudou muset stydět při čtení záznamů svého života. – YI June 22, 1899 *MYP 44.1*

Vyvolený Boží nástroj

Naše vyznání, že Bůh je věrný, je nebem zvolený způsob, jak zjevovat světu Krista. Máme potvrzovat jeho milost, jako to činili svatí mužové v dávných dobách. Nejúčinnějším svědectvím je však náš vlastní život. O Bohu vydáváme svědectví tím, že ukazujeme, jak v nás samotných působí Boží moc. Každý člověk prožívá život jinak a má zážitky, které se podstatně liší od zkušeností jiných lidí. Bůh chce, aby k němu stoupala naše chvála, poznamenaná naší vlastní individualitou. – MH 100 *MYP 44.2*

8. Vystupování na výšiny

Na cestě zdokonalování křesťanského charakteru je nejdůležitější věcí vytrvat ve správné činnosti. Chtěla bych vtisknout do myslí naší mládeže důležitost vytrvalosti a energičnosti ve vzdělávání charakteru. Již od nejútlejších let vetkávejte do charakteru pevné, čisté zásady, aby mládež dosáhla nejvyššího stupně a úrovně mužnosti a ženskosti. Mějte na zřeteli stále skutečnost, že jsme koupeni za mzdu a máme oslavit Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou. ... MYP 45.1

Denní pokrok

Povinností mládeže je každodenní postup vpřed. Apoštol Petr praví: *„Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání, k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku. Máte-li tyto vlastnosti a rozhovíjí-li se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.“* (2 Pt 1,5-8) MYP 45.2

Když vykročíš vpřed, nemůžeš svůj zřetel obrátit na všechny stupně najednou, hledíš-li na Ježíše a Boží slávu jako na nejdůležitější cíl, bude tvůj pokrok jistý. Plnosti věku Kristova nemůžeš dosáhnout za jeden den. Kdybys před sebou spatřil všechny těžkosti, s kterými se máš setkat, nad nimiž máš zvítězit – v zoufalství by ses zhroutil. Musíš bojovat se satanem, který použije všelikou lest, aby tě odvedl od Krista. MYP 45.3

Překonání překážek

Zápasit se všemi překážkami, které nám stojí v cestě a zvítězit nad každou jednou zvlášť, tě posilní k dalším vítězstvím. Zvítězíme, budeme-li hledět na Ježíše. Budeme-li však hledět na těžkosti před námi, zalekneme se, zeslábneme a naše víra zakolísá. MYP 46.1

Pokračujeme-li krok za krokem vpřed, můžeme dosáhnout těch nejvyšších vrcholů. Nelekej se své celoživotní práce. Nemusíš ji vykonat za jediný den. Konej svědomitě svou každodenní povinnost, využij každou příležitost, doufej v Boží pomoc, vystupuj na žebřík dokonalosti stupeň za stupněm. Pamatuji, že svůj život prožíváš v každém dni. Bůh ti dává pouze dnešní den. Nebeský záznam jednou ukáže, jak sis cenil svých předností a příležitostí. Kéž byste mí mladí přátelé každý den darovaný vám Bohem tak využili, abyste jednou mohli slyšet Mistrova slova: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný.“* – YI Jan. 5, 1893 MYP 46.2

9. Partnerství s Bohem

Máte ve vašem dosahu k dispozici více než omezené možnosti. Člověk je Božím dítětem podle výroku: „*Nyní synové Boží jsme, ale ještě se neukázalo co budeme. Víme pak, že když se ukáže, podobní Jemu budeme, neboť viděti jej budeme tak, jak jest. Každý kdo má takovou naději v Něm, očisťuje se jakož i on čistý jest.*“ (1 J 3,2-3) Vaší předností je odvrátit se od všech hříšných věcí a snažit se dosáhnout vyšší úroveň, abyste byli před lidmi ve vážnosti a před Bohem v oblibě. MYP 47.1

Náboženské dílo, jež Pán dává mladým lidem a lidem každého věku, dokazuje, že si jich váží jako svých dítek. Dává jim dílo sebeovládání. Povolává je, aby s Ním spolupracovali na velkém díle vykoupení a povznášení. Tak jako otec zapracovává syna do své práce, přijímá Pán své dítky do svého společenství. Jsme Božími spolupracovníky. Ježíš praví: „*Jako si mne poslal na svět, tak i já jsem je poslal na svět.*“ Nechceš být raději Božím dítětem, než služebníkem satana a hříchu a tím nepřitelem Ježíše Krista? MYP 47.2

Mladí mužové a ženy. Potřebujete milost Kristovu, abyste mohli uskutečnit křesťanské zásady v každodenním životě. Příprava na Kristův příchod je příprava učiněná skrze Krista na vycvičení našich nejvznešenějších schopností. Předností mládeže je možnost rozvinutí a uplatnění čistého charakteru. Toho docílíme jedině v přítomnosti Ježíšově. On je naše síla. Činí nás schopnými a způsobilými. Sami sobě nemůžeme důvěřovat ani na chvíli. ... MYP 47.3

Stále výš a výš

Ať jsou tvé schopnosti velké nebo malé, pamatuj na skutečnost, že ti jsou pouze svěřeny. Pán tě v tom zkouší a dává ti příležitost stát se věrným šafářem. Jsi odpovědný Bohu za všechny své schopnosti. Tvé tělo, rozum i síla duše – vše je Boží a pro Něho je máš použít. Za svůj čas, vliv a schopnosti budeš skládat účty Bohu, Dárci všech těchto hřiven. Nejlépe uplatní své schopnosti ten, kdo se činně zapojí do velkého Božího plánu pro zušlechtnění a povznesení lidstva. MYP 48.1

Vytrvej v započatém díle, až dosáhneš vítězství za vítězství. Vychovej se sám k tomu účelu. Měj stále před svým zrakem nejvyšší cíl – činit více a více dobro – tak budeš odrážet Boží slávu. – YI Jan. 25, 1910 MYP 48.2

Část II. – Zápas s hříchem

Příklad Kristův nám ukazuje, že naše jediná naděje na vítězství spočívá v ustavičném odolávání satanovým útokům. Ten, který získal vítězství nad protivníkem duší v boji pokušení, rozumí satanově moci nad lidmi a porazil je v náš prospěch. Jako Přemožitel, dává nám výhodu svého vítězství, že v našem úsilí odolat pokušením satana, můžeme spojit naši slabost s Jeho silou, naši nehodnost s Jeho zásluhami. A podepření Jeho silou, jsouce pod mocí pokušení, můžeme odolat v Jeho všemocném jménu a zvítězit jako zvítězil On. – ST March 4, 1880 *MYP 50.1*

10. Satan – mocný nepřítel

Člověk upadlý do hříchu se nachází v otroctví satana. Ježíšovým úkolem bylo vysvobození člověka z jeho moci. Člověk ve své hříšné přirozenosti je náchylný k následování satanova svodu. Odkázání na svou sílu, nemůžeme odporovat tak hroznému nepříteli. Jen přítomnost Krista – mocného Vítěze – v příbytku jeho srdce, mu udělí sílu a omezí žádosti jeho těla. Jen Bůh může omezit satanovu moc. Satan obchází zemi. Nezahálí ani minutu, aby nezanedbal žádnou příležitost k uchvácení lidské duše. Pro dítky Boží je velmi důležité, aby poznali všechny jeho záměry a vyhýbali se jeho nástrahám. MYP 51.1

Satan v přestrojení

Satan připravuje mnoho svých svodů, aby jej dítky Boží v posledním, velkém a rozhodujícím boji nepoznali jako útočníka. „*Není div, nebo i sám satan proměňuje se v anděla světlosti.*“ (2 K 11,14) Duše, které nevěří v satanovu existenci, ocitají se v jeho zajetí a on jejich vlivem mocně působí. Satan zná lépe, než Boží lid, moc, kterou mohou mít nad ním, bude-li jejich síla v Kristu. MYP 51.2

Když pokorně prosíme mocného Vítěze o pomoc, i nejslabší zastánce pravdy, pevně spoléhající na Krista, může úspěšně zapudit satana a všechny jeho zástupy. On ve své chytrosti a lsti nevystupuje otevřeně, aby neprobudil moc dřímající v křesťanovi a ten se neuchopil silné a mocné ruky Spasitele. Proto se všemožně maskuje, aby ve své podstatě nebyl poznán. Tajemně pracuje v synech neposlušných, kteří se vydávají za zbožné. Pracuje s vypětím všech svých sil, aby zeslabil, pokoušel a sváděl dítky Boží. MYP 51.3

Ten, který se odvážil postavit proti našemu Pánu, pokoušet Jej, posmívat se Mu, odvésti Jej na věž chrámu i na vrchol hory, ten použije všech svých sil i v našem pokolení. Na vítězství má dnes příznivější vyhlídky, protože naše pokolení málo chápe jeho lest a sílu. MYP 52.1

Obdivuhodným způsobem zasáhne tělo těch, kteří jsou přirozeně nakloněni povolit jeho našepťávání. Satan jásá ve svém vlastním zájmu, že je pouhou představou. Když je zlehčován a představen nějakou dětinskou ilustrací, nebo v podobě některého zvířete, to se mu dobře hodí. Lidé ho pokládají za tak nepatrného, že mysl je naprosto nepřipravená na jeho promyšlené plány a téměř vždycky má skvělý úspěch. Kdyby lidé pochopili jeho moc a úskočnost, byli by připraveni mu úspěšně odporovat. ... MYP 52.2

Boj o každou duši

Zlí andělé usilují o zničení duše, Boží andělé ji však chrání před jejich útoky. Boj zuří. Zlí andělé obklopují duši, obestírají ji temností a snaží se otupit rozum. Svatí andělé s účastí pozorují tyto duše a jsou připraveni zasáhnout proti zástupům satanovým. Jejich úlohou však není ovlivnit myšlenky proti jejich svobodné vůli. Jestliže povolují nepříteli a nesnaží se mu odporovat, pak Boží andělé mohou vykonat jen málo o více, než udržovat v šachu satanský zástup, aby nemohl škodit, dokud další světlo neobdrží ti, kdož jsou v nebezpečí, aby se probudili a očekávali nebeskou pomoc. Ježíš nepověří svaté anděly, aby vyprostili ty, kteří se nijak nesnaží vynaložit vlastní úsilí, aby se zachránili. MYP 52.3

Zpozoruje-li satan nebezpečí úniku jediné duše, vypne všechny své síly, aby ji udržel pod svou mocí. Vidí-li, že člověk prohlédl jeho nástrahy a zoufale horlivě prosí Ježíše o sílu, tu z obavy, aby nepřišel o svou oběť, posílá své zástupy, aby cestu ubohé duši zatarasil, obklopil ji hradbou temnoty, aby ji nebeské světlo neozářilo. Vytrvá-li člověk a ve své slabosti a nemohoucnosti se dovolává krve Ježíšovy, On jeho prosbu víry vyslyší a ihned pošle zástup mocných andělů k vysvobození. MYP 53.1

Satan se bojí a chvěje před silou a vznešeností Kristovou. Před hlasem pokorné modlitby se třese celý zástup temnosti. Mocní andělé, ozbrojení zbraněmi nebes, spěchají na pomoc pronásledované duši, a tu satan se svým zástupem utíká, neb dobře ví, že boj prohrál. – RH May 13, 1862 MYP 53.2

11. Charakter boje

Lidská přirozenost se snaží zaměřit vše jen pro své osobní dobro. Obrátí-li se tato snaha na stranu Boha a pravdy, přinese hojné ovoce Ducha; a Bůh určil: „*Slávu, čest a pokoj každému, kdo činí dobré.*“ (Ř 2,10) MYP 54.1

Je-li satanu dovoleno formovat vůli, používá ji k dosažení svých cílů. Lidské srdce plní svět-skými myšlenkami a podněcuje v něm nenávist a nepřátelství proti Bohu. Vzbuzuje v něm odpor proti Božím zákonům a ustanovením, a proti působení Ducha svatého. Shromažďuje pod svůj prapor všechny zlé síly a vede je do boje proti dobru. MYP 54.2

Výzva k boji proti silám zla

Je satanovým dílem sesadit Boha z trůnu srdce a formovat lidskou přirozenost podle vlastního znetvořeného obrazu. Podněcuje všechny zlé sklony a probouzí nesvaté touhy a ctižádosti. Slibuje: všechnu moc, čest, bohatství a rozkoše ti dám, jestli se vzdáš čistého charakteru a poskvrníš své svědomí. Takto ponižuje lidské schopnosti a přivádí je do otroctví hříchu. MYP 54.3

Bůh vyzývá lidi, aby odporovali hříchu slovy: „*Nepanujž tedy hřích v smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho. Aniž vydávejte oudů svých za odění nepravosti hříchů, ale vydávejte se k službě Bohu, jako byvše mrtví, již živí a oudy své za odění spravedlivosti Bohu.*“ (Ř 6,12-13) MYP 55.1

Křesťanský život je boj. „*Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížectvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko.*“ (Ef 6,12) V boji pravdy proti zlu můžeme zvítězit pouze s Boží pomocí. Své omezené síly máme spojit se silou Nekonečného, vůli lidskou s vůlí Boží. Tak obdržíme Ducha svatého na pomoc a dosáhneme vítězství, kterými budeme proměňováni, až se v lidské duši obnoví porušený Boží obraz. MYP 55.2

Pomoc Ducha svatého

Pán Ježíš jedná skrze Ducha svatého; Duch svatý je Jeho zástupce. Působí duchovní život, probouzí vůli činit dobro, očišťuje od mravní poskvrny a činí nás způsobilými pro Boží království. Ježíš může udělit veliká požehnání a dary lidem. On je ten předivný Rádce, jehož moudrost a síla je nekonečná. Jsme-li si vědomi Jeho moci, uznáváme ji a podřídíme se jí, přetvoří nás a postaví dokonale před svým obličejem. Jak vznešené pomyšlení. V Kristu „*přebývá všechna plnost Božství tělesně. V něm jsme doplněni...*“ (Ko 2,9-10). Lidské srdce nemůže být dříve šťastné, dokud se neodevzdá přetvářejícímu a obnovujícímu vlivu Ducha svatého. Obnovená duše je pak Duchem svatým dále formována dle vzoru Ježíše Krista. Vlivem Ducha svatého se mění boj proti Bohu ve víru a lásku, pýcha v pokoru. Když je tato proměna vykonána, andělé pozvednou své hlasy v úžasné chvalozpěvy a Kristus se raduje z duše proměněné v Boží obraz. ... MYP 55.3

Cena vítězství

Boj mezi dobrem a zlem nezeslábl od té doby, co zde na zemi byl Spasitel. Cesta k nebi není snadnější dnes, než byla tehdy. Musíme odložit všechny své hříchy. Každá oblíbená záliba, která překáží našemu duchovnímu růstu, musí být zavržena. Musíme obětovat pravé oko nebo pravou ruku, pakliže nás uráží. Jsme ochotní vzdát se své vlastní moudrosti a přijmout království nebeské jako malé dítě? Jsme ochotni se rozloučit se svou samospravedlností? Jsme ochotni obětovat lidskou přízeň? Věčný život má nekonečnou cenu. Jsme ochotni uvítat pomoc svatého Ducha a spolupracovat s ním, vynakládaje úsilí a přinášeje oběti úměrné ceně předmětu, který máme přijmout? – RH Feb. 10, 1903 MYP 56.1

12. Zvláštní úsilí satana

Bylo mi ukázáno, že se musíme mít na pozoru na každé straně a vytrvale odolávat nástrahám a svodům satanovým. Sám se proměnil na anděla světlosti, svádí tisíce a vede je do otroctví. Nesmírně těží z vědy o lidské mysli. Zde způsobem hada, se nepozorovaně plíží, aby porušil dílo Boží. Zázraky a skutky, které činil Kristus, představuje jako všední lidské činy. *MYP 57.1*

Kdyby satan mohl otevřeně nepokrytě zaútočit na křesťanství, přivedlo by to křesťana do úzkosti a agónie u nohou svého Vykupitele, a ten silný a mocný Vysvoboditel by zapudil toho protivníka. Avšak satan proměněn na anděla světlosti působí na mysl, aby opustila jedinou bezpečnou a správnou cestu. Frenologie, psychologie a mesmerismus byli prostředky, jimiž se satan dostal ještě blíže k tomuto pokolení a působil tou mocí, která má charakterizovat jeho dílo na konci doby mlosti. ... *MYP 57.2*

Čím více se blížíme konci času, lidská mysl je pohotověji zaskočena satanskými svody. Vede smrtelníky k tomu, že nepostihují jedinečnost skutků a zázraků Kristových. Satan vždy toužil falšovat dílo Kristovo a snažil se uplatnit svou vlastní moc a nároky. Všeobecně však toto nekoná otevřeně a zjevně. Je chytrý a ví, že nejúčinnějším způsobem jak může splnit své dílo je to, že přijde k ubohému padlému člověku v podobě anděla světlosti. *MYP 57.3*

Satan na poušti přišel ke Kristu, jako krásný mladý muž, který se více podobal králi, než padlému andělu. Oháněl se Písmem. Řekl: „*Psáno jest.*“ Náš trpící Spasitel mu čelil Písmem, řkouce: „*Psáno jest.*“ Satan využil tělesné zesláblosti a utrpení Kristova ke svému účelu. Využil časový úsek, kdy Kristus byl slabým a trpícím člověkem. On vzal na sebe naši lidskou přirozenost. ... *MYP 58.1*

Osudná sebedůvěra

Satan se snaží oklamat a zatemnit lidský rozum, jehož zděděné schopnosti byly určeny k vykonávání velkého a ušlechtilého díla, aby lidé přijali jeho podmínky. Tím by dosáhl toho, aby se lidé vzdali důvěry v Boha. Domnívají se, že vlastní sílu k vykonání dobra a tím nedají místo Bohu. Neuznávají nad sebou žádnou mocnější sílu. Neoslavují Boha a nevzdávají Mu patřičnou úctu. Tím dosáhl satan svých cílů. Jásá, že se padlý člověk pozdvihl jako on kdysi v nebesích, z nichž byl svržen. Dobře ví, že každý, kdo sebe povyšuje, musí být ponížěn jako on sám. *MYP 58.2*

Důvěra zbořena

Satanův pokus na poušti, svést Krista ke hříchu, se nezdařil. Plán vykoupení byl uskutečněn. Kristus zaplatil drahé výkupné za člověka. Když se satanu nepodařil první úmysl zmařit plán vykoupení, snaží se zbořit důvěru člověka v zachraňující moc Spasitelovy oběti, aby tak zničil základ křesťanské naděje. Padlého člověka lstivě a podvodně ujišťuje, že nepotřebuje smíření s Bohem prostřednictvím ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele, neboť osobní zásluhy činí člověka milým před Bohem. Pak zboří důvěru člověka v Bibli. Jestli v tomto bodě zvítězí, může si být jist úplným vítězstvím. *MYP 58.3*

Satan chce lidi přesvědčit o tom, že neexistuje, takže ti, kteří by tomu uvěřili, by se ani nesnažili proti němu bojovat, protože by bojovali proti něčemu, co neexistuje. Ubozí, slepí smrtelníci! Přijímají hesla satanova: „Co je a jak to je, je dobré.“ Nepřijímají však žádné měřítko ani zákon, který by omezoval jejich život. Satan mnohým vnucuje myšlenku, že modlitba k Bohu jest zbytečnost, pouhá formalita. Činí to proto, že zná důležitost modlitby i její moc. Kristus upozorňuje svoje následovníky na lest a chytrost satanovu, který chce myšlení lidí odvést od těchto důležitých opatření a odvrátit od pramene moci a síly proti jeho lstivým útokům. ... *MYP 59.1*

Zanedbáváme-li modlitbu, posilujeme tím záměry satanovy, protože tak snadněji podlehneme jeho lstivým divům. Se svým pokušením přichází člověku do cesty podobně jako ke Kristu, u něhož však prohrál. Často přichází v podobě mladého, sličného muže, jindy se nabízí jako ctný ochránce,

jindy jako zázračný lékař, který se od ubohých oklamanych smrtelníků nechává uctívat jako dobrodinec lidstva. ... *MYP 59.2*

Ovládání mysli

Satan může ovlivnit naše myšlení jen s našim svolením. Ti, kteří odcházejí od pravdy, jsou ve velikém nebezpečí. Oddělují se od Boha a od ochranné péče Božích andělů. Ocitají se v nebezpečí, že budou ovlivněni a spoutáni klamem satana, který je v ustavičném střehu, aby duše uchvátil a zničil. Poznájí-li své nebezpečí a budou se snažit uniknout z jeho osidel, poznají, že není snadné odporovatí mocností temnosti. Jestliže se opováží vstoupit na satanovu půdu, on si pak na ně činí nárok. Považuje je za svoje vlastnictví. Napne veškeré své úsilí a svolá na pomoc všechny své zástupy jen aby aspoň jednu lidskou duši vytrhl z Kristových rukou. *MYP 60.1*

Ti, kteří podlehlí satanovým pokušením a nyní se chtějí z jeho vlivu vyprostit, musí zoufale a vytrvale bojovat. Je-li jejich touha po vysvobození upřímná, přispěchají jim Boží andělé na pomoc. Satan a jeho andělé však neradi propouštějí svou kořist. Jejich boj s nebeskými anděly je těžký a urputný. Jestli však zbloudilí vytrvají ve svých modlitbách a vyznají své hříchy, budou mocnými nebeskými mocnostmi úplně osvobozeni. *MYP 60.2*

Opona zdvižena

Byla přede mnou zdvižena opona a viděla jsem porušenost naší doby. Mé srdce se zlomilo a v duši jsem byla raněna. Viděla jsem, že obyvatelé země dovršili kalich svých hříchů. Boží hněv vzplanul a nebude dřív uhašen, dokud nezmizí hřích i hříšníci. *MYP 60.3*

Satan jest osobním nepřítelem Kristovým. On jest původcem všelikého povstání na nebi i na zemi. Jeho hněv stále vzrůstá a my si nejsme vědomi jeho síly. Ale kdyby se náš duchovní zrak otevřel a my bychom viděli úsilí a práci padlých andělů, nespoleháli bychom tak na svou sílu. Zlí andělé jsou nám každou minutu v patách. Jejich vlivu se podvolí zlí lidé a činí dle jejich vůle. Neuvědomí si, že stojí pod zlým vlivem satanovým, jsou svedeni podvodnými zázraky, protože jejich smysly nejsou proti tomuto vlivu obrněné. Jsme připraveni, abychom jim dovedli Slovem Božím odporovat? Je to jediná zbraň, kterou můžeme úspěšně použít. *MYP 61.1*

Někteří budou v pokušení přijímat satanovy zázraky jako od Boha. Nemocní budou před našimi zraky uzdraveni a budou se dívat divy a zázraky. Jsme připraveni pro zkoušku, kdy se plněji projeví lživé satanovy divy? Nebudou mnohé duše polapeny do léčky? Formy bludu a odchylka od jasných ustanovení a přikázání Božích a věnování pozornosti bájím, jsou vhodnou půdou pro tyto lživé satanovy zázraky. Všichni se nyní musíme snažit vyzbrojit k zápasu, kterým musíme záhy projít. Víra v Boží Slovo, jež musíme s modlitbou zkoumat a prakticky uplatnit, bude naší ochranou před satanovou mocí a učiní nás v Ježíšově krvi vítězi. – RH Feb. 18, 1862 *MYP 61.2*

13. Pokušení není omluvou pro hřích

Není žádného popudu v naší přirozenosti, žádné schopnosti ducha, ani náklonnosti srdce, co by neustále nepotřebovalo, aby bylo pod vládou Ducha Božího. Není požehnání, které Bůh poskytuje člověku, ani pokušení, které na něho posílá, aby se ho satan neuchopil a nepokoušel duši, obtěžoval ji a kazil, jestliže se mu jen v nejmenším poddáme. Proto i když duševní světlo člověka jest veliké, i když se velmi těší Božímu požehnání a Boží milosti, měl by stále pokorně kráčet před Bohem a ve víře prosit, aby Bůh řídil každou myšlenku a ovládal každý popud. *MYP 62.1*

Pro všechny, kteří chtějí bohulibě žít, je nejsvětějším závazkem, aby chránili ducha a dovedli se ovládat i tehdy, když jsou nejvíce rozčileni. Povinnosti uložené Mojžíšovi byly velmi veliké. Málo lidí bylo kdy tak tvrdě zkoušeno jako on; to všechno však nemohlo omluvit jeho hřích. Ať je jakkoli velký útlak, který má snášet naše duše, přestupek je vždy naším vlastním skutkem. Nejsilnější pokušení, nemůže omlouvat hřích. Ani země, ani peklo, nemají moc, aby nutili někoho, aby konal zlo. Satan útočí na naší slabou stránku, nemusíme však býti přemoženi. I kdyby byl útok sebetvrdší a neočekávaný, Bůh se nám postaral o pomoc a s Jeho silou můžeme zvítězit. *MYP 62.2*

14. Odvaha

Ti, kteří ve svém náboženském životě prožívají velká utrpení a zkoušky, které jsou součástí výchovy ve škole Boží a důležitým prostředkem k očistění charakteru, avšak nezamítají smělou důvěru, nakonec zvítězí. Služebník Boží musí udatně odporovat útokům nepřítele a zdolat všechny překážky, které mu satan klade do cesty. *MYP 63.1*

Snaží se uvrhnout následovníky Kristovy do zoufalství, jen aby opustili studium Písma a modlitbu. Vrhá na jejich stezku temné stíny, aby jejich zraku zakryl Ježíše, lásku Boží i slávu nebeského dědictví. Raduje se z toho, když se dívky Boží bázlivě chvějí uprostřed nejistoty. Snaží se učinit jejich život co nejsmutnějším. Jestli však nehledí na překážky, ale vzhůru, nezeslábnou, nebudou na cestě zoufat, ale uchopí se k pomoci vztažené ruky Ježíšovy. Mají dětinou důvěru a naději a On je bezpečně provede těžkostmi. *MYP 63.2*

V síle Páně

Ježíš je světlem světa. Podle Jeho života musíme reformovat svůj život. Kristus nám pomůže vypěstovat silný, vyrovnaný charakter. Satan nemůže zeslabit zářící vliv charakteru vybudovaného dle vzoru Kristova. Pán vyměřil každému jeho práci. Nechce, abychom byli podpírání lidskou chválou, ale aby každá duše stála v Jeho síle a moci. Bůh nám daroval svého jednorozeného Syna, aby nás pozdvihl, zušlechtil a přioděl rouchem dokonalého charakteru a tak připravil pro své království. Ježíš očekává od svých následovníků, že budou žít tak, jak žil na světě On. Jedná-li někdo příliš soběstačně, sebevědomě a nespolupracuje v předivném díle Božím, prohrává boj pozemského i věčného života. *MYP 63.3*

Bůh přikázal, abychom nepracovali váhavě, ale v moci naděje a víry. Když pod vlivem Ducha svatého budáme v Písmě a spatřujeme úžasnou Otcovu lásku, který dal světu Ježíše proto, aby každý kdož věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný, máme být naplněni nevýslovnou radostí. Snažme se výchovou si osvojit všechny schopnosti, které můžeme dosáhnout, abychom je mohli použít k šíření Božího díla. Necht' se z našeho života i charakteru zrcadlí opravdové, vážné posvěcení, abychom Kristův kříž před světem vysoko vyzdvihli a v jeho světle ukázali na hodnotu jediné lidské duše. Otevřeme svou mysl, abychom porozuměli Slovu Božím a abychom dosáhli duchovní sílu požitím nebeského chleba. – RH April 8, 1890 *MYP 64.1*

15. Chrám Ducha

Vliv věrnosti a poslušnosti vůči požadavkům Božím povznáší, rozvíjí a posiluje všechny lidské schopnosti. Je pravdou, že soudnost, zdravý a bystrý smysl stojí k dispozici těm, kteří se již v mládí položili na oltář služby Bohu. Úzký styk s největším učitelem světa posílí jejich smysly, osvítlí rozum, očistí srdce, pozdvihne a zušlechťí celého člověka. „*Začátek učení tvého osvěcuje a vyučuje prostné rozumnosti.*“ (Ž 119,130) *MYP 65.1*

Boží ideál

Velká část mladých lidí, kteří prohlašují že jsou věřící, si odporuje svým životem. Nečiní pokrok ani v známosti ani v duchovnosti. Jejich síly se nerozvíjejí nýbrž zakrňují. Výše uvedená slova Žalmu 119,130 se však stanou zkušeností věrných. Není to pouhé psané Boží slovo. Vztahuje se to na slovo, které Duch svatý v srdci objasní. Jakmile se někdo skutečně obrátí, stává se synem Božím a má Boží povahu. Pak se obrátí nejen srdce, nýbrž i rozum se rozvine a obživí. Známe mnohé lidi, kteří byli před obrácením považováni za prosté a snad podprůměrné, avšak po obrácení, jakoby se zcela proměnili. Ukázalo se, že úžasně dovedou pochopit pravdy Božího Slova a dovedou tyto pravdy i jiným přinášet. Vysoce vzdělaní lidé považují za přednost s těmito lidmi rozmlouvat. Slunce spravedlnosti září svými mocnými paprsky do jejich mysli a podněcuje každíčkou schopnost k větší činnosti. *MYP 65.2*

Bůh touží vykonat uprostřed mládeže veliké dílo, přijme-li působením Ducha svatého do svého srdce Jeho slovo a ve svém životě prokáže poslušnost. Stále usiluje přitáhnout ji k sobě, k prameni moudrosti, dobroty, čistoty a pravdy. Rozum zabývající se vysokými ideály, bude stále více zušlechťován. *MYP 66.1*

Znesvěcené oltáře

Ti, kteří vyznávají, že slouží Bohu, avšak nerostou ve známosti pravdy a ve zbožnosti, jsou křesťané jen podle jména. Chrám takových duší je naplněn znesvěcenými oltáři. Čtení bezcenných knih, prázdné řeči a světské radovánky tak zaneprazdňují vnitřního člověka, že již není místo pro Boží slovo. Světský duch, lehkomyšlnost a pýcha obsadí v duši místo náležející Kristu. ... *MYP 66.2*

Úpadek skrze smyslné ukájení

Lidé, kteří považují za nejvyšší dobro svého života ukájet své chutě a vášně, nestanou se nikdy dobrými a velkými lidmi. V očích světa snad mohou býti někdy považováni za velké, ale dle úsudku Božího jsou nehodní a porušení. Jejich zkaženost jest viditelná na jejich tvářích. Jejich myšlení jsou pozemská. Nízká úroveň jejich duše je patrná z jejich řeči. Jejich srdce je naplněno záští, Boží obraz z nich úplně vymizel. Jejich svědomí jest utlumeno, jejich soudnost porušena. Ó jak upadl člověk ve své celé přirozenosti následkem smyslného „užívání“. Jak hluboko může upadnout člověk, jehož vůle je podrobena satanu. Hlas svědomí již nemá sílu ovlivnit rozum a srdce, které se odklonili od čistých zásad pravdy. – ST Dec. 1, 1881 *MYP 66.3*

Pomoc v pokušení

Vírou a modlitbou všichni mohou splnit požadavky evangelia. Žádného člověka nelze přinutit k přestoupení. Předně musí být získán jeho vlastní souhlas; srdce musí rozhodnout o hříšném činu dříve, než vášně ovládnou rozum, anebo nepravost zvítězí nad svědomím. Jakkoli silné je pokušení, nikdy není omluvou pro hřích. „*Oči Hospodinovy obrácené jsou na spravedlivé a uši jeho k prosbám jejich.*“ (Ž 34,16) Pokoušená duše, volej k Pánu! Jakkoli si bezmocná a nehodná, spolehni se cele na Ježíše a dovolávej se jeho zaslíbení. Pán vyslyší. On ví, jak mocné jsou sklony přirozeného srdce a On pomůže v každém pokušení. *MYP 67.1*

Upadl jsi do hříchu? Pak neodkladně hledej Boží milosrdenství a odpuštění. ... Milosrdný Bůh stále ještě nechává otevřenou cestu ke své lásce. Přes všechno naše poblouznění, nás Hospodin volá: „*Navraťte se, synové vzpurní, a uzdravím odvrácení vaše.*“ (Jr 3,22) – 5T 177 MYP 67.2

16. Nejste sami svoji

Často slyšíme otázky: „Nikdy nesmím dělat podle svého přání? Nikdy nesmím kráčet svou cestou? Stále mám být držen na uzdě? Nikdy nesmím postupovat dle své libosti?“ *MYP 68.1*

Čím méně budeš podléhat svým přirozeným náklonnostem, bude to lepší pro tebe i pro ostatní. Přirozené sklony člověka jsou porušeny a tíhnou ke zlému. Satan postavil člověka do nepřátelského poměru s Bohem. Jeho úsilí jest zaměřeno k tomu, aby v člověku úplně setřel Boží podobu. Proto máme naše slova i skutky ovládat. *MYP 68.2*

Výsledek úplné odevzdanosti

Je-li naše srdce celé naplněno Boží milostí, poznáváme, že naše zděděné náklonnosti musíme ukřižovat. V duši začne nový život pod novým vlivem. Vše cokoli činíme, konejme k Boží oslavě. Tuto posvěcenou činnost rozšiřme jak na vnějšího, tak i vnitřního člověka. Odevzdá-li se člověk celou svou bytostí, tělem, duší i duchem Bohu, On jej použije jako nástroj pravdy. *MYP 68.3*

Tělesný člověk není poddán zákonu Božím, aniž sám od sebe může býti. Avšak ti, kteří se u víře znovuzrodili, žijí den ode dne životem Kristovým. Opravdová duše dosvědčuje, že je majetkem Božím. *MYP 68.4*

Tělo i duše jsou majetkem Božím. Bůh dal na vykoupení světa svého jednorozeného Syna a tím nás obdařil novými možnostmi k životu; zvláště dobou milosti, v níž máme vypěstovat dokonalý a čistý charakter. Vykoupil nás ze zajetí hříchu a umožnil nám, abychom Mu sloužili v novotě života. *MYP 68.5*

Všechny naše síly patří Jemu

Nosíme na sobě pečeť Božího vlastnictví. Ježíš nás vykoupil za nesmírnou cenu a přeje si, abychom Mu pod zorným uhlem toho vědomí zasvětili všechny své tělesné, duševní i mravní síly. Náš čas, vliv, rozum, láska, svědomí, sebeobětování, to vše je Boží vlastnictví a máme s tím nakládat v souladu s Jeho vůlí. Nemáme toto Boží vlastnictví používat dle svého přání, jak se to všeobecně dělá ve světě, protože svět je pod vlivem toho, který je Boží nepřítel. *MYP 69.1*

Celé naše tělo je chrámem Ducha a je Božím vlastnictvím. Všechny naše údy a každý nerv jsou Jeho vlastnictvím. Nemáme svévolně ani z nedbalosti zeslabovat své smysly. Pro práci s Bohem máme udržeti své tělo i ducha v nejlepším zdraví. Tak se staneme chrámem Ducha svatého, aby v nás mohl přebývat, přetvořil všechny naše tělesné i duševní síly. *MYP 69.2*

Myšlenky musí být naplněny čistými životními zásadami. Pravda musí být hluboce vyryta na tabulích našeho srdce. Paměť musí být naplněna vzácnými spasitelnými pravdami. Pak tyto pravdy budou v našem životě zářit jako drahokamy. *MYP 69.3*

Cena jedné duše

Bůh velmi hodnotí své dílo. Jeho láska vůči Jeho dítkám se projevila ve velké oběti, kterou přinesl v díle vykoupení člověka. Adam se dostal pod nadvládu satanovu, který přinesl na svět skrze hřích smrt. Bůh vydal z lásky svého jednorozeného Syna, aby padlé lidstvo zachránil. Tím učinil zásluhu zákonu a ospravedlnil všechny, kteří Ježíše přijali. Člověk se zaprodal satanu, ale Ježíš lidstvo zpět vykoupil. ... *MYP 69.4*

„*Nejste sami svoji.*“ Ježíš vykoupil lidstvo svou krví. Svěřené hřivny nezakopávejte do země. Hospodařte s nimi věrně k Boží oslavě. Ježíše učíte svým vůdcem v každém zaměstnání. Kdybys poznal, že tvá láska ke Spasiteli chladne, nech všeho a volej: „Spasiteli můj, zde jsem. Co chceš, abych učinil?“ On tě laskavě přijme. Je ochoten ti vše odpustit, protože je milostivý a dlouho čekající a nechce, aby někdo zahynul. ... *MYP 70.1*

Se vším co máme, jsme vlastnictvím Božím. Nepokládejme to za oběť, když Mu odevzdáme naše srdce. Obětujme Mu své srdce dobrovolně. – YI Nov. 8, 1900 *MYP 70.2*

Je potřeba se rozhodnout

Je nebezpečné uvažovat o pozemských výhodách, které bychom získali, kdybychom povolili satanovým pokušením. Hřích znamená ponížení a neštěstí každého, kdo jej činí. Hřích lichotí, podvádí, klame a oslepuje. Vstoupíme-li na satanovu půdu, pozbýváme Boží ochranu proti jeho moci. Záleží na nás, abychom se rozhodli uzavřít všechny vchody, kterými se k nám přibližuje. – MB 118

MYP 70.3

17. Pravé obrácení

„Pokropím vás vodou čistou a čisti budete; ode všech poskvrn vašich, i ode všech ukydaných Bohů vašich očistím vás. A dám vám srdce nové a ducha nového dám do vnitřností vašich a odejmu srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité.“ (Ez 36,25-26) MYP 71.1

Mnozí, kteří poučují druhé o potřebě obnovení srdce, nemají sami ve významu těchto slov jasno. Zvláště mládež nerozumí často otázce: „Co je nové srdce?“ Domnívá se, že je to nějaká zvláštní změna citů. To považuje za obrácení. Tento klam však zavinil úpadek tisíců, protože nerozuměli výroku: „Musíte se znovuzrodit.“ MYP 71.2

Ne pocity, ale změněný život

Satan se snaží přesvědčit lidi, že zvláštní pocity, které vznikly v jejich srdcích, jsou znamením jejich obrácení. Ale v jejich životě změna nenastala. Jejich skutky jsou stejné jako dříve. V jejich životě se neukázalo ovoce Ducha svatého. Často se i dlouho modlí o dosažení těchto blažených pocitů, které zůstávají jedinými vrcholnými zkušenostmi jejich života. To je však stavění na písku a když zavanou větry životních bouří, jejich vzdušný dům bude smeten. MYP 71.3

Tyto ubohé duše tápou v temnotě a nepřestávají toužit po prožívání příjemných pocitů, jaké – dle jejich mínění – prožívali jiní před nimi. Opomíjejí skutečnost, že věřící musí „s bázní a třesením spasení své konati“. Obrácený křesťan musí něco dělat. Po opuštění hříchu, musí následovat živá, činná víra. MYP 71.4

Mluví-li Pán Ježíš o obnovení srdce, míní tím rozum a celý život lidské bytosti. Obnovení srdce znamená totiž odloučit je od lásky ke světu a odevzdat je cele Kristu. Znamená novou mysl, nový životní cíl a k němu směřující nové pohnutky. Co je tedy znamením obnoveného srdce? Změna života. Každodenní odumírání sobectví, pýše a světu. MYP 72.1

Praktičnost opravdového náboženství

Mnozí chybují v tom, když se domnívají, že skutečnou křesťanskou službu nahradí zvukné vyznání ústy. Náboženství, které není praktické, není opravdovým náboženstvím. Úplné obrácení se projeví i v našem vztahu k bližním. Pravá zbožnost nás učí být věrnými i v každodenních povinnostech. Upřímný následovník Kristův je živým důkazem toho, že Slovo Boží jej učinilo schopným k tomu, aby své hřívný použil ve službě Mistrově. MYP 72.2

„V pracech neleniví...“ (Ř 12,11) Tato slova se uskuteční v životě každého opravdového křesťana. Tvá práce se ti může zdát trapnou, ale způsobem jakým ji vykonáváš, ji můžeš zušlechtit. Svou práci konej jako Pánu a ne lidem. Vykonávej ji s radostí a s důstojností pocházející z nebes. Náš život a naše práce se stanou Pánu i lidem milou ušlechtilými zásadami, které v nich uskutečňujeme. Opravdová služba spojí tohoto nejslabšího pozemského služebníka s nejslavnějším nebeským andělem. ... MYP 72.3

Křesťané mají usilovat o to, aby dosáhli vznešený ideál představený v evangeliích. Nespokojte se s nižší úrovní. Vaším cílem buď dokonalost. Kristus pravil: *„Bud'tež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.“* (Mt 5,48) MYP 73.1

Posvěcený život

Udělejme Slovo Boží předmětem našeho studia a uskutečňujme jeho svaté zásady v každodenním životě. Chodme před Bohem v krotkosti a pokoře, snažte se napravit každý den své chyby. Nechť nás sobecká pýcha nerozdělí s Bohem. Nebudme nikdy toho názoru, že jsme lepší než ostatní: *„A protož kdo se domnívá že stojí, hleďž aby nepadl.“* (1 K 10,12) Když svou vůli poddáte vůli Kristově, spočine na vás svatý klid a pokoj. Láska Kristova bude vládnout ve vašem srdci, a podrobí tajné pohnutky k hříchu službě Mistrově. Urovná a uklidní vaši nerozvážnou a vznětlivou přirozenost. Vědomí odpuštění hříchu přinese nám ten pravý pokoj, převyšující všeliký lidský rozum. V

životě se zjeví snaha překonat vše, co odporuje křesťanské dokonalosti. Nesrovnalosti a hádky pomínou. Ten, kdo dříve viděl jen chyby svého okolí, pozná nedostatky svého vlastního života. *MYP 73.2*

Přesvědčí se o tom ti, kteří pochopí skutečnost, že ve svém životě bojovali proti Kristu. Pod obžalobou svého svědomí litují svých hříchů a dosahují jejich odpuštění hlubokou vírou, kotvící v zásluhách Kristových. Opouštějí špatné skutky a učí se kráčet dobrou cestou. Rostou v poznání Boha. Uznávají, že oddělení se od světa vyžaduje oběti a jsou ochotni raději vše zemské ztratit, jen aby získali Krista. Vstoupili do zástupu Kristova. Před nimi leží bojiště křesťanského života. Směle se však pouštějí do boje. Bojují proti tělesným žádostem a sobeckým sklonům. Svou vůli podřizují vůli Kristově. Denně prosí Pána, aby Jeho milostí dosáhli poslušnost. Tím zároveň dosahují Jeho pomoci. To je pravé obrácení. Pokornou a vděčnou důvěrou je Kristu oddána ta duše, která zakusila proměnu a obnovení srdce. Ve svém životě přináší hojné ovoce Ducha. Dříve sobecky miloval jen sebe. Jeho jedinou radostí bylo užívání světa. Nyní však složil modlu svého „Já“ a v srdci panuje Bůh. Hříchem, kterému dříve hověl, nyní opovrhne. Bezpečně a jistě kráčí stezkou posvěcení. – YI Sep. 26, 1901 *MYP 73.3*

Satanovy provazy

Únava vyplývající z vykonávání mnohých povinností (kdy člověk ztrácí zájem o věci duchovní) na jedné straně a utrácení veškerého času v hříšných radovánkách na straně druhé, – to jsou satanova osidla a provazy jimiž svazuje duše. Jen ti obstojí, kteří by raději zemřeli, než by učinili zlo. – 5T 53 *MYP 74.1*

18. Rada jedné zhýčkané dívky

Minulý rok byla podána o tobě velmi nelichotivá zpráva nebeskému Majestátu a zástupům čistých, bezhříšných andělů. Uvědom si, že tvé myšlení, zlé skutky a nesvaté pocity mohou být ukryty před lidmi, ale i ty nejskrytější záměry tvého života, jsou jako otevřená kniha před Bohem. V nebeských záznamech je zřejmá každá skvrna charakteru i každý spáchaný hřích. *MYP 75.1*

Bůh není s tebou spokojený a ty jsi přesto lhostejná a nic tě nevzrušuje. Dosud si neuvědomuješ svůj beznadějný stav. Někdy se ozvou výčitky svědomí, ale jsou umlčeny pýchou tvé ubohé duše. *MYP 75.2*

Nejsi šťastná, ale se domníváš se že bys mohla být, kdybys mohla jít svou cestou bez zábran. Ubohé dítě! Jsi v podobné situaci Představ si, že si v podobné situaci jako kdysi Eva v ráji Eden. Eva se též domnívala, že by byla šťastnější a její život by byl vznešenější, kdyby mohla jíst ovoce ze zakázaného stromu, z něhož Bůh pod trestem smrti zakázal jíst. Eva však přece jedla a ztratila slávu ráje. *MYP 75.3*

Ovládej své představy

Své myšlení vždy kontroluj. Není to lehká úloha. K jejímu splnění je třeba vytrvalé snahy a tu Bůh od tebe žádá. Tato povinnost se vztahuje na každého. Jsme Bohu zodpovědní i za své myšlenky. Jsou-li naše nitra naplněna prázdnými představami, jestliže dovolíme nečistým myšlenkám, aby zaměstnávaly naši mysl, jsme do jisté míry před Bohem viníky, protože uskutečnění našich myšlenek překáží pouze nedostatek příležitostí. *MYP 75.4*

Ve dne snívat a v noci stavět vzdušné zámky je velmi zlý a zvláště nebezpečný zvyk, z něhož je těžké a někdy téměř nemožné přivést myšlení do správného toku čistých, vznešených a svatých idejí. Chceš-li řídit své nitro, je třeba, abys hlídala své oči, uši a všechny své smysly, aby tvou duši nenakazily špatné myšlenky. Tuto zvlášť žádoucí vnitřní práci, můžeš vykonat pouze s pomocí Boží milosti. Sama jsi slabá. *MYP 76.1*

Opanuj své vášně a sklony

Sešla jsi z pravé cesty, jsi umíněná, drzá a troufalá. Boží láska nemá místo ve tvém srdci. A přesto se s Boží pomocí můžeš stát nádobou Jeho milosti a nástrojem spravedlnosti. Bůh od tebe žádá, nejen kontrolu tvých myšlenek, ale i vášní a citů. Tvé spasení závisí na sebeovládání. Vášně a city mají velkou sílu. Jsou-li podněcovány nečistými záměry a hnány špatným směrem, mohou tě uvrhnout do zkázy, učinit politování hodnou troskou života bez Boha a bez naděje. *MYP 76.2*

Své představy musíš rozhodně a vytrvale kontrolovat, své sklony a záliby podřídíš rozumu, svědomí a charakteru. Jsi v nebezpečí, protože právě nyní rozhoduješ o tom, jestli obětuješ věčné štěstí nebes na oltáři nespoutaných vášní. Začaly ovládat celou tvoji bytost vášně – a to vášně podle, ničující povahy? Povolíš-li, uvrhneš hanbu a zármutek na hlavu svých rodičů i sourozenců, ponížíš sama sebe a ztratíš nebesa i věčný život. Položíš tyto věci v sázku? Prosim tě, zastav se a uvažuj. Ani krok nepokračuj na této svéhlavé a lehkomyšlné cestě, protože na tebe čeká bída a smrt. Nebudeš-li omezovat své vášně a náklonnosti, uvedeš sebe i své okolí do špatného světla, poskvrníš svůj charakter a hanba tě bude provázet po celý život. *MYP 76.3*

Jsi neposlušná vůči rodičům, drzá, nevďečná a zkažená. Tyto špatné vlastnosti jsou ovocem zkaženého stromu. Tvé chování není cudné. Miluješ společnost chlapců a ráda o nich vyprávíš: „*Z hojnosti srdce ústa mluví.*“ (Mt 12,34) Tyto zlé vlastnosti úplně ovládly tvou bytost. Dopouštíš se raději klamu, jen abys uskutečnila své přání a touhy. – 2T 560-562 *MYP 77.1*

19. V zápase sílí charakter

Prvních třicet let života strávil Kristus v Nazaretě, městě se špatnou pověstí. Obyvatelé toho města byli všeobecně považováni za bezbožníky. Odtud pramení i Natanaelova otázka: „*A může z Nazareta co dobrého býti?*“ Evangelia velmi málo mluví o dětství Ježíšovu. Zvláštností jest případ, kdy doprovázel své rodiče do Jeruzaléma. Kromě této zprávy je u Lukáše 2,40 ještě jeden jednoduchý záznam: „*Děťátko pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti a milost Boží byla v něm.*“ MYP 78.1

Kristus je nám ve všem vzorem. Své dětství strávil podle Božího plánu v Nazaretě. Chování tamního obyvatelstva mu bylo stálým zdrojem pokušení. Musel stále bdít, aby zůstal čistý a neposkvrněný uprostřed moře hříchu a zlosti. Kristus nevyvolil si sám tyto životní okolnosti. Toto místo, kde zvláštní zkoušky utvrdily a utužily jeho povahu, vyvolil pro něho nebeský Otec. Mládí Kristovo bylo údobím tvrdých zkoušek, těžkostí a životních bojů, aby dosáhl dokonalý charakter a stal se zářným a dokonalým příkladem pro děti, mládež i dospělé. MYP 78.2

Mládež se často ocitá v takových životních okolnostech, které křesťanskému životu nejsou příznivé. Je hotova podlehnout těmto pokušením a pak se na ně vymlouvat, jako na nevyhnutelnou příčinu svých hříšných cest a poklesků. Kristus se vyhýbal takovým pokušením svou pílí a pracovitostí. Tím se bezpečně vzdálil vlivu zkažené společnosti. Kristus kráčel nejtěžší cestou, jakou mládež může kráčet. Hojnost nečinného života nebyla jeho údělem. Jeho chudí rodiče dobývali denní chléb těžkou prací. Proto život Kristův byl pln sebezapření, chudoby a strádání. S rodiči se dělil v pilné práci i v životním boji. MYP 78.3

Čistota charakteru nezávisí na okolnostech

Nikdo na tomto světě nebude mít tak nepříznivé okolnosti k vybudování křesťanského charakteru, jaké měl Spasitel. Třicet let strávil v Nazaretě – městě špatné pověsti, o němž mnozí věřili, že z něho nic dobrého přijít nemůže. Tato skutečnost je varovným hlasem té mládeže, která se domnívá, že náboženský charakter je produktem okolností. Mnozí z mládeže se obhajují a za polehčující okolnost uvádějí nepříznivé okolnosti, které jim prý byly překážkou k vypěstování dokonalého křesťanského charakteru. Kristův život je však živým protestem proti tomu, že by předpokladem čistého a neposkvrněného života jeho následovníků bylo příhodné místo, majetek a jiné hmotné výhody. Kristův příklad nás učí, že věrným plněním svých povinností získáme úctu na každém místě, v každém postavení i povolání, byť by bylo jakkoli obyčejné. MYP 79.1

Svým životem Kristus dokázal – a to byl veliký účel Jeho života – že čistota, věrnost a vytrvalost života, není podmíněna tím, aby člověk byl ochráněn od těžkostí, chudoby a nepřátelství. Všechny zkoušky a chudobu, na kterou si mnozí mladí lidé tak naříkají, snášel Kristus bez reptání. Tato dobrovolná kázeň je velmi nutná pro mládež, protože posílí její charakter, činí její nadšení podobné Kristovu a utvrzuje ji v odporu vůči pokušení. Jestli se mladí křesťané vymaní z vlivu těch, kteří je svádějí na špatnou cestu neslušnosti, tehdy ani lest a chytrost satanova nad nimi nezvítězí. Každodenní modlitbou získávají od Pána moudrost a milost, v níž vítězí nad všemi mrazivými vlivy života. Věrnost Bohu a duševní klid je výsledkem modlitby a stálé bdělosti. Kristův život byl vzorem vytrvalosti, kterou nemohly oslabit překážky, posměch, nouze, ani únava. MYP 79.2

Kéž je tomu tak i u naší mládeže. Jestliže musí prožívat různé boje, nechť chápou, že Bůh zkouší jejich věrnost. V jaké míře uchovávají čistotu charakteru uprostřed nepříznivých okolností, takovou měrou bude růst i jejich síla a vytrvalost tělesná a zvláště duchovní. – YI March, 1872 MYP 80.1

Raději smrt, než nepoctivost

Zvol si raději chudobu, samotu, jakoukoli bolest, než abys poskvrnil svou duši hříchem. Heslem každého křesťana budiž: „Raději zemřít, než se stát se nepoctivým, nebo přestupníkem zákona Božího.“ – 5T 147 MYP 80.2

20. Odolávání pokušení

Účastníci božské přirozenosti nebudou otevírat dveře pokušení. Nepřítel bojuje s vypětím všech sil proti těm, kteří se usilují žít křesťanským životem. V naději, že dosáhne úspěchu, pokouší je a snaží se je uvést do zoufalství. Ti, kteří stojí pevně na Skále věků se však nestanou obětí jeho lsti. Pamatují na skutečnost, že Bůh je jejich nebeským Otcem a Kristus pomocníkem. Že Spasitel přišel proto na naši zem, aby každé unavené a pokoušené duši poskytl pomoc a obdařil ji silou, aby zvítězila v každém pokušení, jako i On zvítězil. I já znám moc pokušení a vím, jaké nebezpečí všude číhá, ale vím také, že stojí pokoušeným k dispozici dostatečné síly k přemožení i těch nejsilnějších pokušení. *MYP 81.1*

Vyhýbejte se zbytečným pokušením

„Věrný jest Bůh, který nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobí s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést.“ (1 K 10,13) I my máme zde vyměřenou práci, kterou máme konat, ale zbytečně se vydávat do nebezpečí pokušení, nám není dovoleno. Bůh praví: *„A protože vyjděte z prostředku jejich a oddělte se praví Pán; a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás. A budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery...“* (2 K 6,17-18) Vyhledáváme-li světskou společnost pro zábavu a přizpůsobujeme se zvykům světa, máme-li s ním společné zájmy, tehdy jsme vstoupili na cestu pokušení a hříchu. Jak potom můžeme očekávat ochranu Boží od pádu do zahynutí? *MYP 81.2*

Varujme se špatného vlivu světa. Neprocházej se bezúčelně a lehkomyšlně mezi pevnostmi satanovými. *MYP 82.1*

Nechod' tam, kde víš, že na tě číhá pokušení, které tě může svést. Jsi-li však v tak úzkém vztahu k Bohu a máš-li Jeho poselství, můžeš slovem „v pravý čas“ oslavit Boha a pomoci pokoušeným duším i v místech temnoty. Kristus prosil Otce: „Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od toho zlého.“ – RH April 14, 1904 *MYP 82.2*

Povinnost nad záliby

Když se mládež usiluje osvobodit se z područí satanova, tu on zdvojnásobí své pokušení. Využívá jejich nezkušenost a nevědomost a zahaluje hranici mezi dobrem a zlem. Sám se proměňuje v anděla světlosti, vábí na zakázanou cestu a tam slibuje krásu a slávu. Oblíbí-li si mládež více zábavu a dává-li jí přední místo před povinností, bude pro ni těžko jeho pokušením a svodům odolat. Nepostřehne nebezpečí, které ji hrozí, zúčastní-li se jen jednou na zakázaných zábavách. Našepťávání satanova bude probouzet všechny zlé sklony dřímající v srdci. – ST Jan. 19, 1882 *MYP 82.3*

21. Zrádnost hříchu

Neexistuje nic lstivějšího než hřích. Jím bůh tohoto světa – satan – oklame, zaslepí a nakonec uvrhne do zkázy. Se svým pokušením nevystoupí veřejně, ale zastírá je. Hodování a opilství spojí s oslavami pokroku a takto uchválené duše se domnívají, že to vše poslouží jejich prospěchu. To je jen část satanovy práce, jeho pekelného umění – zastřený klam. Duše polapené tímto klamem hned při prvním kroku, jsou hotové dělat další kroky. Vždyť je mnohem snadnější poslouchat náklonnosti svého vlastního srdce a sladkému našeptávání svůdce, než proti němu bojovat. MYP 83.1

Ó, jak bystře sleduje satan své oběti, jak kráčejí po jím připravené cestě a přijímají jeho bludy. On po nich nežádá, aby se úplně zřekli modlitby, spokojí se s tím, když se tato vykonává pouze ze zvyku jako náboženská formalita. Vždyť tak se mohou stát jeho ještě účinnějšími nástroji. Rafinovaně slučuje svůj klam s náboženským vyznáním a životními zkušenostmi lidí a takovým způsobem své dílo mocně šíří. MYP 83.2

Sebezkoumání

Důkladné zkoumání sebe je pro každého nutné. Ve světle Písma si máme položit otázku: Jaký je stav mého srdce? Je dobré anebo zkažené? Zažil jsem jeho skutečné vnitřní obnovení, nebo v něm zůstává nadále plno smyslnosti a veškerá změna jež nastala, je pouze v povrchnosti a v zevních projevech? Pozvedni se v duchu až k Božímu trůnu a v nebeském světle zkoumej, nenachází-li se v tvém srdci tajný hřích nebo modla, s níž si dosud nezúčtoval. Modli se, ano, modli se, ale tak, jako dosud nikdy, aby tě klamy satanovy nesvedly k bezstarostnosti, lhostejnosti, duchovní vlažnosti a k povrchnímu plnění svých povinností, jen pro uklidnění svého svědomí... MYP 83.3

Mezi hříchy poslední doby patří i větší náklonnost k světu, než k Bohu. Bud' upřímný k sobě samému. Zkoumej se pečlivě. Jak málokterý z nás může říci po upřímném sebezkoumání: „Já nepatřím mezi ty, které Písmo svaté označuje jako *rozkoší milovníky více, než milovníky Boha*‘ (2 Tm 3,4).“ Jak málo jich může o sobě říci: „Zemřel jsem světu; život, kterým nyní žiji, to je život víry v Syna Božího. Můj život je skryt s Kristem v Bohu. A když se Kristus projeví v mém životě, tak i já objevím se s Ním v slávě.“ MYP 84.1

Ó, jak velká je milost a láska Boží, cennější nad nejdražší zlato. Pozdvihne a zušlechťí více, než cokoliv jiného. Srdce a jeho touhu vede k nebesům. Zatímco marnost světa, ziskuchtivost, touha po nádheře kolem nás zuří, pozdvihujeme své srdce k Bohu a rozmlouváme s naším Spasitelem. Naše duše touží po Boží milosti, pokoji, spravedlnosti a opravdové svatosti. Denní styk s Bohem a přemýšlení o nebeských věcech vtiskuje duši Kristův obraz. – RH May 11, 1886 MYP 84.2

22. Výstraha před skepticismem

S velikou úzkostí sleduji naši mládež. Dovolte mi, abych vás varovala, mladí přátelé. Znam nebezpečí, které vám hrozí. Necht' vaše srdce neomámí pýcha nad tím, co znáte. Lepší je čisté, pokorné srdce, než veškerá moudrost, bez bázně Boží. *MYP 85.1*

Naše mládež se jistě setká s pochybovači a nevěřícími, proto je velmi potřebné, abychom se dobře vyzbrojili a byli hotoví odpovědět každému, „*kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, a to s tichostí a s bázní*“ (1 Pt 3,15). Tomáš Paine již nežije, ale jeho díla žijí k prokletí světa. A všichni ti, kteří pochybují o pravdivosti Božího Slova, vkládají ty výplody nevěry do rukou nezkušené mládeže, aby naplnili jejich srdce jedovatou atmosférou pochybovačnosti. Satan svým duchem působí skrze zlé a nevěřící lidi. Jeho cílem je zruinovat duše. *MYP 85.2*

Nebezpečí spojování se se skeptiky

Žijeme v době nevázanosti, kdy mladí lidé i starí bez ostychu hřeší. Jestli nebudeme naši mládež s láskou chránit proti špatným vlivům, jestli že ji nevyzbrojíme pevnými zásadami, jestli ji nevyhledáme lepší společnost a hlavně četbu, která usměrňuje jejich vnitřní život – mohou se nakonec stát kořistí společnosti mravně zkažené, jako byli obyvatelé sodomští. Zevnějšek takové světské společnosti může být vábivý, ale tím nepřestává být nebezpečný, neboť bojují proti Bibli. Stále se snaží, aby základy naší víry podkopali a aby zničili a zesměšnili „starosvětskou“ svědomitost požadovanou evangeliem. *MYP 85.3*

Mládež se často stýká s lidmi, kteří mají sklon k pochybování. V mnoha případech to rodiče zpozorují až tehdy, když zlý vliv vykonal své zhoubné dílo a mládež nakazil. Musíme mládež pečlivě poučit, správně se dívat na charakter takových lidí, aby s nimi nenavazovali kamarádství a neposlušovali jejich zdánlivou moudrost a posměvačnost! Nebude-li mít naše mládež odvahy, aby přerušila s takovými lidmi veškeré styky, upadnou do jejich osidla a budou přemýšlet a myslet tak jako ostatní; na náboženství a biblickou víru budou pohlížet lehkomyšlně. *MYP 86.1*

Sebedůvěra a duchovní slepota

Kéž by viděl mladý člověk jásající tvář satanovu, když se mu podařilo poskvřnit jeho duši. Všelikým způsobem se snaží položit osidla pokušení mezi různé životní okolnosti, ve kterých lidé žijí. Učiní vše, aby vyhlédnutou oběť polapil a nehledá-li taková duše Boží pomoc, nebude mít ani tušení o osidle pro ni připraveném, a ve své domýšlivosti a soběstačnosti brzy padne. Zavrhne víru, která je jednou dána svatým. *MYP 86.2*

Takto mluvím k mládeži, protože mi Pán ukázal na ta mnohá nebezpečí, která ji hrozí. Domýšlivost přivádí člověka do satanova osidla. Mládež jí postižená nežádá Pána o radu, nepokládá Boha za svou pevnost a sílu. Vstupuje do neznámé oblasti s mylným pocitem, že je schopná vlastním rozumem poznat dobro, pochopit Boží divy a poznat pravdu. *MYP 87.1*

Více než o kterékoliv jiné se bojím o budoucnost domýšlivých, nebo ti určitě upadnou do osidel odvěkého nepřítele. Zhoubný vliv zkažených přátel působí nejvíce na domýšlivé. Takoví kamarádi pochlebováním, lichocením a zvelebováním jejich schopností, burcují jejich ctižádost a namlouvají jim, že s jejich přispěním mohou dosáhnout vysokého postavení a výsledkem bude mravní zkáza. Ti, kteří se sami vychloubají a mnoho si o sobě myslí, opovrhovat krví smířící oběti a pohrdat Duchem milosti. *MYP 87.2*

Děti těch rodičů, kteří zachovávají sobotu, a měli velké poznání, a byli předmětem nejláskevplněnější péče, mohou být mezi těmi, kteří přinesou svým rodičům jenom hanbu a spoušť, neboť rozsévají vítr a sklízet budou bouři. Na nebeském soudu bude u jmen těch, kteří hřešili proti velikému světlu známosti pravdy, poznamenáno: „Odešli od Pána a slavné moci Jeho!“ Mnozí lidé zahynou s těmi, kteří zavrhovali milost Boží. *MYP 87.3*

Raději bych viděla své děti v lůnu hrobu, než na stezce, vedoucí k zahynutí. Strašná skutečnost, že jsem vychovala dívky, které bojují proti Bohu nebes, rozšiřují tábor nevěřících a krácejí pod černým praporem satanovým, by mně naplnila hrůzou. *MYP 88.1*

Potřeba mravní odvahy

Naše mládež je vystavena pokušením ze všech stran, proto ji máme vychovávat, aby pohlížela vzhůru k vyšší moci a vyšším věcem, než jaké mohou poskytnout smrtelníci. Všude potkáváme lidi, kteří zavrhnou Boha a ze zvyku zavrhnou i křesťanství. Jmenují je dětskou pohádkou, vymyšlenou neuvědomělými lidmi, kterou se balamutí prostí lidé. *MYP 88.2*

Ti, kteří nemají dostatek odvahy, nemohou stát jako obránci pravdy. Nemají dost mravní síly, aby řekli posměvači: „Buď přestaneš s takovými rouhavými řečmi, nebo odcházím. Ježíš je Vykupitelem světa i mým osobním Spasitelem, v Němž mám naději na věčný život.“ Takový postup si zjedná úctu a umlčí posměváčky. Jestliže uvedeš důvody své víry i on podá proti důvody. Pouhá tvá slova by jej snad neusvědčila, ale vliv a moc tohoto tvého života, žiješ-li dle zásady Kristovy a dle vůle Boží a v tvém životě projevující se bázeň Boží, usvědčí jej o klamu v němž se nachází. *MYP 88.3*

Není smutnějšího pohledu, než na ty, kteří byli vykoupeni krví Kristovou, kteří svými schopnostmi mohli oslavovat Boha, když si činí posměch z Božího, milostiplného poselství evangelia, zavrhnou božství Kristovo a doufají ve svou časnou pomíjitelnou moudrost. Avšak když přijdou do ohně zkoušek, když se mají dívat přímo smrti do očí, rozplynou se jejich mylné názory, jako loňský sníh. *MYP 88.4*

Jak je hrozné stát u rakve člověka, který zavrhl volající hlas Boží milosti. Jak hrozně to zní, když je třeba vyslovit: „Zde odpočívá ztracený život!“ Zde leží člověk, který mohl dosáhnout nejvyšší duchovní úroveň, mohl získat věčný život, avšak obětoval jej satanu, dal se omámit lidskou moudrostí, stál se hračkou v rukou satana! Naděje křesťana je však bezpečná kotva duše, dosahující až za oponu, kam vešel za nás Ježíš. Dosahuje až za oponu, kam vešel Kristus jako náš Prostředník Máme k vykonání zvláštní dílo, ve kterém se máme dokonale připravit na boj ležící před námi. *MYP 89.1*

Bouře se přibližuje

Mládež by měla hledat Boha mnohem opravdověji než dosud. Blíží se bouře. Musíme se připravit, abychom snesli její nápor obrácením se k Bohu a pevnou vírou v našeho Pána Ježíše. Pán povstane a zatřese zemí. Zmatek zuří ze všech stran. Tisíce lodí se potápí denně na dno mořské. Hromadně tonou celé flotily. Miliony lidí se stávají oběťmi neštěstí. Požáry se nečekaně vznítí a lidským úsilím nemohou být uhašeny. Zničí celé paláce i s lidmi. Železniční neštěstí jsou stále častější. Srážky dopravních prostředků a smrtelné úrazy se budou dít na hlavních dopravních tepnách a křižovatkách bez předchozího varování. Konec je blízko... doba milosti se uzavírá. Ó, hledejme Boha dokud ještě může nalezen být, volejme jej, dokud blízko jest. „*Hledejte Hospodina všichni tiši země, kteříž soud jeho činíte; hledejte spravedlnosti, hledejte tichosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodinova.*“ (Sf 2,3) – ST April 21, 1890 *MYP 89.2*

Denní závislost na Bohu

Když ráno vstáváte, pociťujete svou bezmocnost a potřebu Boží síly? Předkládáte pokorně a z celého srdce své prosby o potřebu k Otci nebeskému? Jestliže ano, andělé zaznamenávají vaše prosby. Jestliže tyto modlitby nevyšly z pokryteckých úst, pak v případě nebezpečí, že by jste nevědomky učinili zlé, váš strážný anděl vás povzbudí k lepšímu rozhodnutí a vnukne vám slova a ovlivní vaše skutky. *MYP 90.1*

Jestliže nepociťujete žádné nebezpečí a neprosíte-li o pomoc a sílu proti pokušením, jistě zbloudíte. Vaše zanedbaná povinnost bude označena v Boží knize v nebesích a v den soudný budete na váze nalezeni lehčí. – 3T 363-364 *MYP 90.2*

23. Jediný slabý

Lichotíme si tím, že jsme lepší než druzí. Avšak má-li náš jinak silný charakter jen jediné slabé místo, jsme dosud ve spojení s hříchem. Služba srdce se pak štěpí ve službu Bohu a hříšnému „já“. Dítka Boží musí v sobě vypátrat každý skrytý hřích a dovolit Bohu, aby jej z jeho srdce odstranil. Věřící musí zdolat i ten jediný hřích, neboť Bůh nepovažuje žádný hřích za malinký. *MYP 91.1*

Najdeme takové, kteří říkají: „Nejsem popudlivý, ale když mně druzí vyprovokují, stanu se i hrubým, třebaže pak vždy lituji nerozvážného počínání.“ Jiní praví: „I já mám své chyby, ale to, co činí ten neb onen můj známý, to je hrubost.“ Pán nám nerozdělil hříchy na malé a velké, že následky jedněch jsou takové a jiných takové. Proto ani my je nesmíme třídit. *MYP 91.2*

Řetěz je tak silný, jako jeho nejslabší článek. Můžeme jmenovat celý řetěz dobrých vlastností, ale přijdeme-li na jediný slabý článek, poznáme, že se na takový řetěz nemůžeme spolehnout. Každá duše, která vstupuje do řad dítek Božích, si má určit, jakým způsobem může dosáhnout úplného vítězství nad hříchem. Netrpělivé slovo, tlačící se na tvůj jazyk, nesmíš vyslovit. Musíš odvrhnout myšlenku, že druzí nehodnotí správně tvé schopnosti. Zbav se té myšlenky, že jsi mučedník, a uchop se zaslíbení Kristova: „*Dosti máš na mé milosti.*“ (2 K 12,9) – RH Aug. 1, 1893 *MYP 91.3*

Ovládání myšlenek

„Měli byste utéci ze satanovy začarované půdy a nedovolit, aby se vaše mysl zpronevěřila Bohu. Skrze Krista můžete a měli byste být šťastní, měli byste si zvyknout ovládat sebe. Vaše myšlení musí být podřízeno Boží vůli a vaše pocity pod kontrolou rozumu a náboženství. Svou představitelství nemáte proto, abyste ji dovolili bloudit bez jakéhokoli cíle. Musíte ji krotit a usměrnit. Je-li myšlení nesprávné, pocity budou zlé. Myšlení a cítění spolu vytváří mravní charakter. Domníváte-li se, že jako křesťané nejste povinni krotit své myšlení a city, býváte svedeni vlivem zlých andělů, říkáte si o jejich přítomnost a jejich dohled. Pakliže povolujete svým dojmům a myšlenkám jít cestou podezírání, pochybování a naříkání, budete mezi nejnešťastnějšími smrtelníky a váš život ztroskotá.“ – 5T 310 *MYP 92.1*

Část III. – K vítězství

Nic není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však nepřemožitelnější, než duše, která si uvědomuje svoji nicotu a cele spoléhá na zásluhy Spasitele. Bůh by spíš seslal všechny nebeské anděly na pomoc takovému jednotlivci, než by dovolil, aby byl přemožen. – 7T 17 *MYP 94.1*

24. Kupředu a vzhůru

Ráda bych vystihla krásu křesťanského života, neb začátek křesťanství znamená svítání života. Křesťan, jehož přirozenost je vedena Božím zákonem stále kráčí kupředu a vzhůru, denně se přibližuje nebeskému domovu, kde na něj čeká koruna života a nové jméno, které žádný nemůže přechýlit než ten, kdo je obdrží. Neustále roste ve štěstí, svatosti a užitečnosti. Pokrok každého roku převyší předešlý. MYP 95.1

Pán představuje mysl mládeže symbolický žebřík, dosahující od země až k nebi. Nad ním stojí Bůh a zář Jeho slávy dopadá na každý stupeň. Jeho oko bdí nad těmi, kteří stoupají vzhůru a slábnou-li jejich ruce a nohy, je hotov jim poskytnout pomoc. Ano, zvěstujte radostné poselství, že každý, kdo vytrvale stoupá po tom žebříku, neprohloupí, ale dosáhne vstupu do nebeského města. MYP 95.2

Satan pokouší mládež v mnohých věcech. Vede boj na život a na smrt a zkouší vše, aby jejich duše zničil. Bůh je však nenechá samotné bojovat proti pokušiteli. Jako všemohoucí pomocník jim stojí po boku. MYP 95.3

Mnohem silnější než náš nepřítel jest Ten, který přišel na tento svět v těle člověka, stál proti satanu a přemohl všechna pokušení, která jen mohou postihnout mládež dneška. Kristus je jejich nejstarší bratr. Ve své něžnosti a vznešenosti se o ně zajímá. Stále o ně pečuje a raduje se, když hledají Jeho přízeň. Jejich modlitby předkládá ve své spravedlnosti Bohu jako libou vůni oběti. V síle Kristově může mládež snášet tvrdý boj života jako věrní bojovníci kříže. Posílnění silou Kristovou jsou schopni dosáhnout vysoký ideál. Oběť přinesená na Golgotě je zárukou jejich vítězství. MYP 95.4

Bůh neřádá nemožné

Církev je tvořena velkými i malými nádobami. Bůh neřádá něco nesmyslného. On neočekává od menší nádoby, že bude mít objem jako ta velká. Každý Mu má vrátit jen to, co obdržel. Ale ne to, co nedostal. Učiňte to nejlepší co můžete a Bůh přijme vaši snahu a dodělá zbytek. Vykonejte věrně povinnosti, které vám leží nejbližší a Mistru to bude příjemné. Avšak v touze konat velké věci, nezanedbávejte vaše drobné povinnosti. MYP 96.1

Hleďte, abyste nezanedbávali modlitbu v komůrce a zkoumání Jeho Slova. Tyto dvě věci ostří vaši zbraň proti nepříteli, který vám klade překážky na cestě k nebesům. Zanedbáte-li jen jednu modlitbu a zkoumání Písma, otvíráte možnost dalším zanedbáním. První projevení odporu proti vlivu Ducha svatého otevírá cestu dalšímu odporu. Tak se srdce zatvrdí a svědomí otupí. MYP 96.2

Jestli však pokušením odpíráme, usnadňujeme si další odpor proti němu. Každé sebeobětování usnadní další oběť. Každé odolání pokušení, každé sebezapření, každé zvítězení nad hříchem je setbou pro věčný život. Každý nezištný čin posílí člověka v duchovním životě. Ten, kdo se snaží dosáhnout podoby Kristovy, bude zušlechtěn a čím dále tím více Kristu podoben. MYP 96.3

Důvěra nechť vzrůstá

Pán si váží vaši svahy, kterou chcete dosáhnout Boží ideál. Jestli jste se však dopustili chyby nebo hříchu, nedomnívejte se, že se již nemůžete modlit a nejste hodni se k Němu přiblížit. „*Synáčekové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, příměluce máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ (1 J 2,1) Otevřená Otcovská náruč čeká na marnotratného syna. Jdi k Němu a svěť se Mu se všemi chybami a hříchy. Pros Boha, aby ti dal sílu do dalšího boje. V Něm se nikdy nezklameš. On nikdy nezklame a nezneužije tvou důvěru. MYP 97.1

Počítej ve svém životě se zkouškami. Jimi Pán odstraňuje drsné hrany z tvého charakteru. Ne-reptej! Tvé stýskání ještě znesnadní tvé zkoušky. Cti Pána pokorou a poslušností. Trpělivě snášej všechny těžkosti. Ať přebývá láska ve tvém srdci i tehdy, musíš-li snášet křivdy a nespravedlnost. „*Zdržuj jazyk svůj od zlého a rty své od mluvení lsti. Odstup od zlého a čiň dobré, hledej pokoje a stíhej jej. Oči Hospodinovy obrácené jsou k spravedlivým a uši jeho k volání jejich.*“ (Ž 34,14-16)

MYP 97.2

Nezoufejte; trpělivě čkejte, vždyť i ten nejtemnější den se skončí. „*V utišení se, a v doufání bude síla vaše.*“ (Iz 30,15) Kristus zakusil sílu pokušení, avšak zná i sílu k odporování zlu. Jeho ruka je vždy milostivě vztažená k pomoci každé trpící duši. Zoufajícímu v pokušení praví: „Dítě mé, zdali jsem pro tebe netrpěl a nezemřel? Což ve mně nemůžeš doufat? Jak mnohé budou dny tvého života, tak bude trvat i tvá síla.“ MYP 97.3

„*Uval na Hospodina cestu svou a slož v Něm naději, onť zajistí všecko správi.*“ (Ž 37,5) I tobě praví: „*Podťež ke mně všickni, ... a já vám odpočinutí dám*“ (Mt 11,28), odpočinutí, které svět nemůže dát, ani vzít. MYP 98.1

Nevyslovitelná je radost duše, která plně důvěřuje Bohu. Zkoušky ji neroztrpčují, opovrhování světa ji nebolí. Své „já“ ukřižovala. I když ji povinnosti svírají den co den více, pokušení sílí, zkoušky vzrůstají, přece nekolísá, neboť ji Bůh dává potřebnou sílu. – YI June 26, 1902 MYP 98.2

Cena vítězství

Kristus obětoval pro člověka vše, aby mu umožnil získat nebeské království. Nyní má ukázat člověk, co zda je ochoten obětovat sám sebe pro Krista, aby dosáhl korunu věčné slávy. Ti, kteří mají ponětí o velikosti ceny vykoupení, nebudou reptat, že musí se slzami rozsévat, a že údělem křesťana v tomto životě je jen zápas a sebezapření. – ST March 4, 1880 MYP 98.3

25. Zdokonalování charakteru

Pán Ježíš nám netvrdí, že je snadné získat dokonalou povahu. Vznešenou a ušlechtilou povahu nikdo nezdědil. Nezískáme ji náhodou. Šlechetnou povahu získáváme osobním úsilím skrze zásluhy a milost Kristovu. Bůh dává nadání a rozumové schopnosti, ale my si vytváříme povahu. Vytváříme ji tvrdým, usilovným bojem s vlastním já. Musíme zápasit proti dědičným sklonům ke zlu. Musíme být přísní sami na sebe a nesmíme nechat ani jediný povahový rys bez povšimnutí. *MYP 99.1*

Nikdo nemá tvrdit, že nemůže odstranit své povahové vady. Dojdeme-li k takovému přesvědčení, určitě se připravíme o věčný život. Možnost změny závisí na tvé vůli. Kdo nechce, nezvítězí. Opravdovým problémem je narušené, neposvěcené srdce a neochota podřídit se Božímu vedení. *MYP 99.2*

Vytyčte si vysoký cíl

Mnozí lidé, kterým Bůh dal schopnosti konat významnou práci, dosahují jen malých výsledků, protože se málo snaží. Tisíce lidí prožívají život, jakoby neměli žádný určitý cíl nebo plány, pro které by žili. Obdrží odplatu úměrnou vykonanému dílu. *MYP 99.3*

Pamatujte na to, že nikdy nedosáhnete vyššího cíle, než jaký jste si vytyčili. Stanovte si vysoký cíl a postupně ho uskutečňujte i za cenu bolestné námahy, sebezapření a obětí. Nenechejte se ničím zadržet. Životní okolnosti nespřádají své sítě kolem nikoho tak pevně, aby musel zůstat bezmocný a v nejistotě. Těžké okolnosti vás mají vést k rozhodnutí, abyste je překonali. Vítězství nad jednou překážkou vám dodá více schopnosti a odvahy jít vpřed. Postupujte odhodlaně správným směrem a okolnosti se stanou vašimi pomocníky, nikoli překážkami. *MYP 99.4*

Pěstujte všechny stránky charakteru

Buď ctižádostivý, abys v sobě vypěstoval ušlechtilé povahové vlastnosti ke cti svého Mistra. Na každém stupni růstu své povahy se máš líbit Bohu. Můžeme toho dosáhnout. Vždyť Enoch se také líbil Bohu, i když žil ve zkažené době. Enochové žijí i v naší době. *MYP 100.1*

Stůj pevně jako Daniel – věrný státník – který zvítězil nad pokušením. Neměli bychom zklamat Spasitele, který nás tolik miloval, že dal svůj vlastní život, aby vymazal naše hříchy. Kristus prohlašuje: „*Beze mně nemůžete učinit nic.*“ (J 15,5) Nezapomínejme na to! I přesto, že jsme se dopustili chyb, zvítězíme, jestliže si své chyby uvědomíme a budeme je pokládat za varovné signály. Tak změníme porážku ve vítězství, zklameme nepřítele a oslavíme svého Vykupitele. *MYP 100.2*

Povaha vytvořená podle Božího vzoru je jediným pokladem, který si z tohoto světa přeneseme do Božího království. Věřící, kteří se na této zemi učí u Krista, vezmou si všechno, co se od Něj naučili, s sebou do nebeských příbytků. I v nebi se budeme stále zdokonalovat. Jak je důležité, abychom svou povahu rozvíjeli již zde na zemi! *MYP 100.3*

Kde Bůh přikazuje, tam také uschopňuje

Nebeské bytosti spolupracují s každým člověkem, jenž pevnou vírou usiluje o dokonalost povahy, která se projeví bohubylým jednáním. Každému, kdo o ní bojuje, Kristus říká: Jsem po tvé pravici, abych ti pomáhal. *MYP 101.1*

Když vůle člověka spolupracuje s Boží vůlí, stává se nepřemožitelnou. Všechno co od nás Pán Bůh požaduje, můžeme splnit v Jeho síle. Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání. – COL 331-333 *MYP 101.2*

Ustavičná závislost na Bohu

Ti, kdož si neuvědomují svou závislost na Bohu, v pokušení padnou. Snad se domníváme, že naše nohy stojí pevně a že se nikdy nepohneme. Pravíme v důvěře: „Vím, komu jsem uvěřil, nic nemůže otrást mou vírou v Boha a Jeho Slovo.“ Satan však využívá našich zděděných a pěstovaných

rysů povahy a zaslepuje naše oči, takže nevidíme své potřeby a chyby. Jedině tehdy, když poznáme vlastní slabost a hledíme upřeně na Ježíše, můžeme kráčet bezpečně. – DA 382 *MYP 101.3*

26. Boj víry

Většina mládeže se dosud nerozhodla sloužit Bohu ze zásady. Nemají vytrvalost a již v malých pokušeních klopýtají. Nerostou v milosti. Zdánlivě zachovávají příkázání, avšak nepodřizují svůj život jeho zřetelným požadavkům. Jejich smyslné srdce má prožít změnu. Mají poznat, že ve svatosti života spočívá krása. Jestli ji již nyní zakusí, budou po ní toužit jako jelen po tekoucích vodách. Tehdy budou milovat Boha a Jeho zákon, tehdy jim Kristovo břímě bude lehké a jeho rozkošné. *MYP 102.1*

Milá mládeži. Podřídíte-li své kroky Pánu, neočekávejte, že na vaši stezce bude jen klid a blahobyt. Cesta vedoucí k věčnému městu není snadná ale někdy skalnatá a pokrytá ostny. Ale máte ujištění, že věčné rámě je vždy vytaženo, aby vás ochránilo od všeho zlého. Bůh si přeje, aby vaše víra byla vyzkoušená, aby jste se naučili cele na Něho spoléhat, jak v temnotě i noci tak i za jasných slunečních paprsků. *MYP 102.2*

Živá víra

V srdci Kristova následovníka má sídlit pevná víra, protože bez víry není možné se líbit Bohu. Víra je rukou, kterou se držíme ramene věčného Pomocníka. Víra je prostředek, který upravuje tlukot obnoveného srdce člověka v souladu se srdcem Kristovým. *MYP 102.3*

Při snaze dostat se do hnízda, bývá alpský orel někdy sražen bouří do úzkých horských strží. Bouřná mračna obklopí tohoto silného skalního ptáka a jejich temné masy jej odloučí od slunných výšin, kde vybudoval svůj domov. Jeho úsilí o uniknutí se zdá bezvýsledné. Naráží v mračnách sem a tam, bije do vzduchu svými silnými křídly a jeho křik se odráží od příkrých skalních stěn. Nakonec s jásavým pokřikem proniká vzhůru, proráží mračna a pojednou je opět na slunečním jasu, zatímco bouře a vichřice je hluboko pod ním. Tak podobně můžeme být i my obklopeni nesnázemi, malomyslností a temnotou. Někdy se nám zdá, že jsme přímo sevření klamem a soužením, křivdou a nepravostí; pojednou jsme v temných mračnách, která nemůžeme rozptýlit a marně bojujeme proti okolnostem kolem sebe. *MYP 102.4*

Tu je jedna, jediná cesta úniku: Mlhy a temna se plazí při zemi; nad mraky však září Boží světlo, a my se můžeme vznést na křídlech víry do slunečního jasu Boží přítomnosti. – Ed 118-119 *MYP 103.1*

Celoživotní boj

Pozoroval jsi už někdy boj mezi jestřábem a holubem? Instinkt holuba mu praví, že jej jestřáb může uchvátit jen tehdy, vzlétne-li nad něho. Záchrana holuba spočívá v jeho vytrvalosti letět výš a výš, vzhůru k blankytu nebe, přes snahu jestřabovu dostat se nad něho. Jeho bojovné úsilí je však marné, dokud se holub vznáší výše, dokud jej nic netáhne dolů k zemi. Běda, nevystačí-li jeho síly a on klesá dolů; stane se obětí dravce. Znovu a znovu jsme pozorovali tento tuhý zápas se zatajeným dechem a náš soucit provázel malého holoubka. Ó jak bychom byli zarmoucení, kdybychom viděli, jak se sivý holoubek stal kořistí ukrutného jestřába. *MYP 103.2*

Před námi leží boj – celoživotní zápas se satanem a jeho lstivým pokušením. Nepřítel užije každou možnost i klam, aby duši zmátl. Proto abychom dosáhli korunu života, musíme vážně a vytrvale bojovat. Dříve nesmíme odložit zbraň a opustit bojiště, dokud vítězství není cele vybojováno a nemůžeme se těšit v našem Vykupiteli. Dokud upíráme svůj zrak na vůdce a dokonavatele víry – Ježíše, jsme v bezpečí. Musíme však milovat věci nebeské a ne zemské. Na křídlech víry se máme vznášet výš a výše k milosti Kristově. Den co den máme uvažovat o Jeho věčném dobrodiní a růst v dokonalejší podobu Jeho obrazu. Budeme-li žít v takovém úzkém společenství s nebesy, bude satan marně klást na naši cestu svá osidla. – YI May 12, 1898 *MYP 104.1*

27. Vítězství dosažené

Máme jen omezenou představu o moci, jaké bychom se mohli účastnit, kdybychom byli ve spojení s Pramenem moci a síly. Ve své slabosti znovu a znovu hřešíme a domníváme se, že není jiného východiska. Dokonce jsme hrdí na své slabosti. Spasitel říká, že chceme-li zvítězit, musíme nastavovat svou tvář, jako by byla z křemene (Iz 50,7). On sám nesl na svém těle naše hříchy na kříž (1Pt 2,24). V Jeho síle, kterou nám dává, můžeme klást odpor světu, tělu, dokonce i samému ďáblu. Proto nemluvme tolik o své slabosti a nedokonalosti, ale o Kristu a Jeho moci. Mluvíme-li s obavami o síle satanově, tím větší silou na nás útočí. Mluvíme-li o síle Reka Mocného, nepřítel couvá do pozadí. Čím více se přibližujeme k Bohu, tím více nás přitahuje k sobě. *MYP 105.1*

Mnozí z našich řad zanedbávají využít dané jim přednosti. Často s chabým úsilím chceme vykonat něco dobrého, ale potom znovu upadáme do starého, hříšného způsobu života. Dosažení nebeského království je možno jen těm, kteří dosáhli dokonalosti charakteru bez poskvrny, vrásky neb čehokoliv podobného. Čím více se přibližujeme ke konci, tím více satan stupňuje své úsilí. Nepozorovaně klade své sítě, aby naše duše polapil. Různými způsoby se snaží zastínit světlo Boží slávy před našimi zraky. Avšak úplně záleží jen na našem rozhodnutí, bude-li satan panovat v našem srdci i myslí, anebo budeme jako dítky Abrahamovy sídlit na nové zemi. *MYP 105.2*

Moc Boží spojená s lidským úsilím nám zajistí slavné vítězství. Neměli bychom podle toho jednat? Bůh nám daroval v Ježíši celé bohatství nebes. Rmoutí se, když bezbožní mluví, že mohl pro lidstvo udělat ještě víc. Jím stvořené světy a nebeští andělé potvrzují, že Bůh učinil pro člověka vše, co učinit mohl. Bůh je pramenem síly, o níž my nemáme ani potuchy. Je nám k dispozici tehdy, když ji potřebujeme. Svou snahu však musíme vždy spojit s mocí Páně. Všechny schopnosti a rozumové síly naší bytosti musíme stále zdokonalovat. Chceme-li dorůst do svého poslání a vyzbrojit se jako ti, kteří očekávají svého Pána, snažíme-li se odstranit všechny vady naší povahy, tehdy nám Bůh udělí více síly i světla ku pomoci. – YI Jan. 4, 1900 *MYP 106.1*

Víra a povinnost

Víra není pocit. Je to nadějných věcí podstata a důvod neviditelných. Pobožnost některých není nic jiného než sobectví. Účastní se světských radovánek a spokojují se pouhým přemýšlením o víře Kristově, nic však neznají o její přetvářející síle. Ti, jejichž pobožnost je takto povrchní, zlehčují si moc hříchu, neznají Ježíše. Pokud jsou v takovém duchovním rozpoložení, mají sníženou představu o povinnosti. Porozumět vírou povaze Kristově, předpokládá věrné plnění povinností. – RH Feb. 28, 1907 *MYP 106.2*

28. Jak býti silný

Kristus vykonal vše, abychom se stali silnými. Poslal nám Duch svatého, jehož úkolem je připomínat nám všechna Jeho zaslíbení, abychom dosáhli pokoj a odpuštění hříchu. Jestliže upřeme naše zraky na Spasitele a budeme se spoléhat na Jeho sílu, budeme mít pocit jistoty, protože spravedlnost Kristova bude i naší spravedlností. ... MYP 107.1

Mluvme-li stále o své slabosti, uvalujeme hanbu na Krista. Místo na sebe a svou slabost, hledme stále na Krista, rozmlouvejme o NĚm a každý den Mu budeme podobnější. Tak budeme moci lépe použít nabízenou pomoc a zakusíme mnohé požehnání. MYP 107.2

Žijeme-li v tak úzkém společenství s Kristem, posílíme-li se v Jeho síle, budeme našemu okolí k požehnání. Kdybychom činili vše podle Božího přání, naše srdce by bylo podobno zlaté harfě, z jejíž každé struny zní chvalozpěv našemu Vykupiteli. ... MYP 107.3

Viz slávu Boží

Jestli tě obklopuje pokušení, starosti a pochybnosti, jestli trpíš a již si zoufáš, jestli již začínáš pochybovat, tehdy, právě tehdy pohleď vzhůru, kde tvůj duchovní zrak naposledy viděl světlo, a tu paprsky Boží slávy rozptýlí temnotu, která tě obklopuje. Jestli se hřích dere na přední místo ve tvé duši, jestli pociťuješ výčitky svědomí, jestli nevěra jako temný mrak halí tvé nitro, jdi, utíkej se ke Spasiteli. Jeho milost je postačitelá k přemožení hříchu. On ti odpustí, dá ti klid a radost... MYP 107.4

Proto nemluvme již více o své slabosti a nemohoucnosti. Zapomínejme na ty věci, které jsou za námi, ale úsilně chvátejme na cestě k nebesům. Nezanedbávejme ani jedinou příležitost, která nás může učiniti způsobilejší k službě Bohu. Tehdy jako zlatá nit' protká zbožnost naše životy a když andělé uvidí naši oddanost, budou opakovat Boží zaslíbení: „*Způsobíme to, že dražší bude člověk nad zlato čisté, člověk pravím, nad zlato z Ofir.*“ (Iz 13,12) Celá nebesa jásají, když slabí, chybující lidé oddají sebe Ježíši a žijí životem Jeho slávy. – RH Oct. 1, 1908 MYP 108.1

Radost skrze lítost

Bůh určil člověku podmínky spasení. Člověk, který vyznal a litoval svůj hřích, s pokorou vezme na sebe svůj kříž a následuje Pána. Skutečnost, že Pán Ježíš ve své oběti přijal na sebe takové ponížení, jakého člověk nemusí byt nikdy účasten, měla by umlčet každého reptajícího. Když člověk – podobně jako Jákob – vyzná a vážně lituje svých přestoupení před Bohem a důvěřuje Kristu jako Vykupiteli hříšníků, tehdy pronikne jeho nitro nejsladší radost. – ST March 4, 1880 MYP 108.2

29. Vítězný život

Důvěra kotvící v Boží moci, přinese duši pokoj. Duch svatý udělí větší sílu člověku, který se rozhodl řídit svůj život podle světla obdrženého z nebe. Milost Ducha svatého spolupracuje s rozhodnutím člověka, doplňuje jeho slabosti, ale nemůže nahradit osobní živou víru. Úspěch a zdárný výsledek křesťanovy práce záleží na osvojování si světla, které mu Bůh udělil. Samozřejmě, že přicházející Boží světlo a důkazy Jeho moci neučiní ještě křesťana svobodného a vítěze v Kristu; je to mnohem větší potřeba síly, vůle a schopnosti duše, které vedou k opravdovému odevzdání se Jemu slovy: „*Věřím, Pane, pomoz nedůvěře mé.*“ (Mk 9,24) *MYP 109.1*

Srdečně se těším z krásného pohledu do budoucnosti, který nám byl představen; i vy to dělejte. Radujte se a oslavujte Pána za Jeho nevýslovnou lásku a dobrodiní. Co nemůžete pochopit, svěťte Jemu. On vás miluje a s účastí hledí na vaše nedostatky. Žehná vám „*všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech v Kristu*“ (Ef 1,3). Neuspokojilo by to nebeského Otce, kdyby udělil těm, kteří milují Jeho Syna, méně požehnání, než Jemu. *MYP 109.2*

Satan se snaží, aby odpoutal myšlenky věřících od mocného Záchrance a obrátil je na jejich hříšný stav. Ačkoliv Ježíš zná naši minulost, přece nám odpustí naše hříchy; neurážejme Ho tím, že pochybujeme o Jeho lásce. Domněnky, že Bůh nám neodpustí naše hříchy, položme ke kříži, jinak by se otrávil pramen životní radosti. Dotírá-li satan na vás svými hrozbami, odvráťte se od něho a utěšte svou duši Božími zaslíbeními. Mrak sám o sobě může být temný, když jej však pronikne nebeský jas, zazáří zlatým leskem, poněvadž na něm spočívá sláva Boží. *MYP 109.3*

Dítky Boží se nemají poddávat pocitům a hnutí myslí. Kolísají-li mezi nadějí a bázní, zraňuje to srdce Kristovo, neboť jim dal zjevný důkaz své lásky. Přeje si, aby byli utvrzeni, posílnění a upevnění v nejsvětější víře. Přeje si, aby radostně konali dílo, ke kterému je povolal; tehdy se stanou jejich srdce v Jeho rukou zlatými harfami, jejichž každá struna bude znít chválou a díkyvzdáním Tomu, jehož Bůh poslal, aby sňal hříchy světa. *MYP 110.1*

Kristova láska k Jeho dítkám je stejně něžná, jako silná. Ano, je silnější než smrt; neboť zemřel, aby vykoupil naše spasení a nás tajemným způsobem a navěky učinil jedno s Ním. Tak silná je Jeho láska, že ovládá všechnu Jeho moc a užívá ohromné zdroje nebes pro dobro Jeho lidu. Je neměnná, beze stínu změny – táž včera, dnes i na věky. Ačkoliv hřích vždy existoval, snaže se působit proti této lásce a zamezit jejímu vylévání se na zem, ona stále plyne v bohatých proudech k těm, za něž Kristus zemřel. – TM 518-519 *MYP 110.2*

Dominující vliv

Nezapomínejte, že náboženství ve vašem životě není pouze jednou z autorit mezi ostatními; ono musí být autoritou, která panuje nad všemi ostatními. – CT 489 *MYP 110.3*

30. Živá víra

Mnozí z těch, kteří se snaží dosáhnout zbožnosti, jsou zoufalí a pochybující. Hledí vždy jen na sebe a ve své nedůvěře nařikají; protože postrádají víru, domnívají se, že si nemohou činit nárok na Boží požehnání. Tito lidé si spletli pocit s vírou. Ztrácí prostou víru a temnota zahluje jejich duši. Ať zapudí své staré myšlení, ať přemýšlejí o Boží milosti a dobrotě, ať sečtou všechna Boží zaslíbení a potom upřímně uvěří, že Bůh ve své dobrotě splní všechna svá zaslíbení. *MYP 111.1*

Nemáme spoléhat na naši víru, ale na Boží zaslíbení. Když opravdu litujeme hříchu a přestoupení zákona Božího spáchaných v minulosti a rozhodneme se, že v budoucnu budeme poslušní, věřme, že Bůh nás přijme a v Kristových zásluhách odpustí naše viny. *MYP 111.2*

I když tma a zoufalství zahálí duši, i když nebezpečí hrozí, nezamítejme smělou důvěru svou, která velikou má odplatu. Nenechejme se strhnout pocity a upřeme zrak na Ježíše. Snažme se splnit všechny nové povinnosti a spočíme klidně v Božím zaslíbení. *MYP 111.3*

Nenechejme se vést pocity

Někdy nás zachváťí tak mocný pocit naší hříšnosti, že svým nápirem otřese celou naší duší. To však není důkazem, že se poměr Boha k nám, nebo nás k Němu změnil. Neusilujme o to, aby naše nálada byla vynucena nějakými pocity. Je možné, že dnes nepociťujeme tu radost a pokoj, který jsme prožívali včera. Uchopme se však ve víře Kristovy ruky a plně Mu důvěřujeme ať jsme ve slávě neb ponížení. *MYP 111.4*

Satan ti může našeptávat: „Jsi mnohem hříšnější, než aby tě Kristus mohl zachránit.“ Přestože uznáš, že jsi hříšný a nehodný, můžeš směle říci nepříteli: „Zásluhy Krista, mého Spasitele, jsou větší, než moje viny. Nedoufám ve své zásluhy, ale moje duše závisí na Jeho drahé krvi.“ Život křesťana budiž životem stále, živé víry. Nepohnutelná, pevná důvěra přináší pokoj a jistotu. *MYP 112.1*

Nebud'te znechuceni

Nezoufej i když ti připadá tvé srdce zatvrzelé. Všechny vnitřní překážky, na které ti nepřítel poukáže, ti jen dokazují, jak velice potřebuješ Krista. On proto přišel, aby ti vzal kamenné srdce a dal ti srdce masité. Hleď vzhůru na Ježíše a pros Ho o zvláštní milost, abys mohl přemoci všechny své slabosti. Vytrvale odrať septávání svůdce, když se k tobě přibližuje v rozmanitých pokusech. Zeptej se své duše: „Mohl bych uvrhnouti takovou potupu na svého Vykupitele? Odevzdal jsem se Kristu a proto nemohu vykonávat satanovu práci.“ Volej o pomoc ke svému Vykupiteli, abys mohl odvrhnout všechny modly a oblíbené hříchy v jejich službu jsi podroben. Zrakem víry pohleď k trůnu Božímu, kde Ježíš za tebe pozdvihuje své raněné ruce k Otci. Věř, že získáš tímto pohledem na Spasitele novou sílu. *MYP 112.2*

Rozjímání o Kristu

Hleďte vírou na zářící koruny připravené vítězům a pozoruj jásající chvalo zpěvy vykoupěných: „*Hoden jest Beránek zabítý... kterýž nás vykoupil Bohu svou krví.*“ (Zj 5,12.9) Hleďte na tyto výjevy jako na skutečnost. Štěpán, první křesťanský mučedník volá po vítězném boji „*proti knížatstvu, proti mocnostem, ... a proti duchovním zlostem vysoko*“ zvolal: „*Aj, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího na pravici Boží.*“ (Sk 7,56) On spatřil Spasitele světa, jak se s hlubokým zájmem skláněl k němu a jasné světlo Kristovo ozářilo Štěpánovu tvář takovou slávou, že i jeho nepřátelé viděli jeho tvář jako tvář anděla. *MYP 113.1*

Kdybychom věnovali více času přemýšlení o Kristu a nebeském království, dosáhli bychom nadšení a sílu k vítěznému bojování Božího boje. Kdybychom pohlíželi na slávu budoucího světa, který se zanedlouho stane naším domovem, vymizela by brzy z našich srdcí pýcha i láska ke světu. V porovnání s Kristovou vznešeností, zaniká veškerá krása a přitažlivost světa. *MYP 113.2*

Změna zvyklostí v myšlení

Ať si nikdo nemyslí, že bez jakékoliv snahy z jeho strany, může získat ujištění o Boží lásce. Když se rozum i duše dlouho zaměstnávaly jen pozemskými věcmi, není pro ně snadné změnit ustálený směr myšlení. Nač oči hledí a co uši slyší, bezděčně poutá jejich pozornost a zájem. *MYP 113.3*

Chceme-li však dosáhnout Boží město a vidět Ježíše v Jeho slávě, musíme již dnes na Něho hledět zrakem víry. Dosažení Ježíšovy povahy má být předmětem našich myšlenek i rozhovorů. Věnujme každý den určitý čas modlitbě a přemýšlení o Něm. *MYP 114.1*

Posvěcení je každodenním dílem

Posvěcení není dílem jediného dne. Nechť se nikdo nedomnívá, že mu Bůh odpustí a požehná, přestupuje-li vědomě třeba i jediné přikázání. Svěvolný hřích utlumí hlas Ducha svatého a odloučí duši od Boha. Přes všechny vroucí náboženské pocity Kristus nebydlí v srdci toho, kdo vědomě přestupuje nebeský zákon. Bůh jen ty poctí, kteří Jej ctí. *MYP 114.2*

„Zda-li nevíte, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušnosti, toho jste služebníci, kohož posloucháte...?“ (Ř 6,16) Dokud v nás panuje zloba, lakomství, nenávisť, sobectví, neb jakýkoliv jiný hřích, jsme služebníci hříchu. *„Nikdo nemůže dvěma pánům sloužit.“* (Mt 6,24) Sloužíme-li hříchu, nemůžeme sloužit Kristu. Křesťan bude pociťovat našeptávání a vábení ke hříchu, když tělo bude žádat proti duchu; duch však bojuje proti tělu a proto ten ustavičný boj. Zde jsme odkázáni na pomoc Kristovu. Když se lidská slabost spojí s mocí nebeskou, křesťan zvolá: *„Ale Bohu díky, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista.“* (1 K 15,57) *MYP 114.3*

Chceme-li vyvinout povahu, jakou by Bůh mohl uznat, musí v našem náboženském životě zavládnout jiné zvyky, než dříve. K duchovnímu vzrůstu je důležitější pravidelná každodenní modlitba, než pokrm k udržování těla. Zvykněme si často pozvedat srdce a ducha k Bohu. Rozptýlené myšlenky znovu obraťme na věčný cíl. Vytrvalou snahou si zvyknou naše myšlenky přebývat u svatých věcí. Nejsme-li v myšlenkách spojení s Kristem, nejsme ani chvíli bezpeční. Jestli však zůstáváme s Ním spojeni, tehdy Kristus chrání naše kroky a jsme bezpeční v Jeho přítomnosti. *MYP 114.4*

Učiňte náboženství hlavním zájmem

Náboženství se musí stát v našem životě nejdůležitější záležitostí. Vše ostatní mu musí být podřízeno. Všechny naše tělesné, duševní i rozumové schopnosti máme zapojit do boje křesťanského života. Když s důvěrou prosíme Spasitele o milost a sílu, bude naší vítězství tak jisté, jako že Ježíš za nás zemřel. *MYP 115.1*

Abychom mohli lépe přilnout k ukřižovanému Spasiteli, pokora u nohou Ukřižovaného je první lekcí pokoje, kterou se máme naučit. Kdo pochopí Ježíšovu lásku? Je mnohem něžnější a nezištnější než matčina láska! Jestliže chceme poznat cenu lidské duše, tak musíme živou vírou pohlednout na Ježíše visícího na kříži; pak poznáme pohnutky, které budou předmětem studia a písní vykoupených po celou věčnost. Hodnotu svého času a svých schopností můžeme ocenit jediné podle velikosti oběti, jenž byla zaplacená za naše vykoupení. Jakou nevděčnost projevujeme vůči Bohu, když Ho okrádáme o Jeho majetek tím, že Mu nevěnujeme svůj čas a svou službu. Je to snad příliš mnoho, abychom se odevzdali Tomu, který se za nás obětoval? Jsme schopní zvolit si raději přátelství světa než slávu, kterou nám nabízí Kristus – *„abychom seděli na trůnu královském, jako i On zvítězil a sedí s Otcem svým na trůnu Jeho?“* (Zj 3,21) *MYP 115.2*

Posvěcení – postupná zkušenost

Posvěcení je stupňovitě rozvíjející se dílo. O tom, jak po sobě určité stupně následuj nám mluví apoštol Petr: *„Na to tedy samo všecku snažnost vynaložice, přičinějte k víře své ctnost a k ctnosti umění. K umění pak zdrženlivost a k zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost. Ku pobožnosti pak bratrstva milování a milování bratrstva lásku. Ty zajisté věci, když budou při vás a rozhojní se, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista.“* (2 Pt 1,5-8) *„Protož raději, bratří, snažte se povolání a vyvolení své upevňovati; nebo to činíce, nepadnete*

nikdy. Takť zajisté hojně způsobeno vám bude vjití k věčnému království Pána našeho a spasitele Jezukrista.“ (2 Pt 1,10-11) MYP 116.1

Tato slova nám ukazují cestu, po níž máme bezpečně kráčet bez bázně, že padneme. Ti, kdo se rozhodli dosáhnout a prohloubit tyto křesťanské ctnosti, mají ujištění, že budou Bohem obdařeni dary Ducha svatého. MYP 116.2

Apoštol Petr se obrací na ty, kteří dosáhli toho prvního stupně – „víry“ se slovy: „*Milost vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a Pána našeho Jezukrista.*“ Ti, kteří se rozhodli kráčet z této země do nebeského domova, mohou z milostí Boží po těchto stupních, různě zářících, dosáhnout nejvyššího stupně a s „*prozpěvováním a veselím věčným*“ (Iz 35,10) vejít branami do města Božího. – RH Nov. 15, 1887 MYP 116.3

Cena zkoušek

Životní zkoušky jsou Božími nástroji, které zbavují naši povahu nečistot a nerovností. Působí bolest, když otesávají, hoblují, brousí a leští. Není to lehké nechat se přitisknout k brusnému kotouči. Avšak opracovaný kámen je připraven zaujmout své místo v nebeském chrámě. Neužitečnému materiálu Mistr nevěnuje tak pečlivou a důkladnou práci. Jen vzácné a drahé kameny brousí „*podle chrámového vzoru*“ (Ž 144,12b). – MB 10 MYP 117.1

Skryté prameny síly

I lidé se občas uchylují do nejsvětějších míst Nejvyššího a do stínu Všemocného; prodlí tam nějakou chvíli a její vliv se projeví ve šlechetných činech; poté však jejich víra zeslábně, duchovní spojení se přeruší a slibné životní dílo jest pokaženo. Ježíšův život však byl životem trvalé důvěry udržované stálým spojením s Bohem a jeho služba nebi i zemi byla prostá všech chyb a všeho kolísání. MYP 117.2

Jako člověk se pokorně obracel se svými prosbami k Božímu trůnu, dokud jeho lidství nebylo obdařeno nebeským proudem, který spojuje lidství s božstvím. Přijímal od Boha život a uděloval jej lidem. – Ed 80, 81 MYP 117.3

31. Spolu s Kristem

Spojení s Kristem živou vírou je trvalé, každé jiné spojení musí přestat. Kristus si nás první vyvolil, zaplatil nekonečnou cenu za naše vykoupení. A pravý věřící si volí Krista jako prvního i posledního a Toho nejlepšího ve všem. Toto spojení nás však něco stojí. Je to spojení naprosté závislosti, do něhož musí vstoupit pyšný člověk. Všichni, kteří tvoří toto spojení, musí si uvědomit svou potřebu výkupné krve Kristovy. Musí mít nové srdce. Musí podřídít svou vůli, vůli Boží. Bude to boj s vnějšími i vnitřními překážkami. Odrhnout se, jakož i úsilí připoutat se, je bolestivá práce. Pýcha, sobectví, marnivost, světáctví – hřích ve všech svých podobách – musí být přemožen, chceme-li vejít do spojení s Kristem. Důvod, proč mnohým lidem křesťanský život připadá tak žalostně těžký, proč jsou tak těkaví a nestálí je takový, že se sami chtějí připoutat ke Kristu, aniž by se nejdříve odpoutali od svých oblíbených model. *MYP 118.1*

Jakmile bylo navázáno spojení s Kristem, lze ho dále zachovat pouze opravdovou modlitbou a neúnavným úsilím. Musíme odolávat, musíme se zapírat, musíme vítězit nad sebou. Skrze milost Kristovu, odvahu, víru a bdělost můžeme získat vítězství. *MYP 118.2*

Část IV. – Chod'te ve světle

Spasitel se sklání nad člověkem, kterého vykoupil svou krví a něžně a se soucitem mu říká: „Chceš být zdrav?“ Ježíš vás vyzývá, abyste vstali a byli zdraví a měli pokoj. Nečekejte na to až pocítíte, že jste uzdraveni. Věřte slovům Spasitelovým. Odevzdejte Kristu svou vůli. Chtějte Mu sloužit, a budete-li dle Jeho slov jednat, nabudete síly. Ať máte jakýkoli zlozvyk, ať podléháte jakékoli vášni, která vás dlouhým holdováním podmanila. Kristus je schopen vás vysvobodit. On to chce pro vás udělat. Chce dát život těm, kdo jsou „*mrtví pro své viny a hříchy*“ (Ef 2,1). Vysvobodí zajatce spoutaného slabostí, neštěstím a okovy hříchu. – MH 84, 85 MYP 120.1

32. Růst v milosti

„*Ale rozmáhejte se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista.*“ (2 Pt 3,18) Je to zvlášť předností mládeže, aby rostla v Ježíšově milosti a známosti. Pozorným studiem Písma svatého dovíme se postupně víc a více o Jeho moci a tak Jej budeme následovat cestou pravdy a poctivosti otevírající se před námi. *MYP 121.1*

Naše rozhodnost musí růst

V srdci každého mladého, který chce býti učedníkem Ježíšovým má být hluboko vkořeněná touha stát se Kristovým spolupracovníkem. Chceme-li náležet mezi řady těch, kteří budou jednou stát bez hříchu před trůnem Božím, musíme se ustavičně snažit kráčet vpřed tou jedinou cestou k pevnosti – den ze dne žít svatý život. Přemůžeš-li pochybnosti jež tě obklopují i těžkosti, jež se před tebou vynoří jako překážky – posilní a upevní se tvá víra. Máme vzrůstat ve svatosti života. Jestli v milosti a poznání Krista porosteš, tehdy lépe využiješ své příležitosti a přednosti, abys mohl stále více nabývat charakter a život Kristův. *MYP 121.2*

Víra v Ježíše poroste tou měrou, čím lépe budete seznámeni se svým Vykupitelem uvažováním o Jeho neposkvrněném životě a Jeho nekonečné lásce. Nemůžete Boha zneuctit víc než vyznáváte-li, že jste Jeho učedníci a zatím jste daleko od Něho a nesytíte a neživíte se Jeho svatým Duchem. Rostete-li v milosti, ochotně budete navštěvovat náboženská shromáždění a radostně budete přinášet svědectví o lásce Kristově před celým shromážděním. Bůh ve své milosti může mladého muže učinit prozíravým a dítky může obdařit poznáním a zkušeností. Ony mohou denně vzrůstat v milosti. Svoji víru byste neměli měřit svými pocity. *MYP 121.3*

Zkoumání srdce

Zkoumej často své srdce a lásku k Bohu. Zkoumej: použil jsem drahé chvíle dnešního dne jen ke své libosti a zábavě? Nebo jsem se snažil obšťastnit jiné. Posloužil jsem svému okolí, aby lidé kolem mne žijící projeвили větší oddanost a věrnost vůči Bohu a aby si více vážili věčnosti? Uskutečnil jsem zásady své víry doma, v rodině a projevil tam milost Kristovou řečí i skutky? Zachoval jsem páté přikázání pokornou poslušností rodičů? Vykonal jsem s radostnou myslí všechny i drobné denní povinnosti? Pomohl jsem ulehčit břímě druhých? Zdržel jsem své rty od zlého a jazyk svůj od mluvení lsti? Uctil jsem dnes svého Spasitele a Vykupitele, který za mně obětoval svůj život, abych dosáhl věčného života? *MYP 122.1*

Bděte a modlete se

Milý mladý příteli! Dříve než začínáš den, nezanedbej se obrátit v modlitbě k Ježíši, aby ti dal sílu a milost, abys přemohl pokušení, kdyby přišlo v jakékoliv formě. Prosíš-li vážně, s pokorným duchem, Pán vyslyší tvé modlitby. Pozoruj slova Pána Ježíše, který pravil: „*Proste a dáno bude vám; hledejte a naleznete; thucte a bude vám otevřeno. Nebo každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož thuče, bude otevřeno. An který z vás jest člověk, jehož kdyby prosil syn jeho za chléb, dal by jemu kámen? A prosil-li za rybu, zda-li dá jemu hada? Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš, kterýž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž Ho prosí?*“ (Mt 7,7-11) *MYP 122.2*

Děti a mládež mohou přijít k Ježíši se svými starostmi a trampotami u vědomí, že bude dbát na jejich prosby a dá jim to, co potřebují. Buď vroucí a rozhodný, můj příteli! Měj před očima Boží zaslíbení a bez pochybování jim věř! Nečekej na nějaké zvláštní pocity, které by měly být znamením, že Pán odpoví. Nevyznačujte Pánu nějaký zvláštní způsob, kterým by se k vám měl přiznat, abyste mohli uvěřit, že od Něho obdržíte to, oč žádáte. Důvěřujte Jeho slovu a vložte celou záležitost do rukou Páně. Věřte cele, že se přizná k vaši modlitbě a že odpověď přijde tehdy a takovým způso-

bem, jak nebeský Otec uzná za vhodné. A žijte pak podle svých modliteb. Chod'te v pokoře a jděte ustavičně vpřed. MYP 123.1

„Nebo Hospodin Bůh jest slunce a pavéza; tuť milosti i slávy udílí Hospodin, aniž odepře čeho dobrého chodícím v upřímnosti.“ (Ž 84,12) MYP 123.2

„Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin. Blahoslavený člověk, kterýž doufá v Něho. Bojtež se Hospodina svatí Jeho; neboť nemívají nedostatku ti, kdož se Ho bojí.“ (Ž 34,9-10) MYP 124.1

„Který člověk žádostiv jest života a miluje dny, aby užíval dobrých věcí? Zdržuj jazyk svůj od zlého a rty své od mluvení lsti. Odstup od zlého a čiň dobré, hledej pokoje a stíhej jej. Oči Hospodinovy obráceny jsou k spravedlivým a uši Jeho k volání jejich. Ale zuřivý obličej Hospodinův proti těm, kteří páchají zlé věci, aby vyplnil ze země památku jejich. Volají-li spravedliví, Hospodin vyslýchá a ze všech jejich úzkostí je vytrhuje.“ (Ž 34,13-18) MYP 124.2

Boží zaslíbení jsou nesmírně bohatá, ale ukládají jednu podmínku: zanechat zlo a konat dobro. Vytyčte si proto vysoký životní cíl, jak to učinil Josef, Daniel a Mojžíš. Sečtete náklady ke stavbě charakteru a budujte jej tak dobře, aby vydržel na věky. ... MYP 124.3

Sami jsme slabí a chybí nám moudrost, ale Pán nám praví: *„Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž ji od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i bude dána jemu.“* (Jk 1,5) Snaž se se vši důkladností o to, aby ses nikdy nepustil Božího ramene a vytrval v Jeho službě. Skrze krev Beránka zvítězíš. MYP 124.4

Neomezené možnosti ke konání dobra

Takovou prací pro své dobro budeš mít vliv i na své bližní. Slovo promluvené v pravý čas, mocně působí. Pravá slova dodají naději a sílu těm, kteří jsou ve svých zvycích mravně oslabení. Vytrváš-li v dobrém úmyslu, tehdy svým příkladem a vlivem můžeš uvést zbloudilé duše na pravou stezku. MYP 124.5

Dobro, které takto můžeš působit, nemá hranic. Jestli svůj život zařídíš podle slova Božího a dle Jeho pravidla plníš své povinnosti, jestli tvé úmysly a snahy směřují k jednomu cíli – konati dobro, budou tvé snahy korunovány úspěchem. Navázal jsi spojení s Bohem – zprostředkováváš světlo pro druhé. Máš přednost být Ježíšovým spolupracovníkem a nemůžeš býti ničím jiným více poctěn, než požehnáním, plynoucím ze rtů Spasitele: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný... vejdi v radost Pána svého.“* (Mt 25,23) – YI 1. září 1886 MYP 125.1

Odevzdání se

Náš Vykupitel nepřijme rozpolcenou službu. Ti, kteří jsou činní ve službě Boží, mají se denně odevzdat Bohu. Studováním Jeho slova mají porozumět Jeho naučením a poslušně je uskutečňovat. Tak se mohou dostat na vrchol pravého křesťanství. Bůh denně zdokonaluje jejich charakter, který obstojí i v poslední zkoušce. Věřící denně pracuje na svém vznešeném poslání, aby dokázal před lidmi i anděly, co je schopno evangelium učinit z padlé lidské bytosti. – GW 113 MYP 125.2

33. Připodobnění světu

Ti, kteří putují po úzké cestě, mluví o radosti a štěstí, které budou zakoušet na konci svého putování. Jejich tvář je často smutná, avšak vyzařuje svatou duchovní radost. Neodívají se jako skupina na široké cestě, ani tak nemluví, ani nejednají jako oni. Byl jim dán vzor. Muž bolesti, obeznámený s útrapami, otevřel jim tuto cestu a sám též po ní šel. Jeho následovníci vidí Jeho šlépěje a jsou tím posilňováni a povzbuzováni. On prošel bezpečně, taktéž mohou i oni, půjdou-li v Jeho šlépějích. *MYP 126.1*

Široká cesta

Na široké cestě se všichni zabývají svými vlastními osobami, svým šatem a zábavou po cestě. Oddávají se nezastřeně veselí a radosti a nepomýšlejí na konec své cesty, na jistou zkázu na konci pěšiny. Každým dnem se přibližují své zkáze. A přece bláhově pádí dále, rychleji a rychleji. Ach, jak strašlivý pohled pro mne! *MYP 126.2*

Viděla jsem mnohé putující po této široké cestě, kteří měli na šatech napsána tato slova: „Mrtví pro svět. Konec všech věcí je na dosah ruky. Buďte tedy připraveni.“ Vyhlíželi právě tak, jako všichni ti bláhoví kolem nich, vyjímaje stín smutku, který jsem shlédla na jejich tvářích. Jejich mluva byla právě taková jako oněch veselých kolem nich; ale občas poukazovali s velkým uspokojením na písmena na svém oděvu, žádajíce, aby i ostatní měli taková na svém oblečení. Šli po široké cestě, ale přesto prohlašovali, že jsou z těch, kteří putují po cestě úzké. Lidé kolem nich pravili: „Není rozdílu mezi námi. Jsme stejní, odíváme se, mluvíme a jednáme stejně.“ ... *MYP 126.3*

Bylo mi ukázáno přizpůsobování se světu některých vyznávajících světitelů soboty. Ach, viděla jsem, že to je zneuctěním jejich vyznání, zlehčování věci Boží. Neboť přidávají lež ke svému vyznání. Domnívají se, že nejsou jako ostatní svět, ale přece jsou mu tak blízcí oděvem, hovorem a jednáním, že zde není rozdílu. Viděla jsem, jak zdobí svá ubohá a smrtelná těla, která jsou každým okamžikem vydány na milost doteku prstu Božího a uvržení na lože utrpení. A pak, když cítí, že se blíží jejich poslední hodina, smrtelná úzkost mučí jejich tělesnou schránku a je závažná pro ně jen jedna otázka: „Jsem připraven zemřít? Jsem připraven objevit se před Boží soudnou stolicí a podrobit se velké zkoušce?“ *MYP 127.1*

Tehdy se jich tažte, jak smýšlejí o zdobení svého těla a mají-li vůbec pojem o tom, co to znamená, objevit se před Bohem připravený, odpověděli by vám, že kdyby mohli vzít vše zpět a začít znovu od začátku, opravili by svůj způsob života. Vyhnuli by se bláhovostem světa, jeho marnivosti a pýše, odívali by svá těla skromným oděvem a dávali tak příklad všem kolem sebe. Žili by pro slávu Boží. *MYP 127.2*

Proč je to tak nesnadné vést sebezapíravý život? Poněvadž ti, kteří se veřejně hlásí ke křesťanství, neumřeli světu. Jest snadné žít, když jsme pro něho již mrtví. Ale mnoho jich touží po egyptském pórků a cibuli. Mají sklon k odívání a jednání co nejvíce světskému, avšak přesto se domnívají, že jdou cestou do nebe. Takoví však šplhají nějakou jinou cestou. Nevcházejí těsnou bránou a úzkou cestou. ... *MYP 127.3*

Mnozí se šatí jako svět, aby měli vliv. Ale zde činí smutnou a osudnou chybu. Tam, kde by mohli působit opravdovým a zachraňujícím vlivem, necht' dokazují svoji víru spravedlivými skutky a ukazují tak velký rozdíl mezi křesťany a světem. Viděla jsem, že slova, oděv a skutky mají vydávat svědectví o Bohu. Potom bude na všechny působit svatý vliv a všichni poznají, že bývali s Ježíšem. Nevěřící uvidí, že pravda, kterou vyznáváme, má posvěcující vliv a že víra v opětný příchod Kristův působí na charakter mužů a žen. Kdo touží uplatnit svůj vliv ve prospěch pravdy, musí ji prožívat a napodobovat Ježíše, jako příklad pokory. *MYP 128.1*

Příprava na Ježíšův příchod

Viděla jsem, že Bůh nenávidí pýchu a že všichni pyšní a páchající zle budou strništěm a den, který přijde je zažehne. Viděla jsem, že poselství třetího anděla musí nyní působiti jako kvas na

mnohá srdce vyznávající, že mu věří a vyčistiti jejich pýchu, sobectví, žádostivost a lásku k světu.

MYP 128.2

Ježíš přijde a nalezne lid přizpůsobující se světu? A přizná se k němu, jako ke svému lidu, který sobě očistil? Ach nikoli. Nikdo, než čistí a svatí budou uznání za Jeho. Ti, kdož byli utrpením očistění a zběleli, oddělili se neposkvrnění jsouce světem, jedině ti budou Jeho vlastnictvím. MYP 128.3

Když jsem viděla strašlivou skutečnost, že se lid Boží přizpůsobuje světu, že vyjímaje pojmenování není rozdílu mezi mnohými vyznávajícími učedníky měkkého a líbezného Ježíše a nevěřícími, má duše krutě trpěla. Viděla jsem, že Ježíš je raněn a vydán veřejnému pohanění. Anděl, patře na vyznávající lid Boží, milující svět, beroucí podíl na jeho duchu a řídící se Jeho zvyky a mravy, pravil: „zadržte, zadržte, aby vám nedal díl s pokrytci a nevěřícími vně města. Vaše vyznání vám zapříčiní ještě větší muka a váš trest bude větší, poněvadž jste poznali Jeho vůli, ale neplnili jste ji.“

MYP 129.1

Ti, kteří věří poselství třetího anděla, často urážejí Boží věc lehkomyšlností, žertováním a vtipkováním. Bylo mi ukázáno, že tímto zlem jsou naše řady prostoupeny. Před Pánem by mělo býti více pokory. Izrael Boží by měl roztrhnouti své srdce a ne pouze své roucho. Zřídka je vidět dětskou prostotu. Souhlas lidí má větší význam než libost Boží. MYP 129.2

Anděl pravil: „Očistěte svá srdce, aby vás nenavštívil soudem, aby slabá nit' vašeho života nebyla přetržena a nebyli jste uloženi do hrobu nechráněni, nepřipraveni na soud. Neboť připravujete-li se do hrobu aniž by jste se co nejdříve smířili s Bohem a odtrhli se od světa, vaše srdce bude stále tvrdší a budete se opírat o nepravou oporu, domnělou připravenost, a přijdete na svoji chybu příliš pozdě, abyste si mohli zajistit odůvodněnou naději.“ – 1T 127-134 MYP 129.3

Co prospěje člověku?

Kristus každého vyzývá, aby zvážil vlastní situaci. Uvaž všechno pečlivě a poctivě. Na jednu misku vah polož Pána Ježíše. Ten představuje věčný poklad, život, pravdu, nebe a radost ze spasení. Na druhou misku vlož všechno vábivé, co může nabídnout svět. Na jednu misku vlož dar věčného života od Pána, na druhou ztrátu vlastního života a života těch, které jsi mohl přivést ke spasení. Zvaž věčnost i časnost. Přitom nezapomeň na Kristova slova: „*Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život.*“ (Mk 8,36) MYP 130.1

Bůh si přeje, abychom dali přednost nebeským hodnotám před pozemskými. Dává nám možnost, abychom si „ukládali poklady v nebi“. Povzbuzuje nás, abychom usilovali o dosažení nejvyšších cílů, abychom si zajistili nejvyšší hodnoty. Bůh řekl: „*Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofiru*“ (Iz 13,12) Až pomine bohatství, které prožerou moli a znehodnotí rez, budou mít Kristovi následovníci možnost radovat se ze svého nebeského pokladu, nepomíjivého bohatství. – COL 374 MYP 130.2

34. Křesťanské zkušenosti

Viděla jsem, že pokud u mládeže nenastane úplná změna a cele se neobráťtí, je pro nebesa beznadějně ztracena. Neboť jak mi bylo ukázáno, není více než polovina mládeže, hlásící se k náboženství a k pravdě, opravdově obrácena. Kdyby byli obráceni, nesli by ovoce k slávě Boží. Mnozí se opírají o domnělou, zdánlivou naději, bez opravdového odůvodnění. Pramen není vyčištěný, proto také proudy z něho vyvěrající nejsou čisté. Vyčistěte pramen a proudy budou čisté. *MYP 131.1*

Je-li srdce v pořádku, jsou vaše slova, váš oděv, vaše skutky také všechny bez chyby. Nedo- stává se pravé zbožnosti. Nechci tolik zneuctít svého Mistra, abych připustila, že nedbalá, frivolní a nemodlící se osoba je také křesťanem. Nikoliv, křesťan přemáhá své hříšné návyky, své vášně. Má- me lék pro duši nemocnou hříchem. Tento lék je v Ježíši. Náš drahý Spasitel! Jeho milost je dosta- čující pro toho nejslabšího a i ten nejsilnější musí mít Jeho milost, jinak zahyne. *MYP 131.2*

Spasitelná milost

Viděla jsem, jakým způsobem je možné tuto milost získat. Jdi do své komůrky a tam sám pros snažně Boha: „Stvoř mi srdce čisté, Bože, a ducha přímého obnov v mém nitru!“ Mysli to vážně, upřímně! Upřímná modlitba mnoho zmůže. Je třeba zápasit na modlitbách jako Jákob. Zápasit. Ježíš potil v zahradě velké kapky krve; i ty se musíš usilovat. Neopouštěj svůj pokojík, dokud se necítíš silný v Bohu a buď bdělý. A právě tak dlouho, jak budeš bdít a modlit se, budeš schopen potlačovat své zlé návyky a milost Boží se může v tobě projevit. A také se projeví. *MYP 131.3*

Bůh mi nedovolí, abych vás přestala varovat. Mladí přátelé, hledejte Pána celým svým srdcem. Přicházejte s horlivostí a pocítíte-li upřímně, že jste bez Boží pomoci ztraceni, když po Něm zatou- žíte, jako jelen po potůčku čisté vody, tehdy vás Pán neprodleně posílí. Tehdy váš pokoj předčí všechno vaše chápání. Jestliže chcete být spaseni, musíte se modlit! Udělejte si čas. Nebud'te v modlitbách uspěchaní a nedbalí! Proste Boha, aby ve vás provedl důkladnou nápravu, aby ovoce Je- ho Ducha mohlo ve vás přebývat, a abyste svítili ve světě jako světlo. Nebud'te překážkou, nebo kletbou pro věc Boží; naopak, můžete se stát pomocí a požehnáním. Našeptává vám snad satan, že se nemůžete plně a svobodně radovat ze spasení? Nevěřte mu. *MYP 132.1*

První kroky

Je výsadou každého křesťana být obšťastněn pronikavým působením Ducha Božího. Sladký božský pokoj naplní vaši mysl a vy budete rádi přemýšlet o Bohu a o nebi. Budete hodovat na slavných zaslíbeních Jeho Slova. Ale uvědomte si nejdříve, že křesťanský život teprve začínáte. Vězte, že jste učinili první kroky na cestě k věčnému životu. Nebud'te zklamáni. Obávám se, ano, já vím, že mnozí z vás ani nevědí, co to je náboženství. Pocítujete jakési vzrušení, jakési pohnutí, ale nikdy jste neviděli hřích v jeho obrovitosti. Nikdy jste nepocítili svůj nedokonalý stav a neodvrátili se od svých zlých cest s trpkou bolestí. Nikdy jste nezemřeli světu. Dosud milujete jeho radovánky a rádi zahajujete rozhovor o světských věcech. Ale když se mluví o pravdě Boží, tu nemáte co říci. Proč jste tak tiší? Proč jste tak hovorní při světských věcech a tak tiší při předmětu, který se vás má nejvíce dotýkat, – předmět, který má zaujmout celou vaši duši? Pravda Boží ve vás nepřebývá. – Svědectví pro církev – 1T 158-159 *MYP 132.2*

Otevři cestu Božímu požehnání

Satan nemá z ničeho takovou obavu, jako z toho, že lid Boží očistí svou cestu a odstraní všech- ny překážky tak, aby Pán mohl vylít svého Ducha na vlašný a neobrácený sbor. Kdyby mohl satan uskutečnit svůj záměr, nenastalo by až do konce času v žádném sboru ani v nejmenší míře duchovní probuzení. Nám však jeho plány nejsou neznámé a proto můžeme odporovat jeho moci. Je-li cesta otevřená vlivu Ducha svatého, dostaví se i požehnání. Tak jako nemůže satan zabránit, aby neprše- lo, tak nemůže zabránit rose nebeského duchovního požehnání. Ani satan, ani zlí lidé, nemohou za-

mezi Duchu svatému v díle Božím a nemohou jej vyloučit ze shromáždění věřících, jestli oni s pokorným a zkroušeným srdcem vyznávají a zanechají své hříchy a s důvěrou očekávají na splnění Božích zaslíbení. – RH March 22, 1887 *MYP 133.1*

35. Sebeovládání

„Lepší jest zpozdlý k hněvu, než silný rek a kdož panuje nad myslí svou, nežli ten, který dobyl město.“ (Př 16,32) Podrobil si vlastní já – nejsilnějšího nepřítele, jakého může člověk potkat. MYP 134.1

Sebeovládání jest nejlepší důkaz vyspělé vysoké úrovně křesťana. Ten kdo zůstane klidný uprostřed útoků a nadávek, je jedním z Božích hrdinů. MYP 134.2

Jen sebekázní můžeme ovládat své myšlení a odporovat zlu. Každé své slovo a čin musíme přizpůsobit velkému měřítku Boží spravedlnosti. Ten, kdo se umí ovládat, povznese se nad podceňování, křivdy a znechucení jimž je denně vystaven, takže to nebude házet stín na jeho duši. MYP 134.3

Bůh si přeje, aby lidská bytost byla ovládána posvěceným královským rozumem, řízeným Božskou milostí. Ten, kdo svou mysl ovládá, má tuto božskou sílu k dispozici. MYP 134.4

Moc sebeovládání

Nejvnímavější ke všem vlivům je dětský a mladistvý věk. Již v této době je třeba se naučit umění sebeovládání. Vliv domácí, rodinné výchovy dosahuje až k věčnému životu. O vítězství nebo porážce v životním boji, nerozhodnou ani tak zděděné rysy charakteru, jako výchova mladých let. MYP 134.5

Staří i mladí rádi přehlížejí a omlouvají svá nevlídná a hrubá slova. Domnívají se, že tuto chybu překlenou omluvou: „Nemyslel jsem to tak, jak jsem to řekl. Nedal jsem si dobrý pozor v řeči.“ Avšak Slovo Boží tuto závažnou okolnost nepřehlíží tak povrchně; praví: *„Spatřil-li bys člověka, an jest kvapný ve věcech svých, lepší jest naděje o bláznů, než o takovém.“* (Př 29,20) *„Město rozbořené beze zdi jest muž, kterýž nemá moci nad duchem svým.“* (Př 25,28) MYP 134.6

Nejvíce životních nepříjemností, sklíčenosti a podrážděnosti vzniká ukvapeností. Ukvapená, vášnivá, bezstarostná slova mohou za jediný okamžik napáchat tolik zla, že je nelze odčinit ani celoživotním pokáním. Lidé mohou drsnými, ukvapenými slovy zlomit lidská srdce, odcizit přátele, ač by mohli přinášet druhým pomoc a uklidnění. MYP 135.1

Ztráta sebeovládání může být zaviněna přepracovaností. Pán však nevyžaduje od člověka víc, než může vykonat. Mnozí se ubíjejí tím, že na sebe berou tolik práce, kolik pro ně jejich dobrotivý nebeský Otec neurčil. Pán nikoho nenutí k nerozvážnému pachtění. Přeje si, abychom pochopili, že Jej neoslavíme tím, když sebe přetížíme prací. Jestli se naše srdce a mysl přepracuje, jsme popudliví, hněviví a hádaví. Berme na sebe jen tolik povinností, kolik nám Pán určil; důvěřujme Mu a pak budou naše srdce klidné, příjemné a plně porozumění. MYP 135.2

Zachovej si duchovní klid

V mlčení se skrývá úžasná síla. Musíš-li poslouchat zlostná slova, nevracej je zpět. Odmlouvání působí na rozhněvaného jako bič a vydráždí vášeň až k zuřivosti. Mlčení však odzbrojuje hněv. Křesťan necht' drží jazyk na uzdě a pevně se rozhodne, že se vyvaruje netrpělivých slov. Kdo dokáže udržet svůj jazyk na uzdě, obstojí v každé zkoušce trpělivosti. MYP 135.3

Nikdo nedokáže vlastní silou ovládnout své pohnutky. Sebeovládání dosáhneme pouze v Kristu. V Jeho síle můžeme myšlenky a řeč podříditi vůli Boží. Kristovo náboženství uvede pohnutky a myšlenky pod vládu osvětleného rozumu a omezí činnost jazyka. Jeho vlivem se uklidní násilnické sklony a srdce se naplní trpělivostí a dobrotou. MYP 136.1

Drž se pevně Toho, který má všelikou moc na nebi i na zemi. I když někdy ztrácíš trpělivost a klid, nepřestaň bojovat. Hleď na Mistra a rozhodni se, že přes všechny útoky zachováš svůj klid a rozvahu. – RH Oct. 31, 1907 MYP 136.2

Není výmluva pro hřích

Ani jediný zlý čin nelze omluvit satanovým působením. Satan jásá, když slyší, jak se následovníci Kristovi vymlouvají na své povahové nedostatky. Právě tyto výmluvy vedou ke hříchu. Pro

hřích není omluvy. Každé kající, věřící Boží dítě může dosáhnout svaté povahy, může žít životem podobným Kristovu. – DA 311 *MYP 136,3*

36. Živá zkušenost

Pán života a slávy přioděl svou božskou přirozenost lidstvím, aby tím člověku dokázal, že odevzdáním Krista, nás chce spojit se sebou. Bez takového spojení nemá nikdo možnost se stát šťastným. Vysvětlujme padlému člověku, že náš nebeský Otec je teprve tehdy spokojený, když můžeme k sobě přivínout ve své nekonečné lásce hříšníka, obráceného skrze zásluhy neposkvrněného Božího Beránka. *MYP 137.1*

Nebeské zástupy usilují o tuto věc ze všech sil. Pod vedením svého Vůdce se snaží přivést nazpět ty, kteří se neposlušností oddělili od svého nebeského Otce. Podle Božího plánu se má ukázat světu velikost lásky a milosti Kristovy. V neslýchané velké ceně výkupného, které zaplatil Boží Syn za lidstvo, se projevuje ona velká láska Stvořitelova. Zbloudilý, hříšný člověk se může odpuštěním hříchů stát dokonalý, když mu bude darována Kristova spravedlnost. *MYP 137.2*

Moc kříže

Pán Ježíš k sobě přitahuje celé lidstvo tak, že jedno Jeho ramě tiskne ke své hrudi lidi a druhé se pevně drží trůnu Nekonečného. O svém kříži mezi nebem a zemí pravil: „*A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.*“ Kříž se stal středem pozornosti. *MYP 137.3*

Má promlouvat k lidem a převést je přes propast, kterou způsobil hřích a tak spojit smrtelného člověka s věčným Bohem. Jen pomocí samotného kříže, může být člověk vysvobozen ze silného spojení s hříchem. Spasitel sám sebe vydal, aby zachránil hříšníka. Těm, kteří milují Ježíše, budou jejich hříchy odpuštěny a pak čisti budou s Ním spojeni. Tito lidé ponesou Ježíšovo jho. Toto břímě jim však nebude překážet, neučiní jejich náboženský život nesnesitelným. Nikoliv. Jho Kristovo je rozkoší a radostí křesťanského života. Křesťan s úctou vzhlíží k Synu Božímu, kterého dal Bůh, aby zemřel za svět na kříži, „*aby ten, kdo uvěří v Něho nezemřel, ale měl život věčný.*“ *MYP 138.1*

Věrnost Kristu

Všichni, kteří se shromáždili pod krví zkropený prapor knížete Immanuele, nechť jsou věrnými vojáky zástupu Kristova. Nikdy nemohou být nevěrní a falešní. Z řad mládeže dobrovolně mnozí vstupují na stranu Krista, knížete života. Chtějí-li opravdu s Ním zůstat, musí k Němu stále upírat svůj zrak a jako od svého kapitána přijímat rozkazy. Nemohou být současně vojáky Kristovými a pomocníky satanovými, neboť tak zůstávají stále jako nepřátelé Ježíšovi. Tím způsobem by zradili své svaté pověření. Zastávali by činnost spojky mezi vojskem Kristovým a satanovým a jejich prostřednictvím by satan stále sváděl a odvracel srdce Kristových vojáků. *MYP 138.2*

Ptám se vás, milá mládeži, kteří vyznáváte, že jste vojiny Kristovými, zdali jste již vybojovali nějakou bitvu? Čím jste se zaměstnávali? Nezapřeli jste Krista a své povinnosti, ač vám byly ve Slově Božím jasně oznámeny jen proto, že nevyhovovaly vašim přáním? Neodvedlo vás světské požitkářství ze služby Kristovy? Satan vymyslí mnohé svody; zdálo by se, že docela malými hříchy nás chce odloudit od Ježíše. Když těm podlehneme, odloudí nás mocnějšími klamy od Boha úplně. *MYP 139.1*

Tvé jméno se nachází v rejstříku sborové knihy a tím se snad pyšníš, že patříš mezi dítky Boží; avšak tvůj příklad a tvůj vliv představuje zkresleně povahu Kristovu a tím můžeš i jiné od Něho odvrátit. Věřící, který neslouží Pánu z celé duše, neobětuje cele svůj život práci, kterou mu Pán určil, nemůže být šťastný, nemá pravý pokoj ani pravou radost. Přináší do sboru stále vliv světa. Není na něm viditelné pokání, neoddal se cele Bohu, ale kloní se stále více ke světu a bojuje na straně satanově místo v zástupu Kristově. *MYP 139.2*

Potřeba poznání ze zkušenosti

Chtěla bych vyzvat mládež k tomu, aby přetrhla každé vlákno spojení se světem i to nejjemnější, ať v životě praktickém, nebo duchovním. „*A protož vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás.*“ *MYP 139.3*

Věnuje mládež této výzvě pozornost? Jak málo si je vědoma toho, že má svým životem a povahou dát svým bližním příklad svatosti křesťanského života. Mnozí z naší mládeže rozumějí teorii pravdy, ale jak málo jich uvedlo vliv pravdy do každodenní zkušenosti, aby se pravda stala praktickým vlivem pro jejich jednání! Kde jsou ti mladí misionáři, kteří by ochotně vykonávali každou práci na duchovním poli bělajícím se ke žni? Kde jsou ti, kteří se denně učí od toho velkého učitele, Ježíše Krista? Nikdy si nepřipouštějte, že jste s učením u konce, a že jste schopní složit zkoušku dospělosti a nezávislosti. Raději byste měli čekat v předsíni Páně na jasné pokyny, jak spolupracovat v souladu s nebeskými zástupci. Milí mladí přátelé, chci k vám mluvit jasně, neboť z celého srdce toužím po vaší záchraně. Neztrácejte čas! Nemůžete současně sloužit Bohu i mamonu. Vy jste podle zevnějšku křesťané, ale když přijdou pokušení a těžké zkoušky, budete svodům odporovat?

MYP 140.1

Křesťanské společenství

Každodenní život je boj, v němž máme aktivní podíl. Vyhledáváme v době těžkých zkoušek Ježíše pokornými prosbami a hledáme v Písmu svatém radu? Mnozí tvrdí, že není nebezpečné jít na jeden koncert, avšak kvůli tomu zanedbávají hodiny modlitby a přednášky v nichž Boží služebníci zvěstují poselství nebes. Plně bezpeční můžete být jedině tam, kde je přítomen i Kristus. MYP 140.2

Ti, kteří si váží Spasitelových slov, nevynechávají modlitební hodiny nebo setkání, na které Bůh posílá své služebníky, aby mluvili o věčných věcech. Ježíš pravil: „*Nebo kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich.*“ (Mt 28,20) Můžete si dovolit zřici se požehnání proto, aby jste se věnovali požitkům světa? Splnění takových tužeb hluboce ovlivňuje nejen vaši povahu, ale má zhoubný vliv na povahu tvých přátel. MYP 140.3

Kdyby všichni ti, kteří se vydávají za následovníky Kristovy, byli ve svých skutcích i myšlenkách opravdoví, vlastnili by Ducha Kristova a byli by věrnými spolupracovníky v díle Páně. Odpírali by pokušení a dokázali by, že nemají zálibu v plytkých a lehkomyšlných zábavách světa, a že se mnohem lépe cítí ve sboru, ve společnosti Kristově. Měli by tak rozhodující vliv na jiné, kteří by následovali jejich příkladu. MYP 141.1

Činy mluví hlasitěji, než slova. Ti, kteří milují světské radovánky, nedokážou ocenit bohatá požehnání kterých by se jim dostalo, kdyby se zúčastnili shromáždění Božího lidu. Neváží si ani přednosti svého vlivu, který by mohli uplatnit u svých bližních pod dotykem Ducha Páně. Kdo s nimi půjde na ta světská shromáždění? Ježíš tam nebývá přítomen se svým požehnáním. Tím více se poddávají satanu, který se snaží vyrvat z jejich duše věčné hodnoty. Tam má nejlepší příležitost, aby vás oklamal a smísil dobro se zlem. MYP 141.2

Účast na světských shromážděních vzbudí touhu po vzrušujících zábavách a ty ve velké míře ochromí mravní sílu. Ti, kteří si libují ve světských zábavách, mohou snad na sebe obléci zdání zbožnosti, nemají však živé spojení s Bohem. Jejich víra je mrtvá, nadšení vyprchalo. Tito lidé si nejsou vědomí své odpovědnosti, aby v příhodný čas zvěstovali slova života duším vzdáleným od Krista a vedli je k tomu, aby odevzdali své srdce Pánu. – YI April 23, 1912 též March 30, 1893 MYP 141.3

Náboženství není jen pocit

Čisté a neposkvrněné náboženství není jen pocit, ale práce lásky a milosrdenství. Takové náboženství je nutné, abychom byli zdraví a šťastní. Vnikne do svatyně zkaženého srdce a vytlačí odtud hříšné zájmy. Obsadí její trůn, posvěťí vše svojí přítomností a celé srdce ozáří paprsky Slunce Spravedlnosti. Otevře okno duše k nebesům, aby paprsky Boží lásky zářily dovnitř. Vznešený jas a duchovní klid je následuje. Rozmnoží síly fyzické, duchovní i mravní, neboť ovzduší nebes naplní duši jako živá síla. Uvnitř duše se usídli Kristus, ta „*naděje slávy*“. – RH Oct. 15, 1901 MYP 142.1

37. Věrné splnění malých povinností

„Kdo je věrný v mále, i ve mnoze věrný jest.“ (L 16,10) MYP 143.1

Tajemství životního úspěchu spočívá ve svědomitém plnění všeho, co svět pokládá za maličkosti. Prokazování i nepatrných milosrdenství, nepatrně vyhlížející sebezapření, povzbudivá slova a napomenutí, bdění na stráži i před malými hříchy, to je křesťanství. Vděčnost za každodenní pozhledání, moudré využití každé příležitosti, plné zhodnocení nám udělených schopností, to jsou věci, které od nás Mistr očekává. MYP 143.2

Ten, který věrně plní drobné povinnosti, připravuje se na zastávání větších povinností. Člověk, který je všestranně přátelský a zdvořilý, který je v rodinném kruhu šlechetný a shovívavý, je stále připravený se obětovat, když Mistr zavolá. MYP 143.3

Správně vyrovnaný charakter

Můžeme ochotně dát své jmění na dílo Boží, před Bohem to však má jen tehdy pravou cenu, odevzdáme-li Mu své vděčné a milující srdce. Ti, kteří chtějí být dobrými misionáři v dalekých krajích, musí nejdříve věrně vykonat misijní práci ve svém domově. Chtějí-li pracovat na vinici Páně, musí nejdříve vykonati svědomitě svou práci na tom malém úseku vinice, jehož obděláním je Pán přímo pověřil. MYP 143.4

„Jaké myšlenky má člověk v srdci, takový je sám.“ Souhrn vykonaných myšlenek tvoří dohromady celý děj celého dne a jsou to naše myšlenky, které mají hlavní úlohu na vytváření charakteru. Proto máme svá myšlení kontrolovat, neboť jediná nečistá myšlenka působí mocným vlivem na duši. Zlé myšlení zanechává ničivé stopy v našem nitru. Jsou-li však myšlení posvěcená, člověk se zúšlechťuje. Duše člověka oživne a ochota k činění dobra stoupne. A tak jako jedna dešťová kapka změkčuje půdu a připravuje suchou hroudu na změkčení pro další kapky, tak jedna dobrá myšlenka otevírá cestu dalším. MYP 144.1

I tu nejdelší cestu můžeme krok za krokem dokončit. Se vzrůstajícím počtem kroků blížíme se k cíli cesty. I ten nejdelší řetěz se skládá z jednotlivých článků. Kdyby jen jeden článek byl slabý, celý řetěz nemá cenu. Tak je tomu i s charakterem. Vyrovnaný charakter se skládá z jednotlivých článků dobře vykonaných skutků. Jestliže chybu charakteru omlouváme, místo toho abychom ji odstranili, tato jediná chyba nás učiní nedokonalými a uzavře před námi brány nového města. Kdo chce projít perlovou bránou, jeho charakter nesmí mít poskvrnu ani vrásku. Tam nemůže vstoupit nic nečistého. V zástupu vykoupených není místo ani pro jediný nedostatek. MYP 144.2

Věrnost v každodenním životě

Dílo Boží jest dokonalé a úplné v jednotlivostech i celku. Se stejnou láskou a péčí tvořil Bůh každé stéblo trávy, s jakou stvořil celý ten velký vesmír. Máme-li dosáhnout dokonalosti jako nebeský Otec, máme i ty nejmenší věci vykonávat věrně a svědomitě. Cokoli konáme, konejme dobře a věrně. Mluvme pravdu i v těch nejmenších věcech. Čiňme dobře každý den. Každé naše slovo nechť je prodchnuto láskou. Rozsévejme úsměv podél celé cesty svého života! Jednáme-li tak, bude moci Bůh náš život pochválit a přijde den, kdy každého z nás Kristus osloví: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný.“* MYP 144.3

V den soudu uslyší všichni ti, kteří věrně konali každodenní práci a povinnosti z lásky, ne pro odměnu, nebo pochvalu, tato slova: *„Tedy dí Král těm, kteří na pravici jeho budou: Pojdte pozhledání Otce mého, dědičně vládněte královstvím vám připraveným od ustanovení světa.“* (Mt 25,34) Spasitel je nepřijme pro jejich velkolepé řeči a vybraná slova, kterými dokazovali svou inteligenci, ani pro honosné „dobročinné“ zakládání spolků, ale za ty nepatrné služby, kterých si snad ani mnozí nepovšimli. Za ty je odmění dle slov: *„Nebo jsem lačněl a dali jste mi jísti, žíznul jsem a dali jste mi pít, hostem jsem byl a přijímali jste mne.“ „A odpovídaje král dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste učinili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“* (Mt 25,35.40) – YI Jan 17, 1901 MYP 145.1

38. Odpovědnost za světlo

Mladí přátelé, Bohu jste zodpovědní za světlo, které vám bylo dáno. Nebudete-li dbát o to světlo a napomenutí, všechna tato svědectví povstanou na soudu proti vám. Byli jste upozorněni na tato nebezpečí. Ze všech stran jste byli varováni a napomínáni, svým svědectvím vás Pán ohradil. V Božím domě jste z úst Božích služebníků a za přítomnosti Ducha svatého naslouchali vznešeným, naléhavým pravdám. Jak na Vás zapůsobily tyto slavné výzvy? Jak ovlivnily vaši povahu? Za každou výzvu a každé napomenutí budete se muset zodpovídat. Na soudu se pozná, kdo žil marně, lehkovážně a pyšně. *MYP 146.1*

Drazí mladí přátelé, co rozséváte, to budete žnout. Nyní prožíváte čas setby, jaká bude žeň? Co rozséváte? Každé vaše slovo, každý váš čin je semínkem, které přinese ovoce dobré nebo zlé, a rozséváč bude mít radost nebo žal. Jak se semeno rozsévá, taková bude sklizeň. Bůh vám dal jasné světlo a mnoho předností. Jestliže se vám dostalo tohoto světla a byli jste upozorněni na nebezpečí, které na vás číhá, pak jste za všechno zodpovědní. Způsob, jakým naložíte se světlem, které vám Bůh dal, vám určuje míru štěstí nebo utrpení. Svůj osud máte ve svých vlastních rukou. – 3T 363

MYP 146.2

39. Vážnost záměru

Když byli čtyři hebrejští mládenci vychováváni na dvoře babylónského krále, nepředpokládali, že Boží požehnání tak dokonale vynahradí všechno jejich úsilí spojené s vyučováním. Učili se pilně, protože poznali, že udělení Boží milosti je spojené s jejich pevnou vůlí a úsilím. Napnuli všechny své schopnosti, využili všechny příležitosti k práci a učení a využili co nejlépe všechny své přednosti. *MYP 147.1*

Spolupráce s Bohem

Zatím co tito mládenci pracovali na svém spasení, Bůh v nich „*působil chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle své*“ (Fp 2,13). Zde Bůh zjevuje všechny podmínky úspěchu. I my musíme vykonat práci na nás vloženou, abychom byli účastni Boží milosti. Bůh za nás nevykoná ani chtění ani práci. Uděluje nám svou milost a sílu, abychom mohli pracovat, a ne proto, abychom čekali, že On práci vykoná za nás. Máme probudit naši duši ke spolupráci s Ním. Jeho svatý Duch na nás působí, abychom mohli pracovat na svém spasení. To je úloha, jíž nás chce Duch svatý naučit: „*Bůh zajisté jest, který působí ve vás i chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle své.*“ *MYP 147.2*

Božím přáním je spolupracovat s těmi, kteří se snaží věrně Mu sloužit, tak jako spolupracoval s Danielem a jeho třemi druhy. Šlechtné duševní vlastnosti a povaha na vysoké duševní úrovni nejsou výsledkem náhody. Bůh dává příležitosti, ale zdar záleží na jejich využití a uskutečnění. Máme poznávat příležitosti poskytnuté nám Bohem a využít je. Mnozí by mohli být vynikajícími lidmi, kdyby podobně jako Daniel, důvěřovali v Boží milost a žádali Ho o sílu k využití příležitostí a k vykonání práce. *MYP 147.3*

Služba konaná celým srdcem

Mladí přátelé, prosím vás, buďte věrní! Vykonávejte veškerou práci s celým srdcem. Nena- podobujte lenivé, ani ty, kteří své povinnosti konají polovičatě. Skutky častokrát opakované se stanou zvykem a zvyky formují povahu. Trpělivě a cele konejte i drobnější povinnosti života. Dokud podceňujete věrnost a přesnost ve vykonávání malých věcí, dotud není váš charakter dokonalý. Z Božího hlediska jsou všechny povinnosti důležité. „*Ten, kdo je v mále věrný i ve mnohém věrný jest.*“ (L 16,10) V životě opravdových křesťanů neexistují nedůležité, bezvýznamné povinnosti. *MYP 148.1*

Mnozí vyznávají, že jsou křesťany, ale nedbalým konáním svých povinností porušují Boží plán. Jiní čekají na příležitost, aby mohli vykonat velké skutky. Denně však zanedbávají drobné příležitosti, jimiž měli dokázat svou věrnost Bohu. Denně vykonávají povrchně drobné povinnosti, které měli vykonat celým srdcem, protože je považují za nedůležité. Zatímco stále čekají na příležitosti k velké práci, kterou by dokázali svou zdánlivě vysokou schopnost a uspokojili tak své touhy – uplyne jejich život v nečinném zahálení. *MYP 148.2*

Milí mladí přátelé! Konejte práci, kterou zrovna máte po ruce. Uchopte se pokorně příležitosti kterou máte v dosahu a tu konejte srdcem i duší. Své myšlenky zaměřte k rozumnému vykonávání a začněte od svých domovů. Takovým způsobem prokážete způsobilost k větším, užitečným pracím. Pamatujte na slova Písma, jež mluví o králi Ezechiášovi: „*A ve všelikém díle, kterážkoli začal... celým srdcem svým to činil a šťastně se mu vedlo.*“ (2 Pa 31,21) *MYP 148.3*

Hodnota soustředění se

Schopnost soustředit myšlenky na vykonávanou práci, je velkým požehnáním. Zbožná mládež nechť soustředí své myšlení i úsilí správným směrem, aby své povinnosti vykonala co nejlépe. Nechť poznávají své současné povinnosti, plní je, a nedovolí svým myšlenkám, aby je rozptylovaly. Duševní kázeň v takovém směru bude požehnáním pro celý život. Kdo se naučí správnému způsobu, jak vést duši k plnění povinností i zdánlivě malých, bude pro svět užitečný. *MYP 149.1*

Milá mládeži! Buďte pilní a vytrvalí. „*Přepašte bedra mysli své.*“ Buďte zmužilí jako Daniel, věrní ve své víře jako ti hebrejští mládenci, kteří se rozhodli, že zůstanou věrní svému Bohu vždy a všude. Nedopust', aby se v tobě zklamali tví rodiče i přátelé. A ještě na někoho máš pamatovat. Nedopust', aby se v tobě zklamal Ten, který ve své lásce k tobě obětoval svůj život, aby ses mohl stát Božím spolupracovníkem. *MYP 149.2*

Nejvznešenější pohnutky

Touha oslavit Boha, budiž hlavní pohnutkou všech našich skutků. To nechť nás vede ve snaze využít všechny Bohem nám dané přednosti a příležitosti, abychom byli moudrými šafáři Bohem svěřených hřiven. Tato pohnutka nechť nás vede k tomu, abychom udržovali v dokonalém zdraví všechny duševní schopnosti i tělesná ústrojí, kosti, svaly, abychom stáli v tělesném zdraví a duševní čistotě jako věrní šafáři. Dáme-li však v srdci místo sobeckým zájmům, srdce se zatvrdí, duševní schopnosti ochabnou, a necháme-li choutkám volný průchod, přivedou nás k rozkladu mravní síly. Následuje hořké rozčarování. ... *MYP 149.3*

Opravdový úspěch dosáhneme jedině díky Tomu, který kdysi i Daniele přivedl ke zdaru. Ten, který četl v Danielově srdci, našel zalíbení v čistých pohnutkách a v rozhodnutí, kterým chtěl Boha oslavit. Ti, kteří chtějí ve svém životě plnit Boží vůli, musí vynaložit neúnavné úsilí ke splnění úkolu, který On na ně vložil. – YI Aug. 20, 1903 *MYP 150.1*

Nepomíjející radost

Podél celé příkré cesty, která vede k věčnému životu, jsou prameny radosti pro osvěžení unavených. Lidé, kteří krácejí cestou moudrosti, zůstanou i v soužení neobyčejně radostní, protože Spasitel, kterého milují, jde s nimi, i když Jej nevidí. Při každém kroku vzhůru poznávají zřetelněji dotyk Jeho ruky a na jejich cestu dopadají stále jasnější paprsky slávy Neviditelného. Jejich chvalozpěvy zní stále lépe a stoupají vzhůru, aby se spojily se zpěvem andělů před Božím trůnem. – *MYP 150.2*

40. Cvičení vůle

Vůle je důležitým činitelem pravého náboženství. Vůle je vůdčí silou v povaze člověka. Veškeré jiné schopnosti jsou jí podřízeny. Vůle není žádným pocitem, nebo náklonností, ale rozhodující silou, která způsobuje v synech lidských buď poslušnost anebo neposlušnost vůči Bohu. *MYP 151.1*

Nestálost a pochybnost

Jsi mladý inteligentní muž a chceš svůj život nasměrovat tak, abys byl způsobilý pro nebesa. Často si zoufáš, protože se cítíš mravně slabý a nacházíš se v poutech pochybností, obyčejů a zvyků tvého dřívějšího, hříšného života. Pozoruješ, že tvoje popudlivá přirozenost není věrná tvým nejlepším rozhodnutím a slavnostním slibům. Nic se ti nezdá skutečné. Tvá vlastní nestálost způsobuje, že pochybuješ o upřímnosti těch, kteří chtějí pro tebe jen dobré. Čím více bojuješ s pochybnostmi, tím nepravděpodobnější se ti zdá vše jiné, až se ti zdá, že pro tebe není nikde pevná půda. Tvá ujištění jsou tak nejistá jako písek a stejným způsobem pohlížíš na slova a skutky těch, jimž máš důvěřovat. *MYP 151.2*

Síla v odevzdání vůle

Budeš v ustavičném nebezpečí, dokud nepoznáš pravou sílu vůle. Můžeš všemu věřit, zavázat se sliby, ale tvoje víra zůstane bezcenná, nepostavíš-li na stranu své víry a činů svou vůli. Jen tehdy zvítězíš v boji víry, bojuješ-li celou silou své vůle. Na své pocity a dojmy se nemůžeš spolehnout, jsou nespolehlivé, zvláště při tvém nesprávném myšlení. K tomu vědomí porušeného slibu a nesplněných závazků zeslabuje tvou důvěru v sebe sama a důvěru jiných v tebe. *MYP 151.3*

Nemusíš však zoufat. Musíš se rozhodnout věřit, ačkoliv se ti nezdá nic pravdivé a skutečné. Svou vůli musíš podřídit vůli Ježíše Krista. Jakmile to učiníš, započne v tobě působit Bůh, takže budeš chtít činit, co je Jemu libého. Pak bude tvá celá přirozenost uvedena pod vedení Ducha Ježíše Krista tak, že i tvé myšlenky Mu budou poddány. *MYP 152.1*

Sám nemůžeš své pocity a náklonnosti ovládnout tak, jak by sis přál, můžeš však ovládnout svou vůli a způsobit tak úplnou změnu ve svém životě. Předáš-li svou vůli Kristu, bude tvůj život skryt s Kristem v Bohu a ty budeš spojen s tou mocí, která převyšuje veškeré knížectví a mocnosti. Od Boha budeš mít sílu, která tě připoutá pevně k Jeho síle a vzejde ti nové světlo, které bude v tobě zářit jako světlo živé víry. Ale tvá vůle musí být v souladu s vůlí Boží a nepůsobit v souladu s vůlí takových lidí, skrze něž satan neustále pracuje, aby tě zabil a zničil. *MYP 152.2*

Nechceš být bez dalšího prodlévání ve správném poměru k Bohu? Nechceš říci: „Chci dát Ježíši svou vůli, chci to učinit hned a od tohoto okamžiku stát na straně Hospodinově?“ Nedbej na své zvyky, touhy a vášně! Neposkytni ďáblu žádnou příležitost k tomu, aby mohl říci: „Ubohý pokrytec.“ Zavři dveře, aby tě satan nemohl obvinít a zmalomyslnět! Řekni: „Chci věřit, a skládat naději v tom, že Bůh je mým pomocníkem,“ a budeš v Bohu vítězit. Tím, že budeš mít svou víru stále na straně Boží, budou všelike tvé pocity podřízeny vůli Boží. Potom stanou tvé nohy na pevné skále. Bude to mnohdy vyžadovat veškerou sílu vůle, kterou máš, ale působí pro tebe mocný Bůh a ty vyjdeš z Jeho ruky jako nádoba ke cti. *MYP 153.1*

Spojení Boží a lidské vůle

Mluv jako věřící člověk. Postav se na Boží stranu. Nechod' na stranu nepřítele a Pán bude tvým Pomocníkem. Učiní pro tebe, co sám pro sebe nemůžeš učinit. Výsledek bude takový, že budeš jako „cedr na Libánu“ (Ž 92,13). Tvůj život bude ušlechtilý a tvé dílo bude vykonáno v Bohu. Pak bude v tobě síla, opravdovost a prostota, které z tebe učiní schopný nástroj v Božích rukou. *MYP 153.2*

Denně musíš pít ze zdroje pravdy, abys rozuměl tajemství potěšení a radosti v Pánu. Musíš však pamatovat, že tvá vůle je hybnou pákou všech tvých činů. Tato vůle, která tvoří tak důležitého

činitele v charakteru člověka, dostala se pádem pod satanovu kontrolu a on se od té doby vždy usiloval v člověku o chtění a činění jeho vlastní vůle, avšak k naprosté zkáze a bídě člověka. *MYP 153.3*

Avšak nesmírná Boží oběť v daru Ježíše, svého milovaného Syna, který se stal obětí za naše hříchy, umožňuje Mu říci bez porušení jediné zásady Jeho vlády: „Odevzdej se mi, dej mi svou vůli, vezmi ji z pod satanovy vlády a já ji použiji; pak mohu působit v tobě chtění i činění podle dobře libé vůle své.“ Když ti dává Kristovu mysl, tvá vůle se stává Jeho vůlí a tvůj charakter je změněn podle podoby Kristova charakteru. Je tvým záměrem konat Boží vůli? Chceš poslouchat Písmo? *„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sám sebe a vezmi kříž svůj a následuj mne.“ (Mt 16,24) MYP 154.1*

Jedině tehdy můžeme následovat Spasitele, jestliže se vzdáme svých sklonů a rozhodneme se poslouchat Boha. Dítěm Božím tě neučiní tvé pocity a dojmy, ale činění Jeho vůle. Před tebou je užitečný život, pakliže tvá vůle se stane Boží vůlí. Pak můžeš stát v mužné síle, propůjčené ti Bohem a být příkladem v dobrých skutcích. Pak budeš pomáhat udržovat pravidla kázně, místo abys je bořil. Potom přispěješ k udržování Božího pořádku, místo abys jím pohrdal a naváděl k nevázanému životu vlastním jednáním. *MYP 154.2*

V bázni Boží vám říkám: *MYP 154.3*

Vím, čím můžete být, jestliže vaše vůle bude na straně Boží. *„Jsme spolupracovníci Boží.“ (1 K 3,9)* Můžete konat svoje dílo pro časnost i věčnost takovým způsobem, že obstojí ve zkoušce soudu. Chceš se o to pokusit? Chceš se nyní poctivě obrátit? Kristus tě miluje, a prosí za tebe. Odevzdáš se cele Pánu a pomůžeš tím těm, kteří byli ustanoveni jako strážní díla Božího, místo toho, abys jim způsobil bolest a zármutek? – 5T 513-516 *MYP 155.1*

Potřeba zvláštního úsilí

Bůh určil cestu, směr a způsob plavby po moři tohoto světa po níž má loďka našeho života řízená modlitbou plout, aby neztroskotala, mohla čelit náporu, větru a nakonec zakotvila v přístavu blaženosti. Jestli zamítáme a pohrdáme přednostmi, jež nám Bůh svěřil, On nebude v našem zájmu činit divy a zázraky, aby nás zachránil a my zahyneme jako Jidáš nebo satan. *MYP 155.2*

Nedomnívejte se, že Bůh bude činit divy a zázraky, aby zachránil duše, které si libují ve hříchu a zlu. Nedomnívejte se, že nadpřirozené bytosti zasáhnou do jejich života a pozdvihnou je z jejich tělesného „já“ do vyšších sfér, kde by bez svého přičinění a ukřižování svého „já“ žili. Ti, kteří ovlivněni satanem čekají, aby Bůh vše vykonal za ně, ti zahynou spolu s bezbožnými. Nebude jim pomoci, zahynutí je rychle překvapí. – TM 453 *MYP 155.3*

41. Boží vedení

Jsou tři způsoby, kterými nám Pán zjevuje svou vůli, aby nás vedl. ... *MYP 156.1*

Boží vůle nám je zjevována v Písmě svatém. *MYP 156.2*

Boží vůle se nám projevuje v Jeho péči. To pocítíme tehdy, když se od Něho nevzdalujeme chozením po svých cestách, vykonáváním své vlastní vůle, následováním tělesných žádostí a přání neposvěceného srdce, dokud se naše pocity nesmísily se světskými zájmy tak, abychom nemohli rozpoznat věčné věci od maskovaného našeptávání satanova a přijímali je jako Boží hlas. *MYP 156.3*

Další způsob, jímž můžeme poznat vůli Boží, je vliv Ducha svatého, který vede naše srdce a utváří naši povahu. *MYP 156.4*

Nemáme-li v něčem jasno, máme se předně ptát o radu Písma svatého. Jestli jste opravdu zahájili život víry, tedy jste se cele oddali Pánu a On vás dle svého plánu přetváří ve svůj užitečný nástroj. Ve svém srdci musíte pocítit vřelou touhu následovat Jež, „*kamž by koli šel*“, aby ses stal tvárným v Jeho ruce a nechal se Jím přeformovat. Tehdy budeš s bázní a třesením s Ním spolupracovat na svém spasení. – 5T 512 *MYP 156.5*

42. Tichá práce Ducha svatého

Křesťanský život nespočívá v pozměnění starého života, nebo v jeho zlepšení, nýbrž spočívá v úplné změně lidské přirozenosti, v obrácení se, ve znovuzrození. Znamená zemřít svému „já“ a hříchu a žít zcela nový život. Tuto změnu může způsobit jedině Duch svatý. MYP 157.1

Nikodém nemohl porozumět tomuto dílu znovuzrození. Proto Ježíš použil názorně působení větru, aby Nikodém porozuměl: „*Vítr kam chce věje a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je každý, kdo se z Ducha narodil.*“ (J 3,8) MYP 157.2

Slyšíme jak vítr vane ve větvích stromů a pohybuje listy a květinami. Přesto jej nevidíme a nikdo neví, odkud přichází a kam jde. Tak je tomu s působením Ducha svatého na lidská srdce. Nelze je vysvětlit právě tak, jako pohyby větru. Žádný člověk nemůže určit přesný čas nebo místo, anebo vyličit veškeré okolnosti průběhu svého obrácení. To však není důkazem, že by nebyl obrácen. Kristus působí stále na lidská srdce skrze své neviditelné činitele, tak jako vítr. Působí postupně, snad si to člověk ani neuvědomuje. Ale přesto je jeho duše neustále přitahována ke Kristu. Toto působení vzniká rozjímáním o Kristu, čtením Písma, nebo slyšením kázaného slova. Náhle, když Duch přichází s přímější výzvou, duše se ochotně odevzdá Ježíši. Mnozí to nazývají náhlým obrácením. Ale to je výsledek dlouhého působení Ducha Božího, trpělivého, postupného průběhu. MYP 157.3

Vítr sám je neviditelný, jeho účinky však můžeme vidět i cítit. Též působení Ducha se projeví ve skutečích toho, jenž Jeho spasitelnou moc pocítil. Jakmile se Duch Boží zmocní srdce člověka, nastává změna v životě. Mizí zlé myšlenky a zlé činy; místo zlosti, závisti a hádek přichází láska, pokora a pokoj. Radost nahradí smutek a obličej září nebeským jasem. Nikdo nevidí ruku, jež ulehčuje břímě, ani světlo sestupující shůry. Odevzdá-li se duše cele Bohu, přichází požehnání a neviditelná moc stvoří novou bytost k obrazu Božímu. MYP 158.1

Omezená mysl nemůže pochopit dílo vykoupení. Jeho tajemství se vymyká lidskému chápání. Ale ten, jenž přechází ze smrti do života, poznává, že je to božská skutečnost. Počátek vykoupení můžeme poznat již zde na své osobní zkušenosti. Jeho konec sahá až na věčnost. – DA 172-3 MYP 158.2

Důkaz Boží pomoci

Vědomí jistého nedostatku v duši, hlad a žízeň po spravedlnosti, to je důkazem, že Kristus působí v srdci, aby jím byl hledán a pomocí daru Ducha svatého na něm dokonal, co srdce samo není s to učinit. – MB 19 MYP 158.3

43. Kristus v nás

Jsme-li v lásce vkořenění a založení „*budeme moci stihnout se všemi svatými, která by byla šířkost a dlouhost, a hlubokost a vysokost. A poznat přenesmírnou lásku Kristovu, abychom tak naplnění byli ve všelikou plnost Boží.*“ (Ef 3,18-19) Ach, jak vzácné možnosti a povzbuzení. V lidském srdci, očištěném od veškeré mravní nečistoty, přebývá vzácný Spasitel. Zušlechťuje a posvěcuje celou povahu a činí z člověka chrám pro Ducha svatého. ... MYP 159.1

Jeho odpověď na naší víru

Živou vírou můžeme setrvávat v Kristu. Jestli jsme Jej osobně přijali, zůstane v našem srdci bydlet. Žijeme v Boží přítomnosti; když si to uvědomíme, tak se naše myšlenky podřídí Ježíši Kristu. Čím silnější je naše uvědomění si spojení s Bohem, tím horlivější je náš život víry. Tak chodil i Enoch s Bohem. Spasitel vírou přebývá v našich srdcích, když přemýšlíme o tom, čím pro nás je a co pro nás v plánu vykoupení vykonal. Buďme šťastní a vděční a obírejte se ve svém srdci vznešeností toho Božího daru. MYP 159.2

Takové myšlenky mají moc k ovládnutí celé povahy. Buďme si vědomí, že můžeme zůstat ve stálém obecenství s Ním, jestliže chceme: „*Jaké spojení má chrám Boží s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Přebývatí budu v nich a procházeti se a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.*“ (2 K 6,15) MYP 159.3

Přetvoření Jeho láskou

Prodlévají-li naše myšlenky u Krista, promění se náš charakter v Jeho podobu. Naše vědomí bude obeznámeno s Jeho dobrotou a láskou. Jeho láska nás obklopí. Pohlédneme-li v poledne do zářícího slunce a pak odvrátíme svůj zrak, zůstává nám v očích obraz zářícího slunce všude, kamkoli pohlédneme. MYP 160.1

Totéž se opakuje, hledíme-li na Krista; vše, nač potom pohlédneme, vyzařuje Jeho obraz – obraz Slunce spravedlnosti. Nevidíme nic jiného a nemůže mluvit o ničem jiném. Jeho obraz se vtiskl v náš duchovní zrak a vše ovlivňuje; řídí a zušlechťuje celou naši přirozenost. Hleděním na Něho se proměňujeme v Jeho obraz. Každého s kým se stýkáme máme ozářit světlem Jeho spravedlnosti. Celá naše povaha se změní, protože srdce, duše i mysl budou proniknuty září Toho, který si nás zamiloval a vydal sebe samého za nás. Přetvoření charakteru se stává skutečností a obnovené srdce naplněné živou vírou šíří osobní, živý vliv. MYP 160.2

Jestli jsme přijali a osvojili si Jeho učení, tehdy přítomnost Ježíšova bude usměrňovat naše myšlení, plány a skutky. Budeme plně prodchnuti učením největšího Učitele světa. Jeho vliv naplní náš život uvědomělou zodpovědností ve vykonávání každodenních povinností. MYP 160.3

Pán Ježíš je pro nás vším – prvním i posledním a ze všeho nejlepším. Duch a povaha Ježíše Krista vytváří celý náš život. On je náplní naší bytosti. Slova Kristova jsou Duch a život. Proto není středem našeho života již naše „já“, nežijeme my, ale Kristus v nás, ta naděje slávy. Naše „já“ zemřelo, ale Kristus, Vykupitel, v nás žije. Hledíme-li na Ježíšův obraz, vyzařujeme jej všude kolem sebe. Žádné zklamání nás nemůže zastrážit, neboť náš zrak je upoután tím nejkrásnějším obrazem – láskou drahého Ježíše. Ta v nás bude přebývat Slovem pravdy. – TM 387-390 MYP 161.1

Nejcennější perla

Máme se odevzdat Kristu a ochotně žít životem poslušnosti podle všech Jeho požadavků. Vše, co jsme, všechno naše nadání a schopnosti patří Pánu a my je máme zasvětit Jeho službě. Jestliže se takto plně odevzdáme Kristu, odevzdá se Kristus se všemi nebeskými poklady nám. Získáme drahou cennou perlu. – COL 116 MYP 161.2

44. Sebezapření

Pán Ježíš sám sebe zapřel, v ničem co konal se nikdy neprojevalo Jeho vlastní já. Všechno podřídil vůli svého Otce. Když se Jeho poslání na zemi chýlilo ke konci, mohl říci: *„Já jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil.“* (J 17,4) A nás vyzývá: *„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“* (Mt 11,29) *„Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám.“* (Mt 16,24) Nedovolte vlastnímu já, aby déle ovládalo vaše duše. MYP 162.1

Kdo pozoruje Kristovo sebezapření a pokoru, musí prohlásit podobně jako Daniel, když se díval na toho, který vypadal jako Syn člověka: *„Nezůstalo ve mně síly a krása má změnila se.“* (Da 10,8) ...Lidská povaha se přirozeně chce prosadit; je vždycky pohotová bojovat s jinými; avšak ten, kdo se učí u Krista, je oproštěn od panovačnosti, sobectví a pýchy a má ve svém srdci pokoj, poněvadž vlastní já pořizuje Duchu svatému. Pak se nestaráme o to, abychom si vydobyli nejvyšší postavení. Netoužíme po tom, abychom na sebe obrátili pozornost ostatních, protože cítíme, že naše nejvyšší místo je u nohou Spasitelových. Vzhlížíme k Pánu Ježíši, očekáváme, že nás povede Jeho ruka, a nasloucháme Jeho hlasu, abychom se podle Něho řídili. Apoštol Pavel prožil podobnou zkušenost. Píše o ní: *„S Kristem ukřižován jsem. Živ pak jsem již ne já, ale živ je ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře v Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.“* (Ga 2,20) – MB 14, 15 MYP 162.2

45. Charakter jenž Bůh schvaluje

Mládež je třeba vychovávat se vší pečlivostí a s modlitbou, aby byl její charakter postaven na pevný základ. Příčina největších úpadků spočívá v tom, že se neučí z chyb druhých. Rady rodičů a učitelů budou marné, moc pokušení bude silnější. Bůh však miluje mládež. Vidí v ní veliké možnosti ke konání dobra, je-li si vědoma své závislosti na Ježíši a staví-li na pevných základech. Pán zná i pokušení mládeže. Ví, že musí bojovat proti mocnostem temnosti, které si chtějí podmanit lidský rozum pod svůj vliv. Proto Bůh otevřel před mládeží cestu, na které může dosáhnout Boží přirozenost. ... *MYP 163.1*

Je vyžadováno vytrvalé úsilí

Charakter není dílem náhody. Není výslednicí jednoho kroku špatným směrem, ani náladovým vzplanutím. Opakované skutky stanou se zvykem a ty formují charakter buď k dobrému nebo ke zlému. Dobrý charakter můžeme vybudovat jedině vytrvalým, neúnavným úsilím, tehdy, když se snažíme všechny své svěřené schopnosti použít k oslavě Boží. Někteří se místo vlastního úsilí nechají vést okolnostmi. To není proto, že by nebyli schopní, nýbrž proto, že si neuvědomují Boží vůli, aby vynaložili celé své úsilí k práci na oslavu Boží. *MYP 163.2*

Chce-li dnešní mládež splnit své povinnosti tak věrně jako Daniel, musí napnout veškeré své síly. Bůh si nepřeje, aby jste zůstávali stále jen jako začátečníci, ale přeje si, aby jste dosáhli nejvyšších vrcholů. Přeje si, aby jste dosáhli nejvyššího stupně na tom duchovním žebříku, z něhož je již jen krok do Božího království. *MYP 164.1*

Vliv společnosti

Mladí lidé, kteří opouštějí svůj domov, postrádají bdělou péči rodičů a většinou si sami volí svou společnost. Nemají však nikdy zapomenout na skutečnost, že zrak nebeského Otce bdí nad nimi a vidí všechny jejich potřeby i pokušení. Již ve školní společnosti působí někteří mladíci a dívky špatným vlivem. Následkem špatné výchovy v dětství je jejich charakter vyvinut jednostranně a v pozdějších letech se projeví jeho vady a zničí jejich život. Jejich špatný příklad a vliv uvede mravně slabé na špatnou cestu. *MYP 164.2*

Čas je cennější než zlato, nevystavujte svůj život nebezpečí, rozsévající plevel a koukol. Při volbě své společnosti nejednejte bezmyšlenkovitě. Přemýšlejte o šlechetných vlastnostech svých bližních a tyto dobré vlastnosti vás posílí, aby jste mohli odporovat zlu a volit dobro. Vytyčte si vysoký cíl. Modlitby vašich milujících, bohabojných rodičů a učitelů, které vás ve dne i v noci doprovázejí a chrání, budou marné, dostanete-li se pod vliv špatné společnosti. Jestliže nevidíte žádné skutečné nebezpečí a myslíte si, že dokážete dělat právě tak dobře jako zle, nepostřehnete jak zhoubný kvas zla, zákeřně nakazí vaši mysl a nepozorovaně zničí váš duchovní rozhled. *MYP 164.3*

Kristus – naše jediná naděje

Kristus byl mučen, bičován a trýzněn, ze všech stran byl obklopen pokušením, a přece mu nikdy nepodleh, ale byl ke vší spokojenosti Otce ve všem poslušen. Tím všem věkům dokázal, že neposlušnost nemá omluvy. Přišel, aby člověku ukázal cestu k poslušnosti všech příkázání. On se uchopil Boží síly, která je jedinou nadějí hříšníka. Obětoval svůj život, aby se člověk mohl stát účastníkem Jeho božské přirozenosti, a vyhnul se zkažení, které panuje na světě v žádostech. ... *MYP 165.1*

Bůh dal mládeži schopnosti, aby je použila k oslavení Jeho jména; jsou však mnozí, kteří užívají tento Boží dar k hříšným a nesvatým účelům. Mnozí z mládeže disponují takovými schopnostmi, které kdyby byly správně využity, připravily by hojnou žeň věcí hmotných, duchovních i mravních. Žel, oni nevěnují čas správnému přemýšlení. Nepočítají s následkem svých činů. Nepřijímají rady a napomínání, ale vědomě se poddávají nesmyslné lehkomyšlnosti. To je nesmírný hřích

a poblouznění. Mladí lidé by vystřízlivěli, kdyby si uvědomili, že Boží zrak je na ně stále upřen a že Boží andělé sledují vzrůst jejich charakteru a váží jejich mravní hodnotu. – YI July 27, 1899 *MYP 165.2*

46. Zůstávající přítomnost Krista

Náboženství Kristovo znamená víc, než odpuštění hříchů; je to odejmutí našich hříchů a naplnění darem milosti Ducha svatého. Je to Boží osvícení, radost v Pánu. Je to srdce zbavené vlastního „já“ a poctěné trvalou přítomností Pána Ježíše. Jestliže v srdci vládne Kristus, pak je čisté a osvobozené od hříchu. V životě takového člověka se projevuje vznešenost, plnost a dokonalost plánu spasení. Každý, kdo přijímá Spasitele, získává dokonalý pokoj, dokonalou lásku a úplnou jistotu. Krása a vliv Kristovy povahy, která se projevuje v životě člověka, svědčí o tom, že Bůh opravdu poslal svého Syna na svět, aby byl jeho Spasitelem. ... *MYP 166.1*

Kristus je svým věrným následovníkům denním průvodcem a důvěrným přítelem. Oni žijí v nejužším styku, v ustavičném společenství s Bohem. Nad nimi vzešla sláva Hospodinova. Poznali Boží slávu a ta se v nich zrcadlí jako v tváři Ježíše Krista. A až jejich Pán přijde podruhé, budou se radovat v nezmenšené záři jeho královského majestátu. Připravili se pro život v nebi, protože mají nebe ve svých srdcích. – COL 419-421 *MYP 166.2*

Část V. – Příprava na životní úkol

Pravá výchova znamená více, než sledování určitého studia. Má širší význam, zahrnuje harmonický rozvoj všech tělesných sil a rozumových schopností. Vyučuje lásce a bázni Boží a je přípravou pro věrné splnění životních povinností. – CT 64 *MYP 168.1*

Pravá výchova je příprava tělesných, duševních a duchovních schopností pro vykonávání všech povinností. Je to rozvoj tělesných, duševních a duchovních sil pro Boží službu. Toto je výchova, jejíž důsledky sahají až do věčnosti. – COL 330 *MYP 168.2*

47. Výchova křesťana

Lidský rozum je schopný i nejvyššího vzdělání. Život posvěcený Bohu nemá být životem nevědomosti. Mnozí popírají důležitost výchovy a odůvodňují tento názor skutečností, že Ježíš vyvolil ke zvěstování evangelia nevzdělané rybáře. Tito lidé tvrdí, že dával přednost nevzdělaným. Mnoho učených a vážených lidí sice věřilo v Jeho učení. Kdyby ale uposlechli přesvědčení svého svědomí, tedy by následovali Krista. Pán by je přijal a zařadil by je jako schopné do své služby, jen kdyby se k ní ukázali ochotnými. Oni však neměli dost mravní síly, aby Krista veřejně vyznali a tím dali v sázku svou pověst před kněžími, bojícími se o svou autoritu – že udrží styky s pokorným Galilejským. *MYP 169.1*

A Ten, který vidí do srdce všech, tomu porozuměl. Nechtějí-li tuto práci vykonat učení a vážení lidé, kteří by ji mohli vykonat podle úrovně svých schopností, vyvolí si Kristus takové lidi, kteří pokorně a věrně splní Jeho vůli. Vyvolil pokorné lidi, přijal je k sobě a vychoval je, aby mohli pokračovat v Jeho velkém díle na zemi, až odtud odejde. *MYP 169.2*

Kristus – veliký vychovatel

Kristus je světlem světa. On je pramenem všeliké moudrosti. Prosté rybáře výchovou uschoptil k vykonání tak velké úlohy. Lekce pravdy, které obdrželi tito prostí lidé, mají nekonečně velký význam. Tyto zásady měly pohnout světem. Ježíšovo vyvolení těchto prostých lidí je zdánlivě velmi jednoduché, avšak je událostí takového významu, který převyšuje všechny ostatní. Jejich slova a skutky pohnuly světem. *MYP 169.3*

Spasitel nepohrdal výchovou. Nejvyšší duchovní vzdělání, jestliže bylo posvěceno láskou a bázní Boží, mělo Jeho vrcholný souhlas. Ti prostí lidé, vyvolení Spasitelem, společně pobývali s Ním tři roky a byli vystaveni zušlechťujícímu vlivu nebeského Majestátu. Kristus byl největším vychovatelem, jakého kdy svět poznal. *MYP 170.1*

Bůh přijímá mládež z jejím nadáním a s jejím bohatstvím citových hodnot, když se Mu zasvětili. Mládež může dosáhnout nejvyššího vrcholu vzdělání a jestliže bude souměrně rozvíjet i zásady víry, bude schopná konat dílo, za jehož účelem přišel Kristus na tuto zem. Takto se stanou Mistrovými spolupracovníky. *MYP 170.2*

Žáci našich křesťanských škol mají vzácnou přednost, neboť mohou kromě vědeckého poznání, rozvíjet a zdokonalovat vlastnosti tvořící vyrovnaný charakter. Jsou Božími nástroji majícími velkou zodpovědnost. Bohatství, společenské postavení, rozumové schopnosti – jsou Bohem udělené hřivny, s kterými má člověk moudře hospodařit. Bůh rozdal tyto schopnosti stejnoměrně mezi lidi a vyměřil každému jeho práci dle jeho možností a síly. – RH July 21, 1877 *MYP 170.3*

48. Pravá výchova

Pravá výchova je zprostředkování takových myšlenek, které naplní mysl i srdce poznáním Boha Stvořitele a Ježíše Krista Vykupitele. Takové vzdělání obnoví mysl a promění charakter. Posílí a upevní mysl proti svůdnému našeptávání nepřítele duší a umožní nám, abychom porozuměli Božímu hlasu. Ten, kdo je takovým způsobem vzdělaný, je připravený pro službu v díle Kristově. *MYP 171.1*

Osvojí-li si naše mládež toto poznání, bude s to nabýt také to ostatní, co je podstatné; nebude-li tomu tak, všechno poznání, jež snad ze světa získá, nezařadí je do zástupů Páně. Nashromáždí snad všechny vědomosti, jež mohou poskytnout knihy a přesto nemusí znát přední zásady té spravedlnosti, která rozvíjí takovou povahu, kterou uzná Bůh. *MYP 171.2*

Ti, kdož se snaží opatřit si vědění v pozemských školách, měli by pamatovat, že ještě jiná škola má na ně právo jako na studenty – je to škola Kristova. Na této škole studenti nedosahují hodnosti. Mezi žáky jsou staří i mladí. Ti, kdož berou zřetel na naučení božského Učitele, získávají stále více moudrosti a ušlechtilosti duše a jsou tak připraveni na onu vyšší školu ve věčnosti, kde další rozvoj nebude mít konce. *MYP 171.3*

Nekonečná Moudrost nám staví před oči velká životní naučení – naučení povinnosti a štěstí. Těm se často těžko učíme, ale bez nich nemůžeme dosáhnout opravdového pokroku. Mohou nás stát úsilí, slzy nebo i smrtelná muka; nesmíme však ochabovat ani umdlévat. Na tomto světě právě v jeho protivenstvích a pokušeních máme získat způsobilost pro společnost čistých a svatých andělů. Ti, kdo jsou pohrouženi v málo důležitém studiu tak, že se přestávají učit ve škole Kristově, utrpí nekonečnou ztrátu. *MYP 171.4*

Všechny schopnosti a všechny vlastnosti, jimiž Stvořitel vybavil člověka, je nutno používat k Jeho slávě. V tomto využití pak spočívá nejčistší, nejvznešenější a nejšťastnější cvičení. Zásady nebes by měly být v životě na prvním místě a každý krok kupředu na cestě k poznání nebo vzdělávání ducha by měl být krokem směřujícím k přizpůsobování lidské povahy božskému charakteru. – FE 543-544 *MYP 172.1*

Co je podstatou výchovy

Nejdůležitější vzdělání, jaké může obdržet naše dnešní mládež, které umožní vystoupit na vyšší stupeň nebeské školy, je takové vzdělání, které ji učí, jakým způsobem zjevit světu vůli Boží. – RH Oct. 24, 1907 *MYP 172.2*

Nejvyšší vzdělání

Ti, kteří se nechají poučit o cestě a vůli Boží, ti dostávají to nejvyšší vzdělání, které smrtelníci mohou obdržet. Oni budují svoji zkušenost ne na moudrosti světa, nýbrž na věčných základech. – CT 36 *MYP 172.3*

49. Potřeba křesťanské výchovy

Bůh žádá, aby člověk rozvíjel své rozumové schopnosti. Chce, aby Jeho služebníci byli moudřejší a měli jasnější schopnost k usuzování, než lidé ze světa. Nelíbí se Mu ti, kdož nedbají, aby z nich byli schopní, dobře vycvičení pracovníci. Příkazuje nám, abychom Jej milovali z celého srdce, z celé duše, ze všech sil a z celé mysli. Z toho vyplývá povinnost rozvíjet rozumové schopnosti na nejvyšší míru, abychom mohli ještě lépe poznat a milovat svého Stvořitele. *MYP 173.1*

Čím důkladněji je rozvinutá naše síla rozumu a uvedená pod vliv Ducha Božího, tím lépe může být použita v službě Boží. Nevzdělaného člověka, který se zasvětil Bohu a touží, aby byl jiným k požehnání, může Bůh použít ve své službě a také jej použije. Ti však, jímž kromě tohoto odevzdání sebe dostalo se důkladného vzdělání, mohou pro Spasitele vykonat dílo mnohem větší. Jsou ve výhodě. *MYP 173.2*

Příprava na vyšší službu

Podle Boží vůle máme získat co nejvyšší možné vzdělání, abychom jím mohli sloužit druhým. Nevíme, kdy a kde nás Bůh povolá, abychom pro něho pracovali nebo o něm mluvili. Náš nebeský Otec ví, k čemu nás může použít. Naše slabá víra nerozpoznává možnosti, které máme. Rozvíjejme své rozumové schopnosti, abychom v případě potřeby mohli i nejvyšším světským autoritám představit pravdy Božího slova, a oslavili tak Boží jméno. Využijme každou příležitost, abychom rozvinuli své rozumové schopnosti k lepší službě v Božím díle. *MYP 173.3*

Všestranné vzdělání

Mladí lidé mají cílevědomě studovat, aby dosáhli potřebného vzdělání. Nečekejte, až se vám naskytne vhodná příležitost, ale vytvořte si ji sami. Využijte i sebemenší příležitost, která se vám nabízí. Buďte dobří hospodáři. Neplývejte svými prostředky na uspokojování sobeckých zájmů a na zábavy! Usilujte, abyste se stali tak užiteční a schopní, jaké vás Bůh chce mít. Buďte důkladní a věrní ve všem, co začnete! Využijte každou příležitost, která se vám naskytne, abyste rozšířili své vzdělání! Strídejte studium s užitečnou tělesnou prací. Příčiněním, vytrvalostí a modlitbou usilujte o nebeskou moudrost. To vám poskytne všestranné vzdělání. Vaše povahové vlastnosti se tím budou rozvíjet a získáte vliv na jiné, abyste je mohli vést k spravedlnosti a svatosti. *MYP 174.1*

V sebevzdělání dosáhneme většího úspěchu, jestliže poznáme své možnosti a přednosti a použijeme je. Právě vzdělání je něco víc, než co mohou dát vysoké školy. Nemáme zanedbávat studium věd, ale máme si uvědomit, že je ještě vyšší vzdělání, kterého lze nabýt jen živým spojením s Bohem. Ať každý, kdo touží po vzdělání, sáhne po Bibli a spojí se s velkým Učitelem. Ať cvičí a vychovává svou mysl, aby mohla řešit i těžké problémy, které mohou vzniknout při hledání Boží pravdy. *MYP 174.2*

Známost a sebekázeň

Pán Bůh požehná každému, kdo touží po vzdělání, aby mohl být požehnáním svým bližním. Zkoumáním Božího slova se jeho duchovní schopnosti rozvinou k větší činnosti. Rozmnoží se jeho schopnosti a jeho rozum získá větší sílu a účinnost. *MYP 175.1*

Kdo chce pracovat pro Boha, musí si osvojit sebekázeň. Sebekázní dosahujeme více než výřečností nebo nejskvělejším nadáním. Průměrný člověk s ukázněnou myslí vykoná více práce a lépe než člověk s nejlepším vzděláním a nejvyšším nadáním, který se však neumí ovládat. – COL 334.335 *MYP 175.2*

Splňte očekávání rodičů

Vždy je nejlepší a bezpečnější postupovat správně, poněvadž je to správné. Nebudete teď o tom vážně přemýšlet? Správné myšlení je základem správné činnosti. Rozhodněte se vyhovět oče-

kávání, jež vaši rodiče do vás vkládají, že budete poctivě usilovat o to, abyste vynikli, že budete hledět na to, aby peníze vydané na vás, nebyly vydané marně, nebo nebyly zneužity. Projevte rozhodné úsilí, abyste spolupracovali se snažením, jež vynakládají rodiče a učitelé, jakož i k tomu, abyste dosáhli vysoké úrovně poznání i charakteru. Buďte rozhodnutí nezklamat ty, kdo vás tak milují, že vám důvěřují. Je možné jednat správně a Ježíš vám k tomu pomůže, budete-li se snažit tak jednat, protože to je správné. – FE 248 *MYP 175.3*

50. Výchova pro věčnost

Jan píše: „*Psal jsem vám, mládenci, že silní jste a slovo Boží v vás zůstává a že jste zvítězili nad tím zlostníkem.*“ (1 J 2,14) Apoštol Pavel vybízí Tita, aby mládence napomínal ke střídmosti. Pozvedněte duše své, aby byly jako Daniel, věrný a oddaný služebník Pána zástupů. Rozvažte dobře každý svůj krok; stojíte totiž na posvátné půdě a andělé Boží bdí nad vámi. MYP 176.1

Je správné mít pocit, že musíte vystoupit na nejvyšší příčku žebříku vzdělání. Filozofie a dějiny jsou důležitými předměty studia; ale váš obětovaný čas i peníze nebudou k ničemu, nepoužijete-li toho, čeho jste dosáhli ke cti a slávě Boží a pro dobro lidstva. Pokud se znalost věd nestane stupněm k dosažení nejvyšších cílů, bude bezcenná. MYP 176.2

Vzdělání, jež neskýtá vědění pro věčnost, je neúčelné. Pokud stále před sebou nebudete vidět nebesa a budoucnost, nesmrtelný život, nebude mít to, čeho dosáhnete vůbec žádnou trvalou hodnotu. Stane-li se však Kristus vaším učitelem, a to nejen pro jediný den v týdnu, ale každý den a každou hodinu, spočine na vás Jeho úsměv i při snaze o dosažení vzdělání. – FE 191, 192 MYP 176.3

51. Praktický výcvik

Užitečná manuální práce je součástí plánu evangelia. Veliký Učitel zahalený do oblakového sloupu dal příkazy židovskému národu, podle kterých by měla být veškerá mládež vyučena nějakému oboru užitečného zaměstnání. Proto bylo zvykem židů, jak bohatých tak i chudších tříd, učit své syny a dcery nějakému užitečnému povolání, aby nebyli závislí na jiných, kdyby měli nastat nepříznivé okolnosti, ale aby byli schopni postarat se sami o své vlastní potřeby. Mohli být literárně vzdělání, ale museli být též vyučeni nějakému řemeslu. To bylo považováno za nezbytnou součást jejich výchovy. *MYP 177.1*

Vyvážená výchova

Nyní, právě tak jako v dobách židovského národa, měla by být veškerá mládež vyučena povinností praktického života. Každý by měl získat znalost v nějakém odvětví manuální práce, pomocí které by v případě potřeby mohl získávat své živobytí. To je důležité nejen z hlediska ochrany před výkyvy života, ale též z hlediska jeho vztahu k fyzickému, duševnímu a morálnímu vývoji. I kdyby bylo jisté, že nebude nikdy nutné se uchýlit k manuální práci jako k podpoře, přece by měl být každý veden k práci. Bez fyzického cvičení nemůže mít nikdo zdravou tělesnou konstituci a pevné zdraví; a kázeň dobře řízené práce je neméně důležitá k sebezapření silné, činné mysli a ušlechtilého charakteru. *MYP 177.2*

Studenti, kteří získali knižní znalosti aniž by získali znalost praktické práce, si nemohou činit nárok na vyvážené vzdělání. Energie která mohla sloužit různým oborům zaměstnání, byla zanedbána. Vzdělání nespočívá pouze v používání mozku. Fyzické zaměstnání je součástí vzdělání, důležité pro každou mládež. Není-li student poučen, jak se zaměstnávat užitečnou prací, nedostává se mu důležité fáze výchovy. *MYP 178.1*

Zdravý výcvik celé bytosti poskytne výchovu, která je všeobecná a obsažná. Každý student by měl věnovat část každého svého dne činné práci. Tak se u mládeže vyvinou návyky pílě a bude povzbuzen duch k samostatnosti, a zároveň bude ochráněna před mnohým zlem a nízkými návyky, které bývají často důsledkem zahálky. A toto vše se velmi dobře pojí s nejvyšším cílem výchovy; neboť tím, že povzbudíme činnost, pílí a čistotu, vcházíme do souladu se Stvořitelem. *MYP 178.2*

Prospěšnost užitečné práce

Kdo provozuje tělesné cvičení jen jako hru, nebo jako pouhé cvičení, ten nemá z toho žádný odpovídající užitek. Z pobytu na čerstvém vzduchu nějaký užitek je a rovněž ze cvičení svalů, ale umožněte, aby totéž množství energie bylo vynaloženo na užitečnou práci a užitek bude mnohem větší. Dostaví se pocit uspokojení, neboť taková činnost přináší s sebou pocit prospěšnosti a uspokojené svědomí z dobře vykonané povinnosti. *MYP 178.3*

Studenti by měli odcházet z našich škol s takovými schopnostmi, aby když jsou odkázáni sami na sebe, měli takové znalosti, jichž mohou použít, a které jsou nezbytné, aby v životě bylo dosaženo úspěchu. Pilné studium je zrovna tak důležité jako pilná tvrdá práce. Hra není důležitá. Věnování fyzických sil zábavám, není pro dobře vyrovnanou mysl nejpříznivější. Kdyby doba věnovaná fyzickému cvičení, která vede krok za krokem k degeneraci, byla použita k práci pro Krista, požehnání Boží podle Jeho zaslíbení by spočinulo na pracovníkovi. *MYP 178.4*

Výchova k praktickému životu, která se získává fyzickou prací spojenou s duševní činností, je příjemňována pomyšlením, že takto jsou tělo i duch uzpůsobeny k dílu, které Bůh uložil člověku. Čím dokonaleji bude mládež rozumět tomu, jak uskutečňovat povinnosti praktického života, tím větší bude den ode dne její potěšení, že prospívá jiným. Mysl vychovaná k tomu, aby se radovala z užitečné práce zesílí; výcvikem a kázní se stává schopnou pro užitečný život, neboť získala znalost důležitou pro to, aby učinila jejího vlastníka požehnáním pro jiné. *MYP 179.1*

V životě Kristově nelze nalézt příklad, kde by se věnoval hrám a zábavám. Byl velkým Vychovatelem pro nynější i budoucí život; přesto jsem však nebyla schopna nalézt jediný příklad toho, že by učil své učedníky zabývat se tělesným cvičením. ... *MYP 179.2*

Učte se vařit

Jak mladé ženy, tak i mladí muži by měli být zaučováni, jak vařit hospodárně a jak se obejít bez jakékoli masité potraviny. Necht' nejsou povzbuzováni k přípravě jídel z masa; neboť toto ukazuje spíše na Egyptskou temnotu a nevědomost, než na reformu a čistotu zdraví. *MYP 179.3*

Zejména ženy by se měly učit vařit. Neboť která část výchovy je důležitější pro ně, jestliže ne tato? Necht' jsou jejich životní okolnosti jakékoli, toto je znalost, kterou mohou uplatnit v praktickém životě. ... *MYP 180.1*

Na misijním poli

Vzdělanost ve všech bodech praktického života učiní naši mládež užitečnou pro službu v cizích polích, až opustí školu. Nebudou potom muset být závislí na lidech, ke kterým se odebírají, aby pro ně vařili a seli, nebo aby pro ně stavěli jejich obydlí. A budou mít daleko větší vliv, jestliže dokážou, že mohou zaučovat nevědomé, jak se má pracovat s použitím nejlepších metod k dosažení nejlepších výsledků. Bude zapotřebí menšího fondu k vydržování takových misionářů, kteří se naučili nejlepším způsobem upotřebit své fyzické síly spolu se získanými vědomostmi. To bude oceňováno tam, kde není snadné získat prostředky. Dokážou, že misionáři se mohou stát vychovateli tím, že učí, jak se má pracovat. A necht' jdou kamkoli, vše, co získají tímto způsobem, jim přinese uznání. – CT 307-314 *MYP 180.2*

52. Učednická věrnost

Ti studenti, kteří vyznávají, že milují Boha a jsou poslušni pravdě, měli by vlastnit takový stupeň sebekázně a síly náboženských zásad, které je uschopní zůstat pevnými uprostřed pokušení a zastat se Ježíše ve školách, v jejich stravovnách, a kdekoli by se jen octli. Náboženství není k tomu, aby se nosilo jako plášť v domě Božím; náboženské zásady by měly charakterizovat celý život. *MYP 181.1*

Charakter a chování

Ti, kdož pijí ze zdroje života, nebudou pociťovat takovou světskou, palčivou touhu po změnách a rozkoších. V jejich chování a povaze bude patrný klid, vyrovnanost a štěstí, které nelezli u Ježíšových nohou, při každodenním zažehnávání nesnází a obtíží. Ukáží, že cesta poslušnosti a povinnosti vede ke spokojenosti a dokonce ke štěstí. Takoví studenti budou tak ovlivňovat své spolužáky, že se to projeví na celé škole. ... *MYP 181.2*

Opravdový, svědomitý, věrný mladý muž je ve škole neocenitelným pokladem. Nebeští andělé na něho pohlížejí s láskou a v nebeské hlavní knize je zaznamenán každý spravedlivý čin, každé odražené pokušení, každý překonaný hřích. Takový člověk si vytváří dobré základy pro budoucí dobu zkoušky, aby nikdy neztratil z očí život věčný. *MYP 181.3*

Na křesťanské mládeži velkou mírou závisí uchování a trvání institucí, které Bůh odkázal jako prostředky, kterými se uspíší Jeho dílo. Nebylo doby, kdy by výsledky tak nesmírně závisely na lidech. Jak je tudíž důležité, aby mladí lidé mohli být uzpůsobeni pro toto veliké dílo, aby je Bůh mohl použít jako své nástroje! Jejich Stvořitel má vůči nim požadavky, které jsou důležitější, než cokoli jiného na světě. ... *MYP 181.4*

Význam kázně ve škole

Neukázněný a bezohledný charakter mnohých z mládeže v současné době je nesmírně zarmucující. Mladí lidé by měli pochopit, že přizpůsobením se zákonům a nařízením našich institucí dělají pouze to, co zlepší jejich postavení ve společnosti, zušlechtí jejich charakter, povznese mysl a zvýší jejich štěstí; později nebudou umínění vůči správným předpisům a prospěšným požadavkům, ani nebudou vyvolávat vůči našim institucím nedůvěru a předsudky. *MYP 182.1*

Důrazně a poctivě by směla naše mládež učinit zadost nárokům na ně kladeným; a to jistě bude zárukou úspěchu. Mladí lidé, kteří nevykazují úspěch při plnění svých dočasných povinností, budou stejnou měrou nepřipraveni pro plnění vyšších úkolů. Náboženská zkušenost se získává pouze zápasem, zklamáním, přísnou sebekázní a vroucí modlitbou. Stupně do nebe je nutné zdolávat jeden po druhém; a každý dosažený stupeň dodává sílu pro příští. – CT 98-100 *MYP 182.2*

53. Příležitosti studentů

Studenti, spolupracujte se svými učiteli ruku v ruce. Budete-li toto konat, dodáte jim naději a odvahu. Tím, že jim pomáháte, pomáháte také sobě k pokroku. Pamatujte, že velkou měrou je na vás, zda vaši učitelé obstojí na předním místě, a zda jejich dílo bude korunováno úspěchem. V tom nejvyšším smyslu máte být učedníky, za učitelem vidět Boha a poznat jeho spojení s Ním. *MYP 183.1*

Vaše příležitosti k práci se rychle ztrácejí. Nemáte času nazbyt, abyste jej mohli svévolně utrácet. Teprve tehdy, když se vši vážností usilujete o úspěch, získáte pravé štěstí. V době trávené ve škole, se vám naskýtají převzácné příležitosti. Svůj studentský život usměrňte co možná nejlépe. Touto cestou jdete pouze jednou a je na vás, zda vaše dílo bude úspěšné nebo bez zdaru. Jestliže usilujete o biblické poznání, shromažďujete poklady, jimiž posloužíte jiným. *MYP 183.2*

Pomáhejte jiným

Máte-li slabšího spolužáka, vysvětlíte mu, čemu on nerozumí. Sami si to tím ujasníte. Užívejte prostých slov; své myšlenky vyjadřujte jasně a srozumitelně. *MYP 183.3*

Tím, že pomáháte svým spolužákům, pomáháte svým učitelům. A častokrát zdánlivě slabší žáci mnohem rychleji porozumí vysvětlení některého spolužáka, než vysvětlení samotného učitele. A takovou spolupráci nám Kristus prikazuje. Ten veliký Učitel stojí při vás a pomáhá vám, abyste i vy pomohli tomu slabšímu. *MYP 183.4*

Ve škole života můžete mít příležitost říci chudým a neposlušným o obdivuhodných pravdách Slova Božího. Využijte každou takovou příležitost. Pán požehná každou chvíli strávenou tímto způsobem. – 7T 275, 276 *MYP 184.1*

Důkladné poznání základu

Nikdy se nespokojte s nízkou úrovní. Při návštěvě školy buďte ujištěni, že máte před očima vznešený, posvátný cíl. Navštěvujte ji, protože si přejete připravit se pro službu na některém úseku Božího díla. Dělejte vše, co můžete, abyste dosáhli tohoto cíle. Sami pro sebe můžete udělat víc, než by mohl pro vás udělat kdokoli jiný. A uděláte-li vše co můžete ve vlastním zájmu, z ředitele školy a učitelů sejmete veliké břímě. *MYP 184.2*

Dříve než se pustíte do studia vědních oborů, buďte si jisti tím, že důkladně rozumíte jednoduchým pravidlům české gramatiky, a že jste se naučili správně číst a psát i hláskovat. ... *MYP 184.3*

Neutrácejte čas učením toho, co budete ve svém příštím životě jen velmi málo potřebovat. Místo úsilí o poznání klasiků, se uče nejprve správně hovořit mateřským jazykem. Osvojte si účetnictví. Získejte vědomosti v těch směrech studia, které vám pomohou, abyste byli užiteční všude tam, kde se ocitnete. – CT 218-219 *MYP 184.4*

54. Výcvik pro službu

Vezmeme-li na zřetel světlo jež dal Bůh, musíme se divit, že nejsou řady mladých mužů a žen, kteří by se dotazovali: „Co chceš, Pane, abych učinil?“ Nebezpečným omylem je představa, že kromě toho, že se mladý muž rozhodl stát kazatelem, není třeba žádného zvláštního úsilí k tomu, aby se stal schopným pro dílo Boží. Necht' je vaše poslání jakékoli, podstatné je, abyste své schopnosti umocňovali pilným studiem. *MYP 185.1*

Mladí muži a ženy by měli být povzbuzeni, aby si vážili nebem seslaného požehnání v podobě příležitosti stát se dobře vycvičeným a rozumově zdatným. Měli by umět využít výhody ze škol, zřízených pro šíření nejlepšího vědění. Je hříšné být netečným a nedbalým, když jde o získání vzdělání. Čas je krátký a proto, že Pán již brzy přijde, aby uzavřel scény pozemských dějin, je tím spíše nutné zužitkovat nyníější možnosti a přednosti. *MYP 185.2*

Obětuj své schopnosti Bohu

Mladí muži a ženy by se měli přihlásit do našich škol; je to prostředí k získání moudrosti a kázně. Své schopnosti by měli zasvětit Bohu, stát se pilnými studenty Písma, aby byli chráněni před falešným učením a nedali se svést omylem bezbožníků. Pilným studiem Bible získáváme totiž poznání o tom, co je pravda. Při uplatňování pravdy, kterou již známe, osvítlí nás více světla z Písma svatého. ... *MYP 185.3*

Ti, kdo jsou skutečně Bohu oddáni, nenastoupí do díla puzení toutéž pohnutkou, jež vede lidi, aby nastoupili určité světské zaměstnání, jen pro obživu; ale vstoupí do díla, aniž by připouštěli, aby je ovládala nějaká pozemská úvaha a uvědomí si, že dílo Boží je svaté. *MYP 186.1*

Příprava pro budoucí příležitosti

Svět musí být varován a žádná duše by se neměla spokojovat povrchní znalostí pravdy. Nevíte k jaké odpovědnosti můžete být povoláni. Nevíte kam můžete být povoláni vydat svědectví o pravdě. Mnozí se budou muset dostavit k soudům; někteří budou muset předstoupit před krále a učence země, aby se zodpovídali za svoji víru. *MYP 186.2*

Ti, kteří jen povrchně chápou pravdu, nebudou sto jasně vyložit Písmo a uvést rozhodné důvody pro svoji víru. Budou zmatení a nebudou těmi dělníky, za něž by se nebylo proč stydět. Necht' si nikdo nepředstavuje, že nemusí studovat, protože nebude kázat z kazatelny. Nevíte, co bude Bůh od vás požadovat. *MYP 186.3*

Je politováníhodnou věcí, že pokrok v této věci je brzděn nedostatkem dobře vzdělaných pracovníků, kteří si osvojili způsobilost pro důvěryhodná postavení. Hospodin potřebuje tisíce těch, kteří by byli schopni pracovat na Jeho velké roli; je však mnoho těch, kteří zanedbali získat přípravu pro tuto práci. Každý, kdo se odevzdal věci Kristově, kdo se nabídl jako voják do Boží armády, měl by si najít takové místo, kde se mu dostane výcviku v pevné víře. Náboženství má velmi malý význam pro domnělé Kristovy následovníky; není totiž vůlí Boží, aby někdo zůstal nevědomý, když moudrost a poznání mají na dosah. – FE 216, 217 *MYP 186.4*

Působení správných zásad

Není vždy pravda, že vynikající mladí muži mají největší úspěch. Jak často se stalo, že muži talentovaní a vzdělaní byli dáni na důvěryhodná místa a přece zklamali. Jejich lesk byl jako zlatý, ale když byli podrobeni zkoušce, ukázalo se, že je to jen pozlátko a struska. Zklamali ve svém díle pro nedostatek víry. Nebyli pilní a vytrvalí a nešli na kořen věci. Nebyli ochotni začínat na žebříku zdola a s trpělivým úsilím stoupat příčku za příčkou až k vrcholu. Chodili ve vlastním světle. Ne-spolehnali na moudrost již může dát jen Bůh. To, že zklamali, nebylo následkem nedostatku příležitostí, ale výsledkem jejich lehkomyšlnosti. Nedoceňovali dostatečně své příležitosti ke vzdělání a nečinili pokroky, které by mohli uskutečnit v náboženském vědění, tak jak tomu mohlo jinak být. Jejich mysl ani povaha nebyly vyváženy vysokými zásadami spravedlnosti. – FE 193 *MYP 187.1*

55. Snaha růst

Kdyby si každý uvědomil svoji odpovědnost Bohu za osobní vliv, nikdy by nepatřil mezi zaháleče, ale pěstoval by své schopnosti a cvičil by svoji sílu tak, aby mohl sloužit Tomu, který jej vykoupil svou vlastní krví. *MYP 188.1*

Zvláště mládež by si měla uvědomit, že musí cvičit svoji a mysl a chopit se každé příležitosti, aby se stala rozumově zdatnou, aby mohla vykonat přijatelné služby Tomu, kdo za ni dal svůj drahocenný život. Nikdo by se neměl dopustit té chyby, aby se považoval za tak dobře vzdělaného, že by již nepotřeboval studovat v knihách nebo v přírodě. Ať raději každý zužitkuje příležitosti jimiž ho Pán obdařil, aby získal pokud možno vše ve zjevení nebo ve vědě. *MYP 188.2*

Měli bychom se naučit vhodně uplatnit síly, jež Pán nám svěřil. Jestliže má mladý člověk začínat na nejnižší příčce na žebříku, neměl by se dát odradit, ale měl by stoupat příčku za příčkou, až uslyší hlas Kristův, který praví: Dítě mé, pojd' výše. „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl si věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.*“ (Mt 25,21) – FE 213

MYP 188.3

56. Pravá moudrost

Mladí mužové a ženy mohou mít největší světské znalosti a přece být nevědomí v těch nejpotřebnějších zásadách, které učiní člověka způsobilým pro nebeské království. Lidská věda a vzdělání nemůže člověka učinit způsobilým k dosažení nebeského království. Dlouhá studia knih, předpisů a obřadů z nás neučiní poddané Kristovy říše. Ale „*totoť jest věčný život, aby poznali tebe, samého pravého Boha a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista*“ (J 17,3). ... MYP 189.1

Věda a Bible

Každý den musíme studovat knihy Starého i Nového zákona. Boží moudrost a poznání obdrží pouze ten student, který soustavně hledá zkušenosti na Boží cestě a v Jeho díle. Bible má být našim světlem a učitelem. Když mladý člověk upřímně věří, že rosa, déšť i záře slunce jsou Boží dary k všeobecnému životu i výživě rostlin, je-li přesvědčen o tom, že všeliké požehnání pochází od Něho a proto Mu patří všeliký dík i sláva – tehdy v každém díle pozná moc i dílo Boží a jeho mysl bude naplněna smyslem pro povinnost vůči Bohu... MYP 189.2

Mnozí mladí lidé se zabývají vědou více, než by bylo třeba. Mocné a vznešené cesty Boží a Jeho skutky, chtějí vysvětlit svým omezeným rozumem, ale toto mocné úsilí končí nezdarem. Pravá věda a vnuknuté Slovo Boží jsou v souladu – neodporují si. Nepravá věda staví na odív svou nezávislost na Bohu, to není nic jiného, než výbojná nevědomost. MYP 189.3

Největší chybou jež se vyskytuje ve vědeckém bádání spočívá v tom, že mnozí vědci úplně ztratili se zřetele čistý, nepadělaný charakter pravého náboženství. Světští vědci se pokoušejí vědecky vyvrátit vliv a působení Ducha svatého na lidské srdce. Kdo se vydá tímto směrem, dojde na cesty pochybnosti. Náboženství Bible je, jednoduše vyjádřeno, tajemstvím pobožnosti. Lidský rozum není schopen tomuto tajemství porozumět a srdci, které není znovuzrozeno je úplně nepochopitelné. MYP 190.1

Vyučování Bohem

Mládež, která se obětuje Bohu se nemusí obávat, že se stane méněcennou v duchu i vědeckém poznání. Mnozí se domnívají, že schopnost člověka závisí pouze na vědomostech načerpaných z knih. Zůstává však pravdou, že „*počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova*“. I to nejmenší dítě, které miluje a ctí Boha, je v Jeho očích vzácnější, než nejschopnější a nejvzdělanější člověk, kterému je otázka spasení lhostejná. Mladí, kteří své srdce a život obětují Bohu, budou čerpat z pramene moudrosti a vznešenosti. MYP 190.2

Jestli se mládež chce učit od nebeského Učitele jak to činil Daniel, pozná ze zkušeností, že bázeň Boží je skutečně počátek moudrosti. Mohla by stavět na takovém pevném základě jako Daniel a využít každou výhodu a příležitost ke svému nejlepšímu užítku a dosáhnout nejvyššího stupně duševních schopností. Kdo se cele Bohu obětuje, a je pod ochranou Jeho milosti a oživujícím vlivem Ducha svatého, dosáhne větších duchovních schopností, než lidé ze světa. MYP 190.3

Světská věda s lidským vysvětlením dá špatnou duchovní výchovu. Avšak učit se od Ježíše, kterého Bůh poslal, to znamená osvojit si vědu Bible. Ti, kteří mají čisté srdce, vidí Jeho výchovu v péči projevené jim každé chvíle. Pociťují a hned radostně přijímají první paprsky světla přicházející od trůnu Božího. Ti, kteří přijímají tyto první paprsky svítání, přijímají nebeské poselství. MYP 191.1

Nad veškeré poznání si mají žáci cenit známost Boží. Tu mohou dosáhnout jedině bádáním v Písmě svatém. „*Nebo slovo kříže těm, kteří hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých a opatrnost opatrných zavrhnu... Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé a mdloba Boží jest silnější než lidé... Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení. Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubí, v Pánu se chlubil.*“ (1 K 1,18-19.25.30-31) – YI Nov. 24, 1903 MYP 191.2

57. Vytyč si vysokou úroveň

Bůh si přeje, abychom využili každou příležitost k přípravě na práci pro něho. Očekává, že do Jeho díla vložíme všechny své síly a že si budeme živě uvědomovat jeho posvátnost a svou obrovskou odpovědnost. *MYP 192.1*

Mnozí z těch, kdo jsou schopni odvést vynikající práci, vykonají jen málo, protože se málo snaží. Tisíce lidí žijí tak, jako by neměli žádný velký cíl, pro který stojí za to žít, jako by neměli žádný ideál, jehož chtějí dosáhnout. Jedna z příčin toho tkví v tom, že sami sebe nízko oceňují. Kristus za nás zaplatil nekonečnou cenu a chce, abychom sebe hodnotili podle ceny, kterou zaplatil.

MYP 192.2

Nespokojte se s dosažením nízké úrovně. Nejsme tím, čím bychom mohli být nebo jakými si nás Bůh přeje mít. Bůh nám nedal mentální sílu proto, abychom ji nechávali v nečinnosti nebo abychom ji zneužívali pro pozemské a nízké cíle. Dal nám ji proto, abychom ji rozvíjeli na nejvyšší míru, abychom svůj rozum třibili, podřizovali Bohu, zušlechťovali a používali k šíření zájmů Božího království. *MYP 192.3*

Zachovej si svou osobitost

Nikdo by neměl připustit, aby byl pouhým strojem, který je řízen rozumem druhého člověka. Bůh nám dal schopnost myslet a jednat. Budeme-li jednat obezřetně a budeme-li Boha prosit o moudrost, staneme se schopnými nést zodpovědnost. Vystupujte jako osobnost, kterou vám dal Bůh. Nebudte stínem druhého člověka. Očekávejte, že Pán bude pracovat ve vás, s vámi a skrze vás. *MYP 192.4*

Nikdy si nemyslete, že jste se už naučili dost a že se dál nemusíte snažit. Měřítkem člověka je ušlechtilá mysl. Vaše vzdělávání by mělo pokračovat po celý váš život. Každý den se máte učit a získané znalosti prakticky používat. *MYP 193.1*

Mějte na mysli, že ať děláte cokoli, zjevujete při tom své pohnutky a projevujete svůj charakter. Ať vykonáváte jakoukoli práci, dělejte ji přesně a pilně. Překonejte sklon dávat přednost snadnému úkolu. *MYP 193.2*

Služba celým srdcem

Tentýž duch a tytéž zásady, které člověk vnáší do své každodenní práce, se přenesou do celého jeho života. Ti, kdo požadují, aby byl pevně stanoven rozsah jejich práce a výše jejich platu, a ti, kdo se chtějí ukázat jako schopní, aniž podstoupí nesnadný výcvik, nejsou lidmi, které Bůh povolává k práci pro svou věc. Ti, kdo přemýšlejí, jak by mohli vynaložit co nejméně své tělesné, duševní a mravní síly, nejsou pracovníky, které Bůh může obdarovat velkým požehnáním. Jejich příklad je nakažlivý. Jejich hlavní pohnutkou je zájem o sebe. Ti, kdo potřebují dohled a kdo pracují jen tehdy, je-li jim každý úkol výslovně uložen, nejsou lidmi, kteří budou prohlášeni za dobré a věrné. Je zapotřebí takových pracovníků, u nichž se projevuje energie, poctivost a píle, kteří jsou ochotní vykonat všechno, co je třeba. *MYP 193.3*

Mnozí mají malou výkonnost, protože se vyhýbají odpovědnosti ze strachu, že by neuspěli. Tím se připravují o cenné praktické zkušenosti, které by mohli získat a které jim nemůže dát čtení, studium ani všechny ostatní způsoby vzdělávání. *MYP 193.4*

Člověk by měl utvářet okolnosti, avšak neměl by dovolit, aby ony formovaly jeho. Měli bychom používat okolnosti jako nástroje, s nimiž pracujeme. Máme je ovládat, ale neměli bychom připustit, aby ony ovládaly nás. *MYP 194.1*

Silní lidé jsou ti, kteří čelí protivenství, přestože jim druzí maří dílo a kříží plány. Mobilizují své síly a překážky, s nimiž se setkávají, se jim mění v požehnání. Získávají sebedůvěru. Problémy a těžkosti vyžadují, aby člověk důvěřoval Bohu. Vyžadují pevnost, z níž se vyvíjí síla. – MH 498-500 *MYP 194.2*

Učiňte svůj život co nejlepší

I když dobré vzdělání, je-li u svého nositele kombinováno s posvěcením, představuje velké požehnání, přece jen ti, kdo nemají výsadu, že nabyli vysoké literární úrovně, nepotřebují se domnívat, že nemůžou pokročit dále v rozumovém a duchovním rozvoji. Budou-li chtít vytěžit co nejvíc z toho vědění, jež mají a budou-li se snažit denně něco přidat ke své zásobě a překonávat špatnou povahu účinným pěstováním Kristových rysů povahy, otevře jim Bůh prameny moudrosti, a pak bude o nich platit to, co bylo kdysi řečeno o dětech Izraele, že jim Bůh dal moudrost a pochopení. – FE 192-193 *MYP 194.3*

Část VI. – Služba

Jak brzo by mohlo poselství o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém a přicházejícím Spasiteli proniknout celý svět s takovou armádou pracovníků jakou je naše mládež, správně vychovanou a vybavenou mocí! Jak brzo by potom mohl přijít konec – konec utrpení, soužení a hříchu! Jak brzo by mohly naše děti dosáhnout, místo majetků zde, se vši jejich zkázou hříchů a hořem, své dědictví tam, kde „*spravedliví ujmou zemi dědičně, a na věky v ní přebývati budou*“ (Ž 37,29). Kde „*nedí nikdo z obyvatelů města: Nemocen jsem,*“ a kde „*nebude více slýchati ani hlasu pláče*“. – CT 555 (Ed 271) MYP 196.1

58. Mládež je vyzývaná ke spolupráci

Mnozí mladí křesťané by mohli vykonat veliké dílo, kdyby vstoupili do Kristovy školy a byli vyučeni oním Velkým Učitelem. Byť by i kazatelé, bibliční pracovníci i učitelé zanedbávali vyhledávat to co je ztraceno, přece dívky a mládež by neměla zanedbávat uvádět v praktický život požadavky Slova. ... *MYP 197.1*

Mladí mužové, dívky a děti, pusťte se do práce v Ježíšově jménu. Spojte se a pracujte plánovitě. Nebo snad nemůžete utvořit skupinky, kde by jste určité chvíle posvětili společné modlitbě, dožadující se Boží milosti, která by vám pomohla ve společném úsilí? Máte se poradit s muži, prodchnutými láskou a bází Boží, kteří již učinili jisté zkušenosti v díle, abyste pod vedením Duha Božího mohli vypracovat plány a vytvořit metody, které by vám umožnily uplatnit všechny zápal k dosažení správně vytčeného cíle. Těm, kteří usměrňují všechny schopnosti jim svěřené, Pán přichází na pomoc. Nemohli by se snad naši mládenci a dívky stát oduševnělými misionáři? ... *MYP 197.2*

Pracujte ve víře

Když pracujete pro jiné, působí Duch svatý svou Božskou mocí na duše, vykoupené krví jednorozeného Syna Božího. Tehdy budete mít úspěch v získávání duší za něž Kristus zemřel, jestli se naučíte počítat s milostí a mocí Boží při přesvědčování srdcí. Když vysvětľujete Boží pravdu, snaží se nevěra a nejistota ovládnout srdce posluchačů. Vypud'te však pochybnost ze svých srdcí připomenutím si Božích zaslíbení! *MYP 197.3*

Uchopte se Slova Božího a pracujte s vírou. Satan se bude usilovat zbořit vaši důvěru ve Slovo nebeského Otce svými nástrahami, ale vy si připomeňte, že „všecko co není z víry, je hřích“. Necht' vaše víra pronikne temné mraky, které satan rozprostírá nad vámi, upevněte svou víru, nechejte ji kotvit ve smíření a ani v nejmenším nepochybujte. Takto, jediné takto, nabudete zkušenosti a objevíte důkazy, jež se stanou pilíři vaší další důvěry. *MYP 198.1*

S dosaženými zkušenostmi poroste i nadšení vašich srdcí a vy budete hořet láskou pro Boží dílo. Potom budete mít jen jedno smýšlení, smýšlení Ježíše Krista. Jako spolupracovníci Boží ponese te jho Kristovo. – YI Aug. 9, 1894 *MYP 198.2*

Povolání dobrovolníků

Pán hledá dobrovolníky, kteří se pevně postaví po Jeho boku a rozhodnou se opravdově spolupracovat s Ježíšem Nazaretským, jak to dnešní doba vyžaduje. – FE 488 *MYP 198.3*

59. Odpovědnost při získávání duší

Na mládež připadá veliká odpovědnost. Bůh očekává, že z tohoto pokolení vyjdou celé kádry mladých pracovníků, jimž se dostalo přednosti získat světlo a poznání. Chce je použít k rozptýlení bludu a pověry, jež tak mnohé udržuje v temnotě. Je třeba, aby postavili sami sebe pod přísnou kázeň a shromáždili všechny droby poznání a zkušeností. Bůh od nich bude vyžadovat počet z příležitostí, jež jim byly dány. Díky jejich hrdinnému úsilí bude dílo pokračovat z místa na místo, jak to jen okolnosti umožní. *MYP 199.1*

Ti, kteří skutečně chtějí posvětit svoje schopnosti a své srdce službě Páně, mohou dosáhnouti vyšší schopnosti a užitečnosti. Pán si přeje, aby mládež dosáhla této úrovně. Spokojit se s málem znamená odmítat možnosti poskytované Bohem. To by znamenalo zradit Boha a lidstvo oloupit o dobrodiní jim určené. *MYP 199.2*

Milá mládeži, co konáte, abyste ukázali ostatním důležitost Božího Slova jako vůdce a nutnost ostříhání Jeho svatých přikázání? Slovem i příkladem máte oznámiti, že jedině poslušností Božího Slova mohou býti lidé zachráněni. Vykonáváte-li vše, co můžete a co je vaší povinností, budete kolem sebe šířit požehnání. Když budete pracovat v mezích svých schopností, uvidíte, jak se před vámi otevírají nové cesty a nové možnosti. – YI Jan. 1, 1907 *MYP 199.3*

60. Svědčení pro Krista

Všichni, kteří se pro Krista rozhodnou, musí Ho i vyznávat. „Vy jste svědky mými,“ praví Pán. Víra opravdového věřícího se projeví v čistotě a svatosti charakteru. Víra se projevuje láskou, očišťuje srdce, je doprovázená poslušností a věrným uskutečňováním Kristových slov. Křesťanství je vždy praktické, vyhovuje všem životním okolnostem. „Vy jste svědky mými.“ Kde? Ve světě. Všude, kde chodíte, zanechávejte svatý vliv. Kristus chce přebývat ve vašich srdcích a vy máte o něm vydávat svědectví a zjevovat krásu Jeho charakteru. *MYP 200.1*

Náš rozhovor

Moderní náboženství tak pokřivilo charakter mládeže, že málokterý Kristův vyznavač vysloví Jeho jméno ve společnosti. Mluví se o všem možném, jen plán vykoupení není nikdy předmětem rozhovoru. Nebudeme se jako praktičtí křesťané snažit o změnu, nebudeme „*zvěstovat ctnosti toho, který nás povolal ze tmy v předivné světlo své*“? Srdce v němž přebývá Kristus, nemůže mlčet. Kdokoliv Ho poznal a přijal, stane se živým misionářem. Buďte horliví. Ukažte těm, kteří nechápou Ježíšovou oběť, co znamená pro vás, jakou se vám stala vzácností. Nevložil snad Bůh do vašich úst novou píseň a chvalozpěv Bohu našemu? *MYP 200.2*

Moji mladí přátelé, chcete patřit od počátku svého křesťanského života mezi ty, jejichž srdce hoří láskou Ježíšovou? Jestli si vážně a rozumně nepohovoříte s lidmi, kteří touží stát se dítkami Božími, o spáse jejich duší, nikdy nepochopíte velikost dobra, které můžete pro ně vykonat. S opačné strany poznáte až v den soudu, kolik příležitostí k vydávání svědectví jste zanedbali. Snad se na zemi vůbec nedovíte o zlu, jímž jste ovlivnili některé duše nerozvážnými činy, nekřesťanskými řeči, jež se nesrovnávají s naší křesťanskou vírou. *MYP 201.1*

Získejte ty, které milujete

Je pravdou, že pocítíte jistou obavu o duše, které milujete; předložíte jim pokladnici pravdy, ba i v slzách usilujete o jejich spásu; když však vaše slova nemají účinku a na své modlitby nedostáváte odpovědi, jste ochotni obvinít Boha z malého úspěchu vašich snah. Domníváte se, že srdce těch, které milujete, jsou obzvlášť tvrdé a všechny vaše snahy tudíž zbytečné. Nemyslíte, že by mohla být chyba na vaší straně? Nepozorovali jste, že jednou rukou boříte to, co jste druhou postavili? *MYP 201.2*

Někdy jste se nechali cele vést a řídit Duchem svatým, ale podruhé jste svou víru popřeli špatnými skutky, které zbořily účinek vašeho úsilí o zachránění vašich milých. Váš hněv, vaše zvyky, reptání, nedostatek příjemné vůně křesťanského života, ba někdy i výraz vaší tváře zmařil vaše úsilí. *MYP 201.3*

Nepodceňujte důležitost malých věcí, neboť ony formují duši buď do podoby Ježíšovy, nebo toho zlého. Kéž by nám Pán pomohl, abychom svými myšlenkami, pohledy, slovy, ale hlavně činy poukázali všem, kteří nás obklopují, že jsme s Ježíšem bývali a od Něho se naučili. – YI March 9, 1893 *MYP 202.1*

Se vši horlivostí

Život strávený v činné službě pro Pána je životem požehnaným. Mnozí by učinili daleko větší zkušenosti, kdyby si vážili světla, jež jim Bůh seslal a nechali jej zářit jiným, namísto ztracení času v zatrpklé lítosti, v malicherných záležitostech nebo zbytečném reptání. Mnozí jsou nešťastní následkem vlastního pohodlí a sobectví. Jen svědomitou činností se můžeme stát paprskem zářícího světla, osvětlující cestu pravdy těm, kteří dosud kráčí temnou cestou, vedoucí k smrti. Ten, kdo přijme řádky těchto pokynů, pocítí ve svém srdci plnost pokoje a radosti v Ježíši Kristu. – RH Oct. 25, 1881 *MYP 202.2*

61. Pracujte s jednotlivci

Ježíš rád rozmlouval s lidmi se kterými se setkal a Jeho rozhovory byly důležitou součástí Jeho díla. Každé, třeba jednotlivé duši věnoval celou pozornost. Tato duše pak zvěstovala tisícům osob to, co sama obdržela. *MYP 203.1*

Ti, kteří se ve službě Boží pečlivě uchopí i malých věcí, budou za své úsilí odměněni. Každý člověk má být schopný vkládat vlastní vlákno do struktury tkaniva a tak dokončit celou předlohu.

... *MYP 203.2*

Vychovejte mladé k tomu, aby pomáhali mladým lidem; a v tomto úsilí každý získá zkušenost, která ho uzpůsobí, aby se stal posvěceným pracovníkem v širším měřítku. Tisíce duší může být za-
sažených tím nejprostším způsobem. *MYP 203.3*

Nejvzdělanější a nejnadanější osoby, které svět zahrnuje chválou, jsou častokrát posilovány jednoduchými a skromnými slovy někoho, kdo miluje Boha a tak přirozeně o této lásce vypráví, jako nevěřící lidé mluví o věcech které je zajímají a naplňují jejich myšlení. Pouhá slova, sebelépe připravená a volena, mají jen omezený vliv, ale svědomité a věrné vyplnění povinnosti dítka Božího slovem i činem, otevře i ty dveře, které byly dlouhý čas uzavřeny. – RH May 9, 1899 *MYP 203.4*

62. Mládež je povolána k získávání duší

Viděla jsem, že satan je bdělým nepřítelem, který důsledně směřuje k tomu záměru, aby přivedl mládež na takovou cestu, která by byla pravým opakem toho, co schvaluje Bůh. On dobře ví, že není jiné třídy lidí, která by mohla učinit tolik dobrého jako mladí mužové a mladé ženy, kteří jsou zasvěcení Bohu. Věřící mládež může působit mocným vlivem. Kazatelé, nebo laičtí pracovníci v pokročilém věku, nemohou mít ani z poloviny takový vliv na mládež, jaký může mít mládež zasvěcená Bohu na své vrstevníky. Měli by pociťovat odpovědnost, která na nich spočívá a udělat vše co je v jejich silách, aby zachránili své umírající přátele i za cenu obětování vlastních zábav a přirozených tužeb. Čas i prostředky by měli být posvěceny Bohu, je-li toho třeba. MYP 204.1

Všichni, kdo se hlásí ke zbožnosti, měli by cítit nebezpečí těch, kteří žijí bez Krista. Brzy se skončí doba jejich zkoušky. Ti, kteří mohli působit svým vlivem na záchranu duší, kdyby stáli v Božích řadách a přece zameškali splnit svoji povinnost kvůli svému sobectví, lhostejnosti, nebo proto že se styděli za Kristův kříž, takoví neztratí pouze svoji vlastní duši, ale budou mít krev ubohých hříšníků na svém rouchu. Od takových bude požadováno, aby se zodpovídali za dobro, které mohli učinit, kdyby byli posvěceni Bohu, ale pro svoji nevěru je nečinili. MYP 204.2

Ti, kteří skutečně okusili sladkost vykupitelské lásky, neustanou a nemohou ustát, dokud všichni s kterými se stýkají nejsou obeznámeni s plánem vykoupení. Mladí se mají tázat: „Pane, co chceš, abych činil? Jak mohu uctívat a oslavovat Tvé jméno na zemi?“ Všude kolem nás hynou duše a jaké břímě nese mládež, aby získala duše pro Krista? MYP 204.3

Péče o druhé

Ti, kteří navštěvují školu, mohli by svým vlivem působit pro Spasitele; ale kdo vyslovuje jméno Kristovo? a koho je vidět že by s něžnou upřímností prosil své kamarády, aby opustili cesty hříchu a vyvolili si stezku svatosti? MYP 205.1

Bylo mi ukázáno, že toto je cesta, kterou by se měla ubírat věřící mládež, ale že tak nečiní; lépe jim vyhovuje spolčování s hříšníky ve sportu a radovánkách. Mládež má rozsáhlé pole působnosti, ale nevidí je. Ach, kdyby jen rozvinuli všechny duchovní síly a hledali cesty jak se přiblížit k hynoucím hříšníkům, aby je mohli seznámit s cestou svatosti a modlitbou a prosbami získat alespoň jedinou duši pro Krista. MYP 205.2

Jak ušlechtilý podnět k činnosti! Získat jednu duši, která bude chválit Boha po celou věčnost! Aby se jedna duše radovala ze štěstí a ze života věčného! Aby jeden drahokam zářil v jejich koruně jako hvězda po celou věčnost! Ale více než jedna duše může být přivedena k opuštění bludu a k přijetí pravdy, aby přešla od hříchu k svatosti. Pán praví skrze proroka: „*A ti, kteří přivádějí mnohé ke spravedlnosti, budou zářit jako hvězdy na věčné věky.*“ (Da 12,3) Tehdy, v nebeském království, budou bohatě odměněni ti, kteří se zapojí s Kristem a anděly do díla záchrany hynoucích duší. MYP 205.3

Viděla jsem, že by mnoho duší mohlo být zachráněno, kdyby byli mladí tam, kde mají být, oddáni Bohu a pravdě. Ale obvykle zastávají postavení tam, kde jim musí být nakládána neustálá práce, neb jinak se sami stanou světáky. Jsou pramenem neustálé úzkosti a starosti. Tekou pro ně slzy a zoufalé modlitby jsou vysílány za ně, jejich rodiči. A přece pokračují nedbajíce žalu, který vyvolává jejich jednání. Zarážejí trny do prsou těch, kteří by zemřeli, jen aby je mohli zachránit, aby se stali těmi, kterými mohli být podle Božího plánu skrze zásluhy krve Kristovy. ... MYP 206.1

Práce, která čeká na nás

Mladí mužové a mladé ženy, viděla jsem, že Bůh má pro vás práci; zvedněte svůj kříž a následujte Krista, jinak Ho nejste hodni. Když setrváváte v bezstarostné lhostejnosti, jak jen můžete říci, jaká je vůle Boží s vámi a jak můžete očekávat, že budete spasení, dokud nebudete jako věrní služebníci konat vůli Páně? Jen ti, kdo věrně plní Boží vůli, obdrží věčný život. Král Slávy je posadí po své pravici a řekne jim: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ Můžete sečíst, kolik lidí byste

mohli zachránit od záhuby, kdyby jste se místo svých vlastních radovánek snažili poznat, jakou práci můžete konat na vinici svého Mistra? Kolika duším pomohly ke spasení tyto besedy a hudební večírky? Jestliže nemůžete poukázat alespoň na jednu duši takto zachráněnou, obraťte se, ach, obraťte se na novou cestu. Začněte se za duše modlit, přiblížte se ke Kristu, těsně k Jeho krvácejícímu boku. Nechť tichý a klidný duch zdobí vaše životy a nechť stoupají k Němu vaše upřímné, zkroušené a pokorné prosby o moudrost, abyste měli úspěch ne pouze při záchraně vlastní duše, ale též duší jiných. *MYP 206.2*

Více se modlete, než zpívejte. Což nemáte větší potřebu modlitby než zpěvu? Mladí mužové a ženy, Bůh vás volá k práci. Změňte od základu svůj způsob jednání. Můžete vykonat dílo, které nemohou vykonat ti, kteří slouží slovem a vyučováním zásad. Vy můžete zapůsobit na třídu lidí, kterou kazatelé nemohou ovlivnit. – 1T 511- 513 *MYP 207.1*

Kde začít?

Ti, kteří touží pracovat pro Pána, měli by začít u sebe, v kruhu své rodiny, mezi svými sousedy a přáteli. Naleznou tam příznivé pole pro misijní činnost. Vnitřní misie je zkušebním polem, ukazujícím kdo je nebo není schopen pracovat na širším poli. – 6T 428 *MYP 207.2*

Nejúčinnější způsob

Osobní úsilí každého jednotlivce má tak dalekosáhlý vliv, že jej hned nemůžeme spatřit. Zanedbáváním tohoto osobního úsilí hynou mnohé duše. Lidská duše má však nekonečnou cenu. Nejlépe je to vidět na Golgotě. Duše získaná pro Krista získá zase další a tak se bude požehnání spásy šířit dál a dále. – GW 184 *MYP 207.3*

63. Rozličné způsoby služby

Bůh potřebuje kazatele, biblické pracovníky i kolportéry. Je třeba, aby se naše mládež s chutí pustila do kolportáže, evangelizace i biblické práce, připojila se ke zkušenějším pracovníkům, schopným naučit je úspěšně pracovat. Kolportéři, noste naše knihy dům od domu. Jakmile se naskytne příležitost, mluvte o přítomné pravdě s těmi, s nimiž přijdete do styku. Zpívejte a modlete se s nimi. Bohatá žeň duší jednou odmění vaše úsilí, jestliže vložíte všechny své síly a schopnosti do práce pro Pána dle osvědčených metod. *MYP 208.1*

V díle Božím je místo pro každého, kdo je naplněn duchem obětavosti. Bůh hledá muže a ženy, hotové zapřít sama sebe pro zájem bližních. Je třeba lidí, kteří vzdor všem těžkostem dovedou říci: „My nezklameme, nenecháme se znechutit.“ Potřebujeme lidi, kteří dokáží soustavně a vytrvale pracovat. – RH April 28, 1904 *MYP 208.2*

Jak dosáhneme schopností

V tomto díle, jako při každém jiném, se nabývá cviku přímou prací. Cvikem v obyčejných životních povinnostech a v službě potřebným a trpícím se tato zdatnost teprve utvrzuje. – Ed 268 *MYP 208.3*

64. Nezištná služba

Ti, kteří se usilují konat dobro jiným v mezích možností, ukazujíce tak praktický zájem o věci svých bližních, nezmírňují těžkosti lidského života jen tím, že pomáhají nést břemena svých bližních, oni zároveň přispívají k upevnění svého vlastního duševního a tělesného zdraví. Ten, kdo činí dobro, má z něho takový užitek jako ten, kdo ho přijímá. Když zapomínáte na sebe pro bližní, získáte vítězství nad svými slabostmi. Posvěcení, které pocítíte při konání dobra, mocně přispěje k utvrzení rovnováhy vaší představy. *MYP 209.1*

Radost z konání dobra oživuje ducha a působí blahodárně na celé tělo. Zatímco obličej dobrodinců září radostí, vyjadřuje mravní i duchovní vznešenost, tvář lidí sobeckých a lakomých je upadlá a zasmušilá. Mravní vady je možno poznat z výrazu tváře. Sobectví zanechává svou pečeť na zevnějšku člověka. *MYP 209.2*

Ten, kdo v sobě oživuje ducha nezištné laskavosti, je účastníkem Božské přirozenosti. Unikl porušenosti, vládnoucí v tomto světě v žádostech. Naopak u sobců se trhají i mocná pouta přátelství. V jejich obličejích z nichž měla vyzařovat čistota a svatost, se zrcadlí obraz padlého nepřítele. – 2T 534 *MYP 209.3*

65. Odměněné úsilí

Mládeži, pamatujte na to, že svou nedbalostí můžete zavinit ztrátu neocenitelných zkušeností, které byste získali věrným plněním povinností každodenního života. Neteční a nevšímaví, zůstávají cí dobrovole v nevědomosti, hromadí překážky na své cestě. Opovrhují vzděláním, které by si vyžádalo jejich námahu. Mnozí loupí Boha o duše, kterým odmítli podat pomocnou ruku. Vyhýbají se úkolu, jímž je Bůh pověřil. Po pravdě řečeno zanedbáváním užitečného využití sil podporujeme jen nižší sklony a tříštíme nejlepší síly své bytosti. MYP 210.1

Tisíce lidí žije jen proto, aby využívala dobrodiní, která Boží milost tak šetrně uděluje. Bůh jim věnuje bohatství v darech a plodech země. Oni však zapomínají přinést Mu oběť vděčnosti. Zapomínají, že Bůh očekává rozumné využití hřiven, že chce, aby nebyli jen spotřebitelé, ale i spoluvýrobci. Kdyby porozuměli, co Pán od nich žádá v oboru dobročinnosti, nehledali by své štěstí v útěku od zodpovědnosti a nenechali by si sloužit. MYP 210.2

Požehnání práce

Jen ten člověk, který je dobrý a činí dobro, může být skutečně šťastný. Nejčistší a nejvyšší radost okoušejí ti, kteří věrně plní svěřené jim povinnosti. Žádná poctivá práce není ponižující. Podlá lenost vede lidi k tomu, že shlížejí spatra na prosté, každodenní životní povinnosti. Kdo nechce tyto povinnosti plnit, pocítí jednou pořádně duševní a mravní ubohost. Později se ukáže lenivost v celé ošklivosti. V záznamu jejich činností je poznamenáno: „Spotřebitel, ale ne výrobce.“ MYP 210.3

Z každého zaměstnání můžeme čerpat užitečné poučení pro duchovní život. Ti, kteří obdělávají půdu, mohou přemýšlet nad slovy: „Vy rolí Boží jste.“ Símě pravdy musí být zaseto do lidského srdce, aby mohl život přinést drahocenné ovoce Ducha svatého. Boží pečeť vtiskne lidské mysli půvabný soulad. Hrubá rozumová a fyzická síla musí být pro Mistrova službu opracována... MYP 211.1

Kristus svěřil všem dílo služby. On prohlásil jako Král slávy: „*Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil.*“ (Mt 20,28) On je majestát nebes, a přece ochotně souhlasil, že přijde na tuto zem a vykoná dílo, které Mu Otec svěřil. Povznesl práci. Aby nám dal příklad, pracoval manuálně v tesařské dílně. Již od útlého mládí pomáhal vydržovat rodinu. Cítil, že je její součástí a ochotně nesl svůj díl starostí. MYP 211.2

Pomoc v domově

Jak děti tak i mládež by měli s radostí ulehčit břemena svým rodičům a projevit obětavý zájem o domácnost. Tím, že se radostně a odvážně podílejí na starostech, získávají také zkušenosti, které je uschopní k zastávání zodpovědnějších úkolů. Rok po roce mají spět kupředu, pomalu, ale jistě vyměňovat šat dětské nezkušenosti za zkušenost dospělých. Ve svědomitém plnění jednoduchých domácích povinností spočívá pro chlapce a děvčata základ dalšího rozumového, mravního a duchovního zdokonalení. MYP 211.3

Tkanivo určení

Milí mladí přátelé, nezapomeňte, že na každý den, na každou hodinu i v každý okamžik tkáte přízi vlastního osudu. Každým pohybem člunku vetkává se do příze nit', buď aby ji buď ozdobila, nebo znehodnotila. Jste-li nebalí a leniví, promarníte život, který má být podle vůle Boží zářivým a krásným. Dáváte-li přednost svým sklonům, záhy vás nekřesťanské zvyky spoutají železnými okovy. Vzdalujete se od Krista a pak se mnozí řídí vaším příkladem a pro váš špatný život nikdy nevejdou do nebeské slávy. Budete-li se statečně snažit překonávat sobectví a nezanedbáte-li žádnou příležitost ke konání dobra, přivede světlo vašeho příkladu jiné ke Kristu. – YI Dec. 5, 1901 MYP 212.1

66. Vznešenost práce

Božím úmyslem bylo tvrdou prací zmírnit zlo, uvedené na svět neposlušností člověka. Lopotnou prací by mohla být satanova pokušení zneškodněna a proudu zla učiněna přítrž. A třebaže je práce doprovázena námahou, únavou i starostmi, přece je pramenem štěstí, rozvoje a ochranou proti pokušení. Pracovní disciplína zabraňuje zhýčkanosti a podporuje pílí, čistotu a pevnost charakteru. Práce je tedy součástí velkého Božího plánu, směřujícího k povznesení člověka z pádu. MYP 213.1

Manuální práce a hry

Podle všeobecného náhledu manuální práce ponižuje člověka, nicméně však se mohou lidé věnovat kriketu, hře míčem nebo pěstním zápasům, aniž by proto byli považováni za degradované. Dábel je nadšen, když vidí, jak lidé používají své fyzické a duševní síly k výkonům, které nemají výchovný účel, nejsou účelné a nepomáhají k tomu, aby byli požehnáním pro ty, kteří potřebují jejich pomoc. Zatímco se mládež stává zběhlou ve hrách, které nemají žádné skutečné hodnoty ani pro ně samé ani pro jiné, dábel sehrává životní hru o jejich duše. Zbavuje je jejich nadání, které jim bylo dáno od Boha a nahrazuje je svými vlastními špatnými vlastnostmi. Jeho snahou je přivést lidi k tomu, aby zamítali Boha. Snaží se upoutat a zaujmout jejich mysl tak dokonale, aby v jejich myšlenkách nezbylo žádné místo pro Pána. Nepřeje si, aby lidé poznávali svého Stvořitele a je velmi potěšen, může-li je upoutat hrami a divadelními představeními, která zmatou smysly mládeže do té míry, že tato zapomenou na Boha i nebe. MYP 213.2

Nejbezpečnější ochranou proti zlu je užitečné zaměstnání, zatímco zahálka je největší kletbou, neboť v jejich stopách jde neřest, zločin a chudoba. Lidé, kteří jsou stále zaměstnání, kteří plní s veselou myslí své denní úkoly, jsou užitečnými členy společnosti. Čestným plněním různých povinností, které leží na jejich životní stezce, činí svůj život požehnáním pro sebe samé i pro jiné. Pilná práce je ochraňuje před nástrahami toho, který „vždy ještě najde nějaké zlo pro zahálčivé ruce“. MYP 214.1

Stojatá kaluž se brzy stává škodlivou, ale proudící potok šíří zdraví a radost po celém kraji. První je symbolem zahálečů, druhý pilných lidí. ... MYP 214.2

Kristův příklad

Úmorná práce, určená pozemšťanům, může být tvrdá a namáhavá, ale je zdobena stopami Vykupitele a ten, kdo jde touto posvěcenou cestou, je bezpečný. Svým příkazem a příkladem učinil Kristus práci důstojnou. Od svých nejranějších let žil Kristus lopotným životem. Větší část Jeho pozemského života byla strávena trpělivou prací v tesařské dílně v Nazaretu. V oděvu prostého dělníka kráčel Pán života ulicemi malého městečka v němž žil, ubíraje a vrací se ze své namáhavé práce. Strážní andělé Ho doprovázeli, když kráčel bok po boku s rolníky a dělníky, nepoznán a neuctíván. ... MYP 214.3

Rozumná práce je zdravým posilujícím prostředkem pro lidské pokolení. Činí slabého silným, chudého bohatým, ubohého šťastným. Dábel číhá, připraven zničit ty, jejichž volná chvíle mu poskytnou možnost přiblížit se k nim v nějakém vábném přestrojení. Nikdy není jeho úspěch větší, než když se přiblíží k lidem v jejich zahálčivých hodinách. MYP 215.1

Lekce uspokojující píle

Mezi zla plynoucí z bohatství je jedním z největších domněnka, že práce je ponižující. Prorok Ezechiél prohlašuje: „*Hle, toto byla nepravost tvé sestry Sodomy: Pýcha, sytost chleba a sebejistý klid, který naplňoval ji a její dcery, a ona neposilovala ruce chudého a potřebného.*“ (Ez 16,49) Zde nám jsou předkládány hrozné následky lenosti, která oslabuje mysl, ponižuje duši, převrací rozum a dělá prokletí z toho, co bylo člověku dáno jako požehnání. Pouze pracující lidé poznají v životě to velké dobro, pouze ti, kteří jsou ochotni plnit odpovědné úkoly s důvěrou a nadějí. MYP 215.2

Důležitou lekcí ohledně nezbytných životních povinností se ještě musí naučit mnoho Kristových stoupenců. Vyžaduje to více zbožnosti, více přísné povahové kázně, pracovat pro Pána v postavení řemeslníka, obchodníka, právníka nebo zemědělce a vnášet křesťanské poučky do všedního podnikání, než pracovat pro Něho jako uznaný misionář v misijním poli. Vyžaduje to silnou duchovní odvahu vnášet náboženství do dílny a obchodního podnikání, a posvěcovat tak podrobnosti každodenního života a vyřizovat všechno podnikání s ohledem na měřítko Božího Slova. Ale to je právě to, co od nás Pán požaduje. *MYP 215.3*

Apoštol Pavel považoval lenost za hřích. Vyučil se řemeslu (vyráběl stany) do všech podrobností a během vykonávání své apoštolské služby často pracoval v tomto povolání, aby vydržoval sebe a podpořil i jiné. Pavel nikdy nepovažoval takto strávený čas za ztrátu. Tato práce umožňovala apoštolovi přístup k té třídě lidí, ke které by se jiným způsobem nedostal. Dokazoval svým společníkům, že zručnost v obyčejných řemeslnických pracích je Božím darem. Učil, že máme uctívat Boha i každodenní namáhavou prací. Jeho ruce ztvrdlé namáhavou prací vůbec nic neubraly na síle jeho apoštolského poslání. *MYP 216.1*

Je Boží vůlí, aby všichni lidé pracovali. K práci zapojený osel lépe odpovídá účelu svého stvoření, než líný člověk. Bůh sám neustále pracuje. Andělé taky pracují; jsou Božími strážci lidí. Ti, kteří se těší na nebe jako na místo ospalé nečinnosti, budou zklamáni, neboť hospodárné uspořádání nebes neposkytuje žádný prostor pro ukojení lenosti. Jen unavenému a těžce obtíženému je slíben odpočinek. Do radosti Pána bude uvítán právě věrný, namáhavě pracující služebník. S potěšením odloží svoji výzbroj a zapomene na bitevní hluk ve skvělém odpočinku, který je připraven pro ty, kteří zvítězí prostřednictvím Kristova kříže. – CT 274-280 *MYP 216.2*

67. Kteří sejí na všech místech úrodných

Pán vyzývá svůj lid, aby ochotně pracoval v různých odvětvích misijní činnosti a rozséval na všelikém místě, při všech vodách. My konáme jen nepatrnou část díla, kterou si Pán přeje, abychom mezi svými sousedy a známými konali. Prokázané dobrodiní chudým, nemocným a zarmouceným může připravit cestu Boží pravdě do lidského srdce. Nikdy nemáme nechat uniknout takové příležitosti. Je to misijní činnost vyššího stupně. Přinášet pravdu dům od domu s dobrotivostí, znamená podřídit se pokynům, které Pán Ježíš uděloval svým učedníkům, když se vydávali na první misijní cestu. *MYP 217.1*

Dar zpěvu

Jsou potřeba ti, kteří mají dar zpěvu. Zpěv je jedním z nejúčinnějších prostředků pro vniknutí duchovních pravd do srdce. Často slova duchovní písně připraví cestu pro víru a pokání. Mladí i staří členové sboru by se měli naučit hlásat světu poslední poselství. Budou-li to činit s pokorou, budou doprovázeni Božími anděly, kteří je naučí zvěstovat poselství evangelia pro tuto dobu zpěvem i modlitbou. *MYP 217.2*

Mladí přátelé, vstupte ochotně do díla, ke kterému vás Pán povolává. On vás naučí, jak máte nejlépe využít své schopnosti ke správnému záměru. Když přijmete oživující vliv Ducha svatého a budete chtít vyučovat jiné, vaše mysl bude občerstvena a vy budete schopni představovat vašim posluchačům nová, neobyčejně krásná slova. ... *MYP 217.3*

Lékařská misijní činnost

Pro lékařskou, misijní činnost je mnoho příležitostí. Příčina většiny nemocí tkví v přestupování přírodních zákonů a nejčastěji v přejídání se. Bůh je tak olupován o čest, která Mu náleží od zdravých lidí. Mnozí z lidu Božího nemohou dosáhnout určeného duchovního stupně jen proto, že se nechtějí vzdát sami sebe. Musíme se naučit, že je lépe nemocem předcházet, než je léčit. Budme moudrými vychovateli, varujme před jakoukoliv nestřídmostí. Můžeme se dívat na neštěstí, znetvoření a nemoci, které přišly na svět díky neznalosti a přitom neudělat nic z naší strany pro to, abychom poučili nevědomé a zprostili je utrpení? *MYP 218.1*

Protože tyran – predsudek uzavřel cesty k mnoha duším, je mnoho lidí málo informovaných ve věci zdravého způsobu života. Prokážeme lidem dobrou službu, když je naučíme připravovat zdravé pokrmy. Toto odvětví činnosti je zrovna tak důležité, jako kterékoliv jiné. Ve větším počtu by měly být zřízeny školy vaření a do každého domu by mělo být přineseno ponaučení o přípravě zdravotních pokrmů. Mnozí, velmi mnozí budou uchráněni před tělesným, duševním a mravním úpadkem vlivem zdravotní reformy – RH June 6, 1912 *MYP 218.2*

68. Různá odvětví činnosti

Církev byla ustanovena k službě a jedním z prvních kroků v životě služby pro Krista je spojení s církví. Oddanost Kristu vyžaduje i ochotné plnění povinností k církvi. Je to důležitou součástí výchovy jedince a v církvi, která je proniknuta životem Kristovým, to povede přímo k činnosti pro vnější svět. Odvětví, ve kterých může mládež nalézt příležitost k užitečné činnosti, je mnoho. – Ed 268-269 *MYP 219.1*

Každý na svém místě

V Božím plánu má každý své místo. Každý má spolupracovat s Kristem pro záchranu duší. Tak jako je jisté, že máme připravené místo v nebeských příbytcích, tak je také jisté, že nám Bůh na zemi určil místo, kde máme pro Něj pracovat. – COL 326 *MYP 219.2*

Dílo sobotní školy

Pán vyzývá mládež, aby se připravila pro celoživotní službu v díle sobotní školy... Pán chce mít takové učitele v sobotní škole, kteří mu budou sloužit z celého srdce, svůj talent budou cvičením zdokonalovat a vylepšovat to, čeho již bylo dosaženo. – TSS 53 *MYP 219.3*

Biblická práce

Myšlenka biblických hodin je myšlenka nebeského původu a otevírá cestu stovkám mladých mužů a žen aby vyšli do misijního pole a vykonali tak důležité dílo, které by jinak nebylo vykonáno. *MYP 220.1*

Bible není spoutána. Může se dostat do každé domácnosti a její pravdy mohou být zvěstovány každému člověku. Jsou mnozí, kteří jako kdysi Berejští budou denně ve vlastním zájmu zkoumat Písmo, když je jim pravda zvěstována, aby viděli zda by ty věci tak byly. Kristus řekl: „*Ptejte se na Písma; nebo vy domníváte se v nich život věčný míti, a tať svědectví vydávají o mně.*“ (J 5,39) Ježíš – Vykupitel světa, vyzývá lidi nejen číst, nýbrž „zkoumat Písmo“. Je to veliké a důležité dílo a bylo svěčeno nám a budeme-li ho konat, budeme mít z něho veliký užitek, neboť poslušnost Kristových přikázání nezůstane bez odměny. Zvláštním požehnáním své přízně korunuje Bůh toto věrné následování světla, zjeveného v Jeho Slově. – TSS 29-30 *MYP 220.2*

Kolportáž

Pán vyzývá naši mládež ke kolportérské a evangelizační práci, k dílu dům od domu, na těch místech, kde pravdu ještě dosud nebylo slyšet. Naším mladým lidem říká: „*Nebo koupení jste za mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,20) Ti, kteří jdou do práce pod Božím vedením, budou obdivuhodně požehnání. – 8T 229 *MYP 220.3*

Mladí lidé naleznou v kolportáži nejlepší příležitost k získání schopností pro kazatelskou službu. Nechť jde mládež do měst a vesnic a nabízet knihy s obsahem pravd pro přítomnou dobu. Tato práce otevře příležitost promluvit o Slovu života a zasít sítě pravdy, které vzroste a přinese své ovoce. Takovým způsobem se obohatí o zkušenosti, ke kterým by jinak nepřišli. ... *MYP 221.1*

Všichni ti, kteří opravdu touží posvětit se pro službu Pána a cele se Mu oddat, najdou v kolportáži mnoho příležitostí k poslání týkajícího se budoucího života. – GW 96 *MYP 221.2*

Vyučování

Moudří muži, kteří mají znalost lidí, měli by být vybráni, neboť ta nejlepší nadání, která může mít člověk, jsou potřebná k výchově a vzdělávání mládeže a k úspěšnému plnění mnoha odvětví práce, jež musí být vykonány na školách našeho společenství. ... *MYP 221.3*

Zvláště pro děti potřebujeme učitele, kteří jsou klidní a vřídí, kteří ukazují shovívavost a lásku právě těm, kteří ji nejvíce potřebují. ... Naše církevní školy potřebují učitele s vysokými mravními vlastnostmi, učitele, kterým můžeme důvěřovat, kteří jsou zdraví ve víře, projevují takt a trpělivost, kteří trvale žijí s Bohem a vyhýbají se každému náznaku zla. – 6T 200-201 *MYP 221.4*

Životní povolání

Pán si přeje, aby v Jeho službě pracovali inteligentní lidé, kteří mají kvalifikaci pracovat v nej-různějších odvětvích díla. Bůh potřebuje takové pracovníky, kteří promítají velké zásady pravdy do všech svých podnikatelských úkonů. Své hříbny mají zdokonalovat pečlivým studiem a vzděláním. Potřebují-li pracovníci v jakémkoli oboru lépe využívat své možnosti, aby mohli dosáhnout větší moudrosti a lepších výsledků, o více to platí o lidech, kteří své nadání používají k rozšíření Božího království na zemi. Dovídáme se, že nepřítelé nenašli v činnosti Daniele sebemenší chybu nebo omyl, i když ji podrobili nejpřísnější kontrole. Je příkladem, čím má být každý pracovník nebo podnikatel. Jeho životní příběh svědčí o tom, co může dokázat člověk, který zasvětil službě Bohu síly svého mozku, těla, svalů, srdce i duše. – COL 350-351 *MYP 222.1*

Lékařské dílo

Není významnější misijní pole, než to, na němž pracuje věřící, bohabojný lékař. Není pole, kde by člověk mohl vykonat více dobra anebo získat více pokladů, které budou jednou zdobit korunu jeho slávy. Může přinést Kristovu milost jako příjemnou vůni do každého příbytku nemocných, do něhož vstupuje. Může přinést pravý, léčivý balzám hříšné duši. Může poukázat nemocnému a umírajícímu na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Neměl by naslouchat našeptávání, že je nebezpečné mluvit o věčných zájmech těm, jejichž život je ohrožen, aby se jejich stav nezhoršil. V devíti případech z desíti, poznání Spasitele odpouštějícího hříchy, zotavuje tělo i duši. Ježíš může omezit satanovu moc. Každá, hříchem nemocná duše může důvěřovat, že toto je lékař, který uzdraví tělo stejně dobře, jako duši. – 5T 448-9 *MYP 222.2*

Skoro v každém společenství jsou mnozí, kteří nenaslouchají zvěstování Slova Božího, nebo nebývají přítomni náboženským shromážděním. Má-li se jim dostat evangelia, musí jim být přineseno domů. Často zmírnění jejich tělesných utrpení je jedinou cestou, kterou je možné se k nim přiblížit. Křesťanští ošetřovatelé, kteří pečují o nemocné a mírní bídu ubohých, si najdou mnohou příležitost, aby se s nimi pomodlili, prosili za ně. U těch, kteří nemají sílu vůle, mohou ovládat jejich náruživostí zvrácené sklony. Oni mohou vnést paprsek naděje do života zklamaných a skleslých. Jejich nesobecká láska, jež se jeví v jejich nezištném jednání, ulehčí trpícím, aby lásce Kristově uvěřili. – MH 144-145 *MYP 223.1*

Kazatelské povolání

Službu evangelia nelze podceňovat. Žádnou akci bychom neměli konat tak, že bychom na službu Slova pohlíželi jako na podřadnější záležitost. Není tomu tak. Ten, kdo podceňuje službu, podceňuje Krista. Nejvyšším ze všech povolání je kazatelská služba ve svých různých odvětvích a měli bychom upozorňovat mládež na to, že není početnější práce pro Boha, než kázání evangelia. *MYP 224.1*

Nezabráňujme naší mládeži, aby vstoupila do kazatelské služby. Je nebezpečí, že v důsledku nesprávného předvedení této věci, budou někteří odvedeni od následování Pána. Někteří byli povzbuzováni studovat lékařské odvětví, zatímco se měli připravit pro kazatelskou službu. Byla promluvena slova: „Posilněte přední stráž, postavte v každé části světa věrnou stráž.“ Bůh nás volá, mladí lidé. Potřebuje celou armádu mladých, odvážných lidí širokého rozhledu, oživených hlubokou láskou ke Kristu a k Jeho pravdě. – 6T 411 *MYP 224.2*

Vnější misie

I v misijních polích je třeba mladé síly. Bůh je tam volá. Mladí mají přednost, protože na jejich ramenou nespočívá tíha starostí a zodpovědností, jež často tíží staré. Kromě toho se snadno přizpů-

sobují jinému podnebí, společenskému zřízení, nepohodě a různým těžkostem. S vytrvalostí a jemným taktem mohou se přiblížit k srdcím obyvatel mezi nimiž žijí. – 5T 393 *MYP 224.3*

Mladí lidé by si měli důkladně osvojit cizí jazyky, aby je Bůh mohl použít jako prostředníky zvěstující Jeho spásnou pravdu lidem jiných národností. Tito mladí lidé se mohou naučit cizím jazykům i v misijní práci pro záchranu hříšníků. Dovedou-li hospodařit se svým časem, mohou uplatnit své duševní schopnosti a připravit se pro rozsáhlejší dílo. Kdyby se mladé dívky, které nesly jen malou odpovědnost, cele posvětily Bohu, mohly by se připravit studiem cizích jazyků pro užitečnou službu. Mohly by se věnovat překladatelské práci. – 3T 204 *MYP 225.1*

Služba mladých

I děti mohou vykonat užitečné dílo v misijní činnosti v rodinném kruhu i ve sboru. Pán si přeje, abychom je od malička vedli k tomu, že na zemi nejsou pro zábavu, ale k službě. Ještě v rodině má začít směrovací práce k přípravě pro misijní činnost pozdějšího života. Rodiče, záleží na vás, aby jste dětem pomohli uskutečnit Boží úmysl. – RH Dec. 8, 1910 *MYP 225.2*

69. Přijatelná služba

Bůh nám daroval ve své nekonečné milosti a lásce světlo Svého Slova. Kristus praví: „*Darmo jste vzali, darmo dejte.*“ Nechejme zářit světlo, které jsme obdrželi od Boha těm, kteří dosud tápou ve tmě. Když tak učiníte, budou vám nebeští andělé ku pomoci abyste získali duše pro Krista. ...
MYP 226.1

Milí mladí přátelé, zapamatujte si, že není nutné být právě vysvěcenými kazateli, abyste mohli sloužit. Pro Krista je možno pracovat nespočetnými způsoby i když nás lidské ruce nevysvětily za služebníky Boží. Bůh vás však může uschopnit pro službu. Bůh ve vás může pracovat na záchraně duší. Jestliže jste se učili v Kristově škole být tichého a pokorného srdce, On vám vnukne slova jimiž byste měli o NĚm mluvit. ... MYP 226.2

Naše omyly

Vykonejte vše nač stačíte, abyste dosáhli dokonalosti. Nedomnívejte se, že kdyby jste se dopustili nějakého omylu, že již jste proto úplně vyloučení ze služby Boží. Pán zná svá stvoření. On ví, že jsme jen prach a popel. Když pilně rozvinete od Boha obdržené schopnosti, získáte další. Ale to poznání vás učiní nespokojenými se sebou samým. Uvidíte nutnost zanechat zlé zvyky, abyste špatným příkladem nenakazili jiné. MYP 226.3

Pracujte pilně a rozdělte se s jiným o pravdy pro vás tak vzácné. Neb když se bude jednat o zastávání zodpovědnějších úkonů, uslyšíte slova: „Musíš vystoupit výše.“ Snad se s pocitem slabosti a méněcennosti zdráháte zastávat zodpovědnější povinnosti, avšak pravím vám: „Rozhojňte se u víře, vnesťe do díla Božího novou, svěží horlivost.“ MYP 226.4

Tajemství, jak získat duše, se můžeme naučit jen od velikého Učitele. Jako dopadá rosa a tiká děšť na vadnoucí kvítka, tak nechť působí naše pokorná a laskavá slova na srdce člověka, jehož duši chceme získat pro věčný život. Nečekejme až se nám naskytne příležitost, ale vyhledávejme ji sami; vysílejme k Bohu modlitby, pramenící v hloubi našich srdcí, aby nám pomohl „v čas příhodný mluvití ustálemu slova“. A když se nám naskytne příležitost, nevymlouvejme se dlouho, abychom ji nezameškali, neb správné využití takové příležitosti může zachránit jednu duši od smrti. – YI 6. února 1902 MYP 227.1

Nejvznešenější práce

Dílo nad všechny ostatní – povolání, které převyšuje všechny ostatní a zaměstná všechny duchovní síly – je dílem záchrany těch, za které umřel Spasitel. To poslání považujte za největší ve vašem životě. Spolupracujte s Kristem v tomto velkém ušlechtilém díle a buďte misionáři. Buďte hotoví, abyste mohli úspěšně pracovat doma anebo ve vzdálených zemích na záchraně duší. Konejte skutky Boží a dokažte, že věříte Spasiteli tím, že budete pracovat pro druhé. Ó, kéž by se mladí a staří dokonale obrátili k Bohu a chopili se nejbližších povinností. Kéž byste postřehli všechny příležitosti k práci, abyste se stali Božími spolupracovníky! – YI May 4, 1893 MYP 227.2

70. Věrnost v službě

Ti, kteří jsou nevěrní v malých věcech, budou nevěrní i ve větších povinnostech. Olupují Boha a neplní Jeho zákon. Neuvědomují si, že by v Jeho službě měli naplnit a uplatnit všechny své schopnosti. Ti, kteří vykonávají jen to, co je jim přímo přikázáno, ač dobře vědí, že jen osobní úsilí může zajistit plný úspěch Tomu, kdo je povolal, nemohou být pokládáni za věrné služebníky. Je mnoho nepředvídané nutné práce, která vyžaduje pozornost zaměstnance. MYP 228.1

Kdyby ti, kteří vyznávají Ježíšovo jméno, se nechali řídit zásadami lásky, nebylo by tolik ztrát a chyb díky jejich úsilí. Mnozí mezi těmi, kteří pracují pro Pána jsou podobní služebníků, na které je stále třeba dávat pozor. MYP 228.2

Záznamy nevěrnosti

Nevěrnost jest nejodpudivější formou sobeckosti, která přivádí pracovníka k tomu, aby zameškal právě využití času a zanedbával péči o majetek svého Pána jen proto, že není bezprostředně před jeho očima. Myslí si snad taková pracovníci, že si nikdo nevšímá jejich nedbalosti, že nikdo neví o jejich nevěrnosti? Jejich oči by tehdy měli vidět bystré oko pozorujícího anděla, který každou jejich nevěrnost zaznamenává do nebeských knih. MYP 228.3

Ti, kteří jsou nevěrní v díle Božím, jsou nestálí i ve svých zásadách. Nedostává se jim síly, kterou by rozlišili v každé okolnosti dobro od zla. Boží služebníci si musí uvědomit, že oči Toho, který je povolal, jsou na ně upřeny. Ten, jenž viděl svatokrádežnou hostinu Balsazarovu, je přítomen ve všech našich institucích, v kanceláři úředníka tak jako v dílně řemeslníka. Tajemná ruka zapíše každou naši nedbalost s takovou přesností, s jakou naznačila strašný rozsudek proti rouhavému králi. Rozsudek nad Balsazarem byl napsán ohnivými písmeny: „*Zvážen jsi na váze a nalezen lehkým.*“ Nebudete-li při plnění svých povinností věrní, bude tento rozsudek i vašim odsouzením. MYP 229.1

Pravé motivy k službě

Mnozí se vydávají za křesťany, ale nespojili se cele s Kristem. Jejich každodenní život a jejich veškeré smýšlení dokazuje, že v nich není „zformován Kristus, ta naděje slávy“. Nemůžeme jim důvěřovat, nemůžeme jim nic svěřit. Oni se snaží, aby za nejmenší práci dostali největší odměnu. Kolik nás je, všichni jsme povoláni jako služebníci, proto nám nejlépe vyhovuje titul „služebník“. Měli bychom se proto kontrolovat, zač se vydáváme, zda jsme věrní nebo nevěrní. MYP 229.2

Je to snad všeobecným sklonem mezi služebníky, vykonávat vše, nač jen stačí jejich síly? Nebo je rozšířenější zvyk vyhnout se v pracovní době námaze pokud je to možné a s klidným svědomím brát mzdu za nesvědomitě vykonanou práci? Pak není cílem činnosti zdárné vykonání práce, ale pouze přijetí výplaty. Ti, kteří se vydávají za služebníky Kristovy, nechtě nezapomínají na upozornění apod. Pavla: „*Služebníci poslušní buďte ve všem pánů tělesných, ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se usilují lidem líbiti, ale v sprostnosti srdce, bojíce se Boha. A všechno, což byste koli činili, z té duše čiňte, jako Pánu a ne lidem. Vědouce, že ode Pána máte vzíti odplatu dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte.*“ (Ko 3,2-24) MYP 229.3

Práce takových nesvědomitých služebníků nesnese kontrolu lidí ani andělů. Podmínkou úspěšné práce je poznání Krista. Kdo jej pozná, ten si osvojí zdravé zásady a vloží do služby šlechetné nesobecké smýšlení vyznávaného Spasitele. Kéž proto naši práci, kterou konáme kdekoliv, charakterizuje věrnost, šetrnost, pečlivost a dokonalost, ať je to v kuchyni nebo dílně, nakladatelství nebo sanatoriu, ve škole, nebo kdekoliv na vinici Páně. „*Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnoze nepravý jest.*“ (L 16,10) – RH Sep. 22, 1891 MYP 230.1

Část VII. – Zdraví a schopnost k práci

Poněvadž duch i duše se projevují prostřednictvím těla, je rozumová i duchovní síla velkou měrou závislá na tělesné síle a činnosti. Cokoliv podporuje zdraví tělesné, podporuje také vývin síly ducha a správně vyrovnaného charakteru. Nezdravý člověk nemůže ani přesně chápat, ani dokonale plnit závazky k sobě samému, ke spolubližním a ke svému Tvůrci. Proto má být zdraví střeženo tak svědomitě, jako charakter. Znalost fyziologie a zdravovědy by měla být základem veškerého výchovného úsilí. – Ed 195 MYP 232.1

71. Umění žít

Co můžeme vykonat, abychom zadrželi hrozný přival hříchu a nemocí, které strhují lidstvo do víru zkázy a smrti? Je-li pravda, že prvotní příčina zla spočívá v oddávání se tělesným choutkám a žádostem, je prvním a nejdůležitějším krokem k reformě, začít se střídmostí a sebekázní. *MYP 233.1*

Chceme-li dosáhnout trvalého zlepšení společnosti, je třeba začít s výchovou celých zástupů dětí. Budoucnost mužů a žen je určována zvyky přijatými v mladém věku, přivlastněnými zálibami, vyvinutou sebekázní, zásadami vštěpovanými do srdce již od kolébky. Jen správnou výchovou možno předejít hříchu a zkáze, zaviněné nestřídmostí a uvolněním mravů. *MYP 233.2*

Zdraví a sebeovládání

Jedním z nejlepších prostředků ke zdokonalování nezkažené a ušlechtilé povahy mládí, abychom ovládli chuť a vyvarovali se ponižující prostopášnosti, je trvalé zdraví. Dobré zásady střídmosti jsou na druhé straně bezpodmínečně nutné k udržení dobrého zdraví. *MYP 233.3*

Je velmi nutné, aby muži i ženy byli obeznámeni s průběhem činností v lidském těle, aby se vyznali v prostředcích k získání a uchování zdraví. Zvláště mládí je dobrou potřebnou ke shromažďování poznatků, a celý další život má být toho důkazem. Mládí je doba pro položení základu správných zvyků a odstraňování zvyků špatných, k získání a udržení síly sebeovládání, k podřízení svých plánů i činů vůli Boží a k usměrnění jich pro dobro svých spolubližných. ... *MYP 233.4*

Pán Ježíš nezanedbával potřeby těla. Všímal si lidské přirozenosti, a chodil z místa na místo uzdravujíc nemocné a utěšujíc trpící. ... *MYP 234.1*

Život víry

Je třeba ukázat mládeži, že nemá právo o svém životě rozhodovat dle své libosti. Čas života, toť svěřený poklad. Brzy nastane den zúčtování. Ti, kteří zneužívají vzácné dary života, budou před Bohem bez výmluvy. Vykupitel světa je koupil za nesmírnou cenu, aby náleželi cele Jemu. V ten den budou souzeni buď podle své věrnosti nebo nevěrnosti s jakou hospodařili se svěřenými hřivnami. Povězte jim, že jsou zodpovědní za dílo Boží v míře prostředků a možností, které vlastní. Kdyby byla mládež takto vedená k chápání zodpovědnosti vůči Stvořiteli a hodnocení života jako pokladu pouze jim svěřeného, jistě by si dobře rozmyslela, než by se vrhla do víru lehkomyšlnosti a zločinnosti, která hubí mnoho nadějných lidí z řad mládeže. *MYP 234.2*

72. Chraň si své zdraví

Zdraví je dar, jehož pravou hodnotu umí ocenit jen málo lidí. A právě na zdraví záleží plné využití tělesných i duševních sil. Tělo je sídlem našich pohnutek a žádostí, proto by mělo být uchováno v nejlepším stavu a mělo by být podřízeno vlivu Ducha svatého, abychom mohli dobře využít všechny naše tělesné síly a posílit naši inteligenci, která je stále méně schopná rozeznávat dobré od zlého. *MYP 235.1*

Nesprávné používání tělesných sil ukracuje čas našeho života, který mohl být lépe využit k oslavě Boha a činí nás neschopnými k vykonávání díla, svěřeného nám Bohem. Náš stav se zhoršuje povolováním špatným zvykům, dlouhým lenošením a hodováním ubírajícím zdraví. ... *MYP 235.2*

Zkracovat si život přestupováním přírodních zákonů znamená olupovat Boha a své bližní. Svou vlastní chybou se takto zbavujeme možnosti konat dobro, kterým nás Bůh na tomto světě pověřil. Člověk je potom neschopen dokončit práci, kterou má za krátkou dobu života vykonat. Všichni, kteří povolováním hříšným zvykům zbavují svět požehnání, která mu měli přinést, jsou za toto zanedbání Bohu zodpovědní. – RH June 20, 1912 *MYP 235.3*

73. Svatost zdraví

Satan proměněný v anděla světlosti přichází k člověku se svým pokušením, tak jako se přibližoval ke Kristu na poušti. Usiluje o to, aby člověka zeslabil tělesně i mravně a pak jej oslabeného snadno svým pokušením přemohl a mohl jásat nad jeho zkázou. Člověk mravně zesláblý snadno podléhá pokušení bez uvážení následků. Ó, satan dobře ví, že člověk s oslabenými schopnostmi, jež mu Bůh neporušené svěřil, nemůže věrně plnit své povinnosti vůči Bohu i svým bližním. V lidském těle je největším bohatstvím jeho mozek. Jakmile jsou však jeho schopnosti nezřízeným způsobem života oslabeny, člověk nemůže chápat věci věčného významu. *MYP 236.1*

Vliv zdraví na utváření povahy

Bůh nikdy nedovolil člověku hřešit proti sobě samotnému, ale člověk svedený satanovými pokušeními se oddává nestřídmosti, zaměňuje tak své vyšší schopnosti za nízké choutky a žádosti nižších tvorů. Jakmile jej tyto ovládnou, tu člověk stvořený o málo menší než andělé, obdařený schopnostmi a jejich možným rozvojem, poddává se plně vlivu satanovu. Nepřítel má snadný přístup k otrokům vlastních vášní, kteří jim obětují polovinu i dvě třetiny svých tělesných i duševních sil a pak se stávají pouhou satanovou hříčkou. *MYP 236.2*

Kdo chce mít jasnou mysl, aby mohl jasně rozeznávat satanovy lstivé podvody, musí všechny své tělesné tužby podřídít svědomí a zdravému rozumu. Zdravá a svědomitá činnost vyšších schopností je podmíněná křesťanským charakterem. Naše duchovní síla nebo slabost ovlivňuje naši činnost v užitečném díle a rozhoduje o naší spáse. Na světě panuje politováníhodná neznalost božských zákonů, jež mají řídit naši tělesnou přirozenost. Nestřídmost v kterémkoli směru, znásilňuje přirozené zákony naší bytosti. Následkem toho rozumová neschopnost dosahuje neslýchaných rozměrů. Satan ví, že hřích obklopený falešnými představami může být lákavý. Raduje se, když může udržet křesťanský svět pod vládou zvyků, tak jak tomu je u pohanů a věst je cestou jejich vlastních žádostí. *MYP 236.3*

Nestřídmost ponižuje

Lidé, jejichž mravní síly jsou zeslabeny nestřídmostí, jsou na tom mnohdy hůře než pohané, Satan se stále snaží odvést lid od spasitelného světla a podrobit jej zvykům světa bez ohledu na jejich tělesné i duchovní zdraví. Náš nepřítel dobře ví, že pod nadvládou žádostí je zdraví obětováno na jeho oltář a člověk jistě spěje k záhubě. Ale naopak, když jasnost úsudku drží na uzdě a řídí tělesné sklony, podřizuje je mravním cílům, tu nepřítel pozná, že možnost jeho vítězství skrze pokušení je velmi malá. *MYP 237.1*

Velká část křesťanského světa nemá právo jmenovat se křesťany. Jejich zvyky, jejich výstřednost a všeobecné pečování o vlastní tělo jsou přestupky fyzického zákona a odporují úrovni Písma. Ve svém životním běhu si připravují tělesné utrpení, duševní a mravní oslabení. – RH Sep. 8, 1874 *MYP 238.1*

Povinnost sebeovládání

Tělo je nutno podřídít – mají mu vládnout vyšší síly bytosti. Vášně je třeba ovládat vůlí, která sama je pod Boží vládou. V našem životě má vládnout královská moc rozumu, posvěcená Boží milostí. *MYP 238.2*

Do svědomí je třeba vstřípit Boží požadavky. Muži i ženy si musí uvědomit, že jsou povinni ovládat se, že potřebují být čistí a že se musí osvobodit od všech zvrácených choutek a špatných návyků. Je třeba jim vstřípit pravdu, že všechny jejich duševní i tělesné síly jsou Božím darem a že je mají uchovávat v nejlepším možném stavu pro jeho službu. – MH 130 *MYP 238.3*

74. Vyrovnaná výchova

Čas strávený fyzickým cvičením, není ztracen. Student, který je neustále soustředěn na své knihy, zatímco provádí jen nepatrné cvičení na volném vzduchu, poškozuje sám sebe. Úměrné cvičení různých orgánů a tělesných schopností je důležité pro nejlepší práci každého. Je-li mozek neustále zatěžován a ostatní orgány jsou ponechávány v nečinnosti, dochází ke ztrátě fyzické i duševní síly. Fyzické síly jsou zbavovány svého zdravého souladu, mysl ztrácí svoji svěžest a průbojnost a následkem toho vzniká chorobná popudlivost. *MYP 239.1*

Aby měli muži i ženy dobře vyváženou mysl, měly by být uváděny v užitečnou činnost všechny síly bytosti. Na tomto světě existují mnozí lidé, kteří jsou jednostranní, protože pěstovali pouze jednu skupinu schopností, zatímco ostatní zakrněly následkem nečinnosti. Výchova mnohé mládeže je neúspěchem. Studují nadmíru, zatímco zanedbávají to, co se hodí pro praktický život. Aby byla uchována rovnováha mysli, měla by se rozumně spojovat fyzická práce s duševní prací, aby tak mohlo docházet k harmonickému rozvoji všech sil. – CT 295-296 *MYP 239.2*

75. Vzdělání získané na úkor zdraví

Někteří studenti vkládají celou svoji bytost do svých studií a soustředí svou mysl na získávání vzdělání. Pracují mozky, ale dovolí, aby jejich fyzické síly zůstávaly v nečinnosti. Tak se stává, že je mozek přetížený, ale svaly ochabují, protože nejsou trénovány. Po skončení studia je zřejmé, že studenti získali svoje vzdělání na úkor svého života. Studovali dnem i nocí, udržovali svoji mysl v nepřetržitém napětí, zatímco zapomněli v dostatečné míře cvičit své svaly. ... *MYP 240.1*

Mladé dívky se často věnují studiu, čímž zanedbávají jiná odvětví své výchovy, která jsou dokonce důležitější pro praktický život, nežli studium knih. A když takto získali svoji výchovu, jsou často invalidní po celý svůj další život. Zanedbali své zdraví tím, že pobývali příliš mnoho doma, zbaveny čistého vzduchu i nebeského a slunečního světla, daného nám Bohem. Tyto mladé dívky by se mohly vrátit ze škol zdravé, kdyby spojily se svým studiem domácí práce a cvičení na zdravém vzduchu. *MYP 240.2*

Zdraví je velikým pokladem. Je to největší bohatství, kterého může smrtelník dosáhnout. Bohatství, sláva, nebo vzdělání jsou draze vykoupěny, je-li to za cenu ztráty pevného zdraví. Žádná z těchto vymožeností nemůže zabezpečit štěstí, nedostává-li se člověku zdraví. – CT 285-286 *MYP 240.3*

76. Znak ušlechtilosti

Daniel se svými společníky zůstal po celou dobu tříleté výchovy věrný zásadám střídmosti a ve všem očekávali na Boží pomoc. Když se přiblížila chvíle, kdy se král chtěl osobně přesvědčit o jejich vyspělosti, nenalezl mezi všemi ostatními účastníky tak všestranně vzdělané, jako byl Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. Jejich zdatnost a rozumová svěžest se projevila pohotovostí v myšlení a chápání, přesností slovních výrazů a vůbec celým rozsahem jejich vědomostí. Proto si je král ponechal u sebe. *„I mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. I stávali před králem. A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti na kteréž se jich doptával král, nalezl je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho.“* (Da 1,19-20) MYP 241.1

Bůh vždy spravedlnost odmění. Do Babylonu bylo shromážděno ze všech porobených zemí množství nadějných mladých lidí, nikdo z nich se však nevyrovnal Hebrejům. Jejich urostlá postava, jemný krok, krásný vzhled, jasnost úsudku, jejich svižnost, to vše bylo znakem ušlechtilosti, kterou Bůh počítá ty, kteří jsou poslušní Jeho zákona. MYP 241.2

Vliv tělesných zvyků na mysl

Následující ponaučení vyžaduje hlubšího zamyšlení. Podřízenost požadavkům Bible bude tělu i duchu požehnáním. Ovoce ducha není jenom láska radost a pokoj, ale také střídmost. Jsme napomínáni k tomu, abychom neposkvrňovali svá těla, která jsou chrámem Ducha svatého. MYP 241.3

Mladí Hebrejové byli lidé ve všem podobní nám. Ačkoliv byli obklopeni svůdným leskem babylonského dvora, drželi se statečně. Mládež dneška je ze všech stran vábena k radovánkám. V našich velkých městech najdou snadno ukojení kterékoliv smyslné žádosti. Avšak ti, kteří podle Danielova příkladu odmítají veškerou poskvrnu těla i ducha, uvidí odměnu své střídmosti. Jejich pevnost a odolnost vůči svodům tvoří vklad v té duchovní bance, odkud mohou v době potřeby vybrat. MYP 242.1

Správné tělesné zvyky zvyšují duševní úroveň. Síla rozumu, pevné zdraví a délka života jsou závislé na neměnných zákonech. Bůh přírody nezakročí, aby uchoval lidi před následky přestupování zákonů přírody. Ten, kdo chce být vítězem, musí být střídmý ve všem. Daniel měl proto tak jasnou mysl a pevné zásady, nadání a statečnost v pokušení, že jedl prostou stravu a vedl modlitební život. MYP 242.2

Formování našeho vlastního osudu

V přísloví: „Každý je strůjcem svého štěstí,“ je obsaženo mnoho pravdy. Je-li pravdou, že rodiče jsou odpovědní za pečeť našeho charakteru a za výchovu, kterou nám dali, zůstává nemenší pravdou, že naše postavení a užitečnost ve světě závisí v největší míře na našem vlastním počínání. MYP 242.3

Přednosti, jaké mohli Daniel a jeho druhové vytěžit z výchovy, již se jim dostalo v mládí, nemohli postačit k tomu, aby z nich učinili takové vzory, jakými se stali. Nadešel čas, kdy museli jednati samostatně, kdy jejich budoucnost závisela jen na nich samotných. A oni se právě v této době sami rozhodli zůstat věrnými zásadám, jimž byli učení v dětství. Bázeň Boží, která je počátkem moudrosti, byla též základem jejich velikosti. MYP 243.1

Příběh Daniele a jeho druhů je zaznamenán v Písmě proto, aby byl k užítku mládeži všech budoucích generací. Touto zprávou o jejich věrnosti v zásadách střídmosti promlouvá Bůh i dnes k mladým lidem. Vybízí je, aby obrátili svou pozornost na drahocenné paprsky světla, které posílá ohledně křesťanské střídmosti, aby tím došli ke správnému vztahu k zákonům zdravého života. MYP 243.2

Střídmost bohatě odměněna

Dnes potřebujeme lidi, kteří by si podobně jako Daniel statečně počínali. Svět potřebuje čistá srdce a silné ruce. Úmyslem Božím bylo, aby člověk krácel den ze dne vpřed cestou dokonalosti. Těm, kteří druhým pomáhají, přispěje i Bůh svou pomocí. Na našem postoji v tomto světě závisí naše štěstí pozemské i věčné. Proto stůjme na stráži proti nestřídmosti. *MYP 243.3*

Drahá mládeži, Pán vás volá k dílu, které můžete z Jeho milosti vykonat. „*Protož prosím vás, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou.*“ (Ř 12,1) Stůjte pevně a odhodlaně ve vám Bohem daném mužství a ženské důstojnosti. Dokazujte čistotu v jídle, pití i ve všech vašich zvycích podle příkladu Danielova. Bůh vás odmění klidnými nervy, jasnou myslí, správnými názory a dobrým rozhledem. Když se dnešní mládež postaví s nezlomnou vůlí pevně za tyto zásady, bude se těšit z požehnání zdraví tělesného i duševního. – YI July 9, 1903 *MYP 243.4*

Náboženství a zdraví

„*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova, rozumu výborného nabývají všickni, kteříž činí ty věci; chvála jeho zůstává na věky.*“ (Ž 111,10) Když se lidé se špatnými návyky a hříšným jednáním odevzdají síle božské pravdy, Boží slovo do nich vstoupí a dá jim světlo i pochopení – i když jsou to lidé prostí. Pravda zapůsobí na srdce a mravní síla, která vypadala jako ochromena, ožije. Ten, kdo ji přijal, dovede chápat silněji a jasněji než předtím, neboť přikoval svou duši k věčné Skále. Jeho zdraví se zlepší, poněvadž v Kristu získal vědomí pravého bezpečí. Tak náboženství a zdravotní zákony jdou ruku v ruce. – 4T 553-554 *MYP 244.1*

Část VIII. – Zbožný život

V Bibli se projevuje Boží svatý, vychovávající Duch. Z každé stránky Písma svítí nové a drahocenné světlo. K lidskému nitru z nich promlouvá Boží hlas, odhaluje pravdu, objasňuje slova a věty a vyvozuje z nich naučení pro danou situaci. *MYP 246.1*

Duch svatý rád oslovuje mladé lidi, odhaluje jim bohatství a krásu Božího slova. Zaslíbení velkého Učitele uchvátí smysly a oživí srdce Boží silou. Rozvoj užitečného myšlení a důvěrné seznámení se s Biblí se stane ochranou před pokušením. – COL 132 *MYP 246.2*

77. Modlitba naše útočiště

Uprostřed nebezpečí poslední dnů spočívá jediná jistota naší mládeže jedině v ustavičném bdění a modlitbě. Mládež, která čte se zalíbením Slovo Boží bude na modlitbě občerstvována z pramene života. Dosáhne mravní dokonalosti a hloubku myšlení jiným neznámou. Společenství s Bohem vzbuzuje dobré myšlenky, vznešené tužby, jasné pochopení pravdy a nabádá k nejlepším skutkům. Ti, kteří takto vstupují do spojení s Bohem, On uzná za své syny a dcery. Vystupují stále výš a výše, obdrží jasnější představu o Bohu a věčnosti a stanou se nástroji, jimiž Bůh vysílá své světlo i pravdu. MYP 247.1

Jak se máme modlit

Modlitba není chápána tak, jak by měla být. Cílem modlitby není připomínat Bohu co On zapomněl, anebo co by nevěděl. Jemu je známo tajemství každé duše. Není třeba, aby naše modlitby byly dlouhé a hlasité. Bůh čte i ty nejskrytější myšlenky. Můžeme se modlit v tiché komůrce a ten, *„který vidí v skrytě, odplatí vám zjevně“*. MYP 247.2

Naříkat nad svou bídou v době, kdy žádnou bídu nepocítujeme je farizejství. Pán vyslyší toliko modlitbu zdrceného srdce: *„Nebo takto dí ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá, jehož jméno jest Svatý: Na výsosti a v místě svatém bydlím, ano i s tím, kterýž jest zkušného a poníženého ducha přebývám, obživuje ducha ponížených, obživuje také srdce zkušných.“* (Iz 57,15) MYP 247.3

Modlitba neupravuje Boží vůli, ale přivádí nás v soulad s ní. Nenahrazuje splnění povinností, ani časté a vroucí modlitby nemohou nahradit například desátek, který náleží Pánu. Modlitba nemůže být splácením našich dluhů Bohu. ... MYP 248.1

Modlitba přináší sílu

V síle, kterou obdržíme na modlitbě, můžeme splnit své každodenní povinnosti. Denně jsme vystaveni pokušením, proto je modlitba pro nás nutností. Toužíme-li u víře po mocné Boží ochraně, musíme touhu svého srdce předkládat Bohu ve svých tichých modlitbách. Když na nás dotírají vlivy, oddělující nás od Pána, máme tím vytrvaleji žádat od Něho pomoc a sílu. Bez té bychom nikdy nezvítězili nad pýchou a pokušeními, vedoucími k hříšným radovánkám, jež odvádějí od Spasitele. Světlo pravdy odhaluje svým posvěcujícím vlivem hříšné žádosti, které se snaží převládat. Je proto třeba, abychom se cele vzchopili, abychom mohli satanu odolat a v zásluhách Kristových zvítězit. – YI Aug. 18, 1898 MYP 248.2

78. Moc modlitby

Když Mojžíš dlel na vrcholu hory v Boží přítomnosti, obdivoval vzor pro onu slavnou pozemskou budovu v níž se měla zjevit Boží sláva. Právě tak je dána nám možnost na vrcholu hory – totiž na skrytém místě ve společenství s Bohem – obdivovat ten slavný ideál, ke kterému chce Bůh lidstvo povznést. Tímto způsobem udáme našemu charakteru směr u jehož cíle se na nás splní Jeho zaslíbení: „*Přebývati budu v nich a procházeti se, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.*“ (2 K 6,16) MYP 249.1

Měli bychom pozvedat k nebi naše srdce v modlitbě za všechny povinnosti denního života. Vůně těchto tichých zápalů stoupá k trůnu Božímu a nepřítel je poražen. Křesťan, který se tímto způsobem přidrží Boha, nemůže být přemožen. Žádný úskok nepřítel ho nepřipraví o pokoj. Všechna zaslíbení Božího Slova, všeliká moc Boží milosti, všechny zdroje Jeho pomoci zajišťují věřícímu vysvobození. Tak tomu bylo i v případě Enochova chození s Bohem. Bůh byl s ním, byl jeho útočištěm v každém čase. ... MYP 249.2

Spojení s Nekonečným

Modlitba je dýcháním duše. Je tajemstvím duchovní síly. Žádný jiný prostředek kromě modlitby, nemůže zajistit zdraví duše. Modlitba bezprostředně spojuje srdce s pramenem života. Ona posiluje život víry. Jestliže zanedbáváte modlitebný život, modlíte se nepravdělně, jen dle libosti, ztrácíte spojení s Bohem. Vaše duchovní schopnosti ztratí svou životnost, vašemu náboženskému životu bude chybět zdraví a síla. ... MYP 249.3

Je to zvláštní, že se můžeme modlit a být vyslyšeni. Je to zvláštní, že nehodní a chybní smrtelníci mohou přednášet své žádosti Hospodinu. Jakou vyšší moc by člověk chtěl mít, než jakou má? Vždyť je spjatý s nekonečným Bohem. Slabý, hříšný člověk může rozmlouvat se svým Tvůrcem. Můžeme vyslovovat slova, jež přicházejí k trůnu Panovníka vesmíru. Můžeme s Ježíšem rozmlouvat když kráčíme cestou a On praví: Já jsem ti po pravici. MYP 250.1

Každá upřímná modlitba je vyslyšena

Máme rozmlouvat s Bohem ve svém srdci. Můžeme kráčet ve společenství s Kristem. Při své všední práci můžeme vyjadřovat touhy svého srdce, ač je nikdo z lidí neslyší. Ale toto slovo nezůstane neoslyšeno, neztratí se. Nic nemůže touhu srdce utlumit. Povznáší se nad ruch ulice a hluk strojů. Vždyť mluvíme k Bohu a On naši modlitbu slyší. MYP 250.2

Tedy prostě! „*Proste a bude vám dáno.*“ Žádejte o pokoru a moudrost, odvahu i vzrůst vaší víry. Na každou upřímnou modlitbu dostaví se odpověď. Je sice možné, že tato odpověď nepřijde právě ve chvíli, kdy bychom my chtěli, ale přece přijde v pravý čas. Bůh odpovídá na naše modlitby, které vysíláte o samotě, únavě i ve zkouškách. Snad ne vždy dle vašeho očekávání, ale vždy pro vaše největší dobro. – GW 254-258 MYP 250.3

79. Jak se máme chovat během modlitby

Naší předností je, abychom při veřejné i soukromé pobožnosti skláněli svá kolena před Pánem. Ježíš, náš příklad, „*poklekl na kolena, modlil se*“ (L 22,41). I o Jeho učednících čteme, že „poklekli a modlili se“. Pavel prohlásil: „*Klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista.*“ (Ef 3,14) Když Ezdráš vyznával Bohu hříchy Izraele, klečel. A Daniel „*tříkrát za den klekal na kolena svá, modlíval se a vyznával se Bohu svému*“ (Da 6,10) MYP 251.1

Když pocítíme Boží přítomnost a nekonečnost, zachvívá námi spasitelná bázeň. Skutečnost přítomnosti Neviditelného by měla hluboko proniknout každým srdcem. Hodina a místo modlitby jsou posvěceny Boží přítomností. Pocit úcty má být dokázán našim uctivým a poníženým chováním se během modlitby. Žalmista praví: „*Svaté a hrozné jest jméno Jeho.*“ Andělé si zakrývají tváře, když jej vyslovují. S jakou úctou bychom je měli vyslovovati my, padlé hříšné bytosti. MYP 251.2

Staří i mladí by měli uvažovat nad slovy Písma, která nám ukazují jak se máme zachovat na místě Boží přítomnosti: „*Szuj obuv svou z noh svých,*“ – tak zněl rozkaz Mojžíšovi z hořícího keře, – „*nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest.*“ (Ex 3,5) Když Jákob ve snu viděl Boží anděly, zvolal: „*V pravdě Hospodin jest na místě tomto a já jsem nevěděl.*“ (Gn 28,16) – GW 178, 179 MYP 251.3

80. Modlitba a víra

Vírou v Krista může být odstraněn každý nedostatek charakteru, očištěna každá poskvrna, napravena každá vina a rozvinuta každá přednost. MYP 252.1

„V něm jste i vy dosáhli plnosti.“ (Ko 2,10) MYP 252.2

Modlitba a víra jsou spolu úzce spojeny a proto je třeba studovat je současně. V modlitbě víry je božská věda; jí musí porozumět každý, kdo chce dosáhnout úspěchu ve svém životním díle. Kristus praví: *„Všecko zač se modlíte a prosíte, věřte, že jste to již dostali a stane se vám to.“* (Mk 11,24) Dává také jasně najevo, že naše prosba musí být v souladu s Boží vůlí; máme prosit o věci, které zaslíbil, a cokoliv dostaneme, musí být použito k plnění Jeho vůle. Splníme-li tyto podmínky, splní se i zaslíbení. MYP 252.3

Můžeme prosit o odpuštění hříchů, o Ducha svatého, o povahu podobnou charakteru Kristovu, o moudrost a sílu ke konání Jeho díla a o každý zaslíbený dar; přitom však máme věřit, že obdržíme to, o co jsme prosili, a obrátit se k Bohu s díky za to, čeho se nám dostalo. MYP 252.4

Nepotřebujeme čekat na nějaký zvláštní důkaz o udělení onoho požehnání. Dar je již v samotném zaslíbení, a můžeme jít klidně po své práci s tím ujištěním, že Bůh je mocen splnit to, co zaslíbil, a že se dar, který již takto vlastníme, stane skutečností až jej budeme nejvíc potřebovat. – Ed 257-258 MYP 252.5

81. Hodnota zkoumání Písma

Studium Písma prospívá rozvoji rozumových schopností více, než kterékoliv jiné studium. Kolik nevysychajících pramenů je mládeži v Písmu otevřeno k občerstvení. Můžeme jít hlouběji a hlouběji. Každé nové úsilí k porozumění pravd nás stále víc a více utvrzuje a otevírají se nové a nové zdroje. *MYP 253.1*

Všichni, kteří vyznávají, že milují Boha, ukazují hlubokou úctu ke svatým věcem a přitom se zabývají povrchními a bezvýznamnými tématy, vydávají se na nebezpečnou půdu satanovu a vykonávají jeho vůli. Kdyby mládež studovala slavné Boží dílo v přírodě a viděla pomocí Jeho Slova v ní Boží Majestát a moc, byly by její schopnosti oživeny a povzneseny. Přijala by sílu, která nemá nic společného s domýšlivostí. Obdivováním zázraků Boží moci by si lidský rozum osvojil nejtěžší, zato nejužitečnější ze všech nauk, že jestliže není lidská moudrost spojená s Věčným a není posvěcena milostí Kristovou, stává se bláznovstvím. *MYP 253.2*

Kristova prostřednická služba

Dílo, kterým Syn Boží ve své Božské osobě spojil stvoření s Tvůrcem, smrtelné s Věčným, je velmi vhodným předmětem, který může naplňovat naše myšlenky po celý život. Účelem tohoto díla má být nejen spasení tohoto světa, řídicího se do záhuby, ale i utvrzení obyvatelů jiných světů o jejich oddanosti a věrnosti Bohu. Kristus otevřel neposlušným cestu pro návrat k věrnosti Bohu, a stejným činem postavil ochrannou zeď kolem těch, kteří již byli čistí, aby se nemohli znečistit. *MYP 253.3*

Zatímco se radujeme z toho, že jsou světy které nikdy nepadly, tyto světy vzdávají čest a slávu Ježíši Kristu za plán vykoupení, kterým spasí padlé Adamovy děti a obnoví nevinnou čistotu jejich povahy. Mocné rámě, které vytrhlo lidskou rodinu z bída zaviněné satanem, již zachovalo obyvatele jiných světů před pádem. Každá planeta letící nekonečným vesmírem je v starostlivé péči Nebeského Otce a Jeho Syna. Předmětem stejné péče je i padlé lidstvo. Kristus vykonává službu Prostředníka ve prospěch člověka a tímto prostřednickým dílem je udržován pořádek i v jiných světech. Není tento námět dostatečně vznešený a důležitý, aby zaujal naši mysl natolik že v nás vzbudí vděčnost a hluboký obdiv vůči Bohu? *MYP 254.1*

Duševní rozvoj

Otevírejte naši mládeži Písmo a obraťte jejich pozornost k pokladům, jež jsou v něm skryty. Naučte je vyhledávat klenoty pravdy. Mládež tím dosáhne duševních i duchovních sil, které nemůže poskytnout žádné studium filozofie. Rozsáhlé náměty o nichž Bible pojednává, důstojná jednoduchost inspirovaných výroků, vznešené náměty, poskytující duchu živé, pronikající světlo, zářící od trůnu Božího a osvětluující náš rozum, to vše rozvine naše duchovní schopnosti na výši jinak těžce dosažitelnou a vysvětlitelnou. *MYP 254.2*

Bible představuje neomezený prostor pro duchovní rozvoj, mnohem vyšší a vznešenější povahy, než může získat neposvěcený rozum; tak jako nebesa převyšují zemi. Bohem inspirované dějiny lidského pokolení jsou dostupné každému člověku. Každý může začít ve zkoumání od prvních rodičů, jak tito žili v Edenu ve svatosti, nevinnosti a radostném společenství s Bohem a anděly. Mohou narazit na vznik hříchu a vidět jeho hořké následky. Krok za krokem mohou sledovat následky neposlušnosti a nekajícnosti člověka až po spravedlivou odplatu za hřích. *MYP 255.1*

Nejvyšší vzdělání

Čtenář Bible může rozmlouvat s patriarchy a proroky; může pozorovat podnětné scény; může vidět Krista, jako vládce nebes rovného Bohu, sestupujícího k lidem s plánem vykoupení, aby v padlém člověku, sevřenému satanovými pouty, obnovil Boží obraz. Může sledovat Krista, jenž se přioděl naším lidstvím; žil třicet let jako člověk a položil svůj život jako oběť za hřích člověka, aby

jej zachránil od zahynutí. To je předmět, který si vyžaduje nejhlubších a nejsoustředěnějších úvah...

MYP 255.2

Duch člověka, který jednou pozná vznešené pravdy Božího zjevení, nebude nikdy uvažovat o světských tématech, odvrátí se od bezcenné literatury i radovánek znemravňujících dnešní mládež. Ti, kteří dleli nějaký čas ve společenství pisatelů bible, jež zapisovali činy slavných hrdinů víry, navrátí se od studia Písma na pole nových myšlenek se srdcem očištěným, duchem povzneseným, což by nezískali studiem ani nejslavnějších světských autorů nebo obdivováním Faraónů, Herodesů a Caesarů. MYP 255.3

Schopnosti mládeže nejsou ve většině případů neprobuzeny, protože zapomíná na to, že počátek moudrosti je bázeň Hospodinova. Daniel obdržel od Pána moudrost a umění proto, že se nenechal ovlivnit tím, co odporovalo zásadám jeho víry. Příčina, proč máme tak málo lidí vyššího vzdělání, obdařených stálostí a nepohnutelností tkví v tom, že se domnívají, že mohou dosáhnout vysokého cíle i bez společenství s Bohem. MYP 256.1

Bůh není lidmi uctíván se svatou bázní; náboženství lidí je často v přímém rozporu s jejich životem. Bůh nemůže člověku dát takové požehnání jaké by chtěl, neboť pýcha a vysokomyslnost člověka mu v tom brání. Bůh si přeje, aby se naše schopnosti rozhojnily všemi prostředky, jež nám jsou svěřeny. Člověk je stvořen pro vyšší, ušlechtlejší život, než jaký je ten, kterým žije. Naše pozemské žití je údobím daným k přípravě pro věčný život. MYP 256.2

Bible je nejlepší učitel

Jak velkolepé náměty k přemýšlení jsou našemu duchu nabízeny v Písmu svatém. Kde bychom našli vznešenější náměty pro náš obdiv? Kde bychom našli zajímavější náměty? Mohly by být srovnány objevy lidské vědy se zjevením tajemství duchovní vědy, obsažené v Písmu svatém? Může být nalezeno něco, co by vyvolalo hlubší myšlenky? MYP 257.1

Necháme-li k sobě promluvit Bibli, podá nám ponaučení, jaké nenajdeme nikde. Žel však, že se zaměstnáváme vším možným, jen ne pečlivým studiem Písma. Vášnivě hltáme literaturu hodnou zavržení, plnou nemožné fantazie, zatímco Bible se všemi poklady svatých pravd zůstává úplně zanedbána. Přijmeme-li svaté Slovo za pravidlo života, pak ono zjemňuje náš charakter, vzdělává a posvěcuje. Je to přece Boží hlas, který k nám promlouvá. Budeme mu věnovat pozornost? MYP 257.2

„Začátek učení Tvého osvěcuje a vyučuje sprostné rozumnosti.“ (Ž 119,130) Po boku toho, kdo zkoumá Písmo svaté, stojí andělé, aby ovlivnili a ozářili jeho ducha. Kristův příkaz zní dnes právě tak důrazně jako zněl jeho učedníkům: *„Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich život věčný míti, a tať svědectví vydávají o mně.“* (J 5,39) – RH Jan. 11, 1881 MYP 257.3

82. Hledejte v Písmu pro sebe

Mladí lidé by měli sami v Písmu bádát. Nemají se domnívat, že to postačí, když ti zkušenější hledají pravdu, a že ti mladší ji od nich mohou přijmout jako věrohodnou. Židé jako národ ztratili své postavení mezi národy, poněvadž byli od pravdy Bible odvráceni svými zákoníky, kněžími a staršími. Kdyby dbali Ježíšova učení a sami bádali v Písmu, nemuseli zahynout. ... *MYP 258.1*

Žádnému lidskému rozumu není možné pochopit všechno bohatství a všechnu velikost třeba jen jediného Božího zaslíbení. Jednoho uchvátí sláva z jednoho hlediska, druhého opět krása a milost z jiného pohledu, a duše je naplněna nebeským světlem. Kdybychom viděli všechnu tu slávu, zmalomyslněli bychom. Ale my můžeme snést mnohem větší zjevení hojných zaslíbení Božích, než z jakých se nyní těšíme. Jsem zarmoucena, pomyslí-li na to, jak se našemu zraku ztrácí plnost požehnání, která jsou nám určena. Spokojujeme se s chvilkovými kapkami duchovního osvětlení, zatímco bychom mohli denně chodit ve světle Jeho přítomnosti. – TM 109-111 *MYP 258.2*

83. Vytrvalost ve zkoumání Bible

„Prozkoumáváte Písma, poněvadž myslíte, že v nich máte věčný život.“ (J 5,39) Zpytovat, znamená usilovně hledat to, co se ztratilo. Je nutno zkoumat skryté poklady Slova Božího, protože bez nich se nejde obejít. Studujte i těžká místa a porovnávejte verš s veršem a poznáte, že Písmo samo je klíčem, pomocí kterého se jeho skryté komnaty otevírají. MYP 259.1

Ti, kteří studují učení Bible s modlitbou, budou nabývat stále více moudrosti. I jejich vlastní životní problémy budou rozřešeny, neboť Duch svatý na nich vykoná ono dílo zaznamenané v evangeliu Jana: *„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, on vás naučí všemu a připomene vám všechno, což jsem koli mluvil vám.“* (J 14,26) MYP 259.2

Bez vytrvalého a vážného studia nic vzácného neobdržíme. Jedině ti dosáhnou úspěchu, kteří se usilovně snaží. Nedomnívejte se, že se nám dostane poznání duchovních věcí bez námahy. Abychom objevili klenoty pravdy, musíme kopat hluboko, jako hledá horník vzácný kov v zemi. MYP 259.3

Ti, kteří pracují jen povrchně a nedbale, nemají zaručený žádný úspěch. Mladí i staří by měli číst Slovo Boží a nejen číst, ale s hloubavým duchem zkoumat. Tehdy jim Pán poslouží k porozumění a oni objeví skryté poklady. MYP 259.4

Nezaujatá mysl

Při studiu Písma se osvobodte od všech svých předsudků, zděděných názorů a vlastních myšlenek. Nestudujte Písmo svaté proto, abyste mohli obhájit své vlastní názory, ale pozorujte s pokorným srdcem i duchem, co k vám promlouvá Pán. Každý pokorný student, sedící u nohou Kristových, obdrží pravdu a dosáhne rozumnosti. Těm, kteří se cítí příliš moudří, takže studium Písma pokládají za zbytečné, Kristus praví: „Toužíte-li být moudří ke spasení, musíte být tiší a pokorní srdcem.“ MYP 260.1

Slovo Boží nikdy nečtěte ve světle svých starých názorů. Zkoumejte je pečlivě s modlitbou, v duchu zbaveném všech předsudků; poznáte-li během studia, že vaše ustálené názory nejsou ve shodě se Slovem Božím, nesnažte se Slovo Boží přizpůsobit svým názorům. Nenechejte se ovlivnit svými domněnkami a zvyky. Otevřete svůj duchovní zrak a podívejte se úžasným věcem ze zákona Božího. Poznejte co je psáno a postavte své nohy na Věčné Skále. MYP 260.2

Poznejme Boží vůli

Naše spasení závisí na poznání vůle Boží zjevené v Jeho Slově. Nepřestaňte nikdy hledat a toužit po pravdě; musíte poznat své povinnosti. Vy musíte poznat, co musíte činit, abyste byli spaseni. Bůh si přeje, abyste věděli, co On přikázal. Avšak vaše víra musí být vyzkoušena. Při zkoumání Písma musíte věřit, že Bůh je a že těm, kteří Ho horlivě hledají dává odplatu. MYP 260.3

Zkoumejte Bibli se srdce lačnicím a toužícím po duchovním pokrmu. Zahloubajte se do Písma, tak jako horník do země, aby našel žílu zlata. Své zkoumání neukončete dříve, dokud jste nepoznali, jaké mají být vaše vztahy k Bohu a jaká je Jeho vůle s vámi. – YI July 24, 1902 MYP 261.1

Bible má být studována s úctou

Přistupujme ke studiu Bible s úctou a s vědomím, že jsme v Boží přítomnosti. Odložme veškerou povrchnost a lehkomyšlnost. Některé části Slova Božího jsou snadno pochopitelné, ale pravý význam jiných statí není tak srozumitelný. Musíme proto trpělivě studovat a rozjímat a vroucně se modlit. Jakmile otevřeme Písmo, musíme prosit o osvětlení Duchem svatým. Pán zaslíbil, že nám ho dá. MYP 261.2

Duch, se kterým přistupujeme ke studiu Písma, rozhodne o tom, kdo bude vaším společníkem. Andělé světlosti budou s těmi, kteří v pokoře srdce prosí o Boží vedení. Otevíráte-li však Bibli neuctivě, s pocitem soběstačnosti, je-li vaše srdce naplněno předsudky, je satan po vašem boku a postaví jasné výroky Slova Božího v převráceném světle. – TM 107-108 MYP 261.3

84. Odměna usilovného studia Bible

Hledání pravdy odmění hledajícího na každém kroku a každý objev odkryje ještě bohatší pole ke studiu. Lidé se mění podle toho, o čem přemýšlejí. Zaujmou-li pozornost všední myšlenky a věci, takový člověk bude všední. Stává se, že člověk chce získat jen povrchní poznání Boží pravdy, a ani v tom není pilný. Takový neobdrží bohaté požehnání, jež by mu Bůh rád udělil. Pro mysl platí taková zákonitost, že se rozvíjí nebo ochabuje podle toho, jaké jsou rozměry věcí, s nimiž se seznamuje. *MYP 262.1*

Duševní síly se určitě omezí a ztratí způsobilost pochopit hluboký význam Božího Slova, nepodaří-li se je rázně a pevně přimět k hledání pravdy. Myšlenkový obzor se rozšíří, budeme-li sledovat vztahy biblických námětů, vzájemně srovnávat biblické citáty a duchovní věci porovnávat s duchovními. Jděte pod povrch, nejbohatší myšlenkové poklady čekají na zkušené a pilné studenty. – RH July 17, 1888 *MYP 262.2*

Bible vůdcem

Ať student pokládá Bibli za svého průvodce a pevně stojí na jejích zásadách. Pak může doufat, že dosáhne i toho nejvyššího cíle. – MH 465 *MYP 262.3*

85. Bible jako vychovatel

Písmo svaté jako vychovatel nemá soupeře. Bible je nejstarší a nejobsažnější historií, jakou lidstvo má. Pochází bezprostředně ze Studnice věčné pravdy; a božská ruka po věky ochraňovala její čistotu. Osvětluje velmi vzdálenou minulost, kam se lidské bádání marně snažilo proniknout. Jen v Božím Slovu spatřujeme moc, která položila základy této Země, a která sahá k nebi. Jedině zde nacházíme věrohodnou zprávu o původu národů. Jedině zde se podává historie našeho rodu, neposkvrněna lidskou pýchou nebo předsudkem. *MYP 263.1*

Hlas Věčného

Ve Slově Božím nacházíme podněty pro nejhlubší myšlenky a vznešené touhy. Zde se setkáváme s patriarchy a proroky a nasloucháme hlasu Věčného, jak promlouvá k lidem. Zde vidíme Majestát nebes, jak se sám ponížil, aby se stal naším zástupcem a naší jistotou, aby sám zdolal mocnosti temna a získal pro nás vítězství. Uctivé hloubání o takovýchto tématech nutně zjemní, očistí a zušlechťí srdce a současně naplní mysl novou silou. *MYP 263.2*

Ti, kdo pokládají za statečné a mužné chovat se lhostejně a pohrdavě k Božím požadavkům, prozrazují tak svou vlastní pošetilost a nevědomost. Zatímco se chlubí svou svobodou a nezávislostí, jsou ve skutečnosti otroky hříchu a satana. *MYP 263.3*

Pravá životní filozofie

Jasná představa o tom, kdo je Bůh a co požaduje od nás, vede k rozumné pokoře. Ten, kdo správně studuje Slovo Boží, se poučí o tom, že lidský rozum není všemocný, poučí se, že bez pomoci, kterou může poskytnout jedině Bůh, je lidská síla a moudrost pouhou slabostí a nevědomostí. *MYP 264.1*

Ten, kdo následuje Boží vedení, našel jediný pravý zdroj milosti a pravého štěstí a je schopen rozdávat štěstí všem, kteří jsou kolem něho. Nikdo se nemůže opravdu radovat ze života bez náboženství. Láska k Bohu očisťuje a zušlechťuje každý vkus a touhu, zesiluje všechnu lásku a rozjasňuje každou hodnotnou radost. Umožňuje člověku, aby ocenil a radoval se ze všeho, co je pravdivé, dobré a krásné. *MYP 264.2*

Avšak nade všechny úvahy, hodnota Bible spočívá v tom, že v ní je člověku zjevena Boží vůle. Zde se dovídáme o smyslu našeho stvoření a o prostředku, kterým lze tohoto účelu dosáhnout. Zde se učíme rozumně zdokonalovat současný život a zabezpečovat život budoucí. Žádná jiná kniha nedovede uspokojit dotazy našeho rozumu a touhu srdce. Tím, že lidé poznávají Slovo Boží a ostříhají jej, povstávají z největších hlubin ponížení, aby se stali syny Božími a společníky neposkvrněných andělů. – CT 52-54 *MYP 264.3*

86. Úcta k Bohu

Mládeži, zde na zemi máte dostatek příležitostí oslavovat Boha. Je však třeba, abyste svého ducha odvrátili od bezvýznamných marností tohoto světa a obrátili ho k věčným hodnotám. *MYP 265.1*

Doba, ve které žijeme, vyžaduje abychom zvlášť bedlivě pozorovali příkaz Spasitele: „*Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení.*“ (Mt 26,41) Největším pokušením pro vás je nedostatek úcty pro věci Boží. Bůh je veliký a svatý. Jeho příbytek, místo, kde se Jeho lid shromažďuje k pobožnosti, je každému pokornému věřícímu branou nebes. Chvalozpěv a zde promluvená slova Božími služebníky, jsou Jím určenými prostředky, kterými má být lid připraven pro nebeské společenství, pro ono vznešené shromáždění, kde nemůže být nic nečistého. ... *MYP 265.2*

Jak se máme chovat v Božím příbytku

Dnešní mládež velmi potřebuje uctivost. Jsem zděšená, když vidím, že děti a mládež zbožných rodičů tak nedbají na pořádek a vhodné chování v domě Božím. Služebníci Boží přinášejí lidu slova života a někteří si čtou, jiní si šeptají a smějí se. Hřeší tím, že se ohlíží kolem sebe, a protože upoutávají pozornost svého okolí. Zůstane-li tento zvyk nepokárán rozmnoží se a ovlivní i jiné. *MYP 265.3*

Děti a mládež si nikdy nesmí myslet, že mohou být hrdí na netečnost a lhostejnost ve shromáždění, kde je Pán uctíván. Bůh vidí každou neuctivou myšlenku a čin. To vše je zaznamenáváno v nebeských knihách. On praví: „*Znám skutky tvé.*“ Před Jeho zpytavým zrakem nezůstane nic ukryto. Jestliže sis zvykl na nepozornost a lhostejnost v domě Božím, snaž se všemožně to napravit a dokaž, že máš sebekázeň. Zvykej si na úctu tak dlouho, dokud se nestane součástí tvé bytosti. *MYP 266.1*

Mějte k domu Páně i jeho službě úctu a svým šepotem nerušte kázání. Kdyby ti, kteří takto hřeší, mohli vidět anděly jak je pozorují a zapisují jejich činy, užasli by a zastyděli by se. Bůh miluje pozorné posluchače. Zatímco lidé spali, nepřítel zasíval koukol. *MYP 266.2*

Nesmíme zacházet bezstarostně a lhostejně s ničím posvátným, s ničím co náleží k pobožnosti. Slyšíte-li Slovo života, nezapomeňte, že nasloucháte Božímu hlasu skrze Jeho služebníka. Nebud'te nepozorní, aby vám tato slova neunikla. Přijmete-li je, uchrání vaše nohy, aby nezakoply, nebo nezbloudily na špatné cesty. *MYP 266.3*

Neúcta k náboženským věcem

Jsem velmi zarmoucená nad tím, že tak mnoho mladých lidí, kteří vyznávají že věří, mají velmi chabé poznání ve věci obrácení. V jejich povaze nedošlo k žádné změně. Nechápu vážnost křesťanského vyznání. Jejich chování je neslučitelné s jejich náboženským vyznáním. Kdyby byli opravdu syny a dcerami Božími, nepoddávali by se pošetilosti a nepodlehli by svůdným řečem a chování druhých. Člověk, který je rozhodnut dosáhnout vytčený cíl a touží vejít do Božího království, potře s určitostí každou snahu o zesměšnění Božích věcí. *MYP 266.4*

Být lhostejný v tomto případě, je víc než nebezpečné, neboť není většího bláznovství, než je bezstarostnost a lehkovážnost. Žel, všude je možné spatřit mladé lidi, postižené touto strašnou netečností. Takovým se raději vyhněte, protože jsou pro vás nebezpeční. A jestli mluví, že jsou křesťané, je tím víc třeba se jich obávat. Jejich rozum zůstal na nízkém stupni poznání; snadněji vás stáhnou k sobě, než aby se vám podařilo jejich myšlení a jejich způsob života povznést a zušlechtit. Proto vyhledávejte společnost takových přátel, u kterých vidíte slušnost v řeči i v chování. *MYP 267.1*

Dělejte to nelepší co je ve vás, abyste zvěštovali Boží slávu; vyhledávejte společnost těch, kteří umí uchovat rozdíl mezi svatým a obecným. Chcete žít podle svatých myšlenek a ideálů? Vyhledejte si společnost těch, kteří budou spolu s vámi usilovat žít dle správných zásad. Kéž všechny vaše činy směřují k jednomu cíli: zajištění budoucího života s věčným štěstím. – YI Oct. 8, 1896 *MYP 267.2*

87. Dobře založená naděje

Jak poznáte, že jste přijati Bohem? Studujte Jeho Slovo s modlitbou. Neodkládejte je pro jakoukoli jinou knihu. Tato kniha usvědčuje z hříchu. Odhaluje jasně cestu spasení. Dává naději na velkou a slavnou odměnu. Odhaluje vám dokonalého Spasitele a učí vás, že jedině skrze Jeho bezmeznou milost můžete očekávat spasení. *MYP 268.1*

Nezanedbávejte modlitby v ústraní, neboť tyto jsou duší náboženství. Na vroucích a horlivých modlitbách prostě za čistotu duše. Prostě tak vroucně, tak horoucně, jako by jste prosili za svůj smrtelný život, kdyby byl v sázce. Setrvejte před Bohem, dokud nevýslovná touha po spasení není ve vás vyvolána a dokud nemáte sladkou jistotu odpuštění hříchů. *MYP 268.2*

Naděje na věčný život musí mít dobrý základ. Je něčím, co musí být vyřízeno mezi Bohem a vaší vlastní duší – vyřízeno pro věčnost. Domnělá naděje a nic více, přivede vás na zahynutí. Protože skrze Slovo Boží můžete buď stát, nebo padnout, musíte v Něm hledat vysvětlení vašeho případu. Ono vám ukáže co máte dělat, chcete-li se stát pravými křesťany. Neodkládejte vaši zbraň a neopouštějte bojiště, dokud jste nezvítězili a nemáte radost z vítězství ve vašem Vykupiteli. – 1T 163-164 *MYP 268.3*

Část IX. – Čtení a hudba

Mladí mužové a ženy, čtěte literaturu, která vám dá pravé poznání a která bude pomoci celé rodině. Řekněte se vši rozhodností: „Nebudu utrácet převzácné chvíle četbou toho, co pro mně nemá žádný užitek a co mně jen mrzačí pro službu jiným. Celý svůj čas a myšlenky zasvětim získávání schopností pro Boží službu. Zavřu svoje oči před nízkými a hříšnými myšlenkami. Moje uši patří Pánu a nebudu naslouchat lstivému našeptávání nepřítele. Můj hlas nepropůjčím ničemu, co není pod vlivem Ducha Božího. Moje tělo je chrámem Ducha svatého a každá síla mé bytosti bude zasvěcena ušlechtilým záměrům.“ – 7T 64 *MYP 270.1*

88. Volba literatury

Výchova není ničím jiným než přípravou tělesné, rozumové i duchovní síly k nejlepšímu splnění životních povinností. Vyrvalost, stálost a síla rozumové činnosti ubývá nebo vzrůstá podle toho, jak je používána. *MYP 271.1*

Nejeden mladý člověk rád čte. Čte vše, co mu přijde pod ruku. Mladí přátelé, buďte opatrní na to, co čtete a co slyšíte. Dostalo se mi naučení, že vám hrozí největší nebezpečí, že se zkazíte nevhodnou četbou. Satan dovede tisícerými způsoby zviklat mysl mládeže. Bez bdělosti nemohou být ani na okamžik bezpeční. Je zapotřebí velké opatrnosti, aby se nestali obětí svodů nepřítele. *MYP 271.2*

Vliv nezdravé četby

Satan ví, že mysl je do značné míry ovlivněna tím, čím se sytí. Snaží se strhnout mladé i starší ke čtení smyšlených povídek, bájí a podobné literatury. Kdo, čte takové knihy nemůže ani konat své povinnosti. Žijí v neskutečném světě, netouží po tom, aby četli v Písmu svatém, aby se živili nebeskou mannou. Mysl, která má být posílněna je zeslabena a nemůže ani uvažovat o velkých pravdách, týkajících se Kristova poslání a díla, o pravdách, jež by mysl zocelily, podnítily představitost a zažehly mocnou, upřímnou touhu zvítězit jako zvítězil Kristus. *MYP 271.3*

Nepřátelé duchovního života

Kdyby byla zničená velká část vydávaných knih, byla by tím postavena hráz proti nebezpečné nákaze, která koná strašnou práci na lidském srdci i duši. Zamilované romány, lehkovážné a vzrušující historiky, ba i takzvané náboženské romány, v nichž může být nějaká perlička mravního naučení, jsou pro čtenáře škodlivé. Mnohý autor může do svého románu vložit i náboženské výrazy, působit na cit čtenáře, ale ve většině případů koná zde úspěšné dílo satan, oděný za anděla světlosti, aby jeho klam byl tím působivější. Nikdo není tak bezpečný, tak pevný a vkořeněný ve správných zásadách, aby mohl tyto děje číst bez nebezpečí špatného vlivu na duši. *MYP 272.1*

Čtenáři vymyšlených dějů se věnují převážně takovým zábavám, které boří duchovní život a zatemňují krásy posvátných stránek. Špatná četba probouzí nezdravé pohnutky, vzrušuje obrazotvornost natolik, že mysl není schopná činnosti, odvádí od modlitby a udělá člověka neschopného pro jakoukoli duchovní činnost. *MYP 272.2*

Bůh obdařil mnohé z naší mládeže vysokými schopnostmi, ti je však často zeslabili a po léta nerostli v poznání pravdy následkem špatné volby čtení. Ti, kteří s brzkým příchodem Páně očekávají na tu předivnou změnu, „kdy naše smrtelné tělo obleče nesmrtelnost“, měli by v době milosti usilovat o dosažení vyšší úrovně. *MYP 272.3*

Milí mladí přátelé! Postavte si sami otázku: Jaký účinek má na vás ta vzrušující četba? Můžete po takovém čtení otevřít Bibli a číst se zájmem Slovo života? Nezdá se vám v takové chvíli to svaté, Boží Slovo nudné? Ty různě vymyšlené děje přímo zhypnotizovaly vaši duši, zničily její zdravou pružnost a zabránily upřít cele vaši mysl na důležité, vznešené pravdy, jež se týkají vašeho věčného blaha. *MYP 273.1*

S rozhodností odmítněte všechny pochybné, bezcenné romány, které neposilují váš duchovní život, ale naopak plní vaše nitro a vaši mysl špatnými a lehkomyšlnými pouty. Jejich účelem je, aby z vašeho zřetele odstranily Ježíše a Jeho učení. Varujte se všeho, co by vaše myšlenky svádělo z pravé cesty. Svou mysl nezatěžujte bezcennými romány, které nemohou posílit vaše rozumové schopnosti. Vaše myšlenky budou podobné tomu, co jako svůj duchovní pokrm čtením přijímáte. *MYP 273.2*

Kniha knih

Náboženskou zkušenost člověka poznáme podle toho, jaké knihy čte ve volných chvílích. Chce-li mít mladý člověk zdravé smýšlení a správné náboženské zásady, musí mít společenství s Bohem skrze Jeho Slovo. Bible je našim vůdcem k lepšímu a vyššímu životu, neboť ukazuje cestu

spásy v Kristu. Bible obsahuje nejvznešenější a nejzajímavější děje a životopisy, jaké kdy byly napsány. Lidé, jejichž představy nejsou dosud porušeny brakovými romány, budou v Bibli vidět nejzajímavější knihu. *MYP 273.3*

Bible je knihou všech knih. Miluješ-li Slovo Boží a dle možnosti v něm bádáš, abys dosáhl všech pokladů pravdy a naučil se činit dobré skutky, můžeš si být jist, že tě Ježíš k sobě táhne. Nestací však nahlédnout do Písma svatého jen příležitostně a myslet si, že tak získáme porozumění Kristových pravd a touhu vyhovět Jeho požadavkům. Mnohé poklady Slova Božího mohou být objeveny jedině tehdy, ponoříme-li se do jeho hlubin. *MYP 274.1*

Tělesný člověk nechápe duchovní pravdy, ale člověk obrácený je s radostí přijímá. Kniha, která nás dříve nezajímala, protože nám zjevovala pravdy, které káraly naše hříchy, se stane pravým pokrmem pro duši, radostí a potěšením života. Slunce pravdy ozáří její listy z nichž k nám promlouvá Duch svatý. ... *MYP 274.2*

Všichni, kteří si libovali v lehké četbě, měli by nyní věnovat svou pozornost přepevnému prorockému slovu. Vezměte si Bibli a začněte s novým zájmem studovat posvátné zprávy Starého i Nového zákona. Čím častěji a pilněji budete Bibli zkoumat, tím krásnější se vám bude zdát a tím méně zalíbení budete mít v lehké četbě. Připoutejte si tuto vzácnou knihu k srdci. Stane se vám přítelem a vůdcem. – YI Oct. 9, 1902 *MYP 274.3*

89. Příklad Efezských

Když se Efezští obrátili, změnili své zvyky i způsob života. Pod přesvědčujícím vlivem Ducha svatého pochopili původ a tajemství své modloslužby. Přišli, vyznávali své hříchy i zlé činy a jejich duše byly naplněné svatým rozhořčením, že tak dlouho holdovali modloslužbě a tak dlouho četli knihy, z nichž přijímali satanovy metody. Rozhodli se, že se úplně odvrátí od modloslužby a ty drahé knihy, jež je udržovaly tak dlouho v klamu, že spálí. Tím veřejně dokázali opravdové obrácení k Bohu. ... *MYP 275.1*

Tak Efezští obětovali plamenům ty knihy, které dříve panovaly nad jejich svědomím, ovlivňovaly jejich mysl, jejichž čtení považovali za požitek – a obrátili se k čistému evangeliu. Mohli je prodat, ale tím by se zlo šířilo dále. Od té chvíle úplně zavrhlí satanovo tajemství, čarodějné umění a nepravou vědu v porovnání s čistotou a krásou získané pravdy. Táži se mladých, kteří se připojili k pravdě, zdali jste i vy spálili podobné čarodějné knihy? *MYP 275.2*

Kouzelné knihy dneška

Neobviňuji vás z hříchu, kterým byli poskvrnění Efezští. Netvrdím, že jste se obírali nějakými čáry, nebo kouzly jako oni. Neříkám, že byste se zasvěcovali do tajemství kejkliřů, nebo se přátelili se zlými duchy. Nemáte však čtením zkažených románů spojení s původcem všelikého hříchu, který je i vůdcem oněch modlárů a kejkliřů? Nepřijímáte tak naučení boha tohoto světa a knížete temnosti? Nepodřizujete se tak jeho klamu? Nejste si vědomi jeho práce, která se shodovala s vaším životem před vaším obrácením? Nepropůjčili jste se za vyjednavče satanovy, nestýkali jste se prostřednictvím čtení s mocí zlých andělů, neoklamali jste tak své duše i duše svých bližních? *MYP 275.3*

Jaký je tedy váš vztah k těm okouzlujícím knihám? Co jste četli? Jak jste využili svůj čas? Studovali jste svatá proroctví, abyste uslyšeli Boží hlas, co vám mluví ze svého Slova? Celý svět je zaplaven knihami šířícími pochybnost, nevěnost, nevěru a bezbožnost. Z větší části jste čerpali sílu k vykonání své úlohy z takových knih, které jsou okouzlujícími knihami. Ony vytlačí Boha z vašeho srdce a oddělí duši od dobrého Pastýře. *MYP 276.1*

Když mysl není schopná chápat vznešené myšlenky

Knihy, které jste četli, byly často sepisovány satanovými nástroji, aby nás okouzly svou tajuplnou teorií pro službu satanovu. Je velký počet nevěreckých knih, které ovlivňují a pletou smysly čtenářů. Satan do nich vdechl svůj zhoubný vliv, kterým je duše čtenářů napadená jako nakažlivou malárií. *MYP 276.2*

Smyslné literatury je na světě veliké množství. Takové čtení naplní duši nerozumnými představami a vyvolává odpor vůči pravdě a zbožnosti. Tím způsobem je mysl neschopná chápat vznešené myšlenky, neschopná trpělivého a vytrvalého bádání Bible, která je tou pravou knihou vedoucí vás do Božího ráje. *MYP 277.1*

Velké množství knih je napsáno o metodách získávání bohatství a slávy tohoto světa, jako by tím byl získán pas do nebeské vlasti. Kolik děl bylo napsáno o odvážných kouscích lidí, jejichž život neozářil ani jediným paprskem cestu do lepší vlasti. *MYP 277.2*

Knihy, které svádějí z pravé cesty

Kolik knih popisuje války a krveprolití a odvádí tak mládež z pravé cesty. Při čtení takových knih stojí jim satan po boku, aby je takto připravoval na válečné ovzduší. V tisících lidech vře krev a láká je k vykonání podobných krutostí. Je též mnoho, nemravných a neslušných knih, které v srdci mládeže probudí smyslné touhy a vášně a odvedou ode všeho, co je svaté a čisté. *MYP 277.3*

Měli jste okouzlující knihy, jejichž obsah a ilustrace podněcoval ten, který byl kdysi jako vznešený anděl na dvoře nebeském. ... *MYP 277.4*

Zničení kouzel satanova čarodějnictví

Ptám se vás, zda by neměly být takové okouzlující knihy spáleny. V domě satanově jsou svůdná místa, kde se holduje nemravnosti, ale je jeden neviditelný svědek, který vydává svědectví i o všech skutcích konaných v temnosti. Satan předsedá shromáždění domýšlivých, pyšných a lehkomyslných lidí, on je rozhodujícím činitelem ve všech lehkovážných scénách. Je tam přítomen v přestrojení. Od něho a kolem něho prýští kouzelná moc, které podlehnou svět, ba i sbor a činí pak takové věci, o kterých se jim dříve ani nesnilo, že by je vůbec někdo činil. Kdyby takoví věděli, na jak nízkou úroveň upadnou, divili by se jako kdysi Hazael, když mu prorok mluvil o jeho budoucím životě. ... *MYP 278.1*

Každý muž, žena i dítě, které nevede Duch Boží, je vydán mocnému a kouzelnému satanovu vlivu a svými skutky odvede i jiné ze stezky pravdy. Pronikne-li však srdce přetvářející milost Kristova ovládne duši spravedlivé rozhořčení, že se hříšník tak dlouho nezajímal otázkou spasení, kterou Bůh pro něho připravil. Tehdy v síle milosti Boží přetrhne všechny svazky se satanem a své tělo, mysl i duši předá cele Bohu. Dle příkladu Efezských přetrhne i poslední nitky kouzelného spojení se satanem. Opustí prapor knížete temnosti a vstoupí pod kreví skropenou korouhev knížete Immanuele a svůdné, okouzlující knihy spálí. – YI Nov. 16, 1883 *MYP 278.2*

90. Správný duševní pokrm

Co mají číst naše děti? To je vážná otázka vyžadující i vážnou odpověď. S lítostí pozoruji, že naše křesťanské rodiny odebírají deníky a týdeníky proto, že v nich vycházejí romány na pokračování, které zanechávají špatný vliv na duši. Pozorovala jsem ty, jejichž celý zájem byl soustředěn na takovou literaturu. Jejich předností mohlo být slyšení nebo čtení Slova Božího, v němž by se seznámili se zásadami víry, ale oni vyrostli bez zbožnosti. *MYP 279.1*

Mládež potřebuje k budování svého charakteru ten nejlepší materiál – lásku, bohabojnost a poznání Ježíše Krista. Mnozí však nemají jasnou představu o pravdě, která je v Ježíši. Jejich mysl se kochá vzrušujícími historkami. Žijí ve svých falešných představách a nejsou schopni vykonávat své denní povinnosti. *MYP 279.2*

Následky četby románů

Pozorovala jsem děti, kterým bylo dovoleno vyrůstat v takových představách. Ať zůstanou doma, nebo odejdou do ciziny, jsou nespokojené, zasněné a neschopné uvažování o hodnotných věcech. Ušlechtilé schopnosti, které mohly vést k vyšším cílům, jsou mařeny všedními a špatnými věcmi a dotyční pak zůstanou trvale na nízkém stupni a jen stěží se povznesou k vyššímu myšlení. Zabývání se duchovními věcmi a hovory o nich jsou jim odporné. *MYP 279.3*

Duševní pokrm, který si takto oblíbili, je místo budování ničí a vzbuzuje nečisté a smyslné myšlenky. Litovala jsem je, když jsem pozorovala jejich věčnou ztrátu zaviněnou tím, že zanedbávají osvojit si poznání Ježíše Krista, v němž se soustřeďuje veškerá naše naděje na věčný život. Kolik času, v němž mohli studovat vzor pravé dobroty, zbytečně vyplývají bezcenným čtením. *MYP 280.1*

Znám osobně některé, kteří zlozvyky ve čtení přišli o zdravou mysl. Jdou životem se zvrácenou představivostí a zveličují každou nepatrnou potíž. Věci, jichž by si zdravá, rozumná mysl ani nepovšimla, jsou pro ně nesnesitelnou těžkostí, nepřekonatelnou překážkou. Pro ně je život neustálé přitížení. *MYP 280.2*

Ti, kdo si zvykli na čtení vzrušujících románů, mrzačí své duševní síly a zneschopňují je pro energické myšlení a studium. Jsou muži a ženy v pokročilém věku, kteří se nikdy nevzpamatovali z následků nesprávné četby. *MYP 280.3*

Zvyky přijaté v dřívějších letech, se zakořenily a opravdovým úsilím bylo dosaženo jen částečných úspěchů v jejich odstranění. Mnozí nikdy nedocílili původní svěžesti své duše. Všechny jejich pokusy stát se praktickými křesťany zůstanou pouhými pokusy. Předsevzetí zůstanou jen předsevzetími. Nejsou schopni žít život podobný životu Kristovu a slepě pokračují ve čtení literárního braku. *MYP 280.4*

Ani po fyzické stránce není účinek méně zhoubný. Jejich vášeň ve čtení zbytečně přetěžuje jejich nervovou soustavu. V některých případech díky neúměrné četbě utrpěli mladí nebo starší čtenáři mozkové i nervové poruchy a skončili jako choromyslní. Nervy a myšlenky stále napnuté se tak vyčerpávají, že následkem toho je duševní porucha. *MYP 280.5*

Duševní opilci

Je-li duše přeplněna touhou po čtení napínavých dějů, zničí se čistota mravního citu. Pak není taková duše upokojena dříve, dokud se nedostane k nezdravému pramenu a napije se z něho. Viděla jsem mladé dívky, vyznavačky křesťanství, které byly nešťastné, když neměly v ruce nějaký román nebo novelu. Jejich duše tak toužila po vzrušení, jako opilec po alkoholu. Tato třída mládeže nebyla opravdu oduševnělá, jejich život nesvítil na cestu bližním nebeským světlem, ozařujícím pramen pravého poznání. Jejich náboženské přesvědčení je mělké. Kdyby před sebou neměli stále podobné čtení byla by pro ně nějaká naděje, ale oni po něm toužili a opatřili si je. *MYP 281.1*

S bolestí pozoruji, jak mladí mužové a ženy takto ničí své schopnosti pro život a prakticky se nepřipraví na věčný život v nebeském společenství. Nemohu pro ně nalézt lepší výraz než „duševně opilí“. *MYP 281.2*

Nestřídmé čtení zhoubně působí na rozum a ničí jej, jako nestřídmost v jídle a pití. *MYP 281.3*

Lék

Nejlepší způsob jak zamezit vzrůstu zlého plevelu je včasné osetí půdy dobrým semenem. Lidskou duši máme s největší péčí opatrovat a ošetřovat a sít do ní vzácné sítě biblické pravdy. Pán nám ve svém životě ukázal pravidlo svatého života. ... *MYP 282.1*

Inspiroval svaté muže, aby pro nás zaznamenali Jeho předpisy a rady, jak uniknout nebezpečím, jež na nás číhají na naší stezce života. Ti, kteří bádají v Jeho Slově a jsou Mu poslušní, budou obeznámeni s těmito věcmi. Uprostřed nebezpečí posledních dnů má každý člen církve dobře rozumět základům své naděje a víry; základům, které nejsou složité pro porozumění. A přece naše duše mohou být naplněny tak mnohými vzácnými věcmi, chceme-li růst ve známosti Pána našeho Ježíše Krista. – CTBH 123-126 (1890) *MYP 282.2*

První kroky do hříchu

Než se křesťan dopustí zjevného hříchu, probíhá v jeho srdci dlouhý proces, utajený světu, jímž se hřích připravuje. Duše neklesne náhle ze stavu čistoty a svatosti a nepropadne náhle neřesti, zkaženosti a zločinnosti. Je zapotřebí jisté doby, než ti, kdož byli stvořeni k Božímu obrazu klesnou tak, že se přiblíží zvířeti, nebo satanovi. Stačí uzříti a už se měníme. Obíráme-li se nečistými myšlenkami, zvyká si naše mysl na hřích; a hřích, který se nám kdysi ošklivil, se nám začne zdát příjemný. – PP 459 *MYP 282.3*

91. Bible je nejzajímavější knihou

Jak staří tak i mladí zanedbávají Písmo. Nečiní z něho předmět svého hloubání, směrnici svého života. Zejména mládež se provinuje tímto zanedbáváním. Mnozí z nich si najdou čas na čtení jiných knih, ale Kniha, která přesně ukazuje cestu k věčnému životu, není předmětem jejich každodenního studia. Jalové povídky jsou pozorně čteny, zatímco Bible je zanedbávána. Tato kniha je naším průvodcem k vyššímu, posvěcenějšímu životu. Mládež by ji prohlásila za nejzajímavější knihu, kterou kdy četla, kdyby nebyla její obrazotvornost zvrácena čtením vylhaných románů. MYP 283.1

Myšlenky mládí nebudou mít úspěch v úsilí po dosažení svého ušlechtilého vývoje, budou-li zanedbávat nejvznešenější zdroj moudrosti – Slovo Boží. Že jsme na světě Božím, ve společnosti Stvořitele, že On nad námi bdí a miluje nás a pečuje o nás – to jsou obdivuhodná témata k přemýšlení a uvádějí mysl do rozlehlých, vznešených oblastí rozjímání. Ten, kdo otevře mysl a srdce zamýšlení se nad takovými tématy jako jsou tato, nikdy nebude uspokojen otřepanými, senzačními náměty. MYP 283.2

Závažnost usilování o důkladnou znalost Písma svatého stěží může být oceněna. „*Bohem vdechnuta*,“ může nás učinit „*moudrými ke spasení*,“ činíc člověka Božího „*dokonalým, ke všelikému skutku dobrému hotovým*.“ (2 Tm 3,15-17) Bible má ten největší nárok na naši pokornou pozornost. Neměli bychom se spokojit povrchní znalostí, nýbrž měli bychom usilovat o poznání smyslu slov pravdy, zhluboka se napojit duchem svatého Písma. – CT 138-139 MYP 283.3

Zobrazení hříchu

Knihy s napínavými náměty, uveřejňované a rozšiřované jenom pro zisk, by mládež raději nikdy neměla číst. V takových knihách je ďábelské kouzlo. Srdcervoucí vypravování o zločinech a ohavnostech mají na mnohé čarovnou moc, povzbuzující je k poznání toho, co mohou dělat, aby se zviditelnili právě těmi nejdarebnějšími skutky. Ohavnosti, nelidskosti, bezuzdné úskoky, tak živě líčené v některých přísně historických spisech, měly na mnohé lidi tak nakažlivý vliv, že je svedly k páchaní podobných skutků. MYP 284.1

Knihy, ve kterých jsou vylíčeny ďábelské činy lidí, bývají uváděny ke škodě čtenářů. Tyto strašlivé podrobnosti si nezaslouží, aby byly zvětšeny a měly místo v naší paměti; nikdo, kdo věří Boží pravdě, by se neměl podílet na tom, aby je uchoval pro příští pokolení. Je-li rozum krměn a drážděn takovou zkaženou potravou, myšlenky se stanou nečistými a chlípnými. – CT 133, 134 MYP

284.2

92. Dobře střež vchody do duše

„Přede vším, čehož se stříci sluší, ostříhej srdce svého,“ zní rada mudrcova, „nebo z něho pochází život.“ (Př 4,23) Jak člověk myslí v srdci svém, takový je. Srdce se musí obnovovat božskou milostí, jinak je zbytečné usilovat o čistotu života. Kdo se snaží bez Kristovy milosti vytvořit šlechetný, ctnostný charakter, staví svůj dům na pohyblivém písku. Při prudkém náporu pokušení určitě padne. Úpěnlivou prosbou každé duše by měla být Davidova modlitba: *„Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých.“* (Ž 51,12) A když jsme se stali účastníky Boží milosti, musíme usilovat o dokonalost, abychom *„mocí Boží ostříhání byli skrze víru k spasení“* (1 Pt 1,5) MYP 285.1

Musíme ovšem vynaložit určité úsilí, abychom odolali pokušení. Ten, kdo se nechce stát kořistí satanových úkladů, musí dobře střežit hradby své duše. Musí se vyhýbat čtení, dívání, nebo poslouchání toho, co podněcuje nečisté myšlenky. Neměli bychom připustit, aby naše mysl prodlévala byt' mimovolně u každého předmětu, který nám nastrčí protivník naší duše. *„Protož přepášíce bedra mysli své,“* praví apoštol Petr, *„a střízliví jsouce... nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest i vy svatí ve všem obcování buďte.“* (1 Pt 1,13-15) Pavel praví: *„Kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobro pověstné, jestli která ctnost a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlejte.“* (Fp 4,8) K tomu je zapotřebí opravdové modlitby a neustálé bdělosti. Musí nám pomáhat stálý vliv Ducha svatého, který pozvedá naši mysl a navyká ji prodlévat u čistých a svatých věcí. Musíme také pilně studovat Slovo Boží. *„Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval vedle slova tvého.“* (Ž 119,9) *„V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě“* (Ž 119,11) praví Žalmista. – PP 460 MYP 285.2

Plevy a pšenice

Milá mládeži, přestaňte číst časopisy obsahující romány. Odložte všechny novely. Učiníme dobře, když svůj dům očistíme od takových časopisů, které jsou plné karikatur, zesměšňujících lidskou důstojnost. Takové kresby pocházejí od nástrojů satanových. Mládež si nemůže dovolit, aby svou duši otravovala takovými věcmi. *„Co je té plevě do pšenice? Dí Hospodin.“* (Jr 23,28) MYP 286.1

Máme se připravit na vznešený úkol. Svět čeká na záchranu. ... Jak si někdo může dovolit vzhledem na velikost práce, proplýtvat vzácný čas i prostředky svěřené mu od Boha ke konání věcí, které neslouží pro jeho dobro, ani k oslavě Boží? – YI Aug. 14, 1906 MYP 286.2

93. Budování křesťanského charakteru

(Toto bylo poslední poselství sestry Whiteové pro mladé lidi, napsané během její poslední nemoci.)

Jsou životně důležité knihy, na které naše mládež ani nepohlédne. Jsou zanedbávány, protože nejsou tak zajímavé jako některá lehčí četba. *MYP 287.1*

Měli bychom doporučit mladým takovou literaturu, která sama povznáší křesťanský charakter. Nejdůležitější body naší víry by měly být vštípeny do paměti mladých. Oni se na tyto pravdy jen zběžně podívali, neměli však možnost se s nimi obeznámit tak, aby je studovali se vší horlivostí. Naše mládež by měla číst to, co by mělo zdravý, posvěcující účinek na mysl. Potřebují právě toto, aby pochopili skutečný význam náboženství. Je mnoho dobré četby, jež není posvěcující. *MYP 287.2*

Nyní nadešel náš čas a příležitost, abychom usilovně pracovali pro mládež. Řekněte mladým lidem, že jsme teď v nebezpečné krizi a že potřebujeme vědět, jak rozeznat opravdovou zbožnost. Naše mládež potřebuje pomoci, povznést a povzbudit, ale správným způsobem, ne snad tak, jak by po tom toužila, ale tak, aby jí to pomohlo povznést mysl ke svatosti. Potřebuje dobré, posvěcující náboženství víc, než cokoli jiného. *MYP 287.3*

Neočekávám, že budu ještě dlouho žít. Moje práce je téměř ukončena. Řekněte naší mládeži, že chci, aby ji moje slova povzbuzovala k takovému způsobu života, který nejvíce odpovídá duchu nebes, aby na jiné působila zušlechťujícím vlivem. *MYP 287.4*

Zřízení čtenářského kursu je doporučeno

V noci jsem vybírala a stranou odkládala knihy, které nejsou pro mládež vůbec vhodné. Měli bychom pro ni vybírat knihy, jež je povzbudí k opravdovému způsobu života a povedou ji ke studiu Božího Slova. To mi bylo zjeveno již v minulosti a usoudila jsem, že s tím před vás předstoupím a zdůrazním to. Nemůžeme si dovolit, abychom mládeži dávali bezcennou četbu. Knihy jsou požehnáním pro mysl a potřebou pro duši. Na tyto věci se díváme příliš lehkomyslně, proto by se naši lidé měli seznámit s tím, co říkám. *MYP 288.1*

Nemyslím si, že budu mít pro náš lid více svědectví. Naši lidé pevných zásad vědí, co je dobré pro rozmach a pokrok díla. Ale s láskou k Bohu ve svém srdci se musí pustit hlouběji a hlouběji do studia Božích věcí. Nesmírně ráda bych viděla, kdyby naše mládež měla vlastní kvalitní četbu, později by si ji starší také mohli opatřit. Musíme se soustředit na náboženskou přitažlivost pravdy. Musíme mít mysl i hlavu otevřenou pro pravdy Božího Slova. Satan přichází, když se toho lidé nejméně nadějí. Proto se nesmíme spokojit s tím, že poselství výstrahy bylo jednou dáno. Musíme je dávat znovu a znovu. *MYP 288.2*

Mohli bychom zahájit tak zajímavé přednáškové kurzy, které by připoutaly a ovlivnily mnohé myslí. Bude-li mi popřáno života pro další úsilí, ráda bych pomohla připravit knihy pro mládež. *MYP 288.3*

Je třeba vyvinout úsilí, aby mysl mládeže byla ovlivněna a zformována posvěcující Boží pravdou. Upřímně si přeji, aby naše mládež pochopila správný význam ospravedlnění z víry, a aby usilovala o přípravu charakteru pro věčný život. Nebudu dlouho živa a proto zanechávám toto poselství mladým, aby se neminuli vytčeného cíle. *MYP 289.1*

Napomínám své bratry, aby povzbudili mládež, aby si vysoce vážila poznání a milosti Boží. Neustále se modlete o to, aby vaše mysl vnímala hodnotu pravého náboženství. Upozorňujte mládež na požehnání a půvab svatosti a milosti Boží. Vždy mne to trápilo, poněvadž vím, že to bylo zanedbáno. *MYP 289.2*

Nemám jistotu, že můj život bude ještě dlouhý, ale cítím, že mně Pán přijal. On ví, jak jsem velmi trpěla, když jsem byla svědkem přizemnosti života v jakém jsou takzvaní křesťané. Byla jsem si vědoma, že je bezpodmínečně nutné, aby v mém životě bylo vidět pravdu, a aby moje svědectví šlo mezi lid. Chci, abyste učinili vše, aby se moje spisy dostaly do rukou lidí v cizích zemích. *MYP 289.3*

Řekněte mladým, že měli mnoho duchovních předností. Bůh si přeje, aby vážně usilovali o to, aby se pravda dostala mezi lid. Mám dojem, že je to mojí zvláštní povinností na to upozorňovat. –
FE 547-549 *MYP 289.4*

94. Účinek literatury

Mnohý mladík řekne: „Nemám čas ke studiu svého úkolu.“ Co však činí? Mnozí využijí každou minutu, aby mohli vydělávat prací přes čas o několik haléřů více. Kdyby však tento čas věnovali studiu Bible a uposlechli by jejich rozkazů, získali by a uspořili by více, než co získali prací přes čas. Ušetřili by to, co vydávají na mnohé ozdoby a přitom si zachovali neporušené duševní schopnosti k chápání tajemství pobožnosti. *„Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina...“* (Ž 111,10) MYP 290.1

Tatáž mládež, která vyznává křesťanství, podrobuje se smyslným žádostem neposvěceného srdce, a povoluje svým vlastním náklonnostem; a doba milosti věnovaná Bohem k tomu, aby si osvojili poznání Jeho drahocenné pravdy, je promarněna čtením vymyšlených historek. Jestliže se stalo takové čtení jejich zvykem, není snadné jej přemoci; v síle Boží mohou a musí jej přemoci všichni, kteří běží závod o korunu věčného života. MYP 290.2

Duše vyčerpaná ustavičným čtením románů spěje k záhubě. Myšlení onemocní, smyslnost opanuje duši. Takového člověka se zmocní zvláštní nespokojenost, dostaví se žádost po nezdravých dráždivých pokrmeh, které neblahým vlivem zasáhnou duši, která vykolejí ze své rovnováhy. Tisíce těch, jejichž smysly vykolejily z rovnováhy, se dostali do psychiatrických ústavů jako oběti smyšlené četby, jejíž výsledkem jsou vzdušné zámky a plačtivá roztouženost. – ST Feb. 10, 1881 MYP 290.3

95. Užitek z hudby

Chvalozpěvy jsou ovzduším nebes; a když se nebesa pojí se zemí, zaznívá jako jeden hlas hudba a zpěv, „*díkčinění a hlas žalmů zpívání*“ (Iz 51,3). MYP 291.1

Nad právě stvořenou zemí, jež se krásná a neposkvrněná slunila v Boží přízni, „*prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plesali všichni synové Boží*“ (Jb 38,7). Lidská srdce odpověděla v souzvuku s nebesy písněmi díky za Boží dobrotivost a lidé přijímali bohatá požehnání jako odezvu svých chvalozpěvů. S písněmi byly od té doby spojeny mnohé události lidských dějin. ... MYP 291.2

Hudba je vzácný dar

Dějiny biblického zpěvu nás učí, jak máme tento dar použít a jaké požehnání může plynout z hudby a zpěvu. Hudba bývá často zneužita satanem a stává se jedním z nejsvůdnějších prostředků k dokonání jeho záměrů. Správně použita je však cenným Božím darem, který je určen k tomu, aby povznesl mysl k vysokým a ušlechtilým myšlenkám, nadchl a zušlechtil duši. MYP 291.3

Když dítky Izraelské táhli pouští, zpříjemňovali si cestu posvátnými zpěvy. Bůh i své dnešní dítky vyzývá, aby svou životní pouť také učinili radostnou. Je málo účinnějších prostředků pro zachování Jeho slov v mysli, jako jejich opakování ve zpěvu. Takovýto zpěv má obdivuhodnou moc. Podmaňuje si hrubé a nevzdělané povahy; povzbuzuje mysl a probouzí soucit, podporuje soulad, zahání chmury a nezdravé předtuchy, jež podlamují odvahu a zeslabují úsilí. MYP 291.4

Má velký vliv na srdce a působí, že jsou dotčena duchovní pravdou. Jak často vyvolají vzpomínky v mysli těžce zkoušené a zoufalé duše některé ze slov Božích – dávno zapomenutý dojem ze zpěvů v dětství – a pokušení rázem ztrácí sílu; život získává nový smysl i účel, a duše nabývá nové odvahy a radostnosti i pro jiné. MYP 292.1

Význam zpěvu jako výchovného prostředku nesmí být nikdy ztracen se zřetele. Naplňte svůj domov sladkými a čistými zpěvy; pak bude v něm méně výtek a přibude laskavosti, naděje a radosti. Pěstujte zpěv ve škole a žáci budou úžeji přitahováni k Bohu, ke svým učitelům i k sobě navzájem. MYP 292.2

Zpěv jakoby součást náboženského života je jak bohoslužbou, tak i modlitbou, neboť mnohé písně jsou přímo modlitbou. Bude-li dítě o tom poučeno, bude více přemýšlet o významu zpívaných slov, a bude přístupnější jejich vlivu. MYP 292.3

Poněvadž jsme svým Vykupitelem vedeni k prahům věčnosti, ozářeným slávou Boží, můžeme zachytit slova chvály a díky nebeských sborů kolem trůnu slávy; a zazní-li v našich pozemských domovech ozvěna andělských zpěvů, budou srdce těsněji připoutána k nebeským pěvcům. Spojení s nebesy začíná na zemi. Již zde se učíme znát základní tón jejich chval. – Ed 161-168 MYP 292.4

96. Použití hudby

Hudba měla sloužit svatým účelům, měla povznášet myšlenky k tomu, co je čisté, svaté a vznešené a probouzet v duši úctu a vděčnost k Bohu. Jaký rozdíl mezi starým pojetím hudby a tím, k čemu se dnes hudby tak často užívá! Kolik lidí dnes zneužívá tohoto daru k tomu, aby se sami proslavili, místo aby jí velebili Boha! Láska k hudbě svádí nerozvážené k tomu, že se zúčastňují spolu s milovníky hudby takových zábavních podniků, na něž Bůh zapovídá svým dítkám přístup. Tak se stává, že to, co je velkým požehnáním, je-li toho užíváno ke správným účelům, stává se jedním z nejúspěšnějších prostředků, jimiž satan odvádí myšlenky od povinnosti a od rozjímání o věčných věcech. *MYP 293.1*

Hudba je součástí uctívání Boha v nebeských síních, a proto bychom měli usilovat o to, abychom se svými chvalozpěvy co nejvíce přiblížili harmonii nebeských sborů. Správné cvičení hlasu je důležitou součástí výchovy a neměla by se zanedbávat. Zpěv jako součást bohoslužby, je při uctívání Boha roven modlitbě. Srdcem nutno vycítit ducha písně, aby jí byl dán správný výraz. – PP 594 *MYP 293.2*

Talent, který má vliv

Mnozí mají zvláštní dar zpěvu a jsou chvíle, kdy jediný zpěvák nebo několik spolu mohou přinést zvláštní poselství. Zřídka by měli zpívat jen někteří. Dar zpěvu je talent, který má vliv, a podle Boží vůle jej máme všichni pěstovat a používat jej k oslavě Jeho jména. – 7T 115-116 *MYP 293.3*

V souzvuku s nebeskými hudebníky

Když lidé zpívají oduševněle a s porozuměním, nebeští hudebníci berou své nástroje a připojují se se svými chvalozpěvy. Ten, kdo nás obdařil všemi dary, které nás uschopňují spolupracovat s Bohem, očekává od svých služebníků, že budou pěstovat svůj hlas, aby mohli promluvit a zpívat tak, že tomu všichni porozumí. Nejde nám o hlasitý zpěv, nýbrž o jasnou intonaci, zřetelnou výslovnost a zvláštní důraz. Ať si všichni najdou čas k pěstování svého hlasu, aby Boží chvála byla vyzpívána jasně v mírných jemných tónech, a ne nevlídně a hlučně, což uráží sluch. Zpěv je dar Boží; použijme ho k Jeho slávě. *MYP 294.1*

Každé shromáždění by mělo mít jistý počet stálých zpěváků. Tento zpěv může být doprovázen hudebními nástroji. Při své práci nemáme pohrdat instrumentální hudbou. Toto úsilí si vyžaduje určité péče, chceme-li zpěvem přispět k oslavě Boží. *MYP 294.2*

Zpěv nemá být vždycky záležitostí jen nějaké menšiny. Pokud je možno, mělo by se do sborového zpěvu zapojit celé shromáždění. – 9T 143, 144 *MYP 294.3*

Oslavování Boha zpěvem

Bůh je oslavován chvalozpěvy čistého srdce, naplněného láskou a oddaností k Němu. – 1T 509 *MYP 294.4*

97. Nesprávné použití hudby

Andělé Boží se vznášejí nad oněmi obydlími. Je tam shromážděna mládež; je tam slyšet zpěv a hudební nástroje. Jsou tam shromáždění křesťané, ale co tam slyšíte? Je to píseň, bezcenná, lehkovážná písnička, hodící se tak do taneční síně. Pohled'te jen, jak čistí andělé stahují své světlo kol sebe a temnota zahluje ty, kteří se nacházejí v místnosti. Andělé odcházejí z hlediště. Na jejich tvářích je smutek. Pohled'te jen, oni pláčou. To jsem viděla nesčetněkrát se opakovat i v řadách světitelů soboty, zvláště v _____. Hudba zabírala hodiny, které měly být věnovány modlitbě. Hudba je modlou, kterou uctívají mnozí takzvaní vyznavači soboty. Satan nenamítá nic proti hudbě, může-li skrze ni získati přístup k myslím mládeže. Vše slouží jeho účelům, co odvrací mysl od Boha a zabírá čas, který by měl být věnován Jeho službě. Pracuje prostředky, které silně působí a udržují velký počet duší v příjemném okouzlení a zaslepení, zatímco jsou ve skutečnosti ochromeni jeho mocí. Hudba je požehnáním, je-li jí dobře použito, ale často je satanovým nejpřitažlivějším nástrojem k oklamání duší. Je-li zneužita, přivádí neposvěcené k pýše, marnivosti a bláhovosti. Je-li jí dovoleno, aby zaujala místo zbožnosti a modlitby, pak je strašlivou kletbou. Mladí lidé se scházejí ke zpěvu, a ačkoli jsou vyznavači křesťanství, často zneuctívají Boha a svou víru svým lehkovážným hovorem a volbou hudby. Posvátná hudba neodpovídá jejich chuti. Bylo mi poukázáno na jasné učení Slova Božího, kolem kterého se chodí nevšímavě. Na soudu odsoudí všechna tato vnuknutá slova ty, kteří na ně nedbali. – 1T 506 *MYP 295.1*

Hudba je síla k dobrému

Hudba může být mocným zdrojem požehnání, a přece z tohoto odvětví bohoslužby nezískáváme vše, co bychom mohli. I zpěvu se většinou využívá jen občas nebo při zvláštních příležitostech. Jindy se zase zpěváci nevžijí do písne a pak přednes nepůsobí trvalým dojmem na mysl posluchačů. Hudba by měla mít svou krásu, vážnost i sílu. Kéž zaznějí hlasy ve zpěvech chvály a oddanosti. Je-li to možné, vezměte si na pomoc instrumentální hudbu a necht' oslavné harmonie se vznášejí k Bohu jako příjemná oběť. – 4T 71 *MYP 296.1*

Část X. – Hospodaření

Jakkoli je tvé obdarování malé, Bůh je může použít. Jediná moudře využitá hřivna splní své poslání. Věrností v malých povinnostech bude naše hřivna růst a Bůh ji znásobí. I malé dary působí v Božím díle velmi dobrým vlivem. – COL 360 *MYP 298.1*

98. Lekce k hospodaření

Bylo by možné hodně mluvit s mládeží o její přednosti, že se mohou zúčastnit pomoci v díle Božím tím, když se naučí hospodárnosti a sebezapření. Mnozí se domnívají, že si musí zde na světě co nejvíce užít a tomu jsou obětovány celé jejich příjmy. Bůh si přeje, abychom si i v tomto směru správně počínali. *MYP 299.1*

Hřešíme proti sobě, spokojíme-li se jen s tím, že máme co jíst, pít a čím se odívat. Bůh má s námi jiný záměr. Zřekneme-li se ochotně našich sobeckých tužeb a celým svým srdcem sloužíme dílu Božímu, můžeme počítat se spoluprací nebeských sil k požehnání lidstvu. *MYP 299.2*

Šetrnost pro misijní účely

Pilná a hospodárná mládež může na Boží účely ušetřit menší i větší sumy i když je chudá. Když mi bylo 12 let, věděla jsem dobře co to znamená být šetrná. Se svou starší sestrou jsme se vyučily řemeslu, a třeba činil náš společný denní výdělek jen 25 centů, přece jsme vždy mohli něco odložit na misijní účely. Po delším šetření jsme shromáždili z úspor 30 dolarů. Když jsme uslyšeli poselství o brzkém příchodu Pána a dověděli se, že toto poselství ke svému rozšíření potřebuje ochotné lidi i prostředky, pokládali jsme za svou přednost, že můžeme otci odevzdat těch 30 dolarů svých úspor s prosbou, aby za ně byly natištěny letáky, které by přinesly poselství těm, kteří žili ještě v temnotě. *MYP 299.3*

Je povinností všech, kteří jsou účastníky Božího díla, naučit se hospodárně využít svůj čas i peníze. Ti, kteří lenoší, dokazují, že poznaná pravda má pro ně malou cenu. Je třeba je naučit pilně pracovat v zájmu díla i pravdy Boží. *MYP 300.1*

Sebezapření

Ti, kteří ještě nemají zkušenosti s použitím času a peněz, se mají poradit se zkušenějšími. Za peníze, které jsme si se sestrou vydělaly, jsme si pořizovaly samy šaty. Dali jsme peníze mamince a řekli jsme: „Kup nám šaty takové, aby zůstalo ještě něco na misijní práci.“ A maminka to ráda učinila a podpořila v nás misijního ducha. *MYP 300.2*

Dávání, které je ovocem sebezapření, úžasně pomáhá dárci. Vychovává nás k tomu, abychom lépe pochopili skutky Toho, který chodil čině dobro, ulevoval trpícím a pomáhal potřebným. Spasitel nežil pro to, aby se líbil sobě. V Jeho životě nebylo ani stopy sobectví. I když žil zde na světě, který sám stvořil, přece neměl ani jediné místočko za svůj domov: „*Lišky mají doupata, a ptactvo nebeské hnízda, – pravil – ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.*“ (Mt 8,20) *MYP 300.3*

Správné použití svých schopností

Jestli všechny své schopnosti co nejlépe využijeme, tehdy nás Duch Boží vychovává za služebníky stále lepší a užitečnější. Pán mluvil ke služebníku, který svými hřivnami věrně hospodařil: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, nad mnohým tě ustanovím. Vejdí v radost Pána svého.*“ (Mt 25,23) Od člověka, který obdržel jen jednu hřivnu, Bůh očekával, že vykoná co bude v jeho moci. Kdyby byl dobře s ní hospodařil, Pán by mu požehnal a rozmnožil ji. *MYP 300.4*

Bůh svěřil každému práci dle jeho schopností. On zná hranici našich schopností a ví, co nám má svěřit. Věrným patří slova: „Svěř mu odpovědnější úkol!“ Zasluhuje-li důvěru, praví Slovo: „Svěř mu ještě více.“ Tak vzrůstá z milosti Boží v dokonalost plného věku Kristova. *MYP 301.1*

Máš jen jednu hřivnu? „*Svěř ji penězoměncům, aby se rozumným hospodařením rozhojnila.*“ Co děláš, dělej oddaně. Použij moudře své schopnosti, abys náležitě splnil svůj vyměřený misijní úkol. Stojí za všechnu námahu slyšet nakonec slova Páně: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný.*“ Avšak tato slova uslyší jen ti, kteří opravdu dobře hospodařili. *MYP 301.2*

Nemáme svůj čas trávit v nečinnosti

Mladí mužové a ženy. Nemáte ztratit ani chvíli času. Vynaložte veškerou snahu, abyste budovu svého charakteru vybudovali z pevného materiálu. Pro Ježíše Krista vás prosím: „Buďte věrní! Hospodařte s časem. Na každý den se oběťte pro Boží službu. Tehdy poznáte, že nepotřebujete tolik volna, abyste jej strávili zahálením ani tolik peněz na utrácení v sebeuspokojování. Nebesa pozorují ty, kteří chtějí vyrůst k dokonalé Kristově podobě. Jestliže se člověk Kristu poddá, vykoná Duch svatý pro něho velké dílo. *MYP 301.3*

Každý věrný a obětavý pracovník na vinici Páně se ochotně obětuje pro své bližní. Kristus praví: „*Kdož miluje duši svou, ztratí ji; a kdož nenávidí duše své na tomto světě, k životu věčnému ostříhá ji.*“ (J 12,25) Svou lásku k Bohu a bližnímu dokáže pravý křesťan tím, že se ochotně a opravdově snaží pomoci všude tam, kde je pomoci třeba. Může se stát, že v této službě ztratí život. Avšak v den příchodu Krista, který přijde, aby své vyvolené shromáždil, jej zase nalezne. – YI Sep. 10, 1907 *MYP 302.1*

Odměna za oběť

Prostředky, které lidé použijí k prospěchu druhých, přinesou zisk. Správně použité bohatství může vykonat mnoho dobrého. Může sloužit k záchraně lidí pro Krista. Kdo se řídí Kristovou radou, setká se v nebesích se zachráněnými, pro které pracoval a obětoval se zde na zemi. Vykoupení budou s vděčností vzpomínat na ty, kdo byli nástrojem k jejich záchraně. Věrní pracovníci v díle záchrany jiných si budou nebe nejvíce vážit. – COL 373 *MYP 302.2*

99. Duch obětavosti

Zde na světě působí snaha po dosažení nejvyššího postavení, největšího zisku, moci i majetku. Málokdy se setkáváme s duchem obětavosti a sebezapření zašlých dob. A přece se má tímto duchem vyznačovat pravý Kristův následovník. Božský Učitel nám zanechal příklad, jak máme pracovat. Těm, kterým pravil: „Následujte mne, učiním vás rybáři lidí“ – neoznačil předem žádnou sumu odměny za tuto službu. Měli být účastníky Jeho sebeobětování a sebezapření. *MYP 303.1*

Takoví, kteří se pokládají za Kristovy následovníky a spolupracují na Jeho díle, musí vnést do své práce důslednost, zručnost, moudrost a takt. Dokonalý Bůh to při stavbě pozemské svatyně vyžaduje. Nyní, zrovna tak jako ve dnech pozemské služby Pána Ježíše, jsou zasvěcení se Bohu a duch sebeobětování, prvními podmínkami pro službu, která může být uznána. Bůh si nepřeje, aby v Jeho díle byl vidět třeba jen náznak sobeckosti. – RH Jan. 4, 1906 *MYP 303.2*

Znamení Boží milosti v srdci

Pokora, sebezapření, dobročinnost a věrné placení desátků jsou důkazem, že milost Boží pracuje v srdci člověka. – CH 590 *MYP 303.3*

100. Desátky

Ve slavném díle, které Pán Ježíš přišel vykonat, měli na zemi z Jeho pověření pokračovat Jeho následovníci. Kristus jako naše hlava, vede toto velké spásné dílo; k následování nás zavazuje Jeho příklad. Dal nám poselství pro celý svět. Tuto pravdu je třeba rozšířit mezi všechny národy, jazyky i lidi. Satanova musí být přemožena; byl přemožen Kristem, ale také Jeho učedníky bude přemožen. Proti mocnostem tmy je třeba vytrvale bojovat. K úspěšnému splnění toho úkolu jsou zapotřebí prostředky. Pán Bůh je nepošle přímo z nebe, ale vkládá je do rukou svých následovníků, aby je použili a pokračovali v tomto zápase. *MYP 304.1*

Pán dal svému lidu plán, jakým způsobem může podporovat toto dílo z vlastních zdrojů. Boží plán v desátkovém systému je skvělý ve své jednoduchosti a spravedlnosti. S vírou a odvahou se ho mohou všichni zúčastnit, poněvadž je Božského původu. Jednoduchost se tu snoubí s užitečností a nepotřebujeme k tomu žádné zvláštní vzdělání abychom to pochopili a podle toho i žili. Každý může pocítit, že se může aktivně zúčastnit šíření tohoto spásného díla. Každý muž, žena, mladík či dívka se může stát Božím pokladníkem a starat se o to, aby pokladna byla naplněna. Apoštol praví: *„Každý z vás sám u sebe slož, schovaje podle možnosti.“* (1 K 16,2) *MYP 304.2*

Takovým systémem lze splnit veliké dílo. Kdyby jej všichni přijali, stal by se každý věrným a bdělým šafářem, takže by k podpoře tohoto rozsáhlého díla zvěstování posledního varovného poselství tomuto světu prostředky nikdy nechyběly. Pokladnice bude plná, přijmou-li všichni tento způsob a přispěvatelé nebudou o nic chudší. Každým darem se jim dílo přítomné pravdy stane bližší. Takto si budou *„shromažďovat dobrý poklad do budoucnosti a dosáhnou věčný život“* (1 Tm 6,19) – 3T 388-389 *MYP 304.3*

Uznání Božího práva na vlastnictví

Odevzdání desátků Bohu ze všech příjmů, ať ze sadů a obilných polí, ať ze stád nebo z práce mozku i rukou a věnování i druhého desátku na pomoc chudým a k jiným dobročinným účelům, mělo připomínat pravdu, že Bůh je vlastníkem všeho a že mají příležitost stát se prostředníky Jeho požehnání. Odevzdávání desátků je prostředkem k vyloučení sobectví a současně vypěstování ušlechtilé povahy. – Ed 44 *MYP 305.1*

Patří Bohu

„Všichni také desátkové země... Hospodinovi budou.“ (Lv 27,30) Zákon o zachovávání soboty používá téhož způsobu vyjádření. *„Ale dne sedmého odpočínutí jest Hospodina Boha tvého.“* (Ex 20,10 Bůh vyhrazuje pro sebe stanovenou část času člověka a jeho majetku a nikdo si je nemůže přivlastnit k vlastnímu užitku, aniž by se provinil. – PP 525-526 *MYP 305.2*

101. Cti Pána ze statku svého

„Kolik jsi dlužen Pánu svému?“ Chceme snad přijímat veškerá požehnání z Boží ruky a nic Mu nevracet – dokonce ani desátek, který si vyhradil jako svůj podíl? Stalo se již zvykem, že člověk místo pravé obětavosti holduje sobě. Chceme neustále lhotejně přijímat Jeho přízeň a neoplatíme Mu jeho lásku? MYP 306.1

Milá mládeži. Chcete být Božími misionáři? Chcete se naučit více než doposud vzácné úloze a dát Bohu do Jeho pokladnice určitou část z toho, co vám v hojnosti dal? Ze všeho co jsi z Jeho ruky přijal, obětuj část jako zápalnou oběť svému Dárci. Druhou část věnuj na vnitřní a zahraniční misii.

MYP 306.2

Budeš mít poklad v nebesích

Nesme Boží dílo na srdci. Světlo pravdy, které přineslo požehnání jedné rodině, rozšíří se a přinese požehnání další rodině jedině tehdy, jestli ji rodiče a děti rozšiřují. Zadržíme-li však část, která patří Bohu, z darů jež jsme od Něho obdrželi, pro své sobecké účely, pocítíme místo požehnání kletbu; Pán tak řekl a tak se také stane. Nejdříve máme splnit požadavky Boží, které u nás mají zaujímat první místo. Pak máme pečovat i o chudé a nuzné. Nesmíme na tyto věci zapomínat, i kdyby vyžadovaly jakoukoli oběť. MYP 306.3

„... *aby byla potrava v domě mém.*“ (Mal 3,10) Naší povinností je být střdmí v jídle, pití, odívání se i ve všech ostatních věcech. Zařízení našich bytů by mělo být skromné a v našem srdci touha dát Bohu vše což Jeho jest, nejen v desátech, ale i v obětech. Mnozí by si shromáždili poklad v nebesích, kdyby odevzdali Pánu Jeho díl ze svých příjmů a přidali dary a oběti. MYP 307.1

Těm, kteří chtějí upřímně poznat, co Pán od nich žádá z těch věcí, které pokládají za své, ať vyhledají místo ve Starém Zákoně, kde Kristus, neviditelný Vůdce Izraele, poučil o této věci svůj lid, putující po poušti. Raději snášejme nouzi a strádání, než bychom odňali onu část, která patří Jemu. Ti, kteří denně čtou s vírou Bibli, jistě porozumí tomu, co jsi Pán v tomto směru přeje. MYP 307.2

Bez výmluvy

V den, kdy bude každý člověk souzen podle skutků, které v životě učinil, všechny námitky těch, kteří chtějí odůvodnit zadržování darů, desátků a obětí z Božího oltáře, vyschnou jako rosa na slunci. Jak mnozí by chtěli vše vrátit a napravit svou povahu, ale žel, bude pozdě, nedá se nic změnit na přesných záznamech, jež jasně mluví, že Bůh byl dny, měsíce a léta, soustavně okrádán. Jejich osud je zpečetěn, nedá se již nic měnit. ... MYP 307.3

Sobectví je zlo, přinášející ovoce smrti. Sebeláska a bezstarostná lhotejnost člověka vůči Bohu, odepření mu poslušnosti být věrným šafářem, má za následek Boží kletbu, tak jak Bůh pravil. Lidé se však svými činy sami odloučili od Boha. Svým špatným příkladem svedli i jiné k přestupování Boží vůle, proto Bůh na ně nemohl své požehnání vylít. MYP 308.1

Desátky

Pán přesně oznámil: „Desátý díl tvého vlastnictví mi náleží. Do mé pokladnice máš přinést své dary a oběti k podporování mého díla, aby mohli být vysíláni kazatelé, kteří by otevírali Slovo Pravdy těm, kteří jsou v temnotách.“ MYP 308.2

Našel by se ještě někdo, kdo by chtěl nést následky za sobecké zadržování Božího vlastnictví podobně jako nevěrný šafář, který svěřenou hřivnu zakopal do země? Chceme i my ospravedlnovat svoji nevěrnost a obviňovat Boha slovy: „*Pane, věděl jsem, že jsi člověk přísný, zna, kde jsi nerozsíval a sbíraje, kde jsi nerozsypal. I boje se, odešel jsem, a skryl jsem hřivnu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest.*“ (Mt 25,24-25) Nebo raději přineseme naše oběti vděčnosti Bohu? – YI Aug. 26, 1897 MYP 308.3

102. Osobní odpovědnost

Náš nebeský Otec nepožaduje od nás o nic méně a více, než kolik jsme schopní vykonat. Na své služebníky nekládá břemena, která by nemohli unést. „*On zajisté zná slepení naše, v paměti má, že prach jsme.*“ (Ž 103,14) Všechno, co od nás požaduje, Mu můžeme v síle Jeho milosti dát.

MYP 309.1

„*Komu jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požadováno.*“ (L 12,48) Každý z nás bude osobně zodpovědný za to, že udělal třeba jen o málo méně, než k čemu měl schopnosti. Pán posuzuje každou možnost k službě, která se nám naskýtá. Poneseme odpovědnost za to, že jsme nechali své schopnosti nevyužity, stejně jako se nám budou počítat i ty schopnosti, které jsme zdokonalili. Pán nás bude posuzovat podle toho, co jsme měli vykonat a nevykonali, protože jsme nevyužili své síly a schopnosti k oslavě Boha. I když neztratíme věčný život, uvědomíme si v Božím království důsledky nevyužití svých hřiven. Pochopíme, jak je to škoda, že jsme nezískali všechny vědomosti a schopnosti, které jsme mohli získat. MYP 309.2

Jestliže se celé odevzdáme Bohu a budeme se při své práci řídit Jeho pokyny, Pán převezme odpovědnost za výsledky. Bůh nechce, abychom pochybovali o úspěchu svého upřímného úsilí. Nesmíme připustit myšlenku, že bychom se mohli dočkat nezdaru. Smíme spolupracovat s Pánem, který nezná neúspěch. MYP 309.3

Nemluvme o svých slabostech a neschopnostech, protože to je projev nedůvěry vůči Bohu a Jeho slovu. Jestliže reptáme, že nám bylo uloženo těžké břemeno, nebo se zdráháme nést odpovědnost, vlastně tím říkáme, že Bůh je tvrdý mistr, který od nás vyžaduje něco, k čemu nám nedal sílu. – COL 362-363 MYP 309.4

Hodnota peněz

Bůh nám nesvěřil peníze proto, abychom jimi vyvyšovali a oslavovali sebe. Jako věrní šafáři je máme využívat k Boží cti a slávě. Někteří si myslí, že Pánu náleží jenom část jejich prostředků. Když část svých příjmů věnují pro náboženské a dobročinné účely, zbytek považují za své vlastnictví, které mohou užívat, jak se jim zlíbí. Tím se však dopouštějí omylu. Všechno, co máme, patří Bohu a my jsme odpovědní za to, k čemu to užíváme. Způsob, jak hospodaříme s penězi, ukazuje, zda milujeme Boha nade vše a své bližní jako sebe sama. MYP 310.1

Peníze mají velkou cenu, neboť mohou vykonat mnoho dobrého. V rukou Božích dětí se stávají potravou pro hladovějící, nápojem pro žíznící a oděvem pro nahé. Mohou se stát prostředníkem k obraně utlačovaným a k pomoci nemocným. Sami o sobě ovšem peníze nemají větší cenu než písek. Pravou hodnotu získávají pouze tehdy, když je používáme k uspokojování životních potřeb, pro blaho druhých nebo pro pokrok Kristova díla. – COL 351 MYP 310.2

103. Dárky k svátku

Přibližují se svátky. Uvědomujeme si, kolik peněz je ročně vydáno na různé dárky k svátkům? Provazy zvyků jsou tak silné, že nepodarování kamarádů na svátky bylo považováno za zanedbávání. Uvědomme si však, že náš nebeský Dobrodinec má větší nárok na naši pozornost a vděčnost, než kdokoli jiný. Neměli bychom naše dary u příležitosti budoucích svátků nabídnout Bohu? I děti by se mohly zúčastnit v této záležitosti. Poskytneme-li chudým šaty, nebo jiné užitečné věci, dáváme je Pánu. *MYP 311.1*

Zlo uspokojování sebe

Vzpomeňme si, že svět světi vánoce na počest narození Krista. Tyto dny jsou však většinou stráveny v labužnickém hodování. Veliké sumy peněz jsou vydány na ukojení žádosti. Marnivé hýření zeslabuje pak síly tělesné, duševní i mravní. Veliké sumy peněz byly pohlceny pýchou a nákladně připravenými jídly, které neslouží nikomu ke prospěchu. Všemi těmito způsoby byly rozházeny peníze, což Pánu není milé. Vánoční svátky jsou tak věnovány zvelebování sebe, místo k oslavě Boží. Lidé obětovali své zdraví a své peníze utratili na marné věci. Mnozí ztrácejí své životy přejídáním a demoralizujícím zpusťlým životem. Mnoho duší odchází tím způsobem na zatracení. *MYP 311.2*

Chtějí-li dítky Boží svého Pána oslavit, nechť je jejich jídelní lístek jednoduchý, aby ze svěřených jim prostředků mohli přinést do pokladnice Páně menší neb větší dary. Tyto dary mohou být použity k rozšíření světla pravdy těm, kteří dosud žijí v temnotě. Srdce mnohé vdovy nebo sirotka zazáří radostí, když tyto dary zmírní jejich hlad, nebo ulehčí těžkosti života. *MYP 312.1*

Dary určené Bohu

Všichni, kteří tvrdí, že věří přítomné pravdě, nechť sečtou roční vydání, zejména o svátcích, určené k ukojení sobeckých žádostí a hodování a zvláště kolik stojí nekřesťanské závodění v udržování zevnějšku. Sečtěte zbytečně vydané sumy a odhadněte kolik jste mohli obětovat dílu Páně, aniž byste se ošidili na těle nebo na duši. *MYP 312.2*

Štědrý dárce může svým darem pomoci sboru v uskutečnění jeho povinností. Je třeba poslat misionáře do nových polí a jiné misionáře v práci vydržovat. Misionáři jsou za těžkých podmínek nuceni žít co nejskromněji a zříkat se nejnnutnějších potřeb k udržení života. Musí zažívat mnohé strádání. – RH Nov. 21, 1878 *MYP 312.3*

104. Hospodárnost v odívání

Lid Boží by měl praktikovat přísné hospodaření ve vydávání prostředků, aby mohl něco přinést Pánu a říci: „Dávám Ti ze Tvého.“ Tak mají Bohu vzdát dík za přijatá požehnání. Tak si mají i pro sebe ukládat poklady v blízkosti trůnu Božího. *MYP 313.1*

Světáci vydávají velké částky na odívání, ač by tyto peníze měly být dány na ošacení a k nasycení těch, kteří trpí zimou a hladem. Mnozí za něj Kristus dal svůj život, se pokorně spokojí s nejlevnějším, nejvšednějším oblečením a jiní vydávají tisíce, aby uspokojili nikdy nekončící požadavky módy. *MYP 313.2*

Pán přikázal svému lidu, aby vyšel ze světa a aby byl odlišný. Nápadně živé barvy, nebo nákladný oděv se nehodí pro ty, kteří věří, že žijeme v posledních dnech doby milosti. Apoštol Pavel píše: „Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čisté rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. Takž také i ženy, aby se oděvem slušným se stydlivostí a se střídmostí ozdobovali, ne křtaltováním sobě vlasů neb zlatem, aneb perlami, aneb drahým rouchem, ale (tak, jak sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti) dobrými skutky.“ (1 Tm 2,8-10) *MYP 313.3*

I mezi těmi, kteří se vydávají za dítky Boží, jsou tací, kteří utrácejí za oděv víc než je nutno. Máme se strojit pěkně a vkusně, ale milé sestry, když si kupujete a upravujete oblečení pro sebe a své děti, pamatujte na dílo na vinici Páně, které ještě musí být vykonáno. Je správné, když si koupíte dobrý materiál a dbáte na pečlivé ušití. To je hospodárné. Ale bohaté ozdoby nejsou potřebné a kdo si v nich libuje, utrácí pro samolibé uspokojování peníze, které patří do Boží pokladny. *MYP 313.4*

Váš oděv vám v očích Božích nedodá ceny. Pán oceňuje vnitřní ozdobu, ctnosti Ducha, laskavé slovo, pozornost a ohleduplnost k jiným. Obejděte se bez nepotřebných tretek a ozdob a ušetřené prostředky odkládejte na šíření Božího díla. *MYP 314.1*

Sebezapření se Bohu líbí

Nauč sebe i své dítky sebezapření. Všechno co sebezapřením ušetříš, bude v díle Božím na správném místě požehnáno. Je třeba mírniti bolesti, přiodívat nahé, sytit hladové a pravdu pro přítomnou dobu zvěstovat těm, kteří ji ještě neznají. ... *MYP 314.2*

Jsme svědky Kristovými a nesmíme dopustit, aby čas a pozornost určené k vykonávání Božích rozkazů byly pohlceny světskými zájmy; nesmíme obracet méně pozornosti na to, co nám Bůh představil jako naléhavé. Tak by byly ohroženy zájmy věčné: „Hleďte nejprve království Boží a spravedlnost Jeho.“ (Mt 6,33) Kristus věnoval celý svůj čas sebezapíravé službě a Jeho slovo i nás vybízí: „Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sám sebe a vezmi kříž svůj a následuj mne.“ (Mt 16,24) „A budete moji učedníci.“ (J 15,8) S ochotným a radostným srdcem se Kristus oddal plnění vůle Boží. „Byl poslušen až do smrti a to smrti kříže.“ Bude nám potom sebezapření připadat obtížné, anebo se máme zdráhat být účastníky Jeho utrpení? Jeho oběť by měla proniknout každý náš nerv a učinit nás obětavými v Jeho práci. Při pomýšlení co On pro nás učinil, musí být naše srdce naplněna láskou. *MYP 314.3*

Budou-li vyznavači pravdy dokazovat obětavého ducha představeného v Písmě, bude poselství pravdy spět kupředu. Pán vyslyší naše modlitby za obrácení duší. Světlo věřících bude zářit a nevěřící vidouce jejich dobré skutky budou velebit Otce vašeho, který jest v nebesích. – RH Dec. 1 1910 *MYP 315.1*

Láska k vystavování se na obdiv

Láska k okázalosti vede k marnivosti a v mnoha mladých lidech zabije touhu po ušlechtilém životě. Místo snahy o dosažení vzdělání, mladí lidé se záhy rozhodují pro nějaké zaměstnání, aby tak získali peníze a mohli vyhovět vášni v oblékání. Tato vášeň byla mnohé mladé dívky ke zkáze. – Ed 247 *MYP 315.2*

Puritánská jednoduchost

Puritánská čistota a prostota by měly vyznačovat příbytky a ozdoby všech, kteří věří vzácným přítomným pravdám. Všechny prostředky zbytečně vydávané na oděv, anebo ozdobování našich domovů, je mrhání peněz našeho Pána. Je to olupování Božího díla pro ukojení pýchy. – 5T 189 *MYP*

315.3

105. Uspokojování sebe

Jestliže navštěvují domovy a školy našeho lidu, vidím, že všechen použitelný prostor na stolech, knihovnách a římsách je zaplněný fotografiemi. Všude jsem viděla obrázky přátel a známých. V té věci si Bůh přeje změnu. Kdyby byl Ježíš na zemi, řekl by: „Odstraňte ty věci.“ Byla jsem poučena, že tyto obrázky jsou pro mnohé modlami, jež berou čas, který měl být věnován Bohu. MYP 316.1

Tyto fotografie stojí peníze. Sluší se na nás, kteří si uvědomujeme, že dnes má být vykonáno veliké dílo, abychom peníze patřící Bohu vydávali na zhotovování fotografií našich přátel a nás samých? Nemá snad být každý ušetřený peníz použitý na budování díla Božího? Fotografie odebírají peníze, které mají býti věnovány na dílo Boží a odvrací mysl od Božích pravd. MYP 316.2

Určitý druh modlářství

Dělání a vyměňování fotografií je zvláštním druhem modlářství. Satan činí vše co může, aby našemu zraku zastínil nebe. Nenapomáhejme mu tvořením obrázkových model. Musíme dosáhnout vyšší životní úroveň, než jakou nám mohou lidé naznačit. Pán praví: „*Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou...*“ (Ex 20,3) Ti, kteří se vírou dovolávají Krista, potřebují vytvořit a odrážet Jeho obraz. Je to Jeho podoba, která má být stále před naší myslí. Slova která jsou vyřčená, mají býti proniknuta nebeskou inspirací.. MYP 316.3

Nejdříve prvořadé

Ti, kdo se zúčastnili posvátného úkonu křtu, zavázali se k hledání těch svrchních věcí, kde Kristus po pravici Boží sedí; zavázali se k úzkostlivé práci na záchraně hříšníků. Bůh se táže těch, kteří používají Jeho jméno: „Jak jste používali moc, která vám byla propůjčena smrtí mého Syna? Použili jste všechny vaše síly k tomu, abyste se vyšvihli k mohutnějšímu duchovnímu porozumění? Jsou vaše zájmy a činy v souladu s významnými požadavky věčné pravdy? MYP 317.1

Kéž by nastala mezi lidem Božím obnova. „*Protož buď že jíte, neb pijete, aneb cožkoli činíte, všecko ke slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) Ti, na které Pán položil tíhu svého díla, mají se vzchopit ke hlásání tohoto poselství, aby duše ztracené v neznámosti byli varováni. Nemůžete pro ně malým sebezapřením něco učinit, abyste jim pomohli v jejich díle? Probudte se a ukažte svým nesobeckým zápalům a úzkostlivostí, že jste obrácení. MYP 317.2

Každý peníz je potřebný v díle zachraňování duší. Peníze vydávané lidem Božím na obrázky lidských tváří, by scházely mnohým misionářům v poli. Mnoho malých potůčků, které se spojí, tvoří širokou řeku. Zneužíváme dary našeho Pána, používáme-li k vlastnímu potěšení prostředky, které mají být použity na hlásání posledního varovného poselství. Jestliže vydáváte Boží peníze pro vlastní uspokojení, jak můžete očekávat, že vám bude nadále udílet své dary? Jak se asi Pán dívá na ty, kteří sobecky vkládají peníze do fotografií? Peníze mají být použity na zakoupení literatury pro ty, kteří žijí v temnotě nevědomosti. MYP 317.3

Pravda, kterou nám Bůh dal, musí být světu slavnostně zvěstována. Máme přednost konat toto dílo. Máme rozsévat sítě pravdy u všech vod. Bůh nás volá k uskutečnění vlastního sebezapření a k posvěcení. Potřeby díla vyžadují od nás všechno, co můžeme dát. Naše záliba ve fotografiích je sobecké uspokojení našeho já, které nese tiché svědectví proti nám samým. Tato velká záliba představuje dřevo, seno a strniště, přinesené na základ, které budou stráveny ohněm posledního dne. MYP 318.1

Povinnost sebezapření

Když jsem při návštěvách domácností viděla tolik fotografií, byla jsem poučena o varování našeho lidu, před tímto zlem. MYP 318.2

Tady můžeme pro Boha mnoho učinit. Tyto obrázkové modly můžeme odstranit. Nemají žádnou moc k dobru, ale jsou položeny mezi Bohem a duší. Nemohou pomoci v rozsévání pravdy.

Kristus vyzývá všechny, kteří si činí nárok být Jeho následovníky, aby se cele oděli Boží výzbrojí.

MYP 318.3

Naše výchovné ústavy potřebují pocítit přetvářející moc Ducha Božího. „*Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána.*“ (Mt 5,13) Ti, kteří jsou zapojeni jako učitelé v našich školách, nebo ošetřovatelé v sanatoriích, mají dosáhnouti vysokého stupně posvěcení. Studenti, kteří se chtějí zasvětit misijnímu dílu, mají se především naučit uplatňovat sebezapírání. MYP 318.4

Jsme Boží správcové a „od šafářů se požaduje, aby každý byl shledán věrným“. Máme pečlivě hospodařit s prostředky, které nám Bůh svěřil. Musíme zvyšovat naši výkonnost nejlepším využitím hřiven daných Bohem, abychom pak mohli při Kristově příchodu vrátit Jeho vlastnictví se ziskem. – RH June 13, 1907 MYP 319.1

Časté fotografování

Mládež má svá srdce naplněna sebeláskou. To se projevuje v touze vidět svou tvář zpodobněnou umělcem; a nejsou uspokojeni v případě jednoho provedení, ale v srdci jim stále leží jejich obraz, a doufají, že ten poslední vynikne nad všechny dřívější a bude skutečně krásnější než originál. Takto se plýtvá Božími penězi a co se tím získá? – 1T 500 MYP 319.2

106. Hospodárnost a dobročinnost

Mnozí lidé pohrdají hospodárností a považují ji za lakomství a úzkoprsost. Hospodárnost je však ve shodě s co největší štedrostí. Bez hospodárnosti není pravá štedrost ani možná. Máme šetřit, abychom mohli dávat. MYP 320.1

Nikdo nemůže pěstovat pravou dobročinnost bez sebezapření. Vedeme-li skromný život v sebezapření a pečlivém hospodaření, můžeme vykonat dílo, které nám Kristus určil jako těm, kteří jej mají představovat svým životem. Z našich srdcí musí vymizet pýcha a světská ctižádost. Ve všem, co děláme, se má odrážet zásada nesobeckosti, kterou svým životem zjevil Kristus. Na stěnách našich domovů, na obrazech a na nábytku máme číst: „Přijmi do domu utiskované, ty, kdo jsou bez přístřeší.“ Na svých šatnících bychom měli vidět větu napsanou jakoby Božím prstem: „Oblékni nahého!“ V jídelně, na stole obtěžkaném hojnými pokrmy, máme vidět namalováno: „*Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému?*“ (Iz 58,7) MYP 320.2

Otevřené dveře užitečnosti

Před námi jsou otevřeny tisíce dveří, vedoucí k užitečné činnosti. Často naříkáme, že máme k dispozici jen skrovné prostředky. Kdyby ovšem křesťané byli důslední a opravdoví, mohli by své možnosti tisíckrát znásobit. Právě sobectví a hovění vlastním zálibám stojí v cestě naší užitečnosti. MYP 320.3

Kolik prostředků se vynakládá na věci, které nejsou ničím jiným než modlami, na věci, které upoutávají myšlenky, kradou čas a sílu, které by měly být využity k něčemu prospěšnějšímu! Kolik jen peněz se vyhodí za nákup přepychových domů a drahého nábytku, za sobecké zábavy, za bohatá a nezdravá jídla a škodlivé požitkářství! Kolik se vyplývá na dary, které nikomu neprospějí! Za věci, které jsou nepotřebné, ba často škodlivé, vyhazují dnes takzvaní křesťané více, než vynakládají na to, aby zachránili lidi před pokušelem. MYP 320.4

Mnozí z těch, kdo se vydávají za křesťany, utrácejí tolik za oblečení, že jim už nic nezbyde pro potřeby druhých. Myslí si, že musejí mít drahocenné ozdoby a nákladné šaty, a zanedbávají potřeby těch, kdo si jen s obtížemi opatřují i nejprostší oděv. MYP 321.1

Sesbírejte i ty drobtý

Sestry, uvedete-li svůj způsob odívání do souladu s pravidly představenými v Bibli, budete mít hojnost prostředků, z nichž pomůžete svým chudším sestrám. Budete mít nejen prostředky, nýbrž i čas. Toho je totiž často nejvíce zapotřebí. Jsou mnohé ženy, jimž můžete pomoci svými návrhy, svým vkusem a obratností. Ukažte jim, jak se oblékat prostě a přitom vkusně. Mnoho žen nenavštěvuje modlitebnu, protože jejich obnošené, staromódní šaty se příliš nápadně odlišují od šatů druhých. Mnoho citlivých žen má při takovém rozdílu pocit trpkého ponížení a nespravedlnosti. Z toho důvodu začínají mnohé pochybovat, zda je náboženství správné, a zatvrzují svá srdce vůči evangeliu. MYP 321.2

Kristus nás vybízí: „*Seberte zbytky, ať nic nepřijde nazmar.*“ (J 6,12) Když tisíce lidí denně hynou hladem, krveproléváním, ohněm a morem, sluší se, aby každý, kdo miluje Krista, dbal na to, aby nic nepřišlo nazmar, aby se zbytečně nevydalo nic, čím by se mohlo prospět nějakému člověku. MYP 321.3

Děláme chybu, plýtváme-li svým časem. Děláme chybu, přemýšlíme-li naplano. Ztrácíme drahé okamžiky, věnujeme-li je zbytečností. Kdybychom si vážili každé chvilky a řádně ji využili, měli bychom čas na všechno, co potřebujeme udělat pro sebe a pro svět. Při vydávání peněz, při využívání času, síly a příležitosti by měl každý křesťan prosit Boha o pomoc a vedení. „*Jestliže komu z vás nedostává se moudrosti, žádejte ji od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neodmlouvá, i budeť dána jemu.*“ (Jk 1,5) – MH 206-208 MYP 322.1

Jak šetřit

Není nutné tady do všech podrobností rozvádět, jak lze v praxi uplatnit šetrnost. Ti, jejichž srdce jsou plně oddána Bohu a mají Jeho Slovo za vůdce, budou sami vědět, jak se zachovat ve všech životních povinnostech. Budou se učit od Ježíše, jenž je tichého a pokorného srdce; a pěstující Kristovou pokoru, uzavřou tak dveře mnohým pokušením. – FE 152 MYP 322.2

Část XI. – Žít v domově

Obnova a povznesení lidstva začíná v rodině. Působení rodičů je základem všeho ostatního. Společnost se skládá z rodin. Rodiny jsou takové, jací jsou rodiče, zvláště otcové. „Ze srdce pochází život“ a srdcem společnosti, církve a národa je rodina. Blaho společnosti, úspěch církve, rozkvět národa závisí na vlivu domova. – MH 349 *MYP 324.1*

107. Křesťanská rodina

Podobně jako kdysi patriarchové, by měli Ti, kteří vyznávají lásku k Bohu, zřizovat oltáře Hospodinovy všude, kde rozbijí svůj stan. Jestliže byla někdy doba, kdy by v každém domě měla znít modlitba, pak je to dnešní doba. Otcové a matky by měli často pozvednout svá srdce k Bohu v pokorné, úpěnlivé prosbě za sebe a své děti. Ať otec, jako kněz rodiny, klade svou ranní a večerní oběť na oltář Boží a manželka s dětmi ať se s ním spojí v modlitbě a díkůvzdání. V takové rodině bude Ježíš rád prodlévat. *MYP 325.1*

Z každého křesťanského domu by mělo vyzařovat světlo náboženství. Měla by se tam projevovat láska, a to ve všem, v pozorných laskavostech, v nesobeckém zdvořilém jednání. Jsou rodiny, kde se tato zásada zachovává, v nichž je Bůh ctěn a kde vládne opravdová láska. V takových domovech stoupá ranní a večerní modlitba k Bohu jako sladká vůně kadidla a Boží milost a požehnání se snášejí na hlavy prosících jako ranní rosa. *MYP 325.2*

Spořádaná křesťanská domácnost je silným důkazem, který mluví ve prospěch životnosti křesťanského náboženství, důkazem, jež nevěřící nemohou vyvrátit. Všichni mohou vidět, že takové rodinné prostředí má vliv na děti, a že Bůh Abrahamův je s nimi. – PP 144 *MYP 325.3*

108. Věrnost v domácích povinnostech

Největší povinností mladých je, aby byli ve svém domově láskou a upřímným zájmem požehnaním otci, matce, bratrům i sestrám. Zde mohou projevit sebezapírání, i zapomenout na sebe při starosti a práci pro jiné. Táto práce nezneuctuje ženu. Je to nejsvětější, nejvznešenější poslání, které může plnit. Jakým požehnaným vlivem může zde sestra působit na bratra! Svým správným postojem může rozhodnout o povaze svých bratrů. Její modlitby, její něha a láska zmohou mnoho v domácnosti. *MYP 326.1*

Milá sestro, tyto vznešené vlastnosti se nikdy nepřenesou na jiné, když je sama nebudeš vlastnit. Duševní spokojenost, láska, něžnost, povahová vyjasněnost, vlastnosti, které zasahují každé srdce, odrazí se zpět tou samou mírou, jakou je tvé srdce dává jiným. Když Kristus nevládne v srdci, zavládne v něm nespokojenost a mravní nepořádek. Naše sobectví od jiných vyžaduje to, co nejsme ochotní jim dát. ... *MYP 326.2*

Ne vždy jen velké dílo a těžké zápasy zkoušejí člověka a vyžadují odvahu. Každodenní život přináší své těžkosti, zkoušky a znechucení. Právě takové nepatrné dílo častokrát vyžaduje trpělivost a pevnost. Odolávat všem těžkostem a přemoci je, můžeme jen rozhodností a úsilím. Snaž se, aby byl Pán s tebou a na každém místě, a aby ti byl potěšením a posilou. – 3T 80-81 *MYP 326.3*

109. Náboženství doma

Zbožnost v rodině je velice potřebná. Není-li zde každé slovo promyšleno, naše svědectví ve sboru málo působí. Nejsi-li tichý, dobrotivý a zdvořilý doma, je zbytečná tvoje zbožnost. Větší síla by se projevila ve sboru, kdyby bylo více zbožnosti v rodině. *MYP 327.1*

Hrubá řeč v domově

Kolik škody natropí v rodině netrpělivá slova; protože netrpělivá vyjadřování u jednoho vyvolává i u druhého téhož ducha. Pak následují slova odvety, ospravedlňování se, a těmito slovy zhotovuješ sám pro sebe těžké, tíživé jho, neboť všechna tato trpká slova přinesou tvé duši osudnou žeň. *MYP 327.2*

Ti, kteří takto mluví, zakusí hanbu, ztratí sebeúctu a sebedůvěru a budou s výčitkami svědomí litovat, že se takto nechali strhnout. Bylo by mnohem lepší, kdyby taková slova zůstala nevyřčená. Bylo by lepší, kdybychom měli v srdci olej milosti, kdybychom dovedli přehlédnout a snášet vše s Kristovou tichostí a shovívavostí. *MYP 327.3*

Splníš-li podmínky Božích zaslíbení, Bůh věrně splní každé své zaslíbení. Zůstává-li tvá mysl u Boha, pak když přijde hodina zkoušky a pokušení, nepadneš z výšin radosti do propasti zoufalství a nebudeš obtěžovat jiné svými pochybnostmi a chmurnými řečmi. *MYP 327.4*

Satan nemůže číst naše myšlenky, ale může vidět naše činy, slyšet naše slova; má již velké zkušenosti s lidstvem a umí svá pokušení přizpůsobit tak, aby využil naši slabou stránku. A jak často dopustíme, aby poznal tajemství, jak může nad námi zvítězit. Ó, kéž bychom ovládali svá slova a jednání! Kdybychom mluvili tak, abychom se nemuseli za svá slova v den soudu stydět, byli bychom silní. V den Boží je budeme vidět ve zcela jiném světle, než ve chvíli, kdy jsme je vyslovili. – RH Feb. 27, 1913 *MYP 328.1*

Domov a podobenství

Poslání rodiny je velkolepé a netýká se jen jejích členů. Křesťanský domov má být učebnicí, která zobrazuje, jak významné jsou správné životní zásady. Takový příklad se stává silou, která ve světě působí k dobru. Vliv správné rodiny na srdce a životy lidí je mnohem účinnější než sebelepší kázání. Z takových rodin vycházejí mladí lidé, kteří prožívají to, čemu se doma naučili. Ušlechtilé zásady života se pak dostávají do dalších domácností a ve společnosti působí vlivem, který vede k jejímu povznesení. – MH 352 *MYP 328.2*

110. Domov výchovnou školou

Mládež tím, že se zasvětil Boží službě, nedozná žádnou újmu. „*Počátek moudrosti je bázeň před Hospodinem.*“ Bohu je milejší a příjemnější malé dítě, které miluje a bojí se Boha, než nejvzdělanější člověk, jemuž je lhostejné jeho spasení. Mladí lidé, kteří své srdce i život věnují Bohu, mají spojení s pramenem moudrosti a vznešenosti. *MYP 329.1*

Každodenní povinnosti

S mnohem větší radostí a nadšením, by děti vykonávali své denní povinnosti, kdyby byli vedeny správnou výchovou k přesvědčení, že tyto denní povinnosti jsou Bohem udělené příležitosti k naučení se věrnosti pro službu Bohu. Vykonávají-li všechny své povinnosti „tak jako Pánu a ne lidem,“ bude mít zvláštní kouzlo i to nejjednodušší zaměstnání, neboť služebníci zemští budou spojeni s bytostmi nebeskými, které radostně vykonávají vůli Boží v nebesích. *MYP 329.2*

Na svěřeném místě konejme svou práci s takovou věrností s jakou vykonávají andělé své vyšší povinnosti. Potom bude moci každý cele důvěřovat tomu, kdo je Božím služebníkem. On bude dobrým občanem nebe i země. Správné poznání a plnění povinností vůči Bohu, nás naučí vykonávat věrně své povinnosti vůči bližním. *MYP 329.3*

Matčina odměna

Když zasedne soud a knihy budou otevřeny a dozní slova soudce: „*To dobře, služebníče věrný*“ a koruna slávy bude položena na čelo vítěze, tu mnozí před zrakem shromáždění, sejmou svou korunu, ukážou na svou matku a řeknou: „Ona mě vychovala k tomu, čím jsem se stal z Boží milosti. Její naučení a modlitby byly největším požehnáním pro mé věčné spasení.“ ... *MYP 330.1*

Mladí lidé mají být vychováni tak, aby stáli pevně za pravdou i v převládající nepravosti, aby všemožně bojovali proti rozmáhající se neřesti a podporovali ctnost, čistotu a pravý charakter. Dojmy, které působí na mysl a povahu v raném věku, jsou hluboké a trvalé. Nerozvážná výchova nebo špatná společnost má na mladou mysl často tak zlý vliv, že jej později nemůže vymýtit žádné úsilí. – ST Nov. 3, 1881 *MYP 330.2*

Dalekosáhlý vliv domácí výchovy

O budoucnosti lidské společnosti budou rozhodovat dnešní děti a mladí lidé. Jaké budou tyto děti a jaká bude mládež, to závisí na rodině. Nedostatku správné výchovy v rodině lze přičítat do velké míry nemoci, bídu a zločinnost, které postihují lidstvo. Kdyby život v rodině byl čistý a správný, kdyby děti, které vycházejí z rodin, byly připraveny převzít odpovědnosti, které je v životě čekají, a čelit nebezpečím, s nimiž se v životě setkají, jak jinak by svět vypadal! – MH 351 *MYP 330.3*

111. Úcta a láska k rodičům

Ti, kteří chtějí opravdu následovat Ježíše Krista, musí Ho mít ve svém srdci a považovat Ho za nejvyššího Pána. Musí zjevovat Jeho ducha a charakter v rodinném životě a musí být zdvořilí a laskaví k těm, s nimiž přicházejí do styku. *MYP 331.1*

Mnohé děti tvrdí, že znají pravdu, ale nevzdávají rodičům čest a laskavost, jež jim náleží. Dokazují otci a matce jen málo lásky a nectí je, protože se nepřizpůsobují jejich přáním, anebo se jim nesnaží ulevit ve starostech. Mnozí vyznavači křesťanství nevědí, co to znamená: „*Cti otce svého i matku svou.*“ Právě proto tak málo znají co to znamená: „*At' se prodlejí dnové tvoji na zemi.*“ (Ex 20,12) *MYP 331.2*

Naše mládež tvrdí, že zachovává Boží přikázání a přece často přehlíží a porušuje páté přikázání. Proto se na ni nemůže splnit bohaté požehnání, zaslíbené těm, kteří tento příkaz dodržují a ctí si otce i matku. Nebude-li svého hříchu litovat a nenapraví-li z milosti Kristovy své zvyky a povahu, nikdy nevejdou na novou, věčnou zem. Ti, kteří si neváží svých rodičů a nemilují je, nebudou mít ani úctu k Bohu. Ti, kteří ve zkoušce neobstojí, kteří si neváží svých bohabojných rodičů, nebudou poslouchat ani Bohu a proto nemají naději, že vejdou do zaslíbené země. *MYP 331.3*

Poslušnost rozhoduje

Mládež nyní rozhoduje o svém věčném osudu. Vyzývám vás, abyste se pozastavili nad přikázáním, které Bůh spojil se zaslíbením: „*At' se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.*“ (Ex 20,12) Děti, toužíte po věčném životě? Pak si važte svých rodičů a ctěte je. ... *MYP 332.1*

Hřešíte-li doposud a nevěnujete jim lásku a poslušnost, začněte ihned napravovat minulost. Nemůžete si dovolit jednat jinak, neboť to znamená pro vás ztrátu věčného života. Zpytatel srdcí ví, jak se chováte ke svým rodičům, neboť on váží mravní charakter na svých váhách nebeské svatyně. Ó, vyznejte, že jste zanedbávali své rodiče, že jste byli k nim lhostejní a že jste pohrdali svatým Božím přikázáním. ... *MYP 332.2*

Laskavé srdce rodičů k vám lne něžnou láskou; byli byste schopní se jim odměnit chladnou nevděčností? Oni vás milují a starají se, abyste dosáhli spasení. Zdali však jste častokrát nezavrhli jejich radu a nechodili dle své vůle a po vlastních cestách? Nenásledovali jste často své vlastní ná-zory dobře vědouce, že Bůh zavrhuje vaše jednání? Mnozí otcové a matky sestupují se zlomeným srdcem do hrobu kvůli nevděku a neúcty svých dětí. – YI June 22, 1893 *MYP 332.3*

112. Požehnání v domově

Pán praví mladému: „*Synů můj, dej mi srdce své!*“ (Př 23,26) Vykupitel světa má radost, oddávají-li Mu dítky a mládež svá srdce. Veliký zástup dětí osvědčí svou věrnost k Bohu tím, že chodí ve světle. Kristus je tím světlem. Oni milují Ježíše a je jejich radostí chodit dle Jeho vůle. Trpí-li křivdu, neprojevují netrpělivost, svou trpělivostí a dobrotou rozveselují srdce otce i matky a vše ochotně vykonávají, aby svým rodičům ulehčili břímě každodenního života. I ve svém dětství a mládí dokazují, že jsou věrnými učedníky Páně. MYP 333.1

Milé děti a mládeži! Již ve svém útlém mládí můžete být požehnáním domova. Jak smutný pohled, když dítky věřících rodičů jsou nepoddajné, neposlušné, nevděčné svěhlavé a rozhodnuté jít svou cestou, bez ohledu na to, kolik zármutku a utrpení tím způsobí svým rodičům. Satan se snaží ovládnout srdce dětí od malička, aby pak celý jejich život poskvrnil svým duchem. MYP 333.2

Poslušnost rodičů

Rodiče mohou vykonat vše, co na nich záleží – dát svým dětem všechny přednosti a všechny ponaučení, aby oddaly své srdce Bohu – přece se může stát, že jejich dítky nechtějí chodit ve světle a vrhají tím stín na rodiče, kteří je milují a po spasení svých dětí touží. MYP 333.3

Satan se snaží, aby udržel dítky na cestě hříchu a neposlušnosti, když se mu to podaří vezme jim život dokud jsou ještě ve hříchu, aby neměli naději na spasení a tak srdce věřících rodičů pronikl mečem zármutku. Bolest jež nemůže býti utišena, bude svírat srdce takových otců a matek pro své neobrácené děti a jejich špatný postoj vůči Bohu. ... MYP 334.1

Dítky a mládeži! Prosím vás, ve jménu Ježíše Krista, chod'te ve světle. Podříd'te svou vůli Boží vůli. „... *jestliže by tě namlouvali hříšníci, nepřivoluj!*“ (Př 1,10) Setrvej věrně na stezce Páně, neb na cestě přestupníku nebudeš mítí pokoje. Vstoupíš-li na špatnou cestu, uvrhneš své rodiče do špatného světla a na věc Kristovu temný stín. Buď si vědom, že v nebeských knihách je veden přesný záznam o tvém životě a tyto budou jednou před světem otevřeny. Pomysli na to, jak hrozné výčitky by tě jednou trápily, kdyby tě stihl hrozný osud ztráty věčného života. „*Obrát'tež se k domlouvání mému. Hle, vynáším vám ducha svého a v známost vám uvodím slova svá... tehdy volati budou ke mně... ale kdož mne poslouchá, bydliťi bude bezpečně, pokoj maje před strachem zlých věcí.*“ (Př 1,23.28.33) Dávejte pozor na Kristův pokyn: „*Chod'te v světle, dokud světlo máte, aby vás temnota nezachvátila.*“ (J 12,35) – YI Aug. 10, 1893 MYP 334.2

113. Budování charakteru v domově

Satan svádí děti, aby byly nesdílné vůči svým rodičům, a aby si vyhledávaly za své důvěrníky mladé a nezkušené kamarády. Tito jim sice nemohou pomoci, ale za to jim dají špatné rady. ... MYP 335.1

Děti by byly uchráněny mnohého zla, kdyby měly více důvěry ke svým rodičům. Rodiče by měli povzbuzovat své děti, aby byly k nim otevřenější, aby k nim přicházely se všemi svými potížemi, a když jsou zmatené a nevědí co je správné a co nikoliv, aby vše předložili rodičům a tázali se jich na radu. Kdo je způsobilejší, aby viděl a vystihl hrozící jim nebezpečí než bohabojní rodiče? Kdo rozumí tak dobře jako oni zvláštním povahám svých dětí? Matka, která bděla nad každou jejich myšlenkou již od jejich dětství, která je takto obeznámena se všemi jejich sklony, je nejlépe připravena, aby radila svým dětem. Kdo může lépe říci, které rysy charakteru se mají potlačovat, než matka s pomocí otcovou? MYP 335.2

Obšťastňování rodičů

Děti, které jsou opravdovými křesťany, dají přednost lásce a schválení svých bohabojných rodičů, před veškerým časným požehnáním. Budou milovat a ctít své rodiče. Hlavním úkolem jejich života bude, aby učinili rodiče šťastnými. V tomto vzpurném věku, děti které neobdržely správnou výchovu a disciplínu, mají jen málo smyslu pro to, čím jsou rodičům povinováni. Často se stává, že čím více pro ně rodiče udělali, tím jsou nevděčnější a tím méně si jich váží. MYP 335.3

Děti, které byly příliš opatrovány a hýčkány, vyžadují to stále a neplní-li se jejich očekávání, jsou zklamané a ztrácejí odvahu. A s tím se pak setkáváme v celém jejich životě. Budou bezmocné, opírající se o druhé, očekávající od nich, že jim budou pomáhat, dávat přednost a ustupovat. A když se tak nestane, budou se domnívat, že je jim křivděno, třebaže jsou již dospělými muži a ženami. Tak se plahočí celým svým životem, jsou stěží schopní nést své vlastní břímě, často reptají a hněvají se, protože se vše neřídí jejich vůlí. ... MYP 336.1

Děti mají pocitovati, že jsou zavázány svým rodičům, kteří nad nimi v dětství bděli a v nemoci je ošetřovali. Mají si uvědomovat, že rodiče pro ně vytrpěli mnohou úzkost. Svědomití a zbožní rodiče měli vždy nejvyšší zájem o to, aby jejich děti kráčely správnou cestou. Jak je jim těžko u srdce, vidí-li chyby u svých dětí. Kdyby mohly děti vidět bolest, kterou způsobují milujícím srdcím rodičů, jistě by se daly obměkčit. Kdyby mohly vidět matčiny slzy a slyšet modlitby, které za ně vysílá k Bohu, kdyby mohly slyšet její těžké, potlačované vzdechy, jistě by to promluvílo k jejich srdci a rychle by se vyznali ze svých špatností a prosili o odpuštění. ... MYP 336.2

Síla k boji

Žijeme v nešťastné době pro děti. Prudký proud je strhuje do zkázy a je zapotřebí více než dětské zkušenosti a síly, abychom se vzepřeli onomu proudu a nebyli jím strženi. Zdá se, že jsou mladí obvykle satanovými zajatci a on a jeho andělé je vedou do jisté záhuby. Satan a jeho zástupy bojují proti Boží vládě a ty, kdo mají touhu vpustit jej do svého srdce a uposlechnout jeho požadavky, se snaží zmást a přemoci svými pokušeními, aby nakonec ztratili odvahu a vzdali se boje. ... MYP 337.1

Vážnou, upřímnou modlitbou a živou vírou mohou být získána velká vítězství. Mnozí rodiče si dosud neuvědomili velkou odpovědnost spočívající na nich a zanedbávali náboženskou výchovu svých dětí. Každé ráno má patřit první křesťanova myšlenka Bohu. Světská práce a vlastní zájmy mají být druhořadé. Děti máme naučit, aby respektovali a vážili si hodin modlitby. Před odchodem do zaměstnání by měla být celá rodina svolána a otec, aneb v otcově nepřítomnosti matka, by měli snažně prosit Boha, aby po celý den byl s nimi. ... MYP 337.2

Netrpělivost vůči omezování

Děti zachovávající sobotu snad těžko snáší naléhání a nátlak a myslí si, že jsou jejich rodiče příliš přísní; v jejich srdci se mohou zrodit i trpké pocity a mohou se obírat nespokojenými a ne-

šťastnými myšlenkami o těch, kteří pracují pro jejich přítomné, budoucí i věčné blaho a dobro. Ale bude-li jim dopřáno několika málo let, budou žehnat svým rodičům za jejich přísné vedení a věrnou bdělost v letech jejich nezkušenosti. ... *MYP 337.3*

Osobní zodpovědnost

Děti, Bůh uznal za správné, svěřit vás péči rodičů, aby vás vyučovali a naučili kázni a takto vykonali svůj díl výchovou vašeho charakteru pro nebesa. A nyní záleží na vás, zda chcete rozvinout dobrý křesťanský charakter tím, že co nejlépe využijete výhody poskytované vám zbožnými, věrnými a modlícími se rodiči. Přes všechnu svoji úzkost a věrnost nemohou rodiče sami své děti zachránit. I děti samy mají zde svůj úkol. Každé dítě má svůj vlastní způsob, jakým s ním musí být zacházeno. *MYP 338.1*

Věřící rodiče, máte před sebou odpovědný úkol, abyste vedli kroky svých dětí i v náboženských zkušenostech. Milují-li Boha opravdově, budou vám vděční za péči jim projevovanou a za vaši věrnost v usměrňování jejich tužeb a v podřizování jejich vůle. – 1T 391-403 *MYP 338.2*

Odění Kristovou spravedlností

Budeme-li odění spravedlností Kristovou, nebude nás hřích lákat, protože Kristus bude s námi spolupracovat. I kdybychom se snad dopustili chyby, budeme však nenávidět hřích, který způsobil utrpení Syna Božího. – RH March 18, 1890 *MYP 338.3*

114. Mládež má nésti odpovědnost

(Adresováno dvěma mladým mužům)

Tito mladí mužové přehlížejí své domácí povinnosti. Nenaučili se je plnit a mít v rodině odpovědnost. Mají věrnou, praktickou matku, která nesla mnohá břemena, jež jí děti neměly dovolit nést. V tomto ohledu nectili svou matku. Neulehčovali otcí v jeho starostech, jak bylo jejich povinností a tím zanedbali patřičnou úctu k němu. Řídili se spíše sklony, než povinností. *MYP 339.1*

Žijí sobecky, vyhýbají se starostem i práci a tak se připraví o vzácné zkušenosti, bez nichž nemohou mít v životě úspěch. Neuvědomují si, jak je důležitá věrnost v maličkostech, nepocítí nutnost být vůči svým rodičům čestní a v nepatrných životních povinnostech, které před nimi leží, být důslední a svědomití. Přehlížejí všední znalosti, které jsou pro praktický život velmi nezbytné.

MYP 339.2

Učiňte váš domov šťastný

Chtějí-li být tito mladí lidé někde k požehnání, pak by to mělo být doma. Jestliže podléhají svým sklonům, místo aby se dali vést opatrným rozhodnutím zdravého rozumu a osvětleného svědomí, nemohou být ku požehnání společnosti, ani rodině svých rodičů. Nemají příznivé vyhlídky ani pro tento, ani pro lepší budoucí svět. *MYP 339.3*

Mnoho mladých lidí se domnívá, že jejich mládí není určeno pro svědomitou práci, ale jen pro rozptýlení ve sportu a veselých zábavách. Jsou i takoví, kteří žijí jen pro hodování a rozkoš a nemyslí na nic jiného, než na chvilkové rozkoše. Čím více se věnují zábavám, veselé společnosti, marným řečem a smíchu, tím více po nich touží a ztrácí zájem o skutečnost střízlivého života a domácí povinnosti jim připadají nezajímavé. Tyto povinnosti se jim zdají jednotvárné, jejich neklidná duše nenalézá dostatek rozptýlení v rušných změnách, je neklidná a popudlivá. Tito mladí lidé by si měli pokládat za svou povinnost učinit svůj domov radostným a šťastným. ... *MYP 340.1*

Odpočinek od těžké fyzické práce, může být na čas velice žádoucí, abychom se pak znovu zapojili do práce a úspěšně vykonávali své povinnosti. Avšak úplný klid snad ani není nutný. *MYP 340.2*

Svůj vzácný čas nesmíme promarnit ani tehdy, když jsme unaveni. I tehdy lze přece konat něco méně vyčerpávajícího, co může být k požehnání jejich matce a sestrám. V usnadnění jejich starostí, přebíráním na sebe nejtěžších břemen, mohou najít potěšení, které jim poskytne pravé štěstí. Jejich čas nebude promarněn malichernostmi nebo v sobeckých požitcích. – 3T 221.223 *MYP 340.3*

115. Hodina pobožnosti

K probuzení a posílení lásky ke studiu Bible je nutné, abychom využili každé chvíle bohoslužeb. Čas ranní a večerní pobožností měl by být nejkrásnější a nejpůsobivější z celého dne. Dejte jasně najevo že do těchto chvil nesmí být vneseny žádné tíživé a nevraživé myšlenky, poněvadž rodiče i děti se tu scházejí, aby se setkali s Ježíšem a uvítali anděly do svého domova. Pobožnost má být krátká, avšak plná života, přizpůsobená okolnostem a časem se i měnící. Necht' se všichni účastní čtení Bible i učení a častého opakování Božího zákona. Zájem dětí se zvýší, bude-li někdy dovoleno, aby samy zvolili místo, jež má být čteno. Tažte se jich na přečtené a dovolte i jim klást otázky. Zmiňte se o všem, co by nějak posloužilo k objasnění významu. Když se tím pobožnost příliš neprodlouží, dovolte dětem, aby se zúčastnili modlitby a společného zpěvu i kdyby to byl jen jediný verš. *MYP 341.1*

Aby se tato pobožnost stala tím, čím má být, je třeba věnovat pozornost přípravě. Rodiče by měli denně věnovat pozornost přípravě. Rodiče by měli denně věnovat určitý čas studiu Písma se svými dětmi. Je přirozené, že to bude vyžadovat úsilí, uvažování a nějakou obět', ale námaha bude bohatě odměněna. – Ed 186 *MYP 341.2*

116. Náboženská pohostinnost

Váš rodinný život i společenské styky by mohly být mnohem šťastnější a užitečnější, kdyby byly v souladu s jemností, mírností a jednoduchostí Kristovou. Místo úsilí získat sebechválou údiv a závist hostů, se máme snažit svou srdečností, soucitem a láskou učinit každého kolem sebe šťastným. Necht' naši hosté vidí, že se snažíme žít v souladu s vůlí Boží. I když musíme žít skromně, přesto má být zřejmá spokojenost a vděčnost. Radostné ovzduší křesťanského domova dýchá pokoj a mír. Takový příklad nezůstane nenásledován. ... *MYP 342.1*

I když se snažíme, aby se naši hosté u nás dobře cítili, nesmíme zanedbat to, co patří Bohu. Za žádných okolností nemáme opomenout nebo zanedbat modlitebnou hodinu nebo pobožnost. Mluvme a bavme se tak, abychom mohli s pokorným srdcem a v duchovní čistotě přistoupit k pobožnosti. V určité večerní hodině, kdy se můžeme klidně a v tichosti modlit, vysílejme denně své prosby a radostné díkyvzdání Bohu. *MYP 342.2*

Všichni, kdo někdy navštíví věřící křesťany, mají ze zkušenosti poznat, že večerní modlitební hodina je nejvzácnější, nejsvětější a nejblaženější chvíle celého dne. Na všechny zúčastněné zapůsobí hodina pobožnosti vznešeným a ušlechtilým dojmem. Přinese pokoj a klid, který oblaží duši. – RH Nov. 29, 1887 *MYP 342.3*

Část XII. – Oděv a ozdoby

Charakter osobnosti je posuzován podle stylu oděvu. Vybraný vkus a jemné smýšlení se projeví ve volbě jednoduchého a vhodného oděvu. Střízlivá jednoduchost v odívání když je spojená se skromností vystupování, obklopí mladou ženu ovzduším svatého vlivu, který ji bude štítem proti tisícovým nebezpečím. – Ed 248 *MYP 344.1*

117. Základní prvky budování charakteru

Je důležité, aby si dívky i mládež zvykli dávat pozor na svá slova a skutky, neb na jejich jednání záleží, bude-li zářit slunce, nebo dopadat stín nejen na jejich domov, ale na každého, s kým přijdou do styku. Avšak k tomu, aby byla mládež opatrná, vážná a varovala se všeliké zlé tvárnosti, je třeba moudrosti, která pramení shůry, kterou může dát jedině Ježíš. ... MYP 345.1

Pravá ozdoba

Mnozí se oklamávají myšlenkou, že nádherný oblek jim získá autoritu ve světě, avšak tato slepota zdánlivě okouzlující je slabá a proměnlivá. Není možno zakládat v ní důvěru. Ale ozdoba, kterou Kristus zdobí ty, kteří jsou Jeho, je neporušitelná. On praví: „*Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, ve splétání vlasů a províjení zlatem, aneb v odívání plášťů, ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před obličejem Božím velmi drahý jest.*“ (1 Pt 3,3-4) MYP 345.2

Jak by se změnilo chování i řeč mládeže, kdyby věnovala jen polovinu času stráveného ozdobováním svého zevnějšku na duševní vzdělání, a to vnitřní ozdobení. Ti, kteří touží cele následovat Krista, učiní výběr šatů problémem svědomí; budou se snažit vyplnit jemné příkazy Boží. Peníze, které dnes věnují na přepych v odívání, dají na užitečné studium a rozšíření díla Božího. Splní radostně to, co Ježíš od nich očekává, vždyť On je vykoupil za nekonečnou cenu. MYP 345.3

Milé dívky a milá mládeži. Ježíš učinil vše, aby vám zajistil místo ve věčném domově, který připravil pro ty, kteří Jej milují a následují Jej. Opustil krásu nebeského domova, sestoupil na tento hříšný svět k národu, který Ho nepoznal, nemiloval Jeho čistotu a svatost, zavrhl Jeho učení a nakonec Ho vydal na nejhorší smrt. „*Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný.*“ (J 3,16) MYP 346.1

Vnější vzhled

Bůh od vás mladých očekává, abyste byli křesťany nejen podle jména, ale i v odívání a řeči. Přeje si, abyste se spokojili se skromným oděvem, a netoužili po oděvu ozdobeném přepychovými, zbytečnými ozdobami. Ne vaše ozdoby, ale vše osobnost a chování má být půvabné, působící dobrým vlivem, hodné pochvaly nebes. Milá mládeži, chcete, aby se Bůh ve vás zklamal? MYP 346.2

Vnější vzhled často ukazuje stav mysli a měli bychom si dát pozor, jak se jím představíme světu, neboť on bude takto posuzovat i naši víru. Toužím po tom, abyste následovali Ježíše tak, jak se sluší na Jeho milující dívky a ve všem Ho poslouchali, abyste svého Spasitele potěšili tím, že opravdově hledáte tu vnitřní ozdobu ducha. Tak můžete s pomocí Ježíšovou den ze dne vítězit nad svým „já“. Pýcha a láska k vnějším věcem zmizí z vašeho srdce i života. Budete toužit po pokoře a jednoduchosti. Tak se můžete stát věrnými Ježíšovými bojovníky. MYP 346.3

Žijeme v nebezpečné době, kdy ti, kteří vyznávají, že věří v Boha, Jej zapírají v denním životě. „*Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, rouhači, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, nelítostiví, smluv nezdrženliví, utrhači, nestřídmí, plaší, kterým nic dobrého milé není. Zrádci, kvapní, nadutí, rozkoš milovníci více nežli milovníci Boha, majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce. A od takových se odvracuj.*“ (2 Tm 3,2-5) Milá mládeži, Bůh nechce, abyste náleželi k této třídě lidí. Můžete se z Jeho slova naučit, jak se vyvarovat hříchu, abyste dosáhli konečného vítězství... MYP 347.1

„*Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duši svých až do smrti.*“ (Zj 12,11) „*Tehdy ti, kteří se bojí Hospodina, mluvili jeden ke druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, a psána jest kniha pamětná před Ním pro ty, kteříž se bojí Hospodina a myslí na Jeho jméno.*“ (Mal 3,16) MYP 347.2

Svědčení

Nestačí, abyste se vyhnuli byť jen příznakům zla. Musíte pokračovat dále. Musíte se naučit dobře činit. Máte stát v tomto světě na místě Kristově. Musíte se denně učit konat dílo Boží. Jeho následovníci mají být živými listy, „které znají a čtou všichni lidé“. *MYP 348.1*

Pouhým chtěním nedosáhnete dokonalosti charakteru, to se může stát jen usilovným činěním. Takové chtění se má projevovat ve vážném, čestném a vytrvalém úsilí. Pokračuješ-li každý den po žebříku dokonalosti výš a výše, dosáhneš jednou vrcholu jako vítěz ve jménu Toho, který si tě zamiloval. – YI Nov. 5, 1896 *MYP 348.2*

Posuzování náboženství podle oděvu

Milá mládeži, máte sklon oblékat se podle módy, abyste budili pozornost svým zevnějškem, nosit na sobě zlato, drahé krajky a bižuterii. Pro druhé to nebude doporučením vaší zbožnosti ani pravdy, kterou vyznáváte. Rozumní lidé budou ve vašich pokusech o ozdobování se vidět důkaz slabé mysli a pyšného srdce. Jednoduchý, prostý a nenápadný oděv bude dobrým doporučením našich mladých sester. Prostým zevnějškem a dobrým chováním bude vaše světlo svítit jako nikdy předtím. Takovým způsobem všichni uvidí, že časné věci v porovnání s věčnými hodnotami oceňujete správně. – 3T 376 *MYP 348.3*

118. Odívání a charakter

Kristus praví o svých následovnicích, že jsou solí země a světlem světa. Bez zachraňujícího vlivu křesťanů by svět zahynul ve vlastní zkaženosti. Pohleďte na domnělé křesťany, kteří se odívají a upravují nedbale; nejsou důslední ve svém povolání, jak to dokazuje i jejich zevnějšek; jejich způsoby jsou hrubé, nezdvořilé a drsné; jejich řeč vulgární; současně považují tyto špatné rysy za důkaz pravé pokory a křesťanského života. Myslíte, že kdyby byl náš Spasitel zde na zemi, že by je označil jako světlo světa a sůl země? – Ne, nikdy! *MYP 349.1*

Chování křesťanů je vznešené. Jsou zdvořilí, dobrosrdeční a milí, ale jsou si vědomí, že se nesmí sklonit k lichocení někomu, kdo si chválu nezaslouží. Jejich řeč musí být upřímná a pravdivá. Jsou věrní vůči spoluvěřícím, spolubližním i světským lidem. Ve svém odívání se varují výstřednosti a přehánění; jejich oděv je úhledný, ne vyfintěný, ale skromný, čistě a vkusně upravený. Zvláštní pozornost věnují oděvu, který poukazuje na posvátnost sobotního dne, ve kterém předstupují před Pána, aby Ho uctili. *MYP 349.2*

Demarkační přímkou mezi takovými lidmi a světem je příliš zřetelná, než aby došlo k omylu. Ti, kteří sice přijali pravdu, ale byli ve svých zvycích dosud nedbalí a bezstarostní by desetkrát zvětšili vliv věřících, kdyby v odívání zachovali pravidlo skromnosti a vkusu; pak by byli cele pravdou zušlechtěni a posvěceni. Náš Bůh je Bohem pořádku, a ani v nejmenším neoblíbí nepořádek, špínu nebo hříchy. *MYP 349.3*

Vztah k módě

Křesťané se nemají snažit budit pozornost nevěřících tím, že se budou oblékat odlišně. Ale budou-li se oblékat podle své víry skromně a zdravě, jak je to jejich povinností a vyjdou z módy, nemají svůj oděv měnit proto, aby se podobali světu. Naopak, mají dokázat ušlechtilou nezávislost a mravní odvahu jednat správně, i kdyby se celý svět od nich lišil. Přinese-li svět módu skromnou, vyhovující a zdravou, která je v souladu s Písmem, nezmění to nic na našem vztahu k Bohu či ke světu, když ji přijmeme. Křesťané mají následovat Krista a mají přizpůsobit svůj oděv Božímu Slovu. Mají se varovat extrémů. Mají kráčet přímou cestou vpřed v úplné pokoře, bez ohledu na oblibu či kritiku a mají se držet toho co je správné právě proto, že to je správné. – RH Jan. 30, 1900 *MYP 350.1*

119. Správný oděv

Bible učí skromnosti v odívání. „*Takž také i ženy, aby se oděvem slušným ze stydlivosti a středmosti ozdobovaly...*“ (1 Tm 2,9) Tím je zapovězeno předvádění se v oblečení křiklavých barev s hojnými ozdobami. A vše, co směřuje k tomu, aby se člověk svým oděvem stal nápadný, nebo budil pozornost, má být podle doporučení Slova Božího ze skromného oděvu odstraněno. MYP 351.1

Hospodárnost v odívání

Náš oděv nemá být nákladný, „*...ne zlatem aneb perlami, aneb drahým rouchem*“ (1 Tm 2,9). Peníze jsou nám svěřeny Bohem. Nepatří nám proto, abychom je vydávali na ukojení pýchy nebo ctižádosti. Jsou v rukou dítek Božích, aby opatřily pokrm hladovým a oděv nahým. Jsou obranou utlačovaných, prostředkem k uzdravení nemocných, nebo prostředkem ke kázání evangelia chudým. Mohli byste obšťastnit mnohá srdce, kdybyste moudře upotřebili prostředky, které vydáváte na okázalosti. Všimněte si života Kristova, snažte se poznat Jeho charakter a buďte Jeho následovníky v sebezapírání. MYP 351.2

V takzvaném křesťanském světě se vydává tolik za drahokamy a zbytečně drahé šatstvo, že by se nasýtily všichni hladoví a ošatili všichni nazí. Móda a vystavování se na odiv stráví prostředky, které mohly potěšit chudé a strádající. Olupují svět o evangelium Spasitelovy lásky. ... MYP 351.3

Kvalita a vkus

Třebaže náš oděv je prostý a jednoduchý, má být dobré kvality, vhodných barev a účelný. Mělo by se více přihlížet na trvanlivost, než na vzhled. Měl by poskytovat teplo a dobře chránit. V Pří-sloví uvedena moudrá žena „*nebojí se o čeleď svou v čas sněhu; nebo všechna čeleď její obléčí se v roucho dvojnásobné*“ (Př 31,21). MYP 351.4

Zdraví a čistota

Náš oděv má být čistý; nečistota v šatstvu je nezdravá a špiní tělo i duši. „*Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste... Jestliže kdo chrámu Božího poskvřňuje, toho zatratí Bůh.*“ (1 K 3,16.17) MYP 352.1

Oděv má být všestranně zdravý. Bůh si především přeje „*abys se dobře měl a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má*“ (3 J 2). Máme s Ním spolupracovat na udržení zdraví těla i duše. Obojí je podporováno zdravým oděvem. MYP 352.2

Půvab a přirozená krása

Oděv by měl mít půvab, krásu, účelnost a přirozenou prostotu. MYP 352.3

Kristus varoval před pýchou života, ne však před jeho půvabem a přirozenou krásou. Poukázal na polní kvítky, na čisté, rozvíjející se lilie a pravil, že „*ani Šalomoun ve vsí slávě své tak oděn nebyl, jako jedno z nich*“ (Mt 6,29). Tím ukázal Kristus na krásu díla přírody, kterou nebesa oceňují. Skromný půvab, prostota, čistota, přiměřenost, jsou vlastností, díky kterým se Mu náš oděv líbí. – CT 302, 303 MYP 352.4

120. Vliv oděvu

Nejsme proti hezkému odívání. Nesmíme dobrý vkus přehlížet ani odsuzovat. Budeme-li žít podle své víry, budeme se odívat skromně a budeme tak horlivě vykonávat dobré skutky, že budeme považováni za zvláštní. Ale ztratíme-li mysl pro pořádek a vkusné odívání, opouštíme ve skutečnosti pravdu; neboť pravda nikdy nesnižuje úroveň, nýbrž povznáší. Jsou-li věřící nebalí na svůj zevnějšek a chovají se drsně a hrubě, ubližují svým vlivem pravdě. Inspirovaný apoštol praví: „*Nebo učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem.*“ (1 K 4.9) Celá nebesa pozorují vliv, jaký Kristovi vyznavači na každý den ve světě šíří. ... MYP 353.1

Odívá-li se slušná žena skromně, poslouží jí to jen k dobrému. Charakter člověka posuzujeme podle jeho odívání. Skromná, bohabojná žena se bude strojit jednoduše. Jemný vkus a ušlechtilá mysl se projeví v prostém a slušném zevnějšku. Mladé ženy, které se vymaní z područí módy, budou ozdobou společnosti. Žena, která se obléká jednoduše a nenáročně, dokazuje svým oblečením a chováním, že pravá žena se vyznačuje mravními hodnotami. Jak kouzelná a přitažlivá je skromnost v odívání, kterou lze v její spanilosti přirovnat k polnímu kvítí. – RH Nov. 17, 1904 MYP 353.2

121. Jednoduchost v odívání

„Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, ve splétání vlasů, províjení zlatem, aneb v odívání plášťů, ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před obličejem Božím velmi drahý jest.“ (1 Pt 3,3-4) MYP 354.1

Lidská moudrost chce vždy obcházet nebo zanedbávat jasné a přímé pokyny Božího Slova. V některých obdobích většina povrchních křesťanů pohrdala pravidly, které požadují slušnost a prostotu hovorů, chování a oblečení. Jestliže se odchýlíme od učení evangelia, bude výsledek tentýž – přivlastníme si různé světské zvyky, zásady a módu. Místo živé zbožnosti a vroucnosti zaujme formalita. Bůh odejme svého Ducha i moc od těch věřících, kteří si libují ve světských radovánkách a udělí jej skupinám pokorných věřících, kteří ochotně naslouchají naučení svatého Slova Božího. Jak pokračovala tato historie přes všechny po sobě jdoucí pokolení, tak vznikala také různá náboženství. Když obětovali svou opravdovost z prvního nadšení, pozbyli svou sílu. MYP 354.2

Léčka lidu Božího

Když vidíme mezi těmi, kteří vyznávají, že věří přítomné pravdě, jak se šíří lichocení, láska k módě a okrašlování zevnějšku, zarmouceně se tážeme, zdali se lid Boží nechce ničemu učit z dějin minulosti? Je jen málo těch, kteří znají své srdce a pochopí. I ti, kteří mají zalíbení v prázdné povrchní módě, mohou o sobě tvrdit, že jsou následovníky Kristovými, ale jejich oděv i řeč prozrazují, co je obsahem jejich myšlení i srdcí. Jejich život svědčí o tom, že jsou přátelé světa a svět je pokládá za své. MYP 354.3

Jak se někdo může uspokojit s bezcenností a plaností módy, když někdy okusil lásku Kristovu? Jak mě bolí srdce, když vidím život těch, kteří tvrdí, že následují tichého a pokorného Spasitele, a přesto se tak horlivě snaží udržet krok s úrovní světského odívání. Navzdory jejich vyznání zbožnosti je téměř nemožné rozeznat je od nevěřících. Neradují se ze zbožného života. Jejich život a peníze jsou věnovány na výstřední odívání. MYP 355.1

Zvláště ženy jsou náchylné na výstřední, pyšné a bohaté odívání. Proto se na ně vztahuje varování apoštola: *„Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a se středmostí ozdobovaly, ne splétáním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb drahým rouchem, ale (tak jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti,) dobrými skutky.“ (1 Tm 2,9) MYP 355.2*

Potřeba reformace

Pozorujeme, že tento hřích, Bohem nenáviděný, získává v církvi stále více místa. Jaká je povinnost vedoucích ohledně této věci? Je vliv církve takový jaký by měl být, když mnozí členové místo následování jasně vyjádřené vůle Boží raději uposlechnou příkazy módy? Jak můžeme očekávat pomoc Ducha svatého, když takové věci mezi sebou trpíme? Budeme mlčet, když následovníci Kristovi Jeho učení odstraní? Všechny tyto věci zarmucují ty, kteří bdí nad Boží církví. Mé křesťanské sestry, nechcete o této otázce s modlitbou a otevřeným srdcem přemýšlet? Nechcete se nechat vést Slovem Božím? Čas, který věnujete přípravě oděvů dle světské módy, měly byste věnovat pečlivému zkoumání svého srdce a bádání v Písmě svatém. Kdyby mohly být hodiny promarněné připravováním nepotřebných ozdob věnovány osvojení si správných zásad a důkladného vzdělání, dosáhly by hodnoty větší, než zlato. Bolí mě srdce, když vidím mladé sestry vydávající se za následovnice Kristovy, jak svým způsobem chování dokazují, že Jeho vůli a povahu vůbec neznají. Taková mládež se spokojuje s tím, že spotřebovává prázdné slupky. Více si cení třpytivého pozlátka světa, než věčného pokladu nebes. Rozumové schopnosti, které se mohou vyvíjet pouze přemýšlením a učením leží ladem; city jsou neukázněné, protože se klade větší důraz na zevnějšek, než na duchovní půvab a duševní svěžest. MYP 355.3

Vnitřní ozdoba

Budou následovníci Kristovi toužit po získání vnitřní ozdoby krotkého a tichého ducha, které si Kristus tolik váží, anebo budou zbytečným zdobením zevnějšku trávit hodiny před zrcadlem? Pán touží po tom, aby ženy stále více a více usilovaly o vzdělání své duše a ducha a docílily tím mravní i duševní sílu, a mohly být k požehnání světu a ke slávě Stvořitele. *MYP 356.1*

Chtěla bych se otázat dnešní mládeže, která tvrdí, že věří přítomné pravdě, jak chtějí ukázat své sebezapření pro tuto pravdu? Přednášejí Bohu své prosby, když zatouží po nějaké části oblečení, nějaké ozdobě nebo vymoženosti, aby se dověděli je-li to v souladu s Boží vůlí? Dávají při přípravě svého oděvu pozor, aby jím nezneshvětili svou víru? Mohou očekávat Boží požehnání pro dobu strávenou přípravou různých ozdob? Jestliže je někdo členem církve, to ještě neznamena, že je spojen s Kristem. Nejslabším místem Kristovy církve jsou ve většině případů neposvěcení, světsky smýšlející vyznavači. *MYP 357.1*

Žijeme v době nevídané touhy po zábavě. Hýření a přehnaná výstřednost všude převládá. Zástupy dychtí po pobavení. Myšlení slábne a zakrňuje, protože není zvyklé hloubat, anebo ukázněně studovat. Důsledkem toho jsou pošetilé touhy. Bůh požaduje, aby každá duše byla vzdělaná, čistá, vznešená a zušlechtěná. Často jsou hodnotné cíle obětovány kvůli módnímu předvádění se a povrchnímu užívání. Ženy, které dovolí své duši kvůli módě strádat a zakrňovat, budou společnosti spíše kletbou místo požehnáním. – RH Dec. 6, 1881 *MYP 357.2*

122. Modlářství v oděvu

Modloslužba oblékání je mravní nemocí. Ta nesmí být přenesena do nového života. Ve většině případů přijetí evangelijních požadavků povede k rozhodné změně v oblékání. *MYP 358.1*

Neměli bychom být nedbale oděni. Pro Krista, jehož jsme svědky, bychom se měli snažit, aby náš vzhled vypadal co nejlépe. Pro službu ve stánku Bůh podrobně vyznačil každou jednotlivost v oděvu těch, kteří před Ním sloužili. Jsme poučeni, že zvlášť dbá na oděv těch, kteří Mu slouží. Velmi přesné byly pokyny o Aronově šatu, neboť jeho roucho mělo symbolický význam. Oděv Kristových následovníků má být také symbolem. Ve všech věcech máme být Jeho představitelé. Náš zevnějšek by se měl stále vyznačovat upraveností, skromností a čistotou. Slovo Boží však nedoporučuje žádné změny oděvů pouze z důvodů módy, abychom mohli vypadat jako svět. Křesťané nemají ozdobovat svou osobu nákladnou nádherou, nebo drahými šperky. *MYP 358.2*

Na slova Písma svatého, které mluví o oděvu, by se mělo pečlivě dbát. Musíme porozumět tomu, čeho si Pán při odívání cení. Všichni, kteří vážně dychtí po milosti Kristově, budou dbát na vzácná slova poučení, daná Bohem. I způsob našeho oděvu bude vyjadřovat pravdu evangelia – 6T 96 *MYP 358.3*

123. Pravá ozdoba

Mravní nevázanost se všude rozmáhá a kvůli lásce k okázalému oděvu jdou duše na zahynutí. Způsob života devíti desetin zajatců módy je klamný. Podvod a klam je jejich každodenní obvyklý postup, protože chtějí vypadat jinak, než jakými opravdu jsou. *MYP 359.1*

Ušlechtilost duše, laskavost a velkorysost mizí a na jejich místo nastupuje ukájení touhy po zlých věcech. Tisíce lidí zaprodávají své ctnosti, jen aby dosáhli prostředky k následování módy světa. Proti těmto vrtochům módy se má postavit armáda reformátorů, kteří přijmou skromný a jednoduchý oděv. Satan stále vymýšlí novinky v módě, jejichž následování vyžaduje oběti v penězích, čase i zdraví. *MYP 359.2*

Následování světa

Otevírá se před námi obraz mravní zkaženosti v módě. Jak mohou jít touto cestou světa křesťané? Máme schvalovat tyto mravy kazící módu tím, že ji přijmeme? Mnozí žijí dle módy světa jen proto, že Kristus, ta naděje slávy, v nich nepřebývá. Pýcha a přepych života i výstřední odívání zašlo dnes tak daleko, že náleží mezi pravá znamení poslední doby. *MYP 359.3*

Všude se projevuje pýcha a marnivost. Avšak ten, kdo se tak rád vzhlíží v zrcadle a obdivuje sebe, se nerad a málokdy podívá do mravního zrcadla – zákona Božího. Tento druh zbožňování svého zevnějšku však boží vnitřní pokoru a krotkost i vše ušlechtilé. Zabere čas, který měl být věnován zpytování srdce i studiu Písma svatého s modlitbou. Bůh nechal napsat své vnuknuté Slovo pro naše ponaučení... *MYP 359.4*

Oddanost módě odebírá ty hmotné prostředky, které nám byly svěřeny ke konání milosrdenství a dobročinnosti a jejich zbytečným utrácením olupujeme Boha. Hmotné prostředky nám nebyly svěřeny proto, abychom se v pýše pozdvihovali. Máme s nimi dobře hospodařit a odívat neoděné, sytit hladové a podporovat jimi dílo Boží. Chceme-li se ozdobovat, pak vezme, že pokora, skromnost a moudrost shůry jsou vhodné pro každého člověka jakéhokoli postavení a v jakékoli životní situaci. *MYP 360.1*

Nemáme stát na stráži jako věrní strážníci a být dobrým vzorem, příkladem a pomocí lehkomyslným a nešťastným? Nemáme dát naší mládeži dobrý příklad, buď že jíme, neb pijeme, neb cokoli činíme, abychom vše k Boží slávě činili? – RH Dec. 12, 1912 *MYP 360.2*

Část XIII. – Rekreace a zábava

Je velký rozdíl mezi rekreací a zábavou. Rekreace, opravdu hodná toho názvu, přispívá k posílení a upevnění. Pomáhá nám zapomenout na naše každodenní starosti a zaměstnání, poskytuje občerstvení mysli i tělu a tak nám umožňuje navrátit se s novou silou a chutí k vážné životní práci. Zábava je naproti tomu vyhledávaná kvůli požitku a často vede k výstřednostem; kromě toho stravuje síly potřebné k užitečné práci a stává se tak překážkou pravého životního úspěchu. – Ed 207 *MYP 362.1*

124. Hodnota rekreace

Křesťané by měli být nejšťastnější a nejradostnější lidé na světě. Mají to vědomí, že Bůh je jejich Otcem i věčným Přítelem. *MYP 363.1*

Avšak mnoho těch, kteří se přiznávají ke křesťanství, nereprezentují správně své náboženství. Jsou chmurní jako pod mrakem. Stále mluví o tom, že být křesťanem znamená velikou oběť. Svým příkladem budí domněnku v těch, kteří Krista dosud nepřijali, že se musí vzdát všeho, co činí život krásný a radostný. Vrhají temný stín na krásné naděje křesťana. Budí dojem, že Boží požadavky doléhají na věrné duše jako nesnesitelné břímě a oni se musí vzdát všeho krásného a vkusného. *MYP 363.2*

Otevřeně prohlašujeme, že tito vyznavači křesťanství, nejsou skutečnými následovníky Kristovými hodnými nosit Jeho jméno. Bůh je láska. Kdo v Bohu přebývá, v lásce přebývá. Všichni ti, kteří se z vlastní zkušenosti přesvědčili o lásce a milosrdenství nebeského Otce, šíří kolem sebe světlo a radost, ať jsou kdekoliv. Jejich přítomnost působí na své bližní jako líbezná vůně květin, neboť jsou spjati s Bohem a s nebesy. Představují všem, s nimiž přijdou do styku vznešenou čistotu a lásku nebes. To je činí světlem světa a solí nebes. Jsou ve skutečnosti vůní života k životu. *MYP 363.3*

Křesťanská rekreace

Předností i povinností křesťanů je, aby obcerstili svého ducha i tělo nevinnou rekreací. Pamatují při tom, že jejich tělesné a duševní síly mají být uplatněny ke slávě Boží. Naše rekreace by neměly tvořit radovánky přerůstající v nesmyslnost. Můžeme je usměrnit tak, že to může posloužit blahodárným vlivem nejen nám, ale i našim bližním k prospěchu a povznesení ducha, takže posílení můžeme se lépe věnovat našim křesťanským povinnostem. *MYP 364.1*

Je velkým přestoupením v očích Božích, zúčastníme-li se takových zábav, které snižují naše schopnosti ke konání denních povinností a snižují touhu přemýšlet o Bohu a nebeských věcech. Vliv náboženství Kristova je povznášející a potěšující. Převyšuje všeliké mudrování, žertování a lehkomyšlné tlachy. Každou chvíli během naší rekreace můžeme čerpat sílu z nebeského pramene a tak obnovit své schopnosti, nabýt novou odvahu, abychom mohli svůj život ještě úspěšněji povznést na úroveň čistoty, pravé dobroty a svatosti. *MYP 364.2*

Láska ke kráse

Veliký Bůh také miluje krásu. Jeho dílo o tom vydává jasné svědectví. Naše prarodiče postavil do krásné zahrady Eden. Mnoho krásných stromů vyrůstalo ze země k užitku i okrase. Užitečné a krásné květinčky různých tvarů i barev sytily vzduch libou vůní. Veselí zpěváčci, zdobení pestrým perím oslavovali radostnými zpěvy Boha. Božím cílem bylo, aby člověk uprostřed této krásy pracoval, pečoval o Jím stvořené věci a sytil se ovocem z rajských stromů. *MYP 364.3*

Bůh, který připravil prvnímu lidskému páru tak neobyčejně krásný a s ničím nesrovnatelný příbytek, měl na zřeteli naše štěstí, když zaplnil přírodu mohutnými stromy, krásnými květinami a jinými úžasnými věcmi. Dal nám takové důkazy své lásky, abychom měli správnou představu o Jeho povaze. *MYP 365.1*

Do srdce svých dítek vložil lásku ke kráse. Mnozí však tuto lásku poskvřnili a zničili. Krásu stvoření začali uctívat, ale zapomněli na Stvořitele. Je to nerozumná nevďěčnost. Ve všech stvořených věcech máme spatřovat lásku nám prokázanou a odplácet se Mu zase vroucí srdečnou láskou. *MYP 365.2*

Největší Umělec

Bůh nás obklopil krásnými scenériemi přírody, aby v naší duši probudil zájem o Jeho věci. Přije si, abychom ve své mysli spojili nádheru přírody s Jeho charakterem. Studujeme-li pečlivě knihu přírody, najdeme v ní k přemýšlení bohaté náměty o Jeho nekonečné lásce a moci. *MYP 365.3*

Mnohý člověk má umělecké nadání, anebo umí namalovat na plátno půvabné obrazy. Mnozí věnují tomuto umění všechny schopnosti, ale přece zůstávají daleko za přírodou. Umění nikdy nemůže dosáhnout dokonalosti porovnatelné s přírodou. Mnozí vyznavači křesťanství jsou nadšeni pohledem na obraz, který znázorňuje západ slunce. Obdivují schopnosti umělce a přitom dokáží netečně chodit přírodou a vůbec si nepovšimnout velkoleposti skutečného západu slunce, na který mohou patřit každý jasný večer. *MYP 366.1*

Odkud bere umělec svůj vzor? Z přírody. Ale velký Mistr Umělec maluje každý den na stále novém plátně nebeské klenby krásy zapadajícího slunce. On vyzdobil zlatem, stříbrem i purpurem nebesa, což působí dojmem, jakoby se otevřely vysoké brány nebes, abychom si z paprsků jasu mohli učinit představu o velebné slávě, v níž přebývá. Mnozí se netečně odvracejí od tohoto úchvatného obrazu. Nespátřují ve stále se měnící nádhře nebes moc a lásku Boží, avšak padnou denně do vytržení, když spatří nějakou nedokonalou kopii díla Velkého Mistra Umělce. – RH July 25, 1871 *MYP 366.2*

Neschopní odolávat pokušení

Nemyslete si, že můžete odolat pokušení, když se spojíte s těmi, kteří milují zábavu, rozkoš a veselí. – ST June 20, 1871 *MYP 366.3*

125. Láska k světským radovánkám

Je znepokojivou skutečností, že světské radovánky ovládají celé zástupy mládeže. Mnozí z nich se tak chovají, jakoby ty drahocenné hodiny zkoušky poskytnuté z Boží milosti, byly jednou velkou slavností a oni byli posláni na tento svět jen pro zábavu, aby si co nejvíce užili. Vždy si najdou nějakou světskou zábavu a potěšení, ale vůči nebeskému Otci a vlivu Ducha svatého zůstávají úplně neteční. Mnozí jsou nedbalí ve svých řečech i ve společnosti. Zapomínají na to, že podle svých slov budou buď ospravedlněni, nebo odsouzeni. Boha tupí lehkomyšlné, prázdné, dvojsmyslné řeči a neslušný smích, který charakterizuje život mnohých z naší mládeže. ... MYP 367.1

Satan se snaží uvést naši mládež do světských zábav, aby v nich našla zálibu. Ospravedlňuje je tím, že jsou tyto zábavy nevinné, neškodné, nejsou nebezpečné, ba naopak, prospívají zdraví. Snaží se představit jim cestu života neschůdnou, zatímco cestu světského užívání radostnou, posypanou kvítím. MYP 367.2

Třpytivými a vábivými barvami líčí svět a jeho radovánky v očích mládeže. Avšak zemskému užívání bude brzy konec a splní se zákon: „Co kdo seje, to bude i žnout.“ Jsou snad naše lákadla, schopnosti nebo nadání natolik cenné, že je nemůžeme obětovat Bohu, našemu Stvořiteli, který každý okamžik nad námi bdí? Jsou opravdu naše vědomosti tak veliké, abychom je nemohli Bohu nabídnout? MYP 367.3

Cesta moudrosti

Mládež se často domnívá, že potřebuje nějakou zábavu, která by osvěžila a pobavila její duši. Je to právě blažená naděje křesťana, co jejich duše potřebuje. Náboženství se může stát věřícímu potěšením a jeho bezpečným vůdcem k prameni skutečného štěstí. Necht' mládež studuje Slovo Boží a oddá se modlitbě a přemýšlení o svatých věcech a pak pozná, že by vůbec nemohla lépe využít volné chvíle. Cesty moudrosti „*jsou cesty utěšené a všechny stezky její jsou pokojné*“ (Př 3,17).

MYP 368.1

Apoštol Pavel ve své epištole k Titovi napomíná mládež ke střidmosti: „*Takž i mládenců napomínej ke střidmosti. Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, maje v učení neporušenost, vážnost. Slovo zdravé, které by nemohlo tupeno býti, aby ten, kterýž by se protivil, zastyděti se musel, nemaje co zlého mluvíti na vás.*“ (Tt 2,6-8) MYP 368.2

Naléhavě prosím mládež, aby si ve svém vlastním zájmu vzala k srdci varování apoštola. Všechna tato zbožná naučení, napomínání i varování budou vám buď vůní života k životu, nebo vůní smrti k smrti. MYP 368.3

Mládež je od přirozenosti náchylná věřit, že se od ní neočekává mnoho odpovědnosti a důslednosti v nesení břemen. Když však na každého dolehne tato povinnost, má dosáhnout úrovně požadované Bibli. Světlo zářící z Písma o přednostech, příležitostech, radách, napomínání, varování, buď zdokonalí charakter, nebo lenivé a bezstarostné odsoudí. V tomto světle mají chodit mladí i staří. Kdo se tedy rozhodne postavit se cele na stranu Boží a dát službě Bohu první místo ve svém životě? Kteří chtějí být nosiči břemen? MYP 368.4

„*Pamatuj na Stvořitele svého ve dnech mladosti své?*“ (Kaz 12,1) Pán Ježíš touží po tom, aby Mu sloužili ti, na nichž je dosud viditelný pel mládí. Je to Jeho přání, aby se stali dědici věčného života. Proto necht' vzrůstají mladí muži i ženy ve šlechetnosti a vážnosti, bez ohledu na kolem se šířící mravní zkázu, která tak mnoho mladých zničila již v útlém věku. V Kristu se mohou stát svobodnými dítkami světla a ne temnosti. MYP 369.1

Bůh vyzývá každého mladíka i dívku, aby se zřekli svých špatných zvyků. „*V práci nebud'te leniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce.*“ (Ř 12,11) Nesmíme zůstat neteční. Máme se usilovat oprostit se od špatných zvyků a polepšit své chování. Vážnými modlitbami musíme usilovat o sílu k zachování Jeho přikázání. Každým svým krokem se máme vzdalovat od špatné společnosti a zlých zvyků ve víře, že Pán nám udělí skrze moc svého Ducha sílu k vítězství. MYP 369.2

Věrnost v maličkostech

Naše stálé, osobní, soustředěné úsilí bude korunováno úspěchem. Ti, kteří chtějí ve světě mnoho vykonat, mají být ochotni dle Boží vůle toto konat splněním malých úloh. Člověk, který chce konat pouze velkolepé věci a dosáhnout tak závratných výšek, nakonec pozná, že nic neudělal.

MYP 369.3

Věrné vykonávání práce a její stálé poctivé opakování každý den, je v Božích očích ceněno více, než vykonání jednoho velkého díla a dává to mládeži dobrý příklad a působí na povahu jejich práce. ... *MYP 369.4*

Mládež může vykonat mnoho dobrého, když se snaží zachraňovat duše. Jsou zodpovědní Bohu za to, jak použili své schopnosti, jež jim byly svěřeny. Ti, kteří tvrdí, že jsou syny a dcerami Božími, mají se usilovat o dosažení vysoké úrovně. Necht' využijí každý dar, který obdrželi od Boha. – YI Jan. 1, 1907 *MYP 370.1*

Neukožené touhy

Neustálou touhou po zábavách se projevují hluboká přání duše. Ale ti, kteří pijí z pramene světských radostí, zjistí, že jejich žíznivá duše zůstává neukožena. Jsou podvedeni; mylně považují veselí za štěstí, a když vzrušení opadne, upadají v malomyslnost a zoufalství. Jaké bláznovství, jaká pošetilost, opustit „pramen vod živých“ kvůli „děravým cisternám“ světské radosti. – FE 422 *MYP 370.2*

Příležitosti pro svědčení

Jsi-li cele oddán Kristu, najdeš vždy dostatek příležitostí vydávat o Něm svědectví. Budeš zván na zábavu a nyní záleží na tobě, zda využiješ příležitosti a vydáš svědectví „že jsi Pánův“. Jsi-li věrným křesťanem, nebudeš hledat výmluvu, proč nemůžeš jít, nýbrž skromně, ale jasně řekneš, že jsi dítkem Božím a tvé zásady ti nedovolují, abys třeba jen jednou, příležitostně navštívil takové místo, kam bys sebou nemohl pozvat svého Pána. – YI May 4, 1893 *MYP 370.3*

126. Rady

Je Boží vůlí, aby jak tělesné tak i duševní síly byly školeny; avšak ráz prováděného tělesného cvičení má být v plném souladu s radami, které Kristus dával svým učedníkům. Tato ponaučení by měla být příkladem v životě křesťanů, tak aby při veškeré výchově a sebevzdělávání učitelů a studentů nemuseli nebeští andělé o nich zaznamenávat, že jsou „milovníky radovánek“. Toto je znamení, který byl nyní učiněn o mnohých: „*Rozkoší milovníci více, nežli milovníci Boha.*“ (2 Tm 3,4)

MYP 371.1

Tímto způsobem satan a jeho andělé kladou sítě k polapení duší. Zpracovávají mysl učitelů a studentů tak, aby je přiměli zaměstnávat se cvičeními a zábavami, které poznenáhlu silně zaujmou jejich pozornost, a které jsou takové povahy, že posílí jejich nízké vášně a vytvoří v nich chutě a vášně, které budou mařit účinek působení Božího Ducha na lidské srdce. MYP 371.2

Všichni učitelé ve školách potřebují tělesná cvičení, jako změnu svého zaměstnání. Bůh zdůraznil jakého druhu má být toto cvičení – užitečná praktická práce. Avšak mnozí z nich se odvrátili od Božího plánu, aby šli ve šlépějích lidských výmyslů, ke škodě duchovního života. Zábavy vykonávají více pro zmaření činnosti Ducha svatého, než cokoli jiného a Pán je tím zarmoucen. ... MYP 371.3

„*Střízliví buďte, bděte; nebo protivník váš d'ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje koho by sežral.*“ (1 Pt 5,8) Je přítomen na hřišti, pozoruje vaše hry, chápe se každé duše, kterou najde nestřeženou, rozsévá své sítě do lidských duší a zmocňuje se vlády nad lidskou myslí. Je přítomen při každé vyučovací hodině. Ti studenti, kteří dopustí, aby jejich mysl byla vzrušovaná hrami, nejsou nejlépe připraveni pro instrukce, rady a napomenutí, které jsou pro ně tím nejdůležitějším.

MYP 371.4

Tělesné cvičení bylo určeno Všemědoucím Bohem. Několik hodin denně by mělo být věnováno užitečné práci, která studentům umožní, aby se naučili povinnostem praktického života, které jsou důležité pro všechnu naši mládež. MYP 372.1

Je zapotřebí, aby byl každý ve škole a v každém jiném ústavu jako byl Daniel, v těsném spojení s Pramenem všemědoucnosti, aby byl schopen dosáhnout nejvyššího cíle v každém oboru. Daniel byl pod vlivem lásky a bázně Boží; vědom své odpovědnosti vůči Bohu, cvičil veškeré své síly, aby oplácel co možná nejvíce laskavou péčí Velkého Učitele. Čtyři židovští mládenci by nedopustili, aby sobecké pohnutky a záliba v radovánkách zabíraly drahocenné chvíle života. Pracovali s ochotným srdcem a ochotnou myslí. A tento vzor není větší, než-li jakého může dosáhnout každý křesťanský mladík. – CT 281-284 MYP 372.2

127. Nebezpečné zábavy pro mládež

Touha po vzrušení a líbivých zábavách je pokušením a osidlem pro lid Boží a zejména pro mládež. Dábel neustále připravuje nové podněty, aby odvedl myšlenky od vznešené práce spojené s přípravou na události nejbližší doby. Pomocí světských lidí a neustálých vzrušení, láká nepozorné k účasti na světských radovánkách. Existují podívané, přednášky a nekonečná různost zábav, které směřují k tomu, aby sváděly k milování světa a tímto spojením se světem je oslabována víra. *MYP 373.1*

Ďábel neustále pracuje. Je to lstivý, nesmiřitelný nepřítel. Kdykoli je proneseno neopatrné slovo, buď kvůli lichocením nebo proto, aby mládež pohlížela na nějaký hřích s menší ošklivostí, použije toho ke svému prospěchu a zasévá semeno zla, aby zapustilo kořeny a poskytlo hojnou úrodu. Je v každém slova smyslu obratný svůdce. Má mnoho jemně tkaných sítí, které se zdají být nevinné, ale které jsou obratně připraveny zaplést mladého a neopatrného. Tělesná mysl se kloní k požitku a uspokojování sebe. Je ďáblovou politikou naplnit mysl touhou po světské zábavě tak, aby v ní nemohlo být místa pro otázku: Jak je to s mojí duší? *MYP 373.2*

Nešťastná doba

Žijeme v nešťastné době pro mládež. Převažující vliv společnosti dovoluje mládeži sledovat přirozené sklony vlastní mysli. Jsou-li děti velmi rozpustilé, rodiče si namlouvají, že až budou jejich děti starší, sami od sebe odloží špatné návyky a stanou se užitečnými muži a ženami. Jaký to omyl! Po léta dovolují nepříteli, aby oséval zahradu srdce a strpí, aby špatné zásady vzrůstaly a sílily, takže se zdá, že nepoznávají skrytá nebezpečí a hrozný konec stezky, která se jim zdá být cestou štěstí. V mnoha případech bude všechna práce, která bude vynaložena pro tuto mládež, bez výsledku. *MYP 373.3*

Míra pobožnosti je mezi vyznávajícími křesťany všeobecně malá a pro mládež je to tvrdým úkolem odolávat světským vlivům, které jsou povzbuzovány mnohými členy církve. Většina křesťanů podle jména žije ve skutečnosti pro tento svět, třebaže vyznávají, že žijí pro Krista. Nerozeznávají vznešenost nebeských věcí a proto je nemohou upřímně milovat. Mnozí vyznávají, že jsou křesťany protože křesťanství je považováno za úctyhodné. Nepoznávají, že pravé křesťanství znamená nést kříž a jejich náboženství má malý vliv, aby jim zabránilo účastnit se světských zábav. *MYP 374.1*

Někteří mohou vstoupit do tanečního sálu a přidružit se ke všem zábavám, které poskytuje. Jiní nejsou schopni jít tak daleko jako tito, přece však mohou navštěvovat některé pobavení, představení a jiná místa světských zábav; a nejbystřejší oko nepostřehne žádného rozdílu mezi jejich vzhledem a vzezřením nevěřících. *MYP 374.2*

V přítomné době to není lehkým úkolem pro rodiče držet na uzdě děti a vychovávat je podle biblických zásad pravdy. Děti se často stávají netrpělivými jsou-li drženy na uzdě a přejí si dělat co sami chtějí, odcházet a přicházet jak se jim líbí. Zejména ve stáří od deseti do osmnácti let mají sklon k pocitu, že nemůže být nic špatného v tom, jdou-li na světské schůzky mladých přátel. Avšak zkušení křesťanští rodiče v tom mohou postřehnout nebezpečí. Jsou obeznámeni s temperamentem vlastním jejich dětem a znají vliv těchto věcí na jejich mysl a z touhy po jejich spáse by je měli zdržovat od těchto vzrušujících zábav. *MYP 374.3*

Rozhodnou-li se děti sami od sebe vzdát se světských zábav a stát se učedníky Kristovými, jaké břemeno je snato se srdcí pečlivých, počestných rodičů! Avšak ani potom nesmí ustát práce rodičů. Tato mládež právě započala opravdově bojovat proti hříchu a proti zlům prostého srdce a potřebují ve zvláštním smyslu radu a ostražitou péči svých rodičů. *MYP 375.1*

Doba zkoušek před mládeží

Mladí světitelé soboty, kteří se zřekli světského vlivu, budou se muset podrobit zkoušce a osvědčit se. Doléhají na nás nebezpečí posledních dnů a mládež čeká zkouška, s níž mnozí nepočítali. Budou uvedeni do zmatku a bude ověřovaná pravdivost jejich víry. Vyznávají, že očekávají Sy-

na člověka; a přece někteří z nich byli ubohým příkladem pro nevěřící. Nebyli ochotni se vzdát světa, ale družili se ze světem při návštěvě zábav a jiných schůzek za účelem pobavení, lichotíce si, že se účastní nevinných zábav. Jsou to však právě podobné shovívavosti, které je vzdalují od Boha a činí z nich děti tohoto světa. *MYP 375.2*

Někteří se neustále přiklání k světskosti. Jejich náhledy a pocity odpovídají mnohem lépe světskému duchu, než duchu sebezapíravých následovníků Kristových. Je zcela přirozené, že dávají přednost společnosti těch, jejichž duch nejvíce odpovídá jejich vlastnímu duchu. Takoví mají příliš mnoho vlivu mezi lidem Božím. Účastní se mezi námi a mají také určité jméno mezi námi; jsou však urážkou nevěřícím, jakož i pro slabé a neposvěcené v církvi. V této době tříbení budou tito vyznavači buď obrázeni a posvěceni poslušností k pravdě, nebo budou ponecháni světu, aby obdrželi společnou odměnu s nevěřícími. *MYP 376.1*

Bůh nepokládá za své následovníky ty, kteří vyhledávají požitky. Pouze ti, kteří jsou sebezapíraví a žijí životem střidmosti, pokory a zbožnosti, jsou pravými následovníky Ježíše. A takoví se nemohou účastnit lehkomyšlných, prázdných zábav milovníků světských radovánek. *MYP 376.2*

Oddělení se od světa

Poctiví následovníci Kristovi budou muset přinést oběť. Budou se vyhýbat místům světských zábav, jelikož tam nenaleznou Ježíše, ani žádný vliv, který by je učinil zbožnými a posílil jejich vzrůst v milosti. Poslušnost k Božímu Slovu je povede, aby vyšli ze všech těchto pokušení a byli oddělení. *MYP 376.3*

„A tak tedy po ovocích jejich poznáte je,“ (Mt 7,20) řekl Spasitel. Všichni věrní následovníci Kristovi nesou ovoce k Jeho slávě. Jejich život svědčí o tom, že bylo do nich vepsáno Duchem Božím dobré dílo a jejich ovoce je ovocem svatosti. Jejich životy jsou ušlechtilé a čisté. Spravedlivé činy jsou neklamným ovocem ryzí zbožnosti a ti, kteří nenesou ovoce tohoto druhu, prozrazují, že nemají žádnou zkušenost ve věcech Božích. Nenacházejí se na Vinném kmeni. Ježíš pravil: *„Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně. Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.“* (J 15,4-5) *MYP 377.1*

Ti, kteří chtějí být ctiteli pravého Boha, musí obětovat každou modlu. Ježíš řekl zákoníkovi: *„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své. To jest přední a veliké přikázání.“* (Mt 22,37-38) První čtyři přikázání Desatera nepřipouští žádné rozdělení lásky k Bohu. Ani se nesmí nic podílet na naší nejvyšší radosti v Něm. Nemůžeme dělat pokroky v křesťanské zkušenosti, dokud jsme neodstranili vše, co nás odděluje od Boha. *MYP 377.2*

Hlava církve, která si vyvolila svůj národ ze všech národů na světě, požaduje od něho, aby se oddělil od světa. On chce, aby duch Jeho přikázání, přitahující Jeho následovníky k Němu, odděloval je od světských živelů. Milovat Boha a zachovávat Jeho přikázání je velmi vzdálené od lásky ke světským radovánkám a světskému přátelství. Není žádné shody mezi Kristem a satanem. *MYP 377.3*

Zaslíbení daná mládeži

Mládež, která následuje Krista, očekává neustálý zápas; denně musí nést kříž, vycházet z tohoto světa a napodobovat život Kristův. Jsou zaznamenána mnohá cenná zaslíbení těm, kdož v mládí hledají Spasitele. Moudrost volá na syny lidské: *„Já milující mne miluji, a kteříž mne pilně hledají, nalézají mne.“* (Př 8,17) *MYP 378.1*

„Protož přepásíce bedra mysli své, a strážliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám daná bude při zjevení Ježíše Krista. Jakožto synové poslušní, nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování buďte.“ (1 Pt 1,13-15) *„Zjevilat se zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem, vyučující nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí, strážlivě, a spravedlivě a pobožně živi byli na tomto světě. Očekávající té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista, kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.“* (Tt 2,11-14) – CT 325-330 *MYP 378.2*

128. Stanovení správných zásad v mládí

Mladí lidé by se měli řídit pevnou zásadou, že mají správně využívat síly, které jim dal Bůh. Jenže oni jdou za určitým podnětem tak živelně a slepě, že se stále nacházejí v nebezpečí. Poněvadž nemohou být stále pod dozorem a ochranou rodičů nebo opatrovníků, je třeba je vést k tomu, aby spoléhali na sebe a dovedli se kontrolovat. Musí být vedeni k tomu, aby mysleli a jednali podle svého svědomí. *MYP 379.1*

Zotavení a zábava

Studenti by měli mít určité rozptýlení. Mysl nesmí neustále jen napjatě uvažovat, neboť jemný mozek se unaví. Tělo i duch potřebují osvěžení. Avšak v zábavách, jako při každé jiné činnosti, je velmi nutná střídmost a druh těchto zábav by se měl pečlivě a důkladně vybírat. Každý mladý člověk by si měl sám položit otázku: Jaký vliv budou mít tyto zábavy na tělesné, duševní a mravní zdraví? Neovlivní to mé myšlení natolik, že zapomenu na Boha? Nepřestanu mít před očima Jeho slávu? *MYP 379.2*

Karetní hry by se měly zakázat, protože v sobě skrývají mnohá nebezpečí. ... Takové zábavy neprospívají duši ani tělu, není tu nic, co by bystřilo rozum, nic, co by jej vyzbrojovalo hodnotnými myšlenkami k budoucímu užítku. Hovoří se o sprostých a ponižujících věcech... *MYP 379.3*

Zručnost v zacházení s kartami probudí brzy touhu využít nějak této znalosti k osobnímu prospěchu. Napřed se vsadí malý obnos, pak větší, až se probudí touha hrát o peníze, což vede k jisté zkáze. Kolik lidí přivedla tato zhoubná zábava do hříchu, chudoby, do vězení, k vraždě i na šibenici! Přesto mnozí rodiče nevidí zdroj zkázy, který může pohltit naši mládež. *MYP 380.1*

Mezi nejnebezpečnější zábavní podniky patří divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se o něm tak často tvrdí, ale je skutečným semeništěm nemravnosti. Tyto společenské zábavy posilují a upevňují neřestné návyky a hříšné sklony. Sprosté písně, necudné posušky, výrazy a pózy kazí představitelství a snižují morálku. Každý mladý člověk, který si zvykne navštěvovat taková představení jde vstříc zkáze. Žádný jiný vliv v naší zemi neotravuje mocněji představitelství, neničí náboženské vlivy a neotupuje chuť ke klidným zábavám a ke střizlivým realitám života, než divadelní zábavy. *MYP 380.2*

Obliba takové podívané roste zároveň se shovívavostí, podobně jako s požíváním opojného nápoje roste i touha po něm. Jedinou bezpečnou cestou je vyhybat se divadlu, cirkusu a každému jinému pochybnému zábavnímu místu. *MYP 380.3*

Existují způsoby rekreace, které duši i tělu velmi prospívají. Osvícená a kritická mysl si najde spoustu zábav a rozptýlení z pramenů nejen neškodných, ale i poučných. Pobyt na čerstvém vzduchu a pozorování Božího díla v přírodě přináší nejen osvěžení, ale i mnoho užítku. – 4T 651-653 *MYP 380.4*

Postarejte se o nevinnou zábavu

Mládež nemůže být tak vážná a důstojná jako staří, dítě tak rozumné jako otec. Zatímco jsou hříšné zábavy zavrhovány, tak jak by měly být, nechť se rodiče, učitelé a vedoucí mládeže postarají namísto nich o nevinné pobavení, které neposkvrní nebo nezkazí mravnost. Nesvazujte mládež strnulými pravidly a omezeními, které v nich vyvolají odpor a přimějí je k přestoupení a vtlačí je na stezku pošestilosti a zkázy. Pevnou, laskavou, ohleduplnou rukou držte zásady vlády, ved'te je, řiďte jejich myšlení a cíle, všechno ale tak laskavě, tak rozumně, tak láskyplně, aby pochopili, že máte na mysli jejich nejvyšší dobro. – CT 335 *MYP 381.1*

Osvěžení v misijní práci

Hodiny strávené v zábavách, které neosvěžují tělo ani duši by se měly využít k návštěvě chudých, nemocných nebo k pomoci trpícím bídou. – 6T 276 *MYP 381.2*

129. Bezbožné vlivy při práci

Snažně žádám studenty našich škol, aby byli rozvážní. Lehkomyšlnost mládeže se Bohu nelíbí. Jejich sporty a hry otevírají dveře proudu pokušení. Ve svých intelektuálních schopnostech vlastní Boží vlohy a neměli by dopustit, aby jejich myšlenky byly laciné a nízké. Charakter vytvořený podle Božího Slova, odhalí neochvějné zásady, čisté, ušlechtilé snahy. Duh svatý spolupracuje s duchem člověka a jistým výsledkem toho jsou vysoké a posvátné pohnutky. ... *MYP 382.1*

Nízké, všední zábavy a setkání jen za účelem jídla a pití, zpěvu a hraní na hudební nástroje, to všechno je inspirováno duchem zdola. Je to obětování satanovi. ... *MYP 382.2*

Ti, kteří přejímají vedení v těchto lehkovážnostech, uvádějí na dílo pohanu, kterou je těžké napravit. Zraňují svou vlastní duši a ponesou jizvy po celý život. Činitelé nepravosti mohou vidět své hříchy a litovat jich a Bůh může odpustit hříšníkovi; ale jejich postřeh, který by měl být vždy bystrý a citlivý k rozlišení mezi posvátným a všedním, je z velké míry zničen. – CT 366-368 *MYP 382.3*

130. Radost v náboženství

Budoucí příbytek spravedlivých a jejich věčná odplata je zušlechťujícím a vysokým tématem k rozjímání pro mládež. Setrvání při zázračném plánu spasení, velké oběti přinesené Králem slávy, abyste mohli být vyvýšeni pro zásluhy Jeho krve a abyste pro svoji poslušnost mohli konečně býti vyneseni až k trůnu Kristovu. Tento předmět by měl zaměstnávat nejušlechtlejší uvažování vaší mysli. Těšit se přízni Boží – jaká to přednost! ... *MYP 383.1*

Mladí přátelé, viděla jsem, že můžete být šťastní v takovéto činnosti. Ale důvod pro vaší nestálost a vzpurnost je v tom, že nehledáte jediné správný pramen štěstí. Stále se pokoušíte nalézt radost a požitky mimo Krista, který však může být nalezen jediné v Něm. V Něm není zklamání nadějí. Modlitba, – ach, jak je tato vzácná výsada zanedbávána. Čtení Slova Božího připravuje mysl na modlitbu. Jeden z největších důvodů, proč máte tak malou schopnost přiblížit se blíž ke svému Bohu na modlitbě je, že jste se sami učinili nezpůsobilými pro toto posvěcené dílo čtením poutavých historek, které vzrušují vaši obrazotvornost a probouzejí nesvaté vášně. Slovo Boží se stává odporné, hodina modlitby je zapomenuta. Modlitba je silou křesťanovou. Když jsi sám, nejsi sám; cítíš přítomnost Toho, jenž řekl: „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny.*“ (Mt 28,20) *MYP 383.2*

Mladí potřebují právě to co nemají, totiž náboženství. Nic nemůže zaujmout jeho místo. Pouhé vyznávání není ničím. Jména jsou zaznamenávána do knih církevních zde na zemi, ale nikoli do knihy života. Viděla jsem, že není v mládeži ani jeden z dvaceti, který by věděl, co je to náboženství ze zkušenosti. Slouží sami sobě a přece vyznávají, že jsou služebníky Kristovými. Ale bude-li zlomeno kouzlo, které na nich spočívá, brzo pochopí, že nesou podíl přestupníka. Co se týká sebezapření, nebo obětí pro pravdu, našli nade vše snadnou cestu. Co se týká upřímné prosby k Bohu se slzami a kvílením o Jeho odpouštějící milost a o sílu, aby mohli odolávat satanovým pokušením, shledávají zbytečné, aby byli tak opravdoví a horliví. Mohou se zcela dobře obejít i bez toho. Kristus, Král slávy, často chodíval na hory a opuštěná místa, aby vylil Otcí prosby své duše, ale hříšný člověk, ve kterém není síly, si myslí, že může žít bez tak mnohých modliteb. – 1T 503-505

MYP 383.3

Kristův příklad

Ježíš káral uspokojování sebe ve všech jeho formách, svou povahou však byl společenský. Přijímal pohostinství od každého, navštěvoval domy bohatých i chudých, učených i prostých, a snažil se pozvednout jejich myšlenky od záležitostí pozemského života k věcem duchovním a věčným. Velmi odsuzoval zhýralý život, a Jeho chování nebylo poskvrněno ani stínem světské lehkomylnosti. Přesto nacházel radost v utěšených událostech plných čistého štěstí a svou přítomností posvěcoval družná shromáždění. – DA 150-151 *MYP 1.1*

131. Křesťanská rekreace

Zatímco se snažíme obcerstvit svého ducha a posílit své tělo, Bůh od nás požaduje, abychom používali všech svých sil v každé době k nejlepšímu účelu. Můžeme a měli bychom zařizovat naše rekreace takovým způsobem, abychom byli lépe uzpůsobeni pro úspěšnější plnění povinností, které nám byly uloženy a vliv na ty, s nimiž se stýkáme, bude pro ně prospěšnější. Z takových příležitostí se můžeme vracet do svých domovů se zotavenou myslí, osvěžení na těle a připraveni znovu se pustit do práce s lepší nadějí a větší odvahou... *MYP 385.1*

Jsme zde proto, abychom byli užiteční lidstvu a abychom byli požehnáním pro společnost; ponecháme-li své myšlenky plout tou mělkou strouhou, kterou používají tak mnozí lidé, hledající pouze marnosti a pošetilosti, jak můžeme být k užitku svému pokolení? Jak můžeme být požehnáním pro společnost v níž žijeme? ... *MYP 385.2*

Protikladné zásady

Mezi sdružováním se Kristových následovníků za účelem křesťanské rekreace a světskými shromážděními za účelem pobavení a zábavy, bude existovat zřetelný rozdíl. Namísto modlitby a poučení o Kristu a posvátných věcech, bude možno slyšet z úst světských lidí pošetilý smích a žertovnou zábavu. Jejich představou je mít všeobecně pořádné povyražení. Jejich zábavy začínají pošetilostí a končí marností. Naše shromáždění by měla být tak řízena a my bychom si měli tak počínat, abychom při návratu domů mohli mít své svědomí bez pohoršení Boha anebo člověka; vědomí, že jsme nezranili nebo neublížili žádným způsobem těm, s nimiž jsme se tak sešli, nebo že jsme na ně neměli žádný škodlivý vliv. *MYP 385.3*

Prostá mysl má sklon k zábavám a sebeuspokojení. Ďábel má záměr nadměrně to zneužít. Snaží se naplnit lidskou mysl touhou po světských zábavách, tak aby jim nezbyval žádný čas tázat se sebe sama. Jak se to má s mojí duší? Láska k zábavě je nakažlivá. Jakmile se jí člověk jednou oddá, spěchá pak mysl od jedné věci ke druhé a stále hledá nějakou. Poslušnost Božích zákonů působí proti tomuto sklonu a staví překážky proti bezbožnosti. – CT 336, 337 *MYP 386.1*

Mladí lidé by si měli uvědomit, že jsou odpovědní za všechny přednosti, jichž požívali, za upotřebení svého času a správné používání svých schopností. Mohou se ptát: Nemáme mít žádné zábavy nebo rekreace? Máme jen pracovat, pracovat, pracovat bez změny? *MYP 386.2*

Každá zábava, při které můžete ve víře prosit o požehnání, je bezpečná. Avšak jakákoli zábava, která vám brání v soukromé modlitbě, olupuje vás o pobožnost, nebo vás zdržuje od modlitebního shromáždění, je nebezpečná. – CT 337 *MYP 386.3*

132. Společné scházení

Společné schůze jsou velmi důležité a poučné pokud je v srdcích shromážděných zažehnuta Boží láska, jestli jsou vyměňovány názory a myšlenky týkající se Božího díla, nebo metody jeho rozšiřování, nebo díla dobročinnosti potřebným bližním. Je-li Duch svatý na těchto schůzích vítaným hostem a oni nečiní ani nemluví nic, co by Ducha svatého odpuzovalo, tehdy se účastníci schůze posilní, osvěží a současně oslaví Boha. *MYP 387.1*

Jsou však i schůze jiného rázu, kde je vidět jen pyšné vychloubání a marnivá veselost. Účastníci takových schůzí jsou vystaveni nebezpečí, že zapomenou na Boha a zúčastní se takových věcí nad nimiž budou plakat andělé, zatímco účastníkům setkání připadá toto místo jako ráj. Všichni budou zářit veselím, oči se budou lesknout, tváře hořet, zatímco svědomí bude klidně spát. *MYP 387.2*

Nedostatek duchovnosti se projeví

Takové nadšení a vnuknutí nepramení z nebe. Tito bezstarostní patří cele světu. Andělé zarmouceně hledí na zapomnětlivost těch, pro něž Kristus tolik vykonal. Když je pak navštíví nemoc a smrt, poznají příliš pozdě, že nemají olej ve svých lampách a jsou naprosto neschopni uzavřít dějiny svého života. *MYP 387.3*

Na mnoha společných schůzích hovor prozrazuje, k jakým věcem je připoutáno srdce. Prázdné žerty a dvojsmyslné řeči, které mají jen jediný účel – probudit smích – nejsou dobrým znamením Kristových následovníků. Ti, kteří vedou tyto marné řeči, neradí slyší připomínku, že každé slovo je zaneseno do nebeských záznamů. Oni vrhají hanu na Krista a působí špatným dojmem na posluchače. Ó, kéž by si mládež dávala dobrý pozor na své řeči, protože podle nich budou odsouzeni nebo ospravedlněni. Pamatujte ať jste kdekoliv, že Ježíš je ve vaší přítomnosti, vidí vaše skutky, slyší každé slovo. Zastyděl byste se, kdyby jste slyšeli Jeho hlas, a kdyby jste věděli, že slyšel vaši rozmluvu? ... *MYP 388.1*

Křesťan, který se zúčastnil světské zábavy, vstoupil na nebezpečné místo. Opustil území naplněné ovzduším nebes a vstoupil do ovzduší špíny a ve většině případech přinese účast na světské zábavě hanbu jemu samému a zvláště věci Kristově. *MYP 388.2*

Ten, kdo udržuje spojení s Bohem, nemůže se zúčastnit ničeho takového. Slova, která tam slyší, mu nejsou vlastní, protože nejsou jazykem Kanaánu. Ti, kteří vedou takové prázdné řeči, nesvědčí o tom, že chválí Boha ve svém srdci. *MYP 388.3*

Lstivé vlivy

Ti, kteří mají svůj život a náboženský charakter strojený, dají se lehce svést k zábavám a radovánkám a přitahují tam svým vlivem i jiné. Někdy podlehnou takovým pozváním i mladí mužové a ženy, kteří touží a usilují se stát biblickými křesťany a zúčastní se zábav. Nechtějí být extrémní, dle své přirozenosti jsou náchylní následovat příkladu druhých a tak se dostanou pod vliv jiných, jejichž srdce se snad Bůh ještě nikdy nedotkl. Kdyby se modlili dle svého nebeského vzoru a vroucně prosili o pochopení toho, co mluvil Kristus o ovoci křesťanství, porozuměli by, že zábavy jsou zvláštní hody, které mají za cíl zaneprázdnit duše, aby nepřijali pozvání na svatbu Beránkovu. *MYP 388.4*

Někdy se stane, že mladí lidé, kteří byli dobře vychovaní, podlehnou vlivu těch, jichž výchova byla vedena ve světském duchu a jedinou návštěvou zábavného podniku jsou odvedeni od Boha. Žel, spojí-li se s takovými osobami, jimž chybí duchovní Kristova krása, zaprodají se na celý život službě hříchu. Ti, kteří Krista skutečně milují a z lásky mu slouží, nedovolí si upadnout na úroveň světa, aby si hledali přátele mezi těmi, kteří nepřijali Krista do svého srdce. Směle budou stát za Kristem i když budou muset jít cestou sebezapření a sebeobětování. *MYP 389.1*

Prostředek proti lehkomyšlnosti

Kristus žil pro nás životem práce a sebeobětování. Nemůžeme zapřít sebe pro Něho? Není Jeho smířící oběť, kterou za nás přinesl a jeho spravedlnost, kterou nás chce ospravedlnit, vhodné téma k přemýšlení? Bude-li mládež čerpat z Biblického pokladu a přemýšlet o odpuštění hříchů, o pokoji, o věčné spravedlnosti, která korunuje život sebezapření, nebude toužit po dobrodružství a marných zábavách. MYP 389.2

Kristus se raduje, když se mládež zabývá ve svých myšlenkách vznešeností a velkolepostí spasení. On vstoupí jako host do příbytku jejich srdce a bude šířit radost a pokoj. Pak je láska Kristova v srdci *„vodou prýstící se k životu věčnému“* (J 4,14). ... Lidé jejichž srdce je naplněno touto láskou, budou rádi mluvit o tom, co *„Bůh připravil těm, kteří jej milují“* (1 K 2,9) MYP 390.1

Věčný Bůh určil dělicí čáru mezi svatým člověkem a hříšníkem, mezi obráceným a neobraceným. Tyto dvě třídy nezapadají do sebe nepozorovaně jako barvy duhy, ale jsou tak odlišné, jako poledne a půlnoc. Boží lid se nemůže bezpečně, důvěrně stýkat s těmi, kteří znají pravdu, ale neprožívají ji. Když patriarcha Jákob pravil o jistých činech svých synů, na které myslel s hrůzou zvolal: *„Do tajné rady jejich nevcházej duše má, k shromáždění jejich nepřipoj se slávo má!“* (Gn 49,6) Cítil, že kdyby se spojil s hříšníky v jejich počínání, že by obětoval vlastní čest. Upozornil na nebezpečí a varoval nás, abychom se vyhýbali zlé společnosti, abychom se neposkvřili hříchem. Duch svatý nám dává skrze apoštola Pavla podobnou výstrahu: *„Neobcujte s neužitečnými skutky temnosti, ale raději je trescete.“* (Ef 5,11) – YI Feb. 4, 1897 MYP 390.2

Vhodná společenská setkání

Každou schopnost našeho vlivu máme ve svatosti vypěstovat a použít k tomu, abychom přivedli duše ke Kristu. Ať se mladíci a dívky nedomnívají, že jejich večerní schůze, sportovní a hudební zábavy přijímá Kristus s radostí. MYP 391.1

Znovu a znovu mi bylo dáno světlo o tom, že každý náš sbor se má vyznačovat působením vlivu náboženství. Kdyby se mladí shromáždili, aby porozuměli Písmu a tázali se: „Co máme činit, abychom spasení byli?“ a postavili se cele na stranu pravdy, udělil by jim Ježíš své požehnání. MYP 391.2

Ó, kdyby si každý člen našeho sboru a každý pracovník našich ústavů, byl jist tím, že tento život je pouze přípravou, školou ke složení přijímacích zkoušek do nebes z čistoty, nezištnosti a neposkvřenosti myšlenek. Každé naše slovo, skutky i myšlenky jsou zaznamenány v nebeských knihách. ... MYP 391.3

Je třeba, abychom byli posvěceni mocí pravdy a povzneseni na vysokou životní úroveň, jakou nám předkládá Slovo Boží. Cestu Páně můžeme poznat jen poslušností Jeho Slova. Proto studujme Písmo. – YI Aug. 14, 1906 MYP 391.4

133. Jak trávit dny volna

Rekreace je potřebnou pro ty, kteří vykonávají tělesnou práci, ale je ještě důležitější pro ty, kteří pracují převážně duševně. Není to pro naši spásu, ani pro slávu Boží podstatné, abychom bez ustání a s vypětím duševně pracovali, byť i na náboženských tématech. Nemůžeme sice schvalovat zábavy jako tanec, hru v karty, šachy, dámu, atd. poněvadž to nebesa zavrhnou. Tyto zábavy otevírají dveře dokořán velkému zlu. Nepřinášejí užitek svým účelem ale působí vzrušivě a vyvolávají u někoho vášeň pro takové hry, které vedou k hazardním hrám a rozmařilosti. Všechny takové hry by měly být křesťany zavrženy a mělo by je nahradit něco dokonale neškodného. *MYP 392.1*

Viděla jsem, že bychom neměli trávit prázdniny napodobováním světa, přece však bychom je neměli nechat nepovšimnuty, poněvadž by to vyvolalo nespokojenost u našich dětí. V takových dnech, kdy nastává nebezpečí, že by naše děti byly vystavené nebezpečí špatného vlivu a zkaženostem zábav a rozruchu tohoto světa, nechť rodiče něco vymyslí, co by zaujalo mysl dětí místo těchto nebezpečnějších radovánek. Ukažte dětem, že máte na zřeteli jen a jen jejich dobro a štěstí. *MYP 392.2*

Ať se sejde několik rodin, žijících ve městě neb na venkově a opustí zaměstnání, zatěžující je tělesně i duševně a ať podnikají výlety do přírody, na břehy krásných jezer, nebo do pěkných hájů a lesíků, kde najdou nádherné scenérie přírody. Měli by se zásobit jednoduchou, zdravou potravou, nejlépe ovocem a obilninami a rozprostřít svůj stůl ve stínu nějakého stromu nebo pod širým nebem. Pohyb na čerstvém vzduchu a krásné prostředí povzbudí chuť a tak se mohou těšit ze svačiny v přírodě, kterou by jim mohl i sám král závidět. *MYP 392.3*

Při takových příležitostech by se měli cítit rodiče i děti uvolnění od všech starostí, práce a těžkostí. Rodiče by se měli stát uprostřed svých dětí opět dětmi a zpříjemnit jim vše co nejvíce. Věnujte zotavení celý den. *MYP 393.1*

Pohyb na čerstvém vzduchu je prospěšný pro zdraví zvláště těm, kteří pracují v uzavřených místnostech a mají sedavé zaměstnání. Všichni, kteří mohou zorganizovat takový pobyt, měli by to brát jako svou povinnost. Nic se tím neztratí, ale mnoho získá. S obnovenou pružností a svěží myslí se vrátí ke svému zaměstnání, s novou horlivostí se zapojí do své práce a mnohem lépe jsou připraveni odolávat různým nemocem. – 1T 514, 515 *MYP 393.2*

Křesťanské prameny radosti

Bůh připravil pro každého radost, z které se může těšit jak bohatý tak chudý – radost z pěstování čistých myšlenek a nesobeckých činů, radost z promluvených soucitných slov a z konání laskavých skutků. Od těch, kdo takto slouží, září světlo Kristovo a osvětluje životy zatemněné mnohým zármutkem. – 9T 57 *MYP 393.3*

134. Literární společnosti

Často je kladena otázka: Jsou literární společnosti prospěšné pro naši mládež? Abychom zodpověděli tuto otázku správně, neměli bychom brát v úvahu pouze přiznávaný záměr takové společnosti, ale především vliv, který ve skutečnosti mají. Vzdělávání ducha je povinností, kterou dlužíme sami sobě, společnosti i Bohu. Ale neměli bychom nikdy vynakládat prostředky na vzdělávání intelektu na úkor morálky a duchovnosti. Pouze harmonickým rozvojem, jak duševních tak i morálních schopností, může být dosaženo nejvyšší dokonalosti obou. Jsou tyto výsledky zabezpečovány literárními společnostmi, tak jak jsou všeobecně vedeny? *MYP 394.1*

Literární společnosti vykonávají téměř všeobecně opačný vliv, než jaký jejich pojmenování udává. Tak jak jsou všeobecně vedeny, znamenají újmu pro mládež, neboť ďábel se jich zmocňuje a vtiskuje na toto vzdělávání svou pečeť. Vše, co činí muže mužnými a ženy ženskými, se odráží v Kristově charakteru. Čím méně máme z Krista v takových společnostech, tím méně máme z povznášejícího, vzdělávajícího a zušlechťujícího vlivu, který by měl převládat. Když tato shromáždění vedou světší lidé podle svého přání, je z nich vyloučen Kristus. Mysl je odvedena od vážných úvah, od Boha, od skutečného a podstatného k domnělému a povrchnímu. Literární společnosti – kéž by toto jméno vyjadřovalo jejich pravý charakter! Co společného má pleva s pšenicí? *MYP 394.2*

Úmysly a cíle, které vedou k tvorbě literárních společností jsou snad dobré, stanou se však skutečným zlem, nebude-li moudrost od Boha řídit tyto organizace. Těm, co jsou v srdci a v životě bohaprázdni a neposvěcení, je obyčejně povolován přístup a často jsou umisťováni na nejzodpovědnější místa. Může být přijat řád a pravidla, která jsou považována za dostačující, aby udržovala v šachu veškerý zhoubný vliv, avšak ďábel, úskočný vojevůdce, je v činnosti, aby hnětl společnost dle svých plánů a příliš často sklízí úspěchy. Veliký protivník nalézá snadný přístup k těm, které již dříve řídil a pomocí nich uskutečňuje svůj úmysl. Podnikají se různé zábavy, aby byly schůzky zajímavější pro nevěřící, a tak provozování této tak zvané literární společnosti se příliš často zvrhává v demoralizující divadelní a laciné nesmysly. To všechno vyhovuje jejich tělesnému smýšlení které je v nepřátelství s Bohem; ale neposílí to schopnost usuzování ani to neupevní morálku. *MYP 395.1*

Sdružování bohabojných s nevěřícími v těchto společnostech nečiní z hříšníků svaté. Když se Boží lid dobrovolně spojuje s lidmi světskými a neposvěcenými a dává jim přednost, bude od Něho odváděn nečistým vlivem, jemuž se sám vydal. Krátkou dobu to vypadá, že není třeba nic namítat, avšak mysl, která se nedostala pod vedení Ducha Božího, nepřilne snadno k těm věcem, které voní pravdou a spravedlností. Kdyby měli dříve zálibu v duchovních věcech, zaujali by místo v řadách Ježíše Krista. Tyto dvě třídy lidí jsou řízeny různými vládci a mají protichůdné cíle, naděje záliby i touhy. Kristovi následovníci mají zálibu v rozvážných, rozumných a ušlechtilých rozhovorech, zatímco ti, kteří nemají v oblibě posvátné věci, nemohou mít potěšení z těchto setkání, jestliže povrchní a neskutečné není podstatným rysem takových setkání. Poznenáhlu jsou duchovní zájmy vylučovány bezbožnými a pokus o sladění protichůdných zásad vyzní bezúspěšně. *MYP 395.2*

Bylo vynaloženo úsilí připravit plán na zřízení literární společnosti, která by prospěla všem jejím členům – společnosti, v níž by si všichni uvědomovali morální zodpovědnost učinit ji tím, čím by měla být a vyvarovat se chyb, které se takové společnosti často stávají nebezpečím pro náboženské zásady. Prozíraví lidé s dobrým úsudkem, kteří mají živé spojení s nebem, předvídají zlé snahy a nenechávají se oklamat ďáblem, budou postupovat přímo vpřed na cestě bezúhonnosti a držet stále vztyčenou Kristovou korouhev – takových osob je zapotřebí k vedení těchto společností. Takový vliv si vynutí respekt a učiní tato shromáždění spíše požehnáním než prokletím. *MYP 396.1*

Jestliže by se muži i ženy zralého věku spojili s mladými lidmi, aby organizovali a vedli takovou literární společnost, mohla by se stát jak užitečnou, tak i zajímavou. Jestliže se však taková shromáždění zvrhnou v příležitost k žertování a nevázanému veselí, jsou vším jiným, jen ne literárními nebo povznášejícími. Ponižují ducha i mravnost. *MYP 396.2*

Čtení Písma, soudné posuzování biblických námětů, literární pojednání týkající se látky, která by zbystřila ducha a zprostředkovala získání znalostí, studium proroctví nebo drahocenných pou-

čení Kristových, to všechno bude mít vliv na rozvoj duševních sil a zvětší duchovní cítění. Důvěrné poznání Písma svatého bystří soudnost a vyzbrojuje duši proti útokům ďábla. *MYP 397.1*

Jen málokdo si uvědomuje, že je povinností ovládat myšlenky a obrazotvornost. Je nesnadné udržet neukázněného ducha při užitečných námětech. Nejsou-li však myšlenky správně používány, nemůže v duši vzkvétat pobožnost. Mysl se musí zaměstnávat posvátnými a věčnými věcmi, jinak se bude zabývat povrchními a malichernými myšlenkami. Jak duševní tak i morální síly musí být podrobovány kázni; budou se upevňovat a zdokonalovat cvičením... *MYP 397.2*

Rozum právě tak jako srdce musí být zasvěceny službě Bohu. Bůh má nárok na vše, co je naše. Kristův následovník by neměl hovět žádnému požitku, nebo se zúčastnit jakékoliv činnosti, třeba by se zdála být jakkoli nevinná nebo chvályhodná, o níž by mu jeho probuzené svědomí říkalo, že by to snížilo jeho horlivost nebo změnilo jeho vnitřní duševní život. Každý křesťan by měl pracovat na tom, aby zatlačil zpět příliv zla a zachránil naši mládež od vlivů, které by je stáhly do zkázy. Necht' nám Bůh pomůže razit cestu proti proudu. – CT 541-544 *MYP 397.3*

135. Tanec

Opravdový křesťan nebude ani toužit po místě zábavy či rozptýlení, pro něž si nemůže vyprosít Boží požehnání. Nenalezneme ho v divadle, v hospodě u kulečníku anebo u kuželek. Nebude v reji valčíku, ani se nezúčastní žádné jiné okouzlující rozkoše, neboť to vše vypuzuje Krista ze srdce. MYP 398.1

Těm, kteří touží po těchto zábavách, máme ve jménu Ježíše Nazaretského oznámit, že se nemůžeme zúčastnit takových zábav, na něž si nemůžeme vyprosít Boží požehnání. Není křesťana, který by byl připraven na takovém místě zemřít. Nikdo by nechtěl být na takovém místě nalezen v Kristově příchodu. MYP 398.2

Máme litovat toho, že jsme jen málo navštěvovali takovéto zábavy, když jednou budeme muset pohledět na všechny záznamy našeho života na konečném soudu? Můžeme litovat, že jsme tak málo času ztratili v bezstarostné zábavě? Nemáme spíše stokrát litovati ty vzácné hodiny promarněného času v samolibosti? Jak mnoho vzácných příležitostí jsme tak zameškali, které mohly být použity k dosažení nesmírného pokladu. MYP 398.3

Stalo se zvykem, že mnozí učitelé náboženství, obhajují všechny nebezpečné vášně srdce. Úzké spojení s hříchem nám zastře jeho hrůzu. Mnozí, kteří se vydávají za dítky Boží ospravedlňují hříchy, které Boží Slovo odsuzuje. Uspořádají nesvaté zábavy doprovázené hýřením za účelem církevní dobročinnosti. Takto v nebeském závoji slouží zlu. Duše jsou oklamány a svedeny ze správné stezky a ztratí bezúhonnost kvůli těmto módním kratochvílím. MYP 398.4

Na cestě prostopášnosti

V mnohých křesťanských rodinách je součástí hostiny, jako každodenní zábava tanec a karetní hry. Odůvodňují to výrokem, že to jsou jen tiché domácí zábavy při nichž nehrozí mládeži pod dohledem rodičů žádné mravní nebezpečí. Tím je však posilována touha po vzrušující rozkoši a to, co pokládali doma za nevinné, nepokládají ani jinde za nebezpečné. Tážeme se však, jaký užitek můžeme očekávat od takových zábav? Neposkytnou sílu tělu, duchu ani duši. Nevťisknou do duše ani jeden ctnostný nebo svatý cit. Naopak, boří touhu po vážném myšlení a zbožné službě. Je ovšem rozdíl mezi lepšími osobami vybrané společnosti a mezi všední společností obyčejné taneční školy. To vše jsou však jen stupně na žebříčku rozptýlení. MYP 399.1

Dnešní taneční zábavy jsou školou zkázy a hroznou kletbou společnosti. Kdybychom mohli sečíst, kolik lidí ročně v našich velkoměstech přijde na mizinu, žasli bychom, kolik ztroskotaných lidských životů bychom spatřili. Kolik lidí, kteří jsou ochotni tento zlozvyk obhajovat, by bylo naplněno hrůzou a údivem, kdyby spatřili výsledky. Jak mohou rodiče vyznávající křesťanství, vystavovat své dítky pokušení tím, že se s nimi účastní takových zábav? Jak mohou mladí mužové a ženy svůj vzácný čas věnovat tak omamujícím radovánkám? – RH Feb. 28, 1882 MYP 399.2

Nebezpečí zábav

Záliba v zábavách je nejnebezpečnější, protože je nejlstivější z mnoha pokušení, jež útočí na děti a mládež velkoměst. Jsou četné svátky, hry a koňské dostihy, které přitahují tisíce lidí a vír vzrušení a radovánek je odvádí od střízlivých životních povinností. Peníze, které měly být uchovány pro lepší použití – v mnoha případech skrovný výdělek nemajetných – se rozplyne v zábavách. – FE 422 MYP 400.1

Vedení zásadou

Mnozí mají obavy z nepřátelské, vyzývavé kritiky nebo z posměšných řečí, proto se neodvažují cele jednat dle svých zásad. Obávají se ztotožňovat se s těmi, kteří následují Krista z celého srdce. Následováním světských zvyků chtějí získat přízeň světa. „*Kristus dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti a očistil sobě samému za lid zvláštní, horlivě následující dobrých skutků.*“ (Tt 2,14) – RH Nov. 29, 1887 MYP 400.2

Část XIV. – Společenské vztahy

Prostřednictvím společenských vztahů se křesťanství dostává do styku se světem. Každý muž nebo žena, kteří se nechají vést Bohem, mají ozařovat temnou cestu těch, kdo lepší způsob jednání neznají. Společenský vliv, posvěcený Kristovým Duchem, musíme využít k přivádění lidí ke Spasiteli. – MH 496 *MYP 402.1*

136. Zachování společenského styku

Příklad Krista, jenž spojoval svůj zájem se zájmy lidstva, by měli následovat všichni, kdož hlásají Jeho Slovo a všichni, kdož přijali evangelium Jeho milosti. Nemáme se zříkat společenského styku. Neměli bychom se stranit druhých. Abychom získali příslušníky všech společenských tříd, musíme se s nimi stýkat všude, kde se vyskytují. Zřídka nás totiž vyhledají sami. A nejen z kazateln se božská pravda dotkne lidských srdcí. Je ještě další pole působnosti, snad skromnější, ale právě tak účinné. Takové pole je v příbytcích chudých a v palácích bohatých, za pohostinným stolem a mezi lidmi, kteří se sešli k čisté zábavě. *MYP 403.1*

Jako Kristovi učedníci nebudeme vyhledávat styk se světem z pouhé touhy po zábavě a nebudeme se spojovat se světem v páchání pošetilostí. Takové spolčování může způsobit jen škodu. Neměli bychom nikdy schvalovat hříchy svým souhlasem, nebo svými činy, svým mlčením nebo svou přítomností. Kamkoli jdeme, máme všude brát Ježíše s sebou a zvěstovat druhým, jak drahý je náš Spasitel. Ti, kdo se snaží uchovat své náboženství jen pro sebe a obehnat je kamennou zdí, připravují se o vzácnou příležitost konat dobro. Společenským stykem se křesťanství dostává do styku se světem. Každý, kdo přijal božské osvětlení, má osvěcovat cestu těch, kdož ještě neznají světlo života. *MYP 403.2*

Všichni bychom se měli stát svědky Ježíšovými. Společenský styk posvěcený milostí Kristovou, by měl být využit pro získávání duší pro Spasitele. Necht' svět vidí, že se sobecky nestaráme jen o své vlastní zájmy, ale že chceme, aby se i ostatní podíleli na našem požehnání a na našich výsadách. Necht' všichni poznají, že naše náboženství z nás nečiní lidi protivné a přemrštěné. Necht' všichni, kdo tvrdí, že našli Krista, slouží tak, jak sloužil On pro blaho lidstva. *MYP 403.3*

Neměli bychom vzbuzovat dojem, že křesťané jsou lidé sklíčení a nešťastní. Upřeme-li svůj zrak na Ježíše, užíme soucitného Vykupitele a zachytíme světlo, jež vyzařuje Jeho tvář. Kde vládne Jeho Duch, tam přebývá pokoj. A tam je také radost, neboť je tam klidná, svatá důvěra v Boha. *MYP 404.1*

Kristus má zalíbení ve svých následovnicích, když projeví, že ač jsou lidmi, jsou účastni božského. Takoví nejsou pouhými sochami, jsou to živí muži a ženy. Jejich srdce osvěžená rosou božské milosti, se otevírají Slunci spravedlnosti. Světlo, které je osvěcuje, vyzařují pak na druhé svými skutky, jež jsou prosvětleny láskou Kristovou. *MYP 404.2*

Společenský styk ovlivňuje náš budoucí život

Boží slovo klade velký důraz na vliv společnosti, jak na muže tak i na ženy. O kolik je větší její vliv na vyvíjející se myšlení a charakter dětí a mládeže! Společníci, se kterými se stýkají, zásady, které si přisvojují, návyky, které si vytvářejí, budou rozhodovat o jejich užitečnosti zde a o jejich budoucím osudu. – CT 220 *MYP 404.3*

137. Křesťanská družnost a zdvořilost

Boží lid všeobecně málo pěstuje křesťanskou družnost. Tato oblast výchovy by se v našich školách neměla zanedbávat ani pouštět ze zřetele. *MYP 405.1*

Žáci by měli být poučeni, že nejsou nezávislí jednotlivci, ale že každý je vláknem, které se má s jinými vlákny spojit v jednu tkaninu. Toto poučení není nikde víc na místě než ve školním domově. Zde mají žáci denně možnosti, které, když se dobře využijí, velmi přispějí k rozvoji jejich společenských charakterových rysů. Je na nich, aby tak využili svého času a svých příležitostí k rozvoji charakteru, který je učiní šťastnými a užitečnými lidmi. Kdo se uzavírá do sebe a není ochoten být jiným přátelským stykem k požehnání, ztrácí sám mnoho požehnání. Neustálým vzájemným stykem se zušlechťujeme a vzděláváme. Společenským stykem se uzavírají známosti a přátelství, jež vedou k srdečné svornosti a lásce, v čemž i nebesa nacházejí zalíbení. *MYP 405.2*

Zejména ten, kdo okusil Kristovu lásku, by měl rozvíjet své společenské schopnosti, protože pomocí nich může získat lidi pro Spasitele. Kristus by neměl zůstat ukrytý v srdci jako vytoužený poklad, jimž se sami těšíme a lásku Kristovu bychom neměli projevovat jen těm, kteří odpovídají našim představám. Žáci mají být poučeni, že podobnost Kristu se projevuje přátelskou účastí a družností k těm, kteří ji nejvíce potřebují i tehdy, když neodpovídají jejich vkusu. Ježíš vždy a všude zjevoval láskyplnou účast s lidmi a šířil kolem sebe světlo radostné zbožnosti. Žáci by měli být poučeni, aby ho následovali. Měli by být poučeni v tom smyslu, aby svým kamarádům prokazovali křesťanskou účast, soucit a lásku a snažili se přivést je ke Kristu. Kristus by měl být v jejich srdcích pramenem, který teče do věčného života a občerstvuje všechny, kteří s ním přicházejí do styku. *MYP 405.3*

Právě této ochotné a láskyplné služby pro jiné v čas potřeby si Bůh váží. Tak i v době svého studia mohou být žáci Božími živými misionáři. K tomu je ovšem třeba čas; ale takto využitý čas je stráven užitečně, protože žáci se tím učí, jak mají světu představit křesťanství. *MYP 406.1*

Kristus se nikdy nepřestal chovat k jiným přívětivě. Byl-li pozván na slavnost k farizeům nebo celníkům, pozvání přijal. Při takových příležitostech bylo každé slovo, jež pronesl, vůní života k životu pro jeho posluchače, protože učinil oběd příležitostí pro mnohá vzácná poučení, jež byla způsobena jejich potřebám. Kristus učil své učedníky, jak se mají chovat, když jsou ve společnosti nevěřících nebo věřících lidí. Svým příkladem je učil, že když navštíví veřejné shromáždění, jejich zábava nemusí být taková, jaká při takových příležitostech obvykle bývá. – 6T 172-173 *MYP 406.2*

138. Vedoucí zásady

Srdce je vlastnictvím Ježíšovým. On zaplatil za duši člověka nekonečnou cenu a přimlouvá se u Otce jako náš prostředník, ne jako prosící bez zásluhy, ale jako Vítěz, který má nárok na to, co vydobyl. „*A protože i dokonale spasiti může ty, kteří přistupují skrze Něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.*“ (Žd 7,25) Nejvzácnější dar a nejceněnější oběť Bohu je odevzdání mladého srdce. Všechno čím jsi, všechny schopnosti jež vlastníš, pocházejí od Boha jako svěřené hřivny, které mu máš rozmnožené vrátit jako dobrovolnou oběť. Nemůžeš Bohu dát nic, co by On dříve nedal tobě. Proto dáme-li Bohu své srdce, dáváme mu něco, co On dříve koupil a nyní je v Jeho vlastnictví. MYP 407.1

Mnozí si činí nárok na síly a schopnosti mládeže. Satan považuje mládež za své vlastnictví a žel, je velký zástup těch, kteří mu obětují veškeru svou schopnost i každé nadání. I svět žádá srdce člověka – srdce, patřící tomu, kdo jej vykoupil. Odevzdáme-li srdce světu, bude se plnit starostmi, zármutkem a nakonec bude hořce zklamáno, poskvrněno a zkaženo. Oddat city srdce i službu světu by bylo největší svatokrádeží, protože to patří Bohu. Nic tím nedosáhnete, jestliže oddáte své srdce pozemským rozkoším. MYP 407.2

Nepřítel zbožnosti a pravdy připravil mládeži všech vrstev různé druhy rozkoší. Tyto nejsou mládeži k dispozici jen ve velkých městech, nýbrž všude, kde člověk bydlí. Satan by si rád mládež zabezpečil pro sebe a své zástupy. Arcinepřítel dobře ví ve své ďábelské lsti, co má použít, aby mládež svedl a odloučil od lásky Spasitelovy. ... MYP 407.3

Marnotratný syn

Podobenství o marnotratném synu má být mládeži ponaučením. On promarnil své dědictví v hříšném rozkošnickém životě v hlučných zábavách. Nyní se nachází v cizí krajině bez přátel, oděn hadry a ve svém hladu touží po nasycení mlátem vepřů, které pásł. Jeho poslední naděje je návrat do otcovského domu, pokorná prosba za odpuštění v naději, že bude přijal alespoň za služebníka. Mnoho mladých žije podobně jako tento mládenec bezstarostný marnotratný život. Opouštějí pramen živé vody a kopou si „studnice děravé, které nedrží vody“. MYP 408.1

Boží milostivé pozvání

Ke každému mladíkovi směřuje Boží hlas: „*Dej mi synu můj, srdce své.*“ (Př 23,26) Já ti jej zachovám v čistotě, splním jeho přání a naplním pravým štěstím. Bůh chce vidět mládež šťastnou, proto si přeje, aby Mu oddala svá srdce, aby všechny její schopnosti zůstaly svěží a silné. Mají Boží dar života. On to činí, že srdce bije, On dává sílu každé schopnosti. Čistý způsob života neponižuje ani neposkvrňuje ani jediný dar Boží. Žijeme-li nesprávným způsobem života, vyhledáváme-li svět-ské zábavy, které oddělují naše city od Boha, hřešíme proti svému vlastnímu tělu a hřešíme i proti Bohu. Mládeži má být jasné, že zde na tomto světě jsou jen na zkoušku, která má ukázat, jestli mají charakter způsobily pro soužití s anděly. MYP 408.2

Budou-li vás vaši přátelé a kamarádi lákat na stezku neřesti a pošetilostí a pokoušet vás, abyste zapomněli na Boha a kazili schopnosti, které vám dal Bůh a znehodnocovali vše co je vznešené ve vaší povaze, tehdy jim odolejte. Pamatujte, že jste vlastnictví Boží a vykoupení nesmírnou obětí Syna Božího. ... MYP 409.1

Pán Ježíš si přeje, abyste Mu sloužili. On vás miluje. Zapochybujete-li o Jeho lásce, pohleďte na Kalvárii. Světlo zářící z kříže ujistí vás o velikosti nevyslovitelné lásky. „*Kdo by měl přikázání má a ostríhal jich, on je ten, který mne miluje.*“ (J 14,21) Pilným studiem se máme seznámit s přikázáními Božími a pak jejich zachováváním dokažme, že jsme Jeho poslušní synové a dcery. MYP 409.2

Obklopení Boží milostí

Milost Boží vás obklopuje každou chvíli a bylo by pro vás prospěšné, kdyby jste vážně přemýšleli, jak a odkud přichází vaše požehnání každý den. Nechť se naše srdce naplní vděčností. Boží požehnání nemohou být sečtena, jsou tak hojná, jako kapky osvěžujícího deště. Oblak milosti se vznáší nad vámi, připraven kdykoliv na vás sestoupit. Jestli si správně ceníte dar milosti spasení, budete účastníky každodenního občerstvení, ochrany i lásky Ježíšovy; půjdete po cestě pokoje. *MYP 409.3*

Pozorujte slavné a mocné skutky Boží v přírodě a z vašeho srdce musí stoupat vzhůru obdiv i vděčnost velkému Tvůrci. Mysl se může v přírodě neustále učit. Nebud'te neteční a nevšímaví. Otevřete oči i mysl, vizte a zaposlouchajte se do nádherných akordů Božího zákona, jež zní celou přírodou a pocítíte úctu a vděčnost ke Stvořiteli, nejvyššímu Panovníkovi nebe i země. Dívejte se zrakem víry, jak se k vám s láskou a soucitem sklání a praví: „*Dej mi synu můj srdce své...*“ (Př 23,26) Obrát'te se s úctou k Ježíši a nechť z vašeho srdce proudí slova přesvědčení: „*Já vím, že Vykupitel můj živ jest...*“ (Jb 19,25) Vaše víra v Ježíše dá sílu vašim plánům a záměrům a vašemu charakteru pevnost a vyrovnanost. *MYP 410.1*

Veškeré štěstí, pokoj, radost a životní úspěch je závislý na naší opravdové víře v Boha. Tato víra podnítlí pravou poslušnost přikázání Božích. Poznání Boha a víra v Něho je nejspolehlivější brzdou, jež chrání od všech zlých skutků a zároveň mocnou hnací silou veškerého dobra. *MYP 410.2*

Věřte v Ježíše, jako v Někoho, kdo vám odpustí vaše hříchy, kdo si přeje, abyste byli šťastni ve věčných příbytcích, které připravil pro vás. Přeje si, abyste žili v Jeho přítomnosti a měli věčný život a korunu slávy. – YI Jan. 5, 1887 *MYP 410.3*

139. Vliv společnosti

Mládež se nevyhne společnosti přátel, a ti určitě budou mít na ni vliv. Existují tajemná pouta, která navzájem poutají duše k sobě, takže srdce jednoho ozývá se srdci druhého. Jeden je okouzlen ideami, city a duchem druhého. Takové spojení může být požehnáním nebo kletbou. Mládež si může navzájem pomáhat a posilovat se, zušlechťovat své chování, náklonnosti i znalosti, nebo tím, že si dovolí se stát nedbalou a nevěrnou, může působit demoralizujícím vlivem. *MYP 411.1*

Otázka volby kamarádů je jedna z těch, kdy by měli být studenti nabádáni, aby o ní vážně uvažovali. Mezi mládeží, která navštěvuje naše školy, možno zjistit vždy dva druhy: ty, kteří se snaží, aby se zalíbili Bohu a kteří poslouchají své učitele, a ty, kteří jsou naplněni duchem nevázanosti. Jestliže se mládež spojuje s neslušnými vrstevníky v konání nepravosti, jejich vliv bude působit ve prospěch nepřítele duší; taková mládež bude svádět na scestí ty, kteří nechovají v srdci zásady neochvějně věrnosti. *MYP 411.2*

Právem se říká: „Ukaž mi své přátele a já ti řeknu, jaký je tvůj charakter.“ Mládež si není dostatečně vědoma toho, jak silný vliv na utváření jejich povahy a na jejich pověst má právě volba jejich kamarádů. Vyhledáváme společnost těch, jejichž návyky, záliby i vkus jsou shodné s našimi. Ti, kdo dávají přednost společnosti nevzdělaných a zpustlých před společností moudrých a šlechetných, ukazuje, že jejich vlastní charakter je vadný. Jejich záliby a návyky mohou být zpočátku docela rozdílné od zálib a návyků těch, jejichž společnost vyhledávají; když se však s takovým druhem lidí stýkají, mění se jejich pocity i myšlenky, obětují správné zásady a nepozorovaně, přece však nevyhnutně klesají na úroveň svých společníků. Tak jako řeka má vždy něco společného s vlastností půdy, kterou protéká, tak i zásady a návyky mládeže jsou stále zabarvovány charakterem společnosti, s kterou se stýkají. ... *MYP 411.3*

Měřítko síly

Dvě věci utvářejí sílu charakteru, moc vůle a moc sebeovládání. Mnozí mladí lidé pokládají mylně silnou nespoutanou vášň za sílu charakteru; pravda však je, že ten kdo je ovládán svými vášněmi, je slabým mužem. Skutečná velikost a ušlechtilost muže se měří jeho silou potlačovat své pocity, nikoliv silou, jakou jeho pocity jej ovládají. Nejsilnější muž je ten, kdo při své citlivosti na urážky, ještě vždy ovládne svoje vášně a odpustí svým nepřátelům. *MYP 412.1*

Bůh nám dal intelektuální a morální sílu; do značné míry je však každý z nás strůjcem svého vlastního charakteru. Každý den se stavba neustále chýlí ke konci. Slovo Boží nás varuje, abychom se měli na pozoru při jeho budování, abychom si uvědomili při jeho budování, že naše budova je založena na skále věčnosti. Nastává čas, kdy naše práce bude odhalena právě taková, jaká je. Nyní je doba, aby všichni vzdělávali síly, které jim Bůh dal, aby mohli utvářet charakter pro užitečnost zde i pro vyšší život ve věčnosti. *MYP 412.2*

Víra v Krista jako v osobního Spasitele dodá charakteru sílu a pevnost. Ti, kdo mají pravou víru v Krista, budou rozvázní a budou si uvědomovat, že oko Boží na nich spočívá, že Soudce všech lidí zvažuje jejich mravní hodnotu a že nebeští pozorovatelé dávají pozor, aby postřehli, jaký druh povahy se zde vyvíjí. *MYP 413.1*

Příčina tak vážných chyb u mládeže tkví v tom, že se neučili ze zkušeností těch, kteří žijí dále než oni. Studenti si nemohou dovolit, aby pomíjeli s posměchem a úsměškem ponaučení a výstrahy rodičů a učitelů. Měli by si vážit každé lekce, uskutečňujíc tím zároveň svoji potřebu hlubšího poučení, než jaké jim může dát kterýkoliv jiné lidské stvoření. Přebývá-li Kristus vírou v srdci, Jeho duch se stane mocí, která může očistit a oživit duši. Pravda v srdci musí projevit svůj nápravný vliv na život. ... *MYP 413.2*

Ti, studenti, kteří jsou mimo svůj domov, kteří již delší dobu postrádají přímý vliv svých rodičů, nechť stále mají na mysli, že nad nimi bdí oko nebeského Otce. On miluje mládež. On zná její potřeby, chápe její pokušení. On v ní vidí velké možnosti, a je připraven ji pomoci, aby dosáhla nejvyšší úrovně, když si bude uvědomovat svou potřebu a bude prosit o Jeho pomoc. *MYP 413.3*

Studenti, ve dne i v noci stoupají k Bohu modlitby vašich rodičů za vás; den co den vás sleduje jejich milující zájem. Naslouchejte jejich prosbám a varováním a umiňte si, že se všemi prostředky, které jsou ve vaší moci, povznesete se nad zlo, které vás obklopuje. Nedovedete posoudit, jak vychytrale je nepřítel ochoten pracovat, aby zkazil vaše myšlenky a návyky a rozvíjel ve vás nezdravé zásady. *MYP 413.4*

Můžete se domnívat, že není skutečné nebezpečí v tom, učiníte-li první krok v lehkovážnosti a libování si v radovánkách a myslet si, že budete-li chtít změnit svůj způsob života, že budete schopni jednat správně právě tak snadno, jako jste předtím podlehli konání zla. To je však omyl. Volbou špatných přátel byli mnozí odvedeni krok za krokem z cesty ctnosti do temnoty neposlušnosti a marnotratnosti, do nichž upadnout, by kdysi pokládali za nemožné. *MYP 414.1*

Student, který podléhá pokušení, oslabuje svůj blahodárný vliv a ten, kdo se nesprávným způsobem jednání stává nástrojem nepřítele duší, musí se zodpovídat Bohu za úlohu, kterou hrál při kladení překážek na cestu ostatních. Proč by se měli studenti sdružovat s velkými odpadlíky? Proč by se měli stávat jejich nástroji, aby sváděli ostatní? Proč by se neměli spíše snažit o to, aby pomáhali a povzbuzovali své spolužáky a své učitele? Je jejich výsadou, aby pomáhali učitelům nést břemena a bojovat proti zmatkům, které chce satan mít co nejvíc zhoubné a nesnesitelné. Mohou vytvořit atmosféru, která bude prospěšná a obveselující. Každý student se může těšit z vědomí, že se postavil po boku Krista, že projevuje úctu k pořádku, pilnost a poslušnost, a odmítá věnovat sebe-menší část ze svých schopností nebo vlivu velkému nepříteli všeho, co je dobré a povznášející. *MYP 414.2*

Student, který má svědomitý vztah k pravdě a správnou představu o povinnosti, může učinit velmi mnoho, aby svým vlivem přivedl své spolužáky ke Kristu. Mládež, která se spojila se Spasitelem, nebude vzpurná, nebude usilovat o své vlastní sobecké radosti a požitky. Protože je v duchu sjednocena s Kristem, bude sjednocená s Kristem i v jednání. Starší studenti na našich školách by měli pamatovat na to, že je v jejich moci formovat zvyky a jednání mladších studentů a měli by usilovat o co nejlepší využití každé příležitosti. Kéž by se studenti rozhodli, že nebudou svým vlivem vhnět své kamarády do rukou nepřítelů. *MYP 415.1*

Ježíš chce být pomocníkem všech, kteří vkládají do Něho svou důvěru. Ti, kteří jsou spojeni s Kristem, jsou šťastní. Chodí po cestě, kterou jim ukazuje jejich Spasitel, pro Něho umrtvují záliby a náruživosti těla. Staví svou naději na Kristu a pozemské bouře jsou bezmocné, aby je mohly smést z bezpečného základu. *MYP 415.2*

Spolehliví a věrní

Je na vás, mladí mužové a ženy, abyste se rozhodli, zda se chcete stát důvěryhodnými a spolehlivými, zda budete za všech okolností připraveni a odhodláni zaujmout své stanovisko pro pravdu. Toužíte po vytváření správných návyků? Pak vyhledávejte společnost těch, kteří mají spolehlivou morálku, a jejichž záměry směřují k tomu, co je dobré. Vzácný čas milosti je nám dán k tomu, abychom ze svého charakteru odstranili každou závadu a to je to, oč máte usilovat, nejen abyste mohli získat budoucí život, nýbrž, abyste mohli být užiteční v tomto životě. Dobrý charakter je hodnotnější kapitál než zlato a stříbro. Na tento kapitál nemají vliv paniky a bankroty a v ten den, kdy bude pozemský majetek smeten, přinese hojně úroky. Bezúhonnost, statečnost a vytrvalost jsou vlastnosti, o jejichž zušlechťování měli bychom vážně usilovat, neboť ony dodávají majiteli sílu, která ho činí horlivým při konání dobra, pevným při odpírání zlu a statečným při snášení příkoří. *MYP 415.3*

Láska k pravdě a touha oslavit Boha, jsou nejsilnějšími podněty ke zdokonalení intelektu. S tímto popudem k činnosti nemůže se student stát malicherným. Bude vždy vážně vyvíjet úsilí. Bude studovat, jako pod Božím dohledem s vědomím, že celé nebe má zájem na jeho vzdělání. Stane se šlechetným, velkomyslným, laskavým, zdvořilým; Kristu podobným a schopným křesťanem. Srdce i mysl budou pracovat v souladu s vůlí Boží. – CT 220-226 *MYP 416.1*

140. Vliv

Kristův život vyzařoval neustále se rozšiřující, neomezený vliv – vliv, který Jej pojil s Bohem a s celou lidskou rodinou. Bůh nás prostřednictvím Krista ovlivnil natolik, že už nemůžeme žít jen pro sebe. Jako jednotlivci jsme spojeni se členy velké Boží rodiny. Váží nás vzájemné povinnosti. Žádný člověk nemůže žít naprosto nezávisle na svých bližních, neboť pohoda jednoho člověka ovlivňuje druhé. Podle Božího plánu má každý pociťovat, že je potřebný k blahu druhých a má usilovat o to, aby podporoval jejich štěstí. *MYP 417.1*

Každý člověk kolem sebe šíří určitý vliv, který je mu vlastní – vliv, který může být naplněn buď životodárnou silou víry, odvahy, naděje a vůně lásky, nebo studenou a ponurou nespokojeností, sobectvím a otrávený smrtelnou nákazou pěstovaných hříchů. Atmosféra, která nás obklopuje, má vliv na každého, s nímž přicházíme do styku, ať si to uvědomujeme, nebo ne. *MYP 417.2*

Naše odpovědnost

To je odpovědnost, které nemůžeme uniknout. Naše slova, činy, oděv, chování, dokonce i výraz tváře působí svým vlivem. Na něm závisí výsledky, buď dobré či špatné, jejichž dosah nemůže nikdo změřit. Každý podnět vyvolaný naším vlivem je jako zaseté semeno, které přinese svou žně. Je článkem v dlouhém řetězu lidských událostí, o nichž nevíme, kam až mohou dosáhnout. Jestliže druhým pomůžeme svým příkladem v rozvoji dobrých zásad, udělíme jim sílu ke konání dobra. Oni budou působit na druhé podobným vlivem a ti zase na další. Vliv, který takto nevědomky šíříme, se může stát požehnáním pro tisíce. *MYP 417.3*

Hodí-li se oblázek do vody, utvoří se kolo a v něm druhé a pak další. Jejich počet roste a kruhy se zvětšují, až dosáhnou břehu. Podobně působí i náš vliv. Ovlivňuje druhé jako požehnání nebo jako kletba, aniž si to uvědomujeme a aniž tomu můžeme zabránit. *MYP 418.1*

Charakter je moc. Tiché svědectví pravého, nesobeckého a zbožného života působí tichým a téměř neodolatelným vlivem. Jestliže ve svém životě zjevujeme povahu Ježíše Krista, spolupracujeme s Ním na záchraně duší. Jedině zjevováním Jeho povahy v našem životě s Ním můžeme spolupracovat. *MYP 418.2*

Čím rozlehlejší je oblast našeho vlivu, tím více dobra můžeme vykonat. Budou-li ti, kteří vyznávají, že slouží Bohu, následovat Kristův příklad a uplatňovat zásady Jeho zákona ve svém každodenním životě a svými činy prokázat, že milují Boha nade všechno a své bližní jako sebe sama, tehdy církev bude mít moc, která pohne světem. – COL 339-340 *MYP 418.3*

141. Volba přátel

Máme si volit takovou společnost, která je nejprospěšnější našemu duchovnímu vzrůstu, abychom byli dobře zabezpečeni proti satanovým překážkám, které nám klade do cesty, aby nám co nejvíce zatarasil přístup k nebesům. Často se musíme vypořádat i s těžkostmi a zkouškami, protože jsme byli postaveni na místo, kam jsme ze své vůle sami sešli; nesmíme se však dobrovolně vydávat na pospas takovým vlivům, které nepřispějí k vytvoření křesťanského charakteru, ale naopak jej boří. Povinnost nám přikazuje, abychom byli v těchto věcech dvojnásob opatrní a horlivě se modlili, abychom obstáli neposkvrnění a posvěcení milostí Kristovou. *MYP 419.1*

Lot si vyvolil za příbytek Sodomu, protože ho zajímaly jen hmotné, pomíjivé přednosti, které zde mohl získat, ne však mravní vliv, který bude obklopovat jeho rodinu. Co však získal z věcí tohoto světa? Ztratil majetek i některé děti, přímo ve zkáze města byla jeho žena proměněna v solný sloup a on se s těžší zachránil s dvěma dcerami, „avšak jako skrze oheň“. Tím se však ještě neskončila bída, zaviněná jeho sobeckou volbou, neboť mravní zkaženost Sodomy zanechala hluboké stopy na jeho dcerách tak, že nebyly schopné učinit rozdíl mezi dobrem a zlem, mezi hříchem a spravedlností. – ST May 29, 1884 *MYP 419.2*

142. Zlaté pravidlo

Při jednání s lidmi si představte sami sebe na jejich místě. Vžijte se do jejich pocitů, těžkostí, zklamání, radostí a starostí. Představte si, že jste v jejich situaci a pak s nimi jednejte tak, jak byste chtěli, aby oni jednali s vámi. To je skutečné pravidlo čestného jednání. Je to vlastně vyjádření přikázání: „*Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.*“ (Mt 22,39) Je to také podstata učení proroků, nebeská zásada, která se rozvine v každém, kdo se připravuje pro království Boží. MYP 420.1

Toto zlaté pravidlo je podstatou pravé zdvořilosti a nejvěrněji je zobrazeno v životě a povaze Pána Ježíše. Jaká mírnost a krása se projevovala v každodenním životě našeho Spasitele! Jaká šlechetnost z něho vyzařovala! Jeho následovníci se budou projevovat podobně. Ovzduší nebes obklopí všechny, v nichž přebývá Kristus. V jejich ušlechtilých povahách se budou projevovat nebeské rysy. Budou zrcadlit Boží světlo, které ukáže cestu klopýtajícím a unaveným. MYP 420.2

Člověk, který nemá správnou představu o dokonalém charakteru, není schopen projevovat soucit a laskavost Ježíše Krista. Vliv Boží milosti změkčuje srdce, zjemňuje a očišťuje city, propůjčuje vnímavost a smysl pro to, co je vhodné. – MB 192-193 MYP 420.3

143. Pravá jemnost

Pán Ježíš vyžaduje, abychom uznali práva každého člověka. Musíme si vážit společenských práv lidí a jejich práv jako křesťanů. Se všemi máme jednat jemně a ohleduplně jako s Božími syny a dcerami. *MYP 421.1*

Křesťanství udělá z každého člověka pravého šlechtice. Kristus byl zdvořilý dokonce i ke svým pronásledovatelům. Jeho praví následovníci budou projevodovat téhož ducha. Povšimni si Pavla, když ho předvedli před vládcem. Jeho projev před Agrippou je ukázkou správné zdvořilosti a přesvědčivé výřečnosti. Evangelium nenavádí k formální zdvořilosti, obvyklé ve světě, nýbrž ke zdvořilosti, která vychází ze skutečně laskavého srdce. *MYP 421.2*

Ani nejpečlivější zachovávání vnější slušnosti nestačí, aby se ze života vyloučila veškerá popudlivost, nelitostné odsuzování a ukvapenost v řeči. Pravá jemnost se neprojeví, dokud se budeme snažit prosazovat své já. V srdci musí přebývat láska. Důsledný křesťan jedná z pohnutek, které vycházejí z jeho hluboké vnitřní lásky k Mistru. Z kořenů jeho lásky ke Kristu vyrůstá nesobecký zájem o spolubližní. Láska dává tomu, kdo ji má v sobě, půvab, zdvořilost a krásu v chování. Prozařuje tvář a zpřijemňuje hlas. Zjemňuje a povznáší celou bytost. – MH 489-490 *MYP 421.3*

Potřeba pravé laskavosti

Je nesmírně nutné, aby se muži a ženy, kteří znají Boží vůli, učili úspěšně pracovat pro Jeho dílo. Měli by to být lidé šlechetní, chápaví, kteří nemají jen klamný vnější lesk a strojený úsměv světského člověka, ale onu slušnost a pravou zdvořilost, která je příchutí nebes a kterou bude mít každý křesťan, bude-li účastníkem božské přirozenosti. Nedostatek pravé důstojnosti a křesťanského citu v řadách světitelů soboty se obrací proti našemu lidu a způsobuje, že pravda, kterou hlásáme, není přijatelná. Výchovou myšlení a chování je to možno zlepšit. Jestliže ti, kteří hlásají pravdu, nevyužívají své výsady a výhody k tomu, aby vyrostli až do velikosti mužů a žen v Ježíši Kristu, nebudou činit čest pravdě ani Kristu. – 4T 358-359 *MYP 422.1*

Volba přátel

Mládež, která je v souladu s Kristem, si volí za přátele ty, kteří ji chtějí pomáhat ve správném jednání a bude se vyhýbat společnosti, která neposkytuje žádný přínos pro vývoj správných zásad a ušlechtilých záměrů. Na každém místě existuje mládež, jejíž myšlenky se nevyvíjí správným směrem. Jsou-li uvedeni do společnosti takových lidí ti, kteří se bez výhrad postavili na stranu Krista, setrvávají neochvějně při tom, o čem jim rozum a vědomí říkají, že je správné. – CT 226 *MYP 422.2*

144. Zavržení světské společnosti

Nechť mládež vážně přemýšlí co je cílem a úlohou jejího života. Nechť řídí svůj život tak, aby její zvyky byli bez poskvrny zkaženosti. Chtějí-li mladí působiti na jiné, musí mít sebedůvěru. Leknín upevní své kořeny hluboko pod bahno rybníka, dutou lodyhou saje látky potřebné k jejímu vývoji a jeho krásny květ se rozloží na vodní hladině. Vše, co by jeho dokonalou krásu zatemňovalo, nepřijímá. *MYP 423.1*

Učme se od leknínu. Kdybychom byli zmítání jakýmikoliv vlivy, jež chtějí duši zničit, budme k nim neteční, nepřijímejme z nich ničeho a raději se vyhněme špatné společnosti. Hledejme společnost těch, kteří pevným, jistým krokem krácejí vzhůru, varujme se společnosti těch, kteří setrvávají v nečinnosti, netouží po zušlechtění svého charakteru, nejsou spolehliví, zásadní. Mládež se posílí ve společnosti těch, kteří se bojí i milují Boha, neb jejich šlechetný charakter je představen leknínem, který své čisté květy rozvíjí na hladině jezera. Odpírají všechny ty vlivy, které by demoralizovali a přijímají jen to, co pomáhá k vytvoření čistého a šlechetného charakteru. Chtějí být podobní nebeskému modelu. – YI Jan. 5, 1893 *MYP 423.2*

Naše slova zdrojem pomoci

Křesťané příliš málo mluví o svých vzácných zkušenostech. Talent řeči je zneužíván a tím trpí dílo Boží a Bůh je zneuctěn. V srdci je žárlivost, podezírání, sobectví a slova dokazují vnitřní zkaženost. Mnozí vyznavači křesťanství smýšlejí a mluví špatně. Málokdy mluví o Boží dobrotě, milosti a lásce, o tom, že dal svého Syna za tento svět. Co On pro nás vykonal! Neměli bychom svoji lásku s vděčností vyjádřit? Neměli bychom usilovat o to, aby se naše slova stala vzájemným zdrojem síly a povzbuzení v křesťanské zkušenosti? Milujeme-li Krista opravdu, oslavíme Ho svými slovy. Slyší-li nevěřící upřímná slova chvály a vděčnosti k Bohu, bývají často přesvědčeni. – RH Jan. 25, 1898 *MYP 424.1*

Náš vliv

Již příklad a chování, jakož i slova křesťana, mají být takové, aby hříšník zatoužil po Zdroji života. – RH Nov. 29, 1887 *MYP 424.2*

145. Vznešená rozmluva

Lidé s nejlepší vědeckou přípravou nejsou vždy právě nejlepším nástrojem v Božích plánech. Bude mnoho takových, kteří zjistí, že byli ponecháni stranou, a že jejich místa zaujmou ti, kdo měli menší možnost nabýt knižních vědomostí, a to proto, že ti mají takové praktické znalosti, nezbytné pro běžný život; kdežto ti, kdo se považují za učené, přestávají jimi být a stávají se samolibými, povznesenými nad poučení i z Ježíše, který byl největším Učitelem, jakého svět kdy poznal. *MYP 425.1*

Ti, kdo vyrostli a rozvinuli se, ti u nichž se schopnost úsudku zlepšila prohloubeným studiem Písma tak, že poznali vůli Boží, dostanou se na užitečná místa; neboť Slovo Boží vstoupilo do jejich života a povahy. Musí vykonat své zvláštní dílo, proniknout až do morku kostí, seznat myšlenky a záměry srdce. Slovo Boží se musí stát pokrmem, po němž musí křesťan duchovně a rozumově růst, aby mohl bojovat za pravdu a spravedlnost. *MYP 425.2*

Důvod nízké úrovně

Čím to je, že naše mládež, a to i ta ve zralejším věku, se tak snadno dá uvést do pokušení a do hříchu? Je tomu tak proto, že se Boží Slovo nestuduje a že se nad ním nerozjímá tak, jak by tomu mělo být. Kdyby bylo čteno a váženo, vzbudilo by to vnitřně pocit správnosti a posílilo ducha, jež by odolal satanovu pokušení ke zlému. V životě a povaze se neprojevuje pevná, rozhodná síla vůle, neboť posvátná naučení Boží se nestala předmětem studia a rozjímání. Neuplatnilo se úsilí, jak by tomu mělo být, aby se mysl upínala jen na čisté, svaté myšlenky a odvracela se od všeho nečistého a nepravého. Nevolíme si tu lepší stránku, neseďme u Ježíšových nohou, jak to činila Marie, abychom se naučili nejsvětějším úlohám božského Učitele, aby byly v srdci uloženy a v každodenním životě uplatněny. Rozjímání nad svatými věcmi pozvedne a očistí mysl a vychová nám šlechetné křesťany a křesťanky. *MYP 425.3*

Bůh nepřijme toho z nás, kdo zmenšuje naše síly smyslnými, ponižujícími požitky ať už myšlením, slovem anebo činem. Nebesa jsou čisté a svaté místo, kam může vstoupit jen ten, kdo je zušlechtěn, očištěn a pročištěn. Běží nám o dílo, které musíme vykonat my sami a budeme sto je vykonat jen tehdy, když si svoji sílu budeme čerpat u Ježíše. Měli bychom učinit předmětem svého studia spíše Písmo, než kteroukoli jinou knihu; měli bychom ho milovat a poslouchat jako hlas Boží. Musíme prohlédnout a pochopit Jeho zákazy a příkazy, „učiníš“ a „neučiníš“, a pochopit skutečný význam Božího Slova. *MYP 426.1*

Potřeba nebeského ducha

Když se Boží Slovo stane naším rádcem a my budeme v Písmu hledat světlo, nebeští andělé se přiblíží, aby ovlivnili mysl a osvětili chápání tak, že vskutku lze říci: „*Začátek učení tvého osvětluje, a vyučuje sprostné rozumnosti.*“ (Ž 119,130) Není divu, že uprostřed mládeže hlásící se ke křesťanství není více projevů obrácené mysli k nebesům, když se věnuje tak málo pozornosti Božímu Slovu. Na Boží radu se nedbá, napomenutí nejsou uposlechnutá, o milost a moudrost z nebe se neprosí tak, aby bylo možno vystříhat se hříchů minulosti a dosáhnout očištění od všech poskvrn charakteru. Modlitbou Davidovou bylo: „*Cestě rozkazů tvých dej ať vyrozumívám, a ať přemýšlím o divných skutcích tvých.*“ (Ž 119,27) *MYP 426.2*

Kdyby mysl naší mládeže, stejně jako osob zralejšího věku, byla řízena správně, jejich rozhovory při vzájemném styku by se vedly o ušlechtilých tématech. Je-li mysl čistá a myšlenky povzneseny pravdou Boží, budou mít i slova stejnou povahu, jako „*jablka zlatá s řezbami stříbrnými*“ (Př 25,11). Ale za nynějšího chápání, za nynější praxe, při nízké úrovni, s níž se spokojují i křesťané, jsou rozhovory bezcenné a neužitečné. Jsou přízemní a nemají příchut' pravdy nebo nebes, nedosahují ani úrovně kulturnější vrstvy světských lidí. *MYP 427.1*

Mohutný průběh posvěcení

Stanou-li se tématem rozjímání Kristus a nebesa, rozhovor bude svědčit o této skutečnosti. Řeč bude zjemněna milostí a na řečníkovi bude vidět, že nabytí vzdělání ve škole božského Učitele. Jak praví žalmista: „*Cestu pravou jsem vyvolil, soudy tvé sobě předkládám.*“ (Ž 119,30) Jako poklad uchovával Boží Slovo. Ono pak vstoupilo do jeho chápání, ne aby jej zanedbal, ale aby je prakticky uplatňoval ve svém životě. ... MYP 427.2

Den po dni, hodinu po hodině, je zapotřebí, aby vnitřně probíhalo mocné sebezapírání a posvěcování; a vnější skutky pak budou svědčit o tom, že Ježíš přebývá vírou v srdci. Posvěcení neuzavírá přístup k vědění, ale přichází, aby rozšířilo obzor mysli, a aby ji inspirovalo k hledání pravdy, jako skrytého pokladu; a poznání Boží vůle urychlí dílo posvěcení. Nebe skutečně existuje, ó, jak vážně bychom se měli usilovat dostat se tam. MYP 428.1

Vyzývám vás, studenty našich škol a kolejí, abyste věřili v Ježíše jako svého Spasitele. Věřte, že je svou milostí připraven vám pomoci, když k Němu upřímně přijdete. Musíte bojovat dobrý boj víry. Musíte zápasit o korunu života. Bojujte, neboť satan na vás bezprostředně číhá; a jestliže se nevymaníte, ochrnete a budete zničeni. Nepřítel je napravo, nalevo, před vámi i za vámi; a musíte mu potříti hlavu. Bojujte neboť jde o to, získat korunu. Bojujte, nebo nezískáte-li korunu, ztratíte vše v životě tomto i budoucím. Bojujte, ale necht' je tomu tak ve znamení síly vašeho Spasitele. – RH Aug. 21, 1888; FE 129-137 MYP 428.2

146. Vybouření se v mládí

Ten krátký čas, v němž se, drazí mladí přátelé, chcete vybouřit, vydá sklizeň, kterou celý váš život zhořkne. Jedna lehkomyšlná hodina, jediné podlehnutí pokušení může obrátit celý váš život nesprávným směrem. Mládí máte jen jedno, prožijte je užitečně. Jakmile jste jednou přešli na druhou stranu, už nejste schopni se vrátit a své omyly napravit. Ten, kdo odmítne spojení s Bohem a vydá se na cestu pokušení, zcela jistě podlehne. *MYP 429.1*

Bůh zkouší každého mladého člověka. Mnozí omlouvali svou lehkomyšlnost a neúctu špatným příkladem, který jim dali zkušenější učitelé. To by však nikoho nemělo odstrašit od správného konání. V den konečného účtování se nebudete hájit takovými omluvami, jako se hájíte teď. Budete po právu odsouzeni, protože jste znali cestu, ale nerozhodli jste se kráčet po ní. *MYP 429.2*

Pokušení

Satan, ten největší svůdce, se proměňuje v anděla světla, přichází k mladým s různým zvláštním pokušením a daří se mu je krok za krokem odvracet od cesty povinnosti. Je popisován jako ten, který žaluje, klame, lže, mučí a vraždí. „*Kdož činí hřích, z ďábla jest.*“ (J 3,8) Každé přestoupení přivádí duši k ztracení a uráží Boha. Bůh posuzuje myšlenky našeho srdce. Jestliže se zabýváme nečistými myšlenkami, nemusí být ani vysloveny nebo provedeny, aby byl hřích spáchán a přivedl duši do záhuby. Její čistota je poskvrněna, pokušitel zvítězil. *MYP 429.3*

Každý člověk, vlečený a lákaný svou žádostí, se ocitá v pokušení. Tím, že jde za svými sklony, odvrací se od cesty ctnosti a skutečného dobra. Kdyby mladí byli mravně neporušení, mohla by i ta nejsilnější pokušení být bezvýsledná. Vaše pokušení je dílo satanovo; poddat se mu, je dílo vaše. Všechna satanova vojska nemají tolik moci, aby přinutila pokoušeného ke hříchu. Pro hřích není žádná výmluva. *MYP 430.1*

Zatímco někteří mladí plýtvají svými silami v marnivosti a pošetilosti, jiní svou mysl ovládají, získávají vědomosti, vyzbrojují se, aby se pustili do životního boje, v němž jsou rozhodnutí zvítězit. Oni nejsou schopni v životě zvítězit, ať se pokoušejí šplhat sebevýše, nezakotví-li v lásce k Bohu. Obrátí-li se celým srdcem k Pánu a odmítnou lichocení těch, kteří je chtějí jakkoli oslabit v jejich úmyslu jednat správně, budou mít sílu a důvěru v Boha. *MYP 430.2*

Marná zábava není pravým štěstím

Ti, kdo mají rádi společnost, povolují tomuto rysu své povahy, až se z něj stane vášeň, která je ovládne. Cílem jejich života je hezky se obléci, chodit na zábavy, smát se a hovořit o zbytečnostech. Oni nevydrží číst Bibli a uvažovat o nebeských věcech. Jsou nešťastní, nemají-li nic, co by je vzrušovalo. Nemají v sobě sílu být šťastni, ale jejich štěstí je závislé na společnosti jiných mladých, stejně nemyslicích a bezstarostných, jako jsou oni. Své síly, které by měli věnovat ušlechtilým cílům, utrácejí v pošetilostech a prostopášnostech. ... *MYP 430.3*

Mladý člověk, který nalézá radost a štěstí v četbě Božího slova a v modlitbě, se neustále osvětluje doušky ze studnice života. Dosáhne vysoké mravní úrovně a takové šíře myšlení, jakou si druzí ani nedovedou představit. Společenství s Bohem budí dobré myšlenky, ušlechtilé snahy, jasné vnímání pravdy a vysoké cíle činnosti. Ti, kdo takto spojí svou duši s Bohem, jsou jím uznáni za Jeho syny a dcery. Dosahují stále větších výšek, získávají jasnější představy o Bohu i o věčnosti, až si Pán z nich učiní nositele světla a moudrosti pro svět. ... *MYP 431.1*

Ti, kdo přebývají v Kristu, budou šťastni, veselí a radostní v Bohu. V jejich hlavách bude zaznívat tichá něha, jejich činy budou svědčit o účtě k duchovním a věčným věcem a hudba, radostná hudba bude zaznívat z jejich rtů, neboť přichází od Božího trůnu. To je tajemství zbožnosti, které není snadno vysvětlitelné, ale o to víc pociťované a přinášející radost. Tvrdošijné a vzpurné srdce se dovede uzavřít všem sladkým vlivům Boží milosti a vší radosti v Duchu svatém. Avšak cesty moudrosti jsou cestami příjemnými a všechny její stezky jsou stezkami pokoje. Čím těsnější je naše

spojení s Kristem, tím více budou svědčit naše slova i činy o mírnící a proměňující moci Jeho milosti. – 4T 622-626 *MYP 431.2*

147. Nevěřící návštěvníci

Není bezpečné, aby si křesťané volili společnost těch, kteří nemají spojení s Bohem, jejichž životospráva se Bohu nelíbí. A přece, kolik vyznavačů křesťanství odvážně vstoupí na zakázané místo. Mnozí pozvou do svých domovů nevěřící, povrchní a bezbožné příbuzné. Ve většině případů zanechá jejich příklad dlouhotrvající špatný vliv na myšlení dětí jejich rodiny. Takový vliv je podobný tomu, který vyplýval ze spojení Izraele s bezbožnými Kananejskými. ... MYP 432.1

Mnozí se domnívají, že mají něco slevit ze svých zásad, aby získali přízeň nevěřících příbuzných nebo kamarádů. Není možné přesně ohraničit takový ústupek ze zásad, avšak první ústupek následují hned další a pokračuje to tak daleko, až ti, kteří kdysi opravdově následovali Krista, přizpůsobí se v celém životě a charakteru onomu velkému zástupu. Spojení s Bohem je přerušeno. Jsou již pouhými křesťany dle jména. V hodině zkoušky se jejich naděje rozplyne jako pára. Zaprodali sebe i své děti nepříteli. Vzdálili se od Boha a ve dni spravedlivého soudu budou žnout to co, zaseli. Kristus jim řekne to, co kdysi řekl starým Izraelitům: „... *ale neposlechli jste hlasu mého. Co jste to učinili?*“ (Sd 2,2) – ST June 2, 1881 MYP 432.2

Část XV. – Dvoření a manželství

Rodinný svazek je nejtěsnější, nejněžnější a nejposvátnější ze všech svazků na zemi. Je určen k tomu, aby byl požehnáním lidstvu. Je k prospěchu všude, kde je manželská smlouva uzavírána rozumně v bázni Boží a s patřičným uvědoměním si zodpovědností, které z ní vyplývají. – MH 356.357 *MYP 434.1*

148. Pravá láska

Láska je vzácný dar, který dostáváme od Krista. Čistá, svatá láska není pocit, ale zásada. Ti, kdo jsou vedeni pravou láskou, nejsou ani nerozumní, ani slepí. Poučení Duchem svatým, milují Boha nade všechno a své bližní jako sebe sama. MYP 435.1

Ti, kdo se hodlají oženit nebo vdát, ať pečlivě zvažují každý cit a všímají si každého povahového rysu u toho, s nímž zamýšlejí spojit svůj život. Ať se každý krok k uzavření manželství vyznačuje skromností, prostotou, upřímností a vážným úmyslem líbit se Bohu a žít k Jeho cti. Manželství ovlivňuje život na tomto světě a nese s sebou důsledky pro věčný život. Upřímný křesťan nedělá žádné plány, které Bůh nemůže schválit. MYP 435.2

Prosme o radu

Máte-li bohabojné rodiče, hledejte radu u nich. Sdělte jim své naděje a své plány. Poučte se z jejich životních zkušeností a ušetříte si mnoho bolestí. Především učinite svým rádcem Krista. Přemýšlejte o Jeho slovu s modlitbou. MYP 435.3

Pod takovým vedením ať se mladá žena rozhodne vzít si za životního partnera toho, kdo má ryzí, mužné povahové rysy, kdo je pilný, usilovný a čestný, kdo miluje Boha a bojí se ho. Mladý muž pak ať hledá takovou partnerku, která by stála po jeho boku, která je schopna nést svůj díl životních břemen, jejíž vliv ho zušlechtí a zjemní a která ho svou láskou učiní šťastným. MYP 435.4

„Od Hospodina manželka rozumná.“ „Dověřuje se jí srdce muže jejího... Dobře činí jemu a ne zle, po všechny dny života svého.“ „Ústa svá otvírá k moudrosti a naučení dobrotivosti v jazyku jejím. Spatřuje obcování čeledi své a chleba zahálky její. Povstanouce synové její, blahoslaví ji, manžel její také chválí ji.“ „Kdo našel manželku, našel věc dobrou a navázil lásky do Hospodina.“ (Př 19,14; 31,11-12.26-28; 18,22) – MH 358-359 MYP 436.1

Volba přátel

Křesťanská mládež by měla věnovat velkou péči volbě kamarádů a přátel. Mějte se na pozoru, aby to, co nyní považujete za čisté zlato, se neukázalo být bezcenným kovem. Světská sdružení se snaží klást překážky vaší službě Bohu a mnoho lidí ztroskotalo pro nešťastná spojení, ať obchodní, nebo sňatkem s těmi, kteří se nikdy nemohou povznést a zušlechtit. Boží dítka by se nikdy neměla odvážit vstupovat na zakázanou půdu. Sňatky mezi věřícími a nevěřícími jsou Bohem zakázány. Avšak příliš často jde srdce neobrácené za svými touhami a vznikají tak sňatky neposvěcené Bohem. – FE 500 MYP 436.2

149. Nesprávné způsoby námluv

(Z osobního svědectví)

Nedostatek zásadnosti a sebezapření ve vaší povaze je nejvážnější překážkou k získání pravé životní zkušenosti, která nemá být sypkým pískovým základem. Měli bychom pěstovat spolehlivost a poctivost záměru. Tyto vlastnosti jsou nejdůležitějšími předpoklady úspěšného křesťanského života. Jestliže se vyznačujete čestným srdcem, nemůže vás nic odvést ze správné cesty. Chcete-li zůstat věrní Bohu, nemůže vás z přímé cesty odvést žádná moc ani žádný podnět; budete oddaní a věrní Bohu. Ani náklonnost, ani láska, dokonce ani touha po přátelství vás nepřimějí k tomu, abyste se odvrátili od pravdy a povinností nebudete obětovat povinnost kvůli svým náklonnostem. *MYP 437.1*

Milý bratře, učiníš chybu jestli spojíš cestu svého života s mladou nezkušenou dívkou, která nebyla vychována ke konání každodenních povinností. Avšak tento její nedostatek je maličkostí vůči tomu, že nezná své povinnosti vůči Bohu. Ačkoliv neměla nedostatek světla, měla mnoho příležitostí pro duchovní život, přece necítí svůj ubohý stav bez Krista. *MYP 437.2*

Vliv na náboženskou zkušenost

Jestliže opouštíš ve svém zamilovaném okouzlení modlitební shromáždění, kde se Bůh setkává se svým lidem, aby ses těšil ze společnosti té, která nemá žádnou lásku k Bohu, a která nevidí žádný půvab v duchovním životě, jak můžeš očekávat, že Bůh požehná takové společenství? *MYP 437.3*

Neukvapujte se! Brzo uzavíraná manželství by neměla být podporována. Jestliže nemá mladík nebo dívka úctu k Božím požadavkům, jestliže jim jsou povinnosti které je poutají k duchovnímu životu lhostejné, hrozí velké nebezpečí, že brzy nebudou náležitě respektovat svého muže nebo ženu. Je nebezpečné často se scházet o samotě a to na úkor náboženských povinností a modlitebních hodin. Utrpěli byste tím nedožité škodu. *MYP 438.1*

Je rozšířen všeobecný zvyk, že mladí spolu setrvávají i dlouho do noci, to se však nelíbí Bohu, ani když jsou oba křesťané. Takto nesprávně využitý čas ohrožuje zdraví, činí mysl nezpůsobilou pro plnění povinností příštího dne a budí špatný dojem. Milý bratře, doufám, že budeš mít dost úcty k sobě, aby ses zřekl takové formy dvoření. Hledí-li tvůj zrak na slávu Boží, budeš jednat promyšleně a opatrně. Nestřípáš, aby byl tvůj zrak zamilováním se tak zaslepený, abys nemohl rozeznat, jak vznešené požadavky ti Bůh jako křesťanovi ukládá. – 3T 44-45 *MYP 438.2*

Ukvapená manželství

Mladí lidé by neměli být podporováni v tom, aby vstupovali do manželství příliš brzy. Tak důležitý a dalekosáhlý vztah, jakým je manželství, by se neměl uzavírat ukvapeně, bez dostatečné přípravy, dříve, než se rozvinou duchovní a tělesné síly. – MH 358 *MYP 438.3*

150. Zasnoubení s nevěřícími

Milá sestro, dověděla jsem se, že se zamýšlíš provdat za muže, který není tvé víry a obávám se, že jsi dost pečlivě neuvažila tento významný krok. Dříve než učiníš krok, jenž ovlivní tvůj celý budoucí život, naléhavě tě prosím, uvažuj o této věci důkladně a na modlitbě. Bude toto nové příbuzenstvo pro tebe zdrojem pravého štěstí? Bude ti pomáhat v životě víry? Bude se to líbit Bohu? Dáš tím dobrý příklad jiným? *MYP 439.1*

Zkouška lásky

Dříve než podá ruku k životnímu svazku, měla by se každá žena tázat, zdali ten, se kterým chce spojit svůj osud, je toho hoden. Jaká byla v minulosti jeho pověst? Je čistý jeho život? Je láska kterou vyjadřuje ušlechtilé, vznešené povahy, nebo je to pouhé vzrušení či nerozum? Má vlastnosti, které učiní ženu šťastnou? Najde ona v jeho náklonnosti opravdu pokoj a radost? Smí si uchovat svou osobitost nebo musí úsudek a svědomí podřídit moci svého muže? Jako Kristova následovnice nenáleží sama sobě, neboť je drazé vykoupěna. Může především dostát požadavkům Spasitele? Zůstanou tělo a duše, myšlenky a smysly čisté a svaté? Tyto otázky jsou životně důležité pro každou ženu, která vstupuje do manželského svazku. *MYP 439.2*

Domov potřebuje náboženství. Jen tak se může předejít bolestnému příkoří, jež tak často ztrpčuje manželský život. Jen tam kde vládne Kristus, je pravá, hluboká a nesobecká láska. Jen potom se duše úzce spojí a život se utváří v plném souladu. Boží andělé jsou pak v domě hosty a jejich svaté noční bdění posvěcuje manželskou komnatu. Nízká smyslnost je zapuzena. Myšlenky míří vzhůru k Bohu, k Němu se pozvedá modlitba srdcí. *MYP 440.1*

Následky neposlušnosti

Srdce člověka touží po lásce, ale tato lidská láska není dost silná, čistá nebo vzácná, aby nahradila Ježíšovu lásku. Jen ve svém Spasiteli může žena nalézt moudrost, sílu a milost, aby mohla nést starosti, nesnáze a odpovědnost života. Měla by si Ježíše vyvolit jako svou posilu a jako svého vůdce. Nechť se žena nejprve odevzdá Kristu, dříve než se oddá pozemskému příteli a nepouští se do žádného vztahu, který by s tím byl v rozporu. Kdo chce najít pravé štěstí, musí mít Boží požehnání na prvním místě. Neposlušnost Boha je příčinou neštěstí tak mnohých srdcí a domovů. Milá sestro, jestliže nechceš mít domov, z něhož stíny Boží ochrany jednou ustoupí, pak se neprovdej za nikoho, kdo je Božím nepřítelem. *MYP 440.2*

Jako někdo, kdo očekává, že se setká se svými slovy u soudu, snažně tě prosím, abys uvážila plánovaný krok. Taž se sama sebe: „Nebude nevěřící muž odvádět mé myšlenky od Ježíše? On miluje zábavu víc než Boha. Nebude mne svádět, abych se těšila tím, co jemu působí zábavu?“ Stezka k věčnosti je strmá a drsná. Neber na sebe dodatečné břímě, jež zdržuje tvůj pokrok. Máš příliš málo duchovní síly a potřebuješ pomoc místo překážky. ... *MYP 440.3*

Chtěla bych tě před tímto nebezpečím varovat, dříve než bude pozdě. Ty nasloucháš přívětivým, příjemným slovům a jsi nakloněna věřit, že všechno půjde dobře. Ale nepoznáváš pohnutky, jež jsou příčinou těchto krásných řečí. Ty nevidíš v hloubi srdce skrytou zlobu. Nemůžeš nahlednout za kulisy a poznat nástrahy, které ti klade satan. On by tě chtěl vylákat na cestu, která mu usnadní vystřelit na tě šípy pokušení. Neposkytni mu ani nejnepatrnější výhody. Když Bůh působí na myšlenky svých služebníků, satan pracuje pomocí dítek neposlušnosti. Není žádného souladu mezi Kristem a Belialem. Ti dva se spolu neshodnou. Spojíš-li se s nevěřícím, odebereš se sama na satanovu půdu. Zarmucuješ Ducha Božího a pozbýváš Jeho ochrany. Můžeš si dovolit, abys v boji o věčný život měla proti sobě takovou strašnou přesilu? *MYP 441.1*

Zrušené zasnoubení

Ty snad řekneš: „Já jsem dala slovo, mám je teď vzít zpět?“ Odpovídám: „Jestliže jsi udělala slib, který je v odporu s Bibli, pak jej v každém případě a neodkladně odvolej a lituj v pokoře před Bohem zaslepenosti, která tě přivedla k tak ukvapenému slibu.“ Je mnohem lepší takové sliby v Boží bázni odvolat, než je dodržet a tím svého Stvořitele zneuctít. *MYP 441.2*

Pomysli, že můžeš získat nebe a vyhnout se otevřené cestě do záhuby. Bůh to myslí tak, jak to praví. Našim prarodičům zapověděl jíst ze stromu poznání. Jejich neposlušnost však otevřela stavidla bídy pro celý svět. Jestliže jednáme proti Bohu, bude On jednat proti nám. Jediná bezpečná cesta pro nás je, v každém případě uposlechnout všechny Jeho požadavky, neboť ony všechny mají svůj původ v nekonečné lásce a moudrosti. – 5T 361-365 *MYP 442.1*

Podstatný je zralý úsudek

Blaho společnosti, jakož i nejvyšší zájmy žáků vyžadují, aby si nevyhledávali životního partnera, pokud jejich povaha není vyvinuta a úsudek nezralý, a pokud nejsou pod rodičovskou péčí a dohledem. ... *MYP 442.2*

Ti, kteří se snaží ochránit mládež od pokušení a připravit ji pro užitečný život, konají dobré dílo. Rádi vidíme, když v kterékoli instituci se uznává důležitost náležitého usměrnění a kázně mladých. Kéž úsilí všech těchto učitelů korunuje úspěch. – FE 62, 63 *MYP 442.3*

151. Potřeba rady a vedení

V těchto dnech plných zkaženosti a nebezpečí, jsou mladí lidé vystaveni četným zkouškám a pokušením. Mnozí z nich se plaví do nebezpečného přístavu. Potřebují kormidelníka; pohrdají však tolik potřebnou pomocí a považují se za způsobilé řídit vlastní loď a nepředstavují si, že někde mohou narazit na skryté skalisko, jež může zavinit ztroskotání důvěry a štěstí. Jsou okouzleni předmětem svého dvoření neb sňatku a jedinou jejich starostí je jít vlastní cestou. V tomto nejdůležitějším období svého života potřebují spolehlivého rádce, neomylného průvodce. Takového naleznou v Božím Slově. Nebudou-li pilně studovat Slovo, budou vystaveni velkým omylům, které zničí jejich vlastní štěstí i štěstí druhých v životě tomto i budoucím. *MYP 443.1*

Mnozí mají sklon k prudkosti a tvrdohlavosti. Ti nedbali moudré rady Božího Slova; nebojovali sami se sebou a nezískali cenné vítězství; a jejich pyšná a nezkrtná vůle se odchýlila od cesty povinnosti a poslušnosti. Zahleďte se zpět na svůj život, mladí přátelé a poctivě uvažujte o jeho průběhu ve světle Božího Slova. Byla vám potěšením ona svědomitá úcta k vašim závazkům vůči rodičům, které Písmo prikazuje? Jednali jste vlídně a laskavě s matkou, jež od dětství o vás pečovala? Měli jste ohled k jejím přáním, nebo jste přinášeli bolest a zármutek jejímu srdci sledováním svých vlastních tužeb a plánů? Posvětila významná pravda vaše srdce, zjemnila a podmanila si vaši vůli? Pakliže ne, je nejvyšší čas změnit minulé zlo v dobro. *MYP 443.2*

Dokonalý vůdce

Písmo nám předkládá dokonalé měřítko charakteru. Tato svatá, Bohem vnuknutá kniha, napsaná svatými muži, je dokonalým průvodcem ve všech životních okolnostech. Jasně mluví o povinnostech, jak mladých tak starých. Stává-li se průvodkyní životem, její učení bude ukazovat duši cestu vzhůru. Bude pozvedat mysl, zdokonalovat charakter a srdci dá klid i radost. Mnozí mladí lidé však chtějí být sami sobě rádci i průvodci a svoje záležitosti chtějí vzít do svých vlastních rukou. Ti potřebují pečlivěji studovat naučení Písma. Na jejich stránkách najdou, co je jejich povinností k rodičům i k jejich spolubratřím. V pátém přikázání čteme: „*Cti otce svého i matku svou, ať se prodléží dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.*“ (Ex 20,12) Dále pak čteme: „*Dítky, poslouchajte rodičů svých v Pánu; neboť je to spravedlivé.*“ (Ef 6,1) *MYP 444.1*

Jedním ze znamení toho, že prožíváme poslední dny je, že děti jsou neposlušné, nevďečné, bezbožné. Boží Slovo oplývá příkazy a radami týkajícími se přikázané úcty k rodičům. Mladým lidem vštěpuje do srdce svatou povinnost, aby v lásce chovali ty, kteří je vedli od let nemluvněte, dětství a mládí až po věk dospělých mužů a žen, a kteří nyní zaujímají vznešené postavení lidí, na nichž závisí rodinný klid a štěstí. Hlas Písma v tomto směru není nejistý; a přece mnozí nevzali v úvahu jeho naučení. *MYP 444.2*

Mládež se má mnohemu naučit a nejdůležitější je učit se poznávat sám sebe. Měli by mít správný názor na svoje závazky a povinnosti vůči rodičům a učit se neustále ve škole Kristově být pokornými a skromnými ve svých srdcích. Jestliže se odvděčí svým rodičům láskou a úctou, budou též později projevovat úctu k úsudku zkušených lidí, s nimiž se ve své církvi setkávají. *MYP 445.1*

Slušné chování

Mladý muž, který se těší ze společnosti a přátelství mladého děvčete a zůstává neznámý jeho rodičům, nechová se ušlechtilě a křesťansky ani k dívce, ani k jejím rodičům. Jistý vliv na ni může získat tajnými styky a schůzkami; avšak tímto počínáním ztrácí možnost prokázat tu ušlechtilost a duševní neporušenost, kterou chce vlastnit každé dítě Boží. Aby dosáhli svých cílů, hrají úlohu, jež není poctivá, otevřená a odpovídající měřítku Písma a projevují se jako nevěrní těm, kteří je milují a snaží se být jich věrnými strážci. Za takových okolností dohodnutá manželství neodpovídají Božímu Slovu. Člověk, který by odváděl dceru od jejich povinností, který by uváděl ve zmatek její představy o jasných Božích nařízeních ohledně poslušnosti a úcty k jejím rodičům, není tím, kdo by byl věrným v manželských závazcích. *MYP 445.2*

Písmo se táže: „*Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou?*“ a dává odpověď: „*Takovým, aby se choval vedle slova tvého.*“ (Ž 119,9) Mladý člověk, který se nechá usměrnit Písmem, nemusí se zmýlit ve volbě cesty povinnosti a bezpečí. Tato požehnaná kniha jej naučí, jak si zachovat neporušený charakter, jak být pravdivým a poctivým. „*Nepokradeš*“ napsal Boží prst na kamennou desku; a přece tak mnoho tajných krádeží se provádí a promíjí. *MYP 446.1*

Dochází k podvodnému dvoření a důvěrný styk se udržuje tak dlouho, až náklonnost nezkušené osoby, která neví kam až mohou tyto věci vést, je v jistém smyslu odvrácena od rodičů a převedena na toho, jenž celým jednáním ukazuje, že není hoden lásky. Bible odsuzuje každý druh nepočetnosti a požaduje správné jednání za všech okolností. Ten, kdo má od svého mládí za průvodce Písmo, světlo osvětlující jeho stezku, bude ve všem poslušen jeho naučení. Nepřekročí ani nepatrnou částku zákona, aby dosáhl svého cíle, i když by měl v důsledku toho přinést velké oběti. Jestliže věří Písmu, pak ví, že Boží požehnání nespočine na něm, sejde-li s přímé cesty poctivosti. Byť by měl i po nějaký čas zdánlivý prospěch, zcela jistě sklídí ovoce svých činů. *MYP 446.2*

Boží kletba spočívá na mnohých nevhodných, předčasných spojeních, která jsou v dnešní době uzavírána. Kdyby Bible nechala tyto otázky v neurčitém a nejistém světle, pak by byl spíše omluvitelný způsob, jakým si mladí lidé projevují náklonnost. Bible však neklade své požadavky polovičatě; ty požadují dokonalou čistotu myšlenek, slov i činů. Jsme vděční Bohu za to, že Jeho Slovo svítí našim nohám, a že nikdo nemůže být na omylu o svých povinnostech. Mládež by měla hledat radu v jejich stránkách a jednat podle jejich rad; neboť nedbáním jejich předpisů vznikají vždy žalostné životní omyly. *MYP 446.3*

Potřeba zdravého úsudku

Je-li na světě nějaká věc o níž by se mělo uvažovat s klidným rozumem a nevzrušeným úsudkem, pak je to sňatek. Je-li potřeba radit se s Písmem, pak je to před tím, než se učiní krok, který sváže osoby na celý život. Převažuje však názor, že v této věci má být průvodcem cit; a v mnoha případech roztoužených láskou přebírá vedení přecitlivělost, která vede do jisté zkázy. Zde právě mládež prokazuje menší soudnost, než kdekoliv jinde; právě zde odmítá poslechnout rozumné důvody. Zdá se, že otázka sňatků působí na ně čarovnou mocí. Nepodřizují se Bohu. Jejich smysly jsou spoutány a oni sami postupují ve všem tajnůstkářsky jakoby v obavách, že by se někdo mohl plést do jejich plánů. *MYP 447.1*

Takové tajně prováděné námluvy a manželství vedou k mnohému neštěstí a jedině Bůh zná jejich rozsah. O toto skalisko ztroskotalo tisíce duší. Lidé, hlásící se ke křesťanství, jejichž život je zřetelně označován jako bezúhonný a kteří ve vztahu k ostatním věcem se zdají rozumní, dopouštějí se v této záležitosti strašlivých omylů. Projevují zaryté odhodlání prosadit svou vůli, které nelze rozumně vymluvit. Jsou tak okouzleni lidskými city a popudy, že ani netouží po tom, aby zkoumali Písmo a přišli tak do úzkého spojení s Pánem. *MYP 447.2*

Satan dobře ví, jaké lidi má před sebou a rozvíjí svou pekelnou chytrost v různých plánech, jak polapit duše do pastí k jejich zkáze. Hlídá každý krok a nastraží mnohá pokušení a často jdou pak spíše za těmito pokušeními než podle rady Božího Slova. Tato dovedně utkaná nebezpečná síť je mistrně připravená, aby mladí a neopatrní se do ní zapletli. Často může být zamaskování zdáním světla; své oběti však jistě naplní mnohým zármutkem. A nakonec všude vidíme lidské trosky. *MYP 448.1*

Poradme se s rodiči

Kdy naše mládež zmoudří? Jak dlouho se ještě bude takto jednat? Budou se děti řídit jen vlastními touhami a náklonnostmi a nebudou mít ohled na radu a úsudek svých rodičů? Zdá se, že někteří ani nechtějí pomyslit na přání nebo přednost rodičů, ani brát ohled na jejich zralý úsudek. Sobeckost uzavřela průchod synovské lásce. V tomto ohledu se potřebují probudit. Páté Boží přikázání je jediné, k němuž je připojeno zaslíbení, je však lehkovázně přehlíženo a nároky milovníka je naprosto ignorují. Přezírání lásky mateřské a zneuctění otcovské péče jsou hříchy připisované na vrub mnoha mladým lidem. *MYP 448.2*

V souvislosti s tím je jedním z největších omylů mínění, že mladí a nezkušení nesmějí být vyrušováni při své náklonnosti, a že se nemusí zasahovat do jejich milostných zkušeností. Jestli je něco, na co se musí pohlížet z více hledisek, pak je to toto. Pomoc vyplývající ze zkušenosti jiných, klidné, z obou stran pečlivě zvážené rady, jsou bezpodmínečně důležité. Je to věc, kterou velká většina lidí bere příliš lehkovážně. *MYP 449.1*

Přijměte radu od Boha i od svých bohabojných rodičů. Učinite tuto záležitost předmětem svých modliteb. Uvažujte o každém postoji. Hlídejte vývoj povahy každého jednotlivce s nímž zamýšlíte sdílet svůj životní běh. Krok k němuž se připravujete, je ve vašem životě jedním z nejdůležitějších a nemá se podnikat uspěchaně. Pokud jde o lásku, nemilujte slepě. *MYP 449.2*

Pečlivě zvažujte, zda váš manželský život bude zjevně šťastný nebo bez souladu a hoden politování. Položte si otázky: Přiblíží mne toto spojení k nebesům? Posílí moji lásku k Bohu? Učiní mně užitečnějším v tomto světě? Jestliže tyto úvahy neukazují na žádnou újmu, pak v bázi Boží jděte vpřed. *MYP 449.3*

Stejně však, jestliže došlo k zasnoubení bez plného porozumění a znalosti toho, s nímž se hodláte navždy spojit, nedomnívejte se, že je naprosto nutné, abyste kvůli zasnoubení vzali na sebe i manželství a spojili se na celý život s někým, koho by jste nemohli milovat a ctít. Buďte opatrní na to, za jakých podmínek přistupuje k zasnoubení; je však lepší a mnohem lepší zrušit zasnuby před sňatkem, než to později dotáhnout k rozluce, jak se to mnohdy stává. *MYP 449.4*

Chování vůči matce je ukazatelem

Věrná láska je květinou, která musí být pěstěná. Žena, která touží po klidném a šťastném životním svazku, která by si přála vyhnout se v budoucnu bídě a starostem, nechť se před vyhověním svým náklonnostem ptá sama sebe: Má ještě můj ctitel matku? Co je hlavní známkou jejího charakteru? Uznává on své závazky, vůči ní? Dbá na její přání a její štěstí? Jestliže nechová v úctě svou matku, bude prokazovat ohledy a lásku, vlídnost a pozornost vůči své ženě? Bude mne milovat i pak, když novota manželství vyprchá? Projeví trpělivost k mým omylům, nebo bude kritický, panovačný a diktátorský? Opravdová náklonnost přehlédne mnohý omyl; láska jej ani nepostřehne.

MYP 450.1

Podnět není spolehlivý

Mladí příliš mnoho spoléhají na popudy. Neměli by se odevzdávat příliš snadno, ani být pohotově uchváteni vášnivým zevnějškem milující osoby. Dvořit se tak, jak se to provádí v dnešní době, to je ukázka svodu a pokrytectví, s nimiž má více co činit nepřítel duší, než Pán. Jestliže je někde zapotřebí mít zdravý rozum, pak je to zde; a je skutečností, že právě v této věci nepřichází ke slovu.

MYP 450.2

Kdyby byly děti v důvěrnějším styku se svými rodiči, kdyby se jim svěřovaly a sdílely s nimi své radosti i starosti, byly by v budoucnu ušetřeny mnohých úzkostí. Jsou-li v rozpacích a nevědí co je správné, ať celou věc přeloží svým rodičům k posouzení s prosbou o radu. S kým by bylo možno počítat spíše, aby jim poukázal na hrozící jim nebezpečí, nežli se zbožnými rodiči? Kdo může jejich povahovým vlastnostem lépe rozumět než oni? *MYP 450.3*

Křesťanské děti si budou vážit nade všechna požehnání této lásky a souhlasu svých bohabojných rodičů. Rodiče tak mohou mít pochopení pro svoje děti a modlit se za ně a s nimi, aby je Bůh chránil a vedl. Především je budou odkazovat na Přítele a Rádce, který nikdy nezklame, a který porozumí pocitům jejich vlastní slabosti. On, jenž byl pokoušen vším jako my, avšak bez hříchu, dobře ví jak pomoci těm, kdo jsou v pokušení a ve víře k Němu přicházejí. – RH Jan. 26, 1886 *MYP 451.1*

Božská láska

Ve vašem společném životě má náklonnost jednoho přispívat ke štěstí druhého; to je vůle Boží. Ač máte splynouti v jedno, přece nikdo z vás nemá ztratit svou osobnost ve druhém. Jste Božím vlastnictvím. Jej se máte tázat: Co je správné? Co je převrácené? *MYP 451.2*

Žijete-li pro Boha, pak Jemu náleží ty nejlepší a nejvyšší pocity. Je vaše láska nejvíce nakloněna Tomu, který za vás zemřel? Je-li tomu tak, pak i vaše vzájemná láska bude podle nebeského pravidla. – 7T 45, 46 *MYP 451.3*

152. Nezralá manželství

Mladí chlapeři a dívky dokonale nevyspělí vstupují do manželského svazku. Bez vyspělé soudnosti, šlechetných a vznešených pocitů slibují manželskou věrnost jen z mladické ukvapenosti.

... MYP 452.1

Nebezpečí předčasných spojení

Známosti navazované již v dětském věku nejčastěji způsobují chatrná manželství a často končí rozlukou. Předčasné známosti jsou málokdy šťastné, zvláště bez rodičovského svolení. Tento druh lásky v mladistvém věku má být rodiči omezován až do doby, kdy budou schopni létat na svých vlastních křídlech. Ti, kteří se v tomto směru nenechají omezit jsou vystaveni nebezpečí, že jejich život bude mít špatný průběh. Sotva dvacetiletý mladík může jen stěží posoudit, zda jeho mladičká snoubenka je způsobilá být jeho životní družkou. Často se stává, že „když dostanou rozum“, poznají, že se k sobě nehodí a nemohou být spolu šťastni. A potom místo vynasnažení přizpůsobit se jeden druhému, začne obviňovat jeden druhého, vzniká mezi nimi stále větší propast a nakonec jeden druhého lhostejně zanedbávají. Takoví lidé pak nepokládají domov za svatý. Hořká a vyčítavá slova otravují jeho ovzduší. – SA 11, 12 (Edition: Sings Publishing Company Limited) MYP 452.2

153. Manželství rozumná a nerozumná

Manželství uzavřená v nezralém věku způsobují ohromné množství zla. Předčasná manželství nepůsobí dobrým vlivem ani na tělesné zdraví, ani na sílu duševní nebo sílu mysli. Projevuje se v něm málo střízlivého myšlení, protože je nejčastěji ovládáno jen pudy. Tento závažný krok, který může být vykonán v nesprávném nebo špatném směru a přináší buď doživotní požehnání nebo kletbu je vykonán kvapně a nerozvážně. ... MYP 453.1

Následkem nesprávně uzavřených manželství je svět naplněn hříchem a bídou. V mnoha případech poznají manželé již během prvních měsíců, že se jejich povahy neshodnou, čehož výsledkem je v domově místo ovzduší nebeské lásky a souladu jen nesvornost. MYP 453.2

Časté hádky vytvářejí trpké ovzduší. Následkem úplné neshody v názorech vzniká ustavičná bída projevující se hádkami a bouřlivými výstupy mezi těmi, kteří měli být spojeni páskou lásky. Tělo a duše tisíců se staly obětí nerozumného manželství; tisíce duší zahynulo tak na stezce vedoucí k zahynutí. MYP 453.3

Netahejte jho s nevěřícími

Je nebezpečnou věcí vstupovat do smíšených manželských svazků. Satan velmi dobře ví, že pro mnohého mladého muže a pro mnohou mladou dívku v hodině jejich sňatku končí jejich zkušenost a užitečnost v náboženských věcech. Takoví mladí lidé jsou ztraceni pro Ježíše. Nějakou dobu se mohou pokoušet vést křesťanský život, při veškerém svém úsilí musí však ustavičně bojovat proti vlivu druhé strany. Kdysi to pro ně bylo předností i radostí mluvit o své víře a naději, nyní na to téma rozhovor nezapředou, jelikož vědí, že jejich manžel nebo manželka, s nimiž spojili svůj osud, se vůbec nezabývá duchovními záležitostmi. Následek toho je, že víra ve vzácnou pravdu mizí z jejich srdcí, satan však je potměšile obepíná sítí pochybovačnosti. MYP 453.4

Satan si vytyčil za cíl svádět mládež do hříchu a ukolébat je v něm, protože tak je úplně jistý. Velkého nepřítele duší naplňuje nenávist vůči všem snahám, které chtějí mládež povznést a zušlechtit. Nenávidí vše, co podává správné poznání Boha a Krista. Jeho zloba je zaměřena zvláště proti těm, kteří poznávají a získávají nebeské světlo, neb dobře ví, že každý krok blíž ke světlu jim dodává sílu, aby mohli odporovat jeho pokušením. Úlisně se přibližuje k mládeži jako anděl světlosti a žel, velmi často se mu podaří je odvést ze stezky povinnosti. MYP 454.1

Správná společnost

Mladé osoby, odkázané na vzájemné společenství mohou svůj styk učinit buď požehnáním neb kletbou. Mohou si vzájemně pomáhat, posilovat se, být si užiteční, zušlechtit navzájem své chování a zvyky, rozšířit vědomosti, ale budou-li lhostejní, nevěrní, nespolehliví, bude jejich vliv jednoho na druhého jen k mravní zkáze. – YI Aug. 10, 1899 MYP 454.2

Ukvapená manželství

Satan se ustavičně snaží, aby nahnal nezkušenou mládež do manželského svazku. Ale čím méně se radujeme nad uzavíráním sňatků, které se nyní uzavírají, tím lépe. Když jsou však pochopeny požadavky a posvátnost manželského svazku, nebesa takové manželství uznají i nyní. Výsledkem toho bude štěstí obou partnerů a Bůh bude oslaven. ... MYP 455.1

Opravdová víra zušlechtí duši, zjemní vkus, posvěti soudnost, a povýší věřícího na účastníka nebeské čistoty, a Božského vlivu. Přivádí jej blíže k andělům a odděluje jej stále více od ducha a vlivu světa. – 2T 252, 253 MYP 455.2

Satanem ovlivnění k sňatku

Satan se všemožně snaží, aby ovlivnil ty, kteří se vůbec k sobě nehodí, aby spojili své zájmy, a potom jásá. Vždyť tak se mu podaří způsobit lidské rodině více bídy a beznadějného žalu, než uplatněním své zručnosti v jiném směru. – 2T 248 *MYP 455.3*

154. Uzavírání manželství

Bůh stvořil lidi, umístil je na tom světě a jejich předností je, aby jedli, pili, pracovali, ženili se a vdávaly se; toto vše se může s bázní Boží bezpečně konat, žijeme-li pod zorným úhlem věčnosti. Hřích v uzavírání manželství v době Noemově spočíval v tom, že synové Boží si brali dcery lidské. Ti, kteří vyznávali že znají a ctí Boha, se bez rozmýšlení spojili s lidmi zkaženého srdce. I dnes jsou mnozí, kteří postrádají hloubku náboženské zkušenosti a chtějí činit totéž, co lidé za dnů Noeho. Vstupují do manželství bez rozvahy, bez vzájemného poznání, bez modlitby. Mnozí na sebe berou odpovědnost svatého slibu manželského s takovou lehkomyšlností, jakoby se jednalo o nějakou obchodní záležitost. Pohnutkou ke vstupu do manželství není pro ně pravá láska. *MYP 456.1*

Nesvaté zamilování

Možno pozorovat, jak myšlenka o manželství působí na mládež okouzující silou. Dva lidé se seznámí a slepě do sebe zamilují a tato láska zabere veškerou jejich pozornost. Ztrácí schopnost uvažování, nepřijímají žádnou radu, nestrpí žádnou kontrolu, naopak slepě, bez ohledu na následky pokračují svou vlastní cestou. *MYP 456.2*

Jsou napadeni takovou zaslepeností a oznámením, jako nějakou nakažlivou chorobou nebo epidemií která se nedá léčit a vypadá to, jako kdyby nebylo síly, která by mohla její průběh a následky zadržet. Snad i jejich okolí to zřetelně vidí, že vstoupí-li v takovém omámení do manželského svazku, přinese jim jejich čin jen celoživotní neštěstí. Marné jsou však prosby, marná všechna varování. Toho člověka, který mohl okoušet Boží požehnání v Jeho službě snad učiní takové manželství neúčinným, neprospěšným, ba úplně jej zničí. Rozumné přesvědčování, odůvodňování a výstrahy působí jako hrách házený na stěnu. *MYP 456.3*

Slova a výstrahy zkušených mužů a žen zůstávají bez účinku, nemohou změnit jejich záměry, vedené nezkrotnou touhou. Modlitebna, shromáždění a vše, co patří k náboženství je již nezajímá. Jeden druhého úplně okouzлил, zastínil povinnosti života, které jsou zanedbávány jako méněcenné věci. Tito mladí lidé tráví večer co večer pospolu do noci. Myslíte, že mluví o věcech vážných a důležitých? Ó, nikoli. Baví se o věcech povrchních, podřadných. *MYP 457.1*

Přestupování zákona zdraví a cudnosti

Satanovi andělé bdí s těmi, kteří věnují velkou část noci dvoření. Kdyby jejich zrak mohl být otevřen, viděli by, jak anděl zaznamenává jejich slova a činy. Přestupují zákony zdraví i cudnosti. Bylo by mnohem vhodnější, kdyby si několik hodin námluv před manželstvím nechali do manželského života. Ale obvykle se stává, že manželstvím končí veškeré city projevované ve dnech námluv. *MYP 457.2*

Tyto noční chvíle pobavení vedou v dnešní zkažené době často k záhubě obou zúčastněných. Satan jásá a Bůh je zneuctěn, když mužové a ženy zneuctí sebe. Okouzlení se věnuje dobré jméno i čest a manželství takových osob nemůže být Bohem schváleno. Vzali se proto, že je podnítila jejich vášeň. Jakmile vyprchá novota věci, počínají si uvědomovat co učinili. Za půl roku po slovech příslibu se jejich vzájemné city úplně promění. Oba se v manželství povahově lépe poznávají. Oba objevují nedokonalosti, které v zaslepenosti a pošetilosti jejich dřívějšího společenství neviděli. Sliby u oltáře je nepojí. Ukvapená manželství způsobují i mezi vyznavači lidu Božího rozchody, rozvody a velký zmatek v církvi. *MYP 457.3*

Bezohlednost vůči radě

Výše uvedený způsob uzavírání manželského svazku je zvláštní satanovou metodou a má svůj úspěch. Nezměrný pocit lítosti a žalu mne trápí, když ke mně přicházejí snoubenci a žádají radu v těchto otázkách. Když jim však oznámím to, co mi Pán přikázal, často pochybují o všech bodech ponaučení a nakonec přece učiní dle svých názorů, které pokládají za správné. *MYP 458.1*

Zdá se, že nemají sílu k překonání svých žádostí a náklonností a berou na sebe riziko odpovědnosti manželského života. Nevěnují se rozhodování v této věci na modlitbě, neporoučí se do ochrany Boží a pod vedení Ducha sv., aby je vedl a usměrňoval. Zdá se, že nemají bázeň Boží. Domnívají se, že dokonale rozumí svým záležitostem bez lidské rady a moudrosti jež pochází od Boha.

MYP 458.2

Příliš pozdě přijdou na to, že učinili chybu a ohrozili štěstí svého pozemského života i spasení své duše. Zatajují nyní pravý stav věcí, kdyby však přijali radu, mohli být ušetřeni dlouhých let žalu a utrpení. Radit těm kteří jsou odhodláni chodit jen po svých cestách znamená „házet hrách na stěnu“. Vášen svým mocným proudem provalí u nich hráze zdravého, rozumného úsudku. *MYP 459.1*

Charakteristika pravé lásky

Láska je rostlina nebeského původu. Není slepá a nerozvážná. Je čistá a v povaze svatá. Náruživost tělesného srdce je však něco zcela jiného. Zatímco čistá láska nechává se vést Bohem a činí vše v souladu „s Jeho Duchem“ – náruživost jest svéhlavá, ukvapená, nerozumná, zaslepená, odpouje každému omezení a pokládá předměty svého obdivu za vzor a dokonce za svou modlu. *MYP 459.2*

Chování toho, v němž žije pravá láska, bude svědčit o Boží milosti, přebývající v srdci. Všechny jejich přípravy ke vstupu do manželství bude vyznačovat skromnost, jednoduchost, upřímnost, mravnost a zbožnost. Ti, kteří takto jednají, nebudou cele zaujati a okouzleni svými osobnostmi a jejich zájem o shromáždění, modlitební chvíle a náboženskou službu nebude snížen... *MYP 459.3*

Proste o Boží vedení

Pokud se mužové a ženy modlí dvakrát denně, dokud neuvažují o manželství, měli by se modlit čtyřikrát denně, čeká-li je tento krok. Manželství ovlivní váš život časný i budoucí. Upřímný křesťan nebude ve svých plánech v tomto směru pokračovat, dokud nepozná, že Bůh schvaluje jeho jednání. Nebude si chtít vybírat sám. Cítí, že Bůh musí volit za něj. My se nemáme líbit sobě, neboť ani Kristus se nelíbil sám sobě. Nechci snad říci, že člověk má uzavřít manželství s osobou, kterou nemiluje. To by byl hřích. Ale obrazotvornost a vzrušující pocity nesmí vést ke zkáze. Bůh si žádá celá srdce a největší lásku. *MYP 460.1*

Většina dnešních manželství a způsob jakým jsou prožívána, tvoří znamení posledních dnů. Mužové a ženy jsou tak umínění a tvrdohlaví, že s Bohem vůbec nepočítají. Náboženství ustupuje stranou, jakoby v této důležité a vážné záležitosti nemělo co dělat. Nebudou-li ti, kteří tvrdí, že věří pravdě, pravdou posvěcení a nebudou-li mít vznešené myšlenky a charakter, nebude jejich postavení před Bohem o nic lepší, než postavení hříšníka, který nikdy nebyl osvícen pravdou. – RH Sep. 25, 1888 *MYP 460.2*

155. Odpovědnosti manželství

Mnozí uzavírají manželství a nemají nic. Neměli zdraví anebo duševní energii, aby si získali nějaký majetek. A právě tito lidé pospíchají s manželstvím a berou na sebe odpovědnosti, které ani správně nechápou. Neměli ušlechtilé, vznešené city. Neměli správnou představu o povinnosti manžela a otce a o tom, kolik je to bude stát, když budou muset pečovat o rodinu. Ani při rozšiřování své rodiny neuvažovali o nic více, než o všedním obchodním podnikání... *MYP 461.1*

Manželský svazek byl ustanoven Bohem k požehnání lidského pokolení, ale byl v mnoha případech tak zneužit, že se stal hroznou kletbou. Většina mužů a žen vstoupila do manželství, a nechají se vést pouze otázkou, zda se vzájemně milují. Měli by ale uvažovat, že manželství jim ukládá daleko větší odpovědnost. Měli by se starat o to, zda jejich potomstvo může být tělesně zdravé a duševně a mravně silné. Jak málo rodičů je vedeno těmito vznešenými pohnutkami a vysokou odpovědností. Mnozí nedbají na to, že lidská společnost má vůči nim své požadavky, a že hodnota jejich rodiny spoluurčuje hodnotu společnosti. – SA 63, 64 (Edition: Signs Publishing Company Limited)

MYP 461.2

156. Správný úsudek a sebeovládání v manželství

Ti, kteří vyznávají, že jsou křesťané, nemají dříve vstupovat do manželství, dokud tuto věc pečlivě z vyššího hlediska a na modlitbě neuvážili a nepřesvědčili se o tom, bude-li jejich spojení sloužit k oslavě Boží. Necht' důkladně a dostatečně přemýšlí o všech povinnostech manželského poměru, aby byla posvěcená zásadnost základem každého počínání. *MYP 462.1*

Pohled do budoucna

Každý kdo chce rozšířit svou rodinu má dobře uvážit, bude-li to k oslavě nebo k pohanění Boha, přivede-li dítky na svět. Je třeba, aby se manželé snažili oslavovat Boha od svého sňatku každý rok svého manželství. Mají rozumně uvážit, mohu-li se dokonale postarat o výchovu svých dětí. Nemají právo zplodit dítky, které by byly břemenem jiným. Mají takové zaměstnání nebo příjmy jež postačí pro jejich rodiny, aby nestrádaly a nestaly se břemenem jiným? Pokud ne, přiváděním dítek na svět hřeší, protože ty pak musí trpět nedostatkem potřebné péče, pokrmů a oděvu. *MYP 462.2*

Ovládání svých vášní

V této zkažené době se o těchto věcech neuvažuje. Smyslná vašeň vládne, nechce se nechat potlačit, třebaže slabost, utrpení a smrt jsou výsledkem jejího panování. Mužové nezkrocené vášně, kteří sice nosí jméno manžel, ale právem by zasloužili jméno nelidský, nutí ženu – matku k životu trpkému, únavnému, plnému bolesti. Ubohé matky po celý svůj život bídne živořící, mají vždy na svých rukou malé děti, kterým jen stěží mohou dát sousto chleba do úst a přiodít jejich tělo oděvem. Celý svět je plný takových nešťastníků. *MYP 462.3*

Je málo pravé, upřímné, oddané, věrné a čisté lásky. Je to vzácný drahokam. Náruživost je nazývána láskou. Jemnost, něžnost a citlivost mnohých žen bývá zničena tím, jenž nese jméno manžel, protože on zneužitím manželského poměru zacházel s ní surově. To, čemu říkal láska, bylo pro ni tak ponižující, že si to zošklivila. *MYP 463.1*

Nutnost sebeovládání

Mnoho rodin žije v nejubožejším stavu, protože manžel a otec se nechává ovládat nízkými vášněmi své přirozenosti a dovoluje jim, aby panovali nad jeho rozumem a mravem. Jako výsledek svého počínání pocítuje často podrážděnost, slabost i sklíčenost, ale málokdy si je vědom toho, že příčina vězí v jeho nesprávných skutcích. Je naší slavností povinností vůči Bohu, abychom drželi v čistotě své tělo i duši a mohli se tak stát užitečnými členy lidské společnosti a dokonalými Božími služebníky. – 2T 380-38 *MYP 463.2*

157. Izákův příklad

Nikdo kdo se bojí Boha, se nemůže bez nebezpečí spojit s někým, kdo se Boha nebojí. „*Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli?*“ (Am 3,3) Štěstí a blaho manželského svazku záleží na jednotě obou partnerů; mezi věřícím a nevěřícím je však příkrý rozdíl ve vkusu, v zálibách i v úmyslech. Každý pak slouží jinému pánu, mezi nimiž není možná shoda. Jakkoli by zásady jednoho z nich byly čisté a poctivé, vliv nevěřícího druhu bude ho odvádět od Boha. MYP 464.1

Vstoupí-li někdo, dosud neobrácený, v manželský svazek, přijímá svým obrácením na sebe velký závazek být svému druhovi věrný, i když se třeba od sebe liší v síle svého náboženského přesvědčení. Požadavky Boží je nutné klást nad všechny pozemské svazky, i kdyby z toho měly vzniknout zkoušky a pronásledování. Taková věrnost spojená s láskou a pokorou dokáže získat nevěřícího druhu. Sňatek křesťana s nevěřícím však Bible zapovídá. Příkázání Hospodinovo zní: „*Netáhněte jha s nevěřícími.*“ (2 K 6,14) MYP 464.2

Bůh vysoce poctil Izáka, když ho učinil dědicem zaslíbení, skrze něž se světu dostane požehnání. Ve svých čtyřiceti letech podrobil se rozhodnutí otce svého, který určil svého zkušeného bohabojného služebníka, aby pro něho vybral ženu. A toto manželství, jak je vylíčeno v Písmě svatém, bylo krásným a něžným obrazem domácího štěstí: „*I uvedl ji Izák do stanu Sáry matky své a vzal Rebeku a měl ji za manželku a miloval ji. I potěšil se Izák po smrti matky své.*“ (Gn 24,67) MYP 464.3

Jaký rozdíl mezi chováním Izákovým a chováním mládeže dnešní doby a dokonce i křesťanských duchovních! Mladí lidé se často domnívají, že je jen jejich vlastní věcí právo rozhodovat, komu mají věnovat svou náklonnost, a že jim do toho nemá právo zasahovat Bůh nebo rodiče. Již dlouho před svou zletilostí se pokládají za zcela schopné k tomu, aby se rozhodovali sami bez pomoci svých rodičů. Několik let manželského života však zpravidla stačí, aby poznali, že se mýlili, ale bývá už pozdě napravit neblahé následky. Stejný nerozum a nedostatek sebeovládání, který vedl k unáhlené volbě, způsobuje pak ještě další zhoršení vztahu, až se manželství stane nakonec tíživým jhem. Mnozí se takto připraví o všechno štěstí ve svém životě i o všechny naděje do budoucna. MYP 465.1

Je-li vůbec nějaká věc, o které je nutné co nejpečlivěji uvažovat a přitom vyhledávat rady starších a zkušenějších, pak je to manželství. Před tímto krokem, který váže k sobě lidi na celý život, je nutné vzít Bibli jako rádce a modlit se o Boží pomoc. MYP 465.2

Rodiče by neměli nikdy zapomínat na svou vlastní odpovědnost za budoucí štěstí svých dětí. Izákova úcta k rozhodnutí jeho otce byla výsledkem výchovy, která ho naučila životu v poslušnosti. Abrahám vyžadoval od svých dětí, aby ctily rodičovskou moc, a svým každodenním životem dokazoval, že tato moc nevychází ze sobectví, ale z lásky, a že sleduje jen dobro a štěstí jeho dětí. MYP 465.3

Otcové a matky by neměli zapomínat, že jejich povinností dohlédnout na náklonnosti mladých, aby je věnovali těm, kteří jim budou vhodnými druhy. Měli by cítit povinnost svým vlastním příkladem a poučením za milostivé pomoci Boží utvářet povahu svých dětí od jejich nejútlejšího mládí tak, aby zůstaly čistými a ušlechtilými a aby je přitahovalo jen dobro a pravda. Stejně se navzájem přitahují a dovedou se ocenit. Zasejme lásku k pravdě, dobru a čistotě do dětské duše a mládež pak bude vyhledávat jen společnost takových, kteří mají právě tyto vlastnosti. MYP 466.1

Rodiče musí usilovat o to, aby svou povahou a svým rodinným životem byli příkladem působení lásky a přízně nebeského Otce, aby rodinný kruh naplnili slunečním jasem. Pro děti to má větší cenu než všechny pozemské statky. Lásky v kruhu rodinném zůstane pak stále živá v jejich srdcích a budou pak vždy vzpomínat na domov svého dětství jako na místo klidu a štěstí, jako na ráj. Členové rodiny nemají všichni stejnou povahu a často je třeba projevovat trpělivost a snášenlivost. Lásky a sebekázeň však může všechny spojit v nejužší svazek. – PP 174-176 MYP 466.2
